

Hoàng Đế Thái Giám Nhất Oa Chúc

Contents

Hoàng Đế Thái Giám Nhất Oa Chúc	1
1. Chương 1: Tiết Tử	1
2. Chương 2: Chương 1	3
3. Chương 3: Chương 2	10
4. Chương 4: Chương 3	20
5. Chương 5: Chương 4	26
6. Chương 6: Chương 5	32
7. Chương 7: Chương 6	46
8. Chương 8: Chương 7	52
9. Chương 9: Chương 8	58
10. Chương 10: Chương 9	65
11. Chương 11: Chương 10	74
12. Chương 12: Vĩ Thanh	77
13. Chương 13: Phiên Ngoại Thái Giám Đầu Thai Kí	79
14. Chương 14: Phiên Ngoại. Bi Ai Của Nữ Phối Hợp Diễn	82
15. Chương 15: Phiên Ngoại. H Văn Giáo Dục Hoàng Thái Tử	84
16. Chương 16: Phụ Thê Sáu Mươi Câu Hỏi	87

Hoàng Đế Thái Giám Nhất Oa Chúc

Giới thiệu

Edit: Đường TiểuThể loại: Kỳ huyền, đế vương thụ x thái giám công, sinh tử văn, mỹ công x cường thụ, hài bựa, 1x1, I

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/hoang-de-thai-giam-nhat-oa-chuc>

1. Chương 1: Tiết Tử

Tiểu Tử nước miếng lưng trông nhìn chăm chăm cửa hàng bánh bao trước mặt, một ngày nay hắn còn chưa ăn cái gì, rời khỏi Hắc Sơn chưa được ba ngày, lộ phí của hắn đã xài hết từ ngày hôm qua.

Từ nhỏ lớn lên ở Hắc Sơn, hắn chưa một lần nào rời khỏi Hắc Sơn, cuối cùng vào năm hắn mười tám tuổi bị một cước đạp khỏi Hắc Sơn, mang theo lộ phí ít ỏi để đi đến nhân gia đầy hoa thơm cỏ lạ này.

Hắn thực hưng phấn chơi đùa, quả nhiên thế giới con người chính là nơi dạo chơi tốt nhất – các thứ đều không giống bình thường, từng đồ vật đều khác với những gì hắn biết, khó trách A Đại, A Nhị cùng Tiểu Tam một khi xuống núi sẽ lặn mất tăm.

Bất quá rất nhanh, hắn phát hiện một chuyện rất quan trọng, chính là ở thế giới này mọi đồ vật phải dùng bạc để mua, bất quá khi hắn xuống núi có mang theo cái gọi là bạc, chỉ là rất nhanh, hắn lại phát hiện một

chuyện khác cũng rất quan trọng – chính là bạc như nước chảy, nước vừa chảy liền không trở lại.

Thế là, rời khỏi Hắc Sơn tròn một ngày bảy canh giờ vào thời điểm canh ba, Tiểu Tứ hẩn chính thức tuyên cáo phá sản, chỉ có thể ngồi ở trước hàng bánh bao mà chảy nước miếng, thuận tiện lấy nước miếng rửa đất.

Thẳng đến khi nữ nhi của lão bản cửa hàng bánh bao chạy tới, nãi thanh nãi khí nói: “Đại ca ca, nước miếng của người chảy chảy đều muốn đem bánh bao của ta rơi xuống!”

Ánh mắt Tiểu Tứ lập tức dời đến khuôn mặt của nữ nhi lão bản cửa hàng bánh bao – qua một khắc, hẩn hắc hắc ngây ngô cười nói: “Tiểu muội muội ngoan, đại ca ca ăn bánh bao dùm người được không?”

Tiểu cô nương khinh bỉ liếc mắt nhìn hẩn, nói: “Cha ta nói: ‘Không làm việc không được ăn, tham ăn lười làm thật đáng xấu hổ.’”

Tiểu Tứ lập tức bị tiểu cô nương nói trúng tim đen, tự nhủ nói: “Quả nhiên suy nghĩ của người trong thành đều kỳ quái.....” Đảo mắt, lại nhìn bánh bao tiểu trong tay cô nương, nuốt một ngụm lớn nước miếng hỏi: “Như vậy, làm sao mới có thể làm việc để được ăn đâu? Hay ta đấm đấm lưng giúp người, người đem bánh bao cho ta?”

Tiểu cô nương càng thêm khinh thường nhìn hẩn nói: “Năm nay ta vừa tròn tám xuân xanh, cũng không phải tám mươi tuổi, người ngốc chết , đại tỷ tỷ chỉ điểm bốn mê cho người, con đường này hướng phía trước đi năm mươi bước. lại rẽ trái đi hai mươi tám bước, lại rẽ trái đi ba mươi chín bước, lại quẹo phải, chỗ đó có chường quây bá bá cần thêm tiểu nhị, người đi đến liền có bánh bao ăn. Đưa bàn tay ra đây.”

Tiểu Tứ ngoan ngoãn đem tay thò ra, cũng không biết tiểu cô nương lấy bút từ nơi nào, ở trong lòng bàn tay Tiểu Tứ vẽ một con rùa lớn, tiểu cô nương ra vẻ lão luyện nói: “Người đem rùa con này đưa chường quây bá bá xem, bá bá liền biết là ta đề cử người đi đến.”

Tiểu Tứ thật đúng là ngốc ngốc gật gật đầu, ngây ngốc hướng phía trước đi đến, miệng lải nhải nhắc: “Hai mươi lăm, hai mươi sáu.....Năm mươi rẽ trái..... Hai mươi tám rẽ trái..... Ba mươi chín.....”

“Ai u! Người đi đường thế nào vậy! Đạp lên chân của ta!”

Tiểu Tứ đột nhiên ngẩng đầu, thấy người đang nói chuyện là một nam tử trung niên khoảng bốn mươi tuổi, kêu là nam nhân thì là lạ, cái cằm sạch sẽ trơn nhẵn không một sợi râu, trên mặt còn trét phấn, tiếng nói lại làm người ta nổi da gà.

Bất quá này đó Tiểu Tứ hiển nhiên đều không có chú ý tới, hẩn chỉ có thấy một thứ gì đó – đó chính là bánh bao trong tay y!

Trung niên nam tử thấy Tiểu Tứ không nói lời nào, đánh giá hẩn một lát, tròn mắt vừa chuyển liền nói: “Tiểu tử, người muốn ăn bánh bao nha?”

Tiểu Tứ gắt gao nhìn chăm chăm bánh bao, liều mạng gật đầu, nước miếng lại không tự giác chảy xuống

Trung niên nam tử lại đánh giá hẩn vài cái, lộ ra thần tình vừa lòng gật gật đầu, nói: “Hiện tại tìm công việc nhưng không dễ dàng đâu. Người tốt nghiệp thư viện nào? Có văn bằng không? Có tinh thông việc gì không?”

Thư viện? Văn bằng? Đây chuyện gì? Giống như trước kia không được học qua, Tiểu Tứ mờ mịt lắc đầu, còn tinh thông, hẩn nhớ rõ trước kia hồ lý tinh cách vách nói thực hãm mộ hẩn ăn nhiều nhưng không mập: “Ăn nhưng không mập.....”

Nam tử “Ba ba” vỗ tay hai cái, nói :“Không văn bằng không tinh thông, ăn nhiều không mập, da thịt mịn màng, môi hồng răng trắng, chiều cao vừa phải, dáng người thon thả, không làm nhân yêu thì thật lãng phí, người quả nhiên trời sinh chính là làm công, chúc nghiệp thái giám tiền đồ sáng lạng thật thích hợp với người!” (Tiểu: ta thê là ta không chém, nguyên văn là vậy ‘chức nghiệp’ ‘văn bằng’, ta cảm giác đang edit vòng du ==)

“Thái giám là cái gì? Có bánh bao để ăn sao?” Tiểu Tứ ngây ngốc hỏi, vẫn không quên bánh bao trong tay nam tử.

“Có, còn có rất nhiều bánh bao cho người ăn, chỉ cần người tịnh thân, muốn ăn bao nhiêu bánh bao đều có thể!” Nam tử một phen chớp lấy tay Tiểu Tứ kéo vào trong phòng, hét lớn: “Lục công công, ta chọn được người này.”

Khi Tiểu Tứ còn chưa hiểu rõ nguyên do, liền bị đưa lên một cái giường sắt, hai tay hai chân lập tức bị trói trụ, chỉ thấy một lão đầu nhìn qua có vẻ hơn chín mươi tuổi, lấy một cây đao còn dính máu, vỗ vỗ đao đi đến cạnh hắn.

Thẳng đến lúc sau, Tiểu Tứ mới bắt đầu có điểm ý thức được chính mình lên nhầm thuyền tặc, giãy dụa kêu lên: “Các người muốn làm gì sao!?”

Lão đầu cười ha hả nói: “Yên tâm, yên tâm..... Khụ khụ..... Ta làm này nghề..... Khụ khụ..... Sáu mươi năm..... Khụ khụ..... Một đao..... Khụ khụ..... Liền xóa đi phiền não...” Nói xong, nắm lấy bả đao, cười ha hả lộ ra hai cái răng lung lay sắp đổ, hướng Tiểu Tứ lắc lắc lắc lắc đi.....

“Ta..... Ta còn có nhiệm vụ chưa có hoàn thành đâu..... Không cần nha.”

“Ầm vang.”

Chỉ nghe được một tiếng hét thảm, một tiếng sấm sét, một tiếng vang thật lớn, rồi mới hết thấy lại yên lặng như cũ.....

2. Chương 2: Chương 1

Tiểu Tứ từ trong hỗn loạn mà tỉnh lại, lắc lắc đầu có chút đau nhức, mạnh mẽ nhảy dựng lên quát to một tiếng: “Không cần a!”

“Cái gì không cần nha, người hiện tại muốn không cần cũng không được, còn không mau thay quần áo, người mới tới mà muốn nhàn hạ nha!”

Tiểu Tứ phát hiện bên cạnh mình có một tên bán nam bán nữ, có thể nói là nam nhân trên ba mươi tuổi, mặc một thân quần áo màu tím, trên tay nam nhân là một bộ quần áo cùng kiểu dáng với bộ đang mặc trên người, nhưng màu sắc lại là màu xám, có vẻ như dành cho hắn.

“Người tên gì?”

“Ta gọi Tiểu Tứ.” Tiểu Tứ một bên mặc quần áo một bên trả lời, sờ sờ bụng, nhớ lại chính mình còn chưa có ăn bánh bao.....

“Liền gọi người Tiểu Tứ Tử đi, người gọi ta Lăng công công, sau này người theo ta làm việc, biết không? Nếu làm sai cái gì, ta liền để người hảo hảo nhận phạt!” Lăng công công liếc mắt nhìn Tiểu Tứ, tiện tay đặt mâm hoa quả lên bàn, uốn éo miệng nói: “Người đem hoa quả mang đến cho Đán phi nương nương, rồi đi Ngự hoa viên quét sạch lá rụng, quét sân xong lại đến tìm ta, ta đi đánh bài.”

Nói xong, hắn biến mất giống như một làn khói, để lại một mình Tiểu Tứ trong trạng thái hoàn toàn ngây người.

Tiểu Tứ thực mờ mịt đi trên hành lang xa lạ, một bên cắn trái cây trên tay, nghĩ rằng: ‘Nhân loại quả nhiên thập phần cổ quái, thời điểm trưởng lão dạy môn Nhân loại học mình thật không nên ngủ quên, bất quá bây giờ cũng tốt, cuối cùng cũng được ăn.’

Bất quá lại nói, nhân loại không có việc gì tại sao lại đem phòng ở xây cách xa nhau như vậy, hắn hiện tại đã hoàn toàn lạc đường, căn bản không biết chính mình đến tốt cùng đến từ phương nào, đi về phương nào, ném đi vỏ chuối trong tay, cảm giác ăn xong trái cây vẫn thấy đói, suy nghĩ đến tốt cùng cái nam nhân trung niên nói cho hắn bánh bao đang ở nơi nào.

Chỉ là Tiểu Tứ còn chưa kịp bắt đầu tự hỏi, liền bị một bóng đen từ đâu xuất hiện trước mặt, rồi một sức nặng đè hắn ngã trên mặt đất.....

“Khốn kiếp! Là ai ném vỏ chuối hãm hại.....”

Tiểu Tứ bị ép tới mắt thấy đầy sao, xoay người muốn nhìn đến tột cùng là cái gì đang đè trên người mình, vừa lúc cùng đối phương bốn mắt trừng nhau, hai môi chạm nhau.....

Trong nháy mắt, thời gian tựa như đông lại, mà trong đầu Tiểu Tứ đột nhiên nhớ đến Tiểu Tam từng cho hắn xem cái loại tình tiết thổi rữa trong ngôn tình tiểu thuyết, hai nhân vật chính ngoài ý muốn hôn môi nhau, một nụ hôn đỉnh ước hết sức căng thẳng, từ nay về sau thề non hẹn biển rồi lập tức lên giường, mà giờ này khắc này, hắn phải chăng nên trực tiếp khiêng đối phương lên giường.....

Tiểu Tứ suy nghĩ vừa chuyển, còn không kịp nhìn rõ diện mạo đối phương, nhanh chóng giơ tay kéo đầu đối phương xuống, đầu lưỡi như xà nháy mắt tham nhập trong miệng đối phương, thăm dò ngọt ngào trong miệng.

Đối phương cũng chỉ là hơi hơi giãy dụa một chút, rất nhanh liền tham gia vào “Thần thương khẩu chiến”. Chỉ là kỹ thuật của người này hiển nhiên không bằng Tiểu Tứ, sau thời gian nửa chén trà, đối phương bởi vì hô hấp khó khăn không thể không giơ lên cờ trắng đầu hàng, đẩy Tiểu Tứ ra khỏi, lăn đến một bên cuống quýt từ mặt đất đứng lên.

Tiểu Tứ chưa thỏa mãn liếm liếm môi, chậm rãi từ mặt đất đứng lên, lúc này mới thấy rõ bộ dáng đối phương.

Người nọ cao hơn mình nửa cái đầu, mày kiếm tinh mâu, mũi thoắt ứng câu, miệng tuy có hơi lớn, thể nhưng môi dày vừa vặn, nói thực ra bộ dạng người này coi như tạm ổn, chỉ là ánh mắt mang chút đáng khinh, khiến cho cả người nhìn qua không giống người tốt, làm cho người ta lầm tưởng tuổi tác khá lớn, bất quá nhìn qua dáng người hắn là không sai, tuy rằng trên người đối phương trùm kín quần áo.

“Nghịch tặc lớn mật! Cưng nhiên dùng võ chuôi hãm hại Hoàng Thượng, còn có ý làm Hoàng Thượng hít thở không thông mà chết!”

Đang đánh giá đối phương, Tiểu Tứ chỉ cảm thấy trên cổ một trận lạnh lạnh, hai thanh đại đao đã đặt trên cổ, lúc này mới phát hiện nguyên lai trừ bỏ hai người bọn họ thì bên cạnh còn có người khác, hơn nữa bọn họ thực dữ.

Tiểu Tứ ủy khuất bấu môi, Hoàng Thượng? Như thế nói hắn hiện tại đang ở nơi tốt nhất nhân loại – địa phương gọi là hoàng cung? Trừ bỏ có chút lớn cũng không có khác biệt chỗ nào, là sách nào dám viết nơi này như tiên cảnh, còn làm hắn muốn đến (kỳ thật là đến nhằm thưởng thức sơn hào hải vị mà trong sách đề cập đến), căn bản là lừa gạt cảm tình của người khác nha!

Hoàng đế Đường Tuấn Thượng cũng không cao hứng nói: “Trẫm còn chưa có lên tiếng, các ngươi liền tự chủ trương, có phải hay không muốn bị kéo ra ngoài chém nha?”

Hai thanh đao đặt trên cổ Tiểu Tứ lập tức hạ xuống, hai thị vệ mặt tái nhợt, quỳ rạp xuống đất cùng nói: “Hoàng Thượng tha mạng!”

Đường Tuấn Thượng cũng không để ý tới hai người kia, chỉ là mê đắm nhìn chăm chăm Tiểu Tứ, ánh mắt khiến Tiểu Tứ cảm giác mình chính là một nồi bánh bao nóng hổi đang bị người dòm ngó!

Đường Tuấn Thượng đi lên trước, vươn tay ra sờ sảng sờ sang trên mặt Tiểu Tứ, liên tục tán dương: “Làn da này đến ngay cả giai nhân trong hậu cung cũng không có mấy người có thể so sánh, ngươi là thái giám mới tới? Tên là gì?”

Thái giám? Trong đầu hình như là có từ như thế, Tiểu Tứ gật gật đầu, thành thật trả lời nói: “Ta gọi Tiểu Tứ.”

“Tiểu Tứ? Thật sự là người đẹp tên cũng đẹp.”

Đường Tuấn Thượng lại sờ sờ, hai tay vói vào vạt áo Tiểu Tứ, lần này đậm hủ ăn lợi hại hơn, bất quá Tiểu Tứ hiển nhiên không có nhận thấy.

“Sách! Thật là nam nhân, trẫm tự cho mình phong lưu gặp qua vô số mỹ nhân, vẫn là lần đầu nhìn thấy nam nhân mi lệ như vậy, hắc hắc! Hiện tại không nên gọi nam nhân, khuôn mặt này làm nam nhân rất đáng tiếc.”

Cung nhân bên cạnh đều mang theo vô hạn đồng tình nhìn Tiểu Tứ, tuy rằng người trong cuộc một chút cũng không cảm thấy.

Cuối cùng, Hoàng công công hầu hạ Hoàng thượng từ nhỏ đến lớn, nhin không được thật cẩn thận nói: “Hoàng..... Hoàng Thượng..... Hắc là nam”

Đường Tuấn Thượng liếc mắt nhìn Hoàng công một cái, toàn bộ hoàng cung cũng chỉ có Hoàng công công còn dám ở trước mặt hắc nói vài câu, chỉ là Hoàng Thượng sẽ không truy cứu y, cũng sẽ không nghe y.

“Nam thì thế nào? Từ xưa đến nay, Hoàng đế chuộng long dương chi hảo rất nhiều, trầm luân luôn tự cho là phong lưu, ngay cả nam nhân đều không có thượng qua, thì sao xứng với hai chữ phong lưu. Liền tính không có long cương chi hảo, hắc hắc.....Thì khuôn mặt xinh đẹp như vậy cũng không thể bỏ qua.....”

“Hắc hắc, Hoàng công công, người đem Tiểu Tứ dẫn đi, đổi kiện quần áo đẹp, đưa đến tẩm cung của trầm.

“Oa ha ha ha ha.....”

Đường Tuấn Thượng mang theo tiếng cười biến thái nghênh ngang rời đi, chỉ còn lại một đám nô tài mang theo vẻ mặt đồng tình, có người cười nhạo, cộng thêm Tiểu Tứ đầy mặt không hiểu gì cả, bất quá hắc giống như muốn hoàn thành nhiệm vụ?

Bị người ép buộc đổi một thân quần áo thượng đẳng, Tiểu Tứ nhìn quần áo trên người mà cười đến vui vẻ, ngày thứ ba sau khi xuống núi đã hoàn thành nhiệm vụ, trong lòng thật sự là vui, nhảy nhót chạy vào bên trong tẩm cung Đường Tuấn Thượng. Đường Tuấn Thượng còn chưa đến, bất quá so với Đường Tuấn Thượng thì đồ ăn trên bàn càng hấp dẫn Tiểu Tứ hơn.

Lại nói tiếp, lúc trước cũng chỉ ăn vài cái hoa quả, hoa quả không thể lấp đầy bụng giống như bánh bao, đồ ăn trên bàn thơm ngào ngạt, mặc kệ tất cả, Tiểu Tứ vươn ra móng vuốt liền đem một con tôm bóc vỏ bỏ vào miệng.

Hoàng công công hoàn toàn không hề nghĩ đến Tiểu Tứ sẽ to gan như thế, lập tức sợ ngây người.

“Ăn ngon!” Tiểu Tứ thì thầm, hắc ở trên núi cho tới bây giờ không có nếm qua như đồ ăn ngon gì đó, đang chuẩn bị vươn ra móng vuốt chọn món tiếp theo, may mắn Hoàng công công nhanh tay lẹ mắt phản ứng nhanh chóng, từ giữa không trung chặn lại bàn tay của Tiểu Tứ.

“Tiểu Tứ Tử! Người không muốn sống nữa!” Hoàng công công vội vàng nhìn chung quanh, phát hiện không có người đến, mới thở dài nhẹ nhõm một hơi, lấy giọng điệu trưởng bối đối với Tiểu Tứ nói: “Tiểu Tứ Tử tuy rằng người là người mới, đợi một hồi cũng sẽ được Hoàng Thượng lâm hạnh, thế nhưng quy củ cũng cần phải biết.”

“Cái gì quy củ?” Tiểu Tứ ngốc ngốc nhìn chằm chằm một bàn mỹ thực, không muốn sống? Chẳng lẽ có độc? Bất quá có độc hắc cũng không sợ, tuy nói hắc không phải bách độc bất xâm, thế nhưng độc được của nhân loại không thể nào tổn hại đến hắc.

Hoàng công công lại cẩn thận đánh giá Tiểu Tứ, nhìn biểu hiện của hắc không giống đang làm bộ, thở dài, gần nhất trong cung thiếu người, tám phần là phía dưới từ nơi nào ở nông thôn lừa đến hài tử đơn thuần này, ngay cả quy củ cơ bản nhất cũng không hiểu, ngay cả chuyện về Hoàng Thượng cũng chưa nghe nói qua, thật sự là hài tử đáng thương, cũng không biết bị Hoàng Thượng lâm hạnh rồi sau này sẽ có vận mệnh như thế nào.

“Hài tử đáng thương, người phải nhớ kỹ, tại trong cung Hoàng Thượng không cho người làm cái gì thì người trăm ngàn đừng làm..... Phải hiểu được cách nhìn sắc mặt Hoàng Thượng mà làm việc.....”

Hoàng công công nhìn Tiểu Tứ vẫn đầy mặt mê mang nhìn mình, lại thở dài một hơi, hài tử ở nông thôn chưa trải qua sẽ không hiểu rõ mọi chuyện, bất quá đợi đến khi đã trải qua liền quá muộn, hài tử này rất đơn thuần, trước khi được lâm hạnh ắt sẽ không hiểu mọi chuyện.

Hoàng công công lắc lắc đầu, chỉ nói: “Đồ ăn ở đây Hoàng Thượng chưa có nếm qua thì người cũng không thể ăn.”

Tiểu Tứ bưng tỉnh đại ngộ gật gật đầu, sớm nói nha, hần còn tưởng rằng là cái gì thì ra chỉ như vậy. Hần quay đầu nghĩ lại, Hoàng Thượng.....Có vẻ chính là lão đại của nhân loại đi.

Bộ tộc Sơn mị tộc nhân rất ít, bình thường không có nhiều quy củ như vậy, căn cứ trí nhớ của hần, đại trưởng lão hình như từng nói qua nhân loại có rất nhiều quy củ loạn thất bát tao.

Nhân loại có đôi khi thật đúng là phiền toái, xem ra lúc trước nên hảo hảo học nhân loại học, quả nhiên là nên đọc sách để hiểu thêm mọi chuyện.....

“Đợi lát nữa Hoàng Thượng tới, ta làm cái gì người liền làm theo ta.” Nghĩ nghĩ, Hoàng công công vẫn là có chút không yên lòng, đem một cái tiểu cừu không biết rõ chuyện gì đưa vào miệng sai lang, hần thủy chung có chút không đành lòng.

“Mỹ nhân.....”

Hoàng công công còn muốn nói thêm vài câu, liền nghe được thanh âm của Đường Tuấn Thượng làm người ta cả người nổi da gà, cuống quýt lùi đến một bên, Tiểu Tứ nghe lời cũng thối lui đến bên cạnh.

Hoàng công công vội nói: “Hoàng Thượng vạn tuế vạn tuế vạn tuế.....”

Nhân loại nào có thể sống lâu như vậy nha, liền tính là yêu quái cũng không có vài tên trường thọ, cái kia Hắc Sơn Lão Yêu bất quá chỉ đến một ngàn tuổi..... Vừa muốn hô theo Hoàng công công, Tiểu Tứ không tự giác ở trong lòng nói thầm, cũng không chú ý tới Hoàng công công đang cố ý ra hiệu với hần, chỉ là nếu hần thấy được thì cũng không hiểu.

Đường Tuấn Thượng đã sớm đợi không kịp, cái gọi là sắc tâm nổi lên, nơi nào còn có thể nghe Hoàng công công lải nhải, không kiên nhẫn vậy vậy tay áo nói: “Lão già kia, người mau đi xuống. Mỹ nhân, người có muốn trầm?” Quay đầu liền đối với Tiểu Tứ lộ ra ánh mắt sáng ngời, phảng phất hận không thể một ngụm đem Tiểu Tứ nuốt vào.

Thấy Hoàng công công muốn rời đi, nghĩ đến vừa nãy Hoàng công công phân phó hần làm gì hần liền làm theo, Tiểu Tứ cũng muốn rời đi, lại bị Đường Tuấn Thượng không vui ôm vào trong lòng: “Người muốn đi nơi nào?”

Hoàng công công cũng sửng sốt, nhớ tới chính mình vừa rồi phân phó. Hải tử này không phải là gốc đến vậy đi, bất quá vì an toàn, Hoàng công công cuống quýt nói: “Tiểu Tứ Tử, người ở trong này hảo hảo hầu hạ Hoàng Thượng, lão nô trước lui xuống.....”

Tiểu Tứ tính nghe xong liền rõ, rồi mới ý thức được chính mình bị Đường Tuấn Thượng ôm vào trong ngực, cuối cùng trên mặt đại ra cũng có một tia biến hóa, hơi hơi nhăn mày. Vị trí này hình như không đúng.

Tiểu Tứ giãy dụa đứng dậy, lại bị Đường Tuấn Thượng cứng rắn ôm trong lòng: “Mỹ nhân, ngoan ngoan chờ ở trong ngực trầm..... Hắc hắc, không cần lộn xộn, để trầm đến hảo hảo trải nghiệm một chút long dương chi hảo..... Hắc hắc.....”

“Không cần.....” Vị trí này rõ ràng không giống với lúc Trưởng lão dạy dỗ, làm một học trò vĩ đại nếu phát hiện sai lầm thì phải đúng lúc sửa lại.

Tiểu Tứ muốn tránh thoát, Đường Tuấn Thượng chỉ là nghĩ hần còn chống cự, nữ nhân y gặp nhiều, này thái giám còn không phải cùng nữ nhân giống nhau, hần mê đắm vượt một bàn tay vói vào trong quần áo Tiểu Tứ, một tay còn lại thì cầm lấy chén rượu ở một bên, rót vào trong miệng Tiểu Tứ, chuẩn bị cho hần uống chút rượu trợ điểm tính thú.

“Khụ.....” Bởi vì hấp thu chất cồn, Tiểu Tứ ngừng giãy dụa, ho nhẹ một tiếng, làn da trắng nõn lập tức trở nên đỏ bừng, liếm liếm rượu ngon còn đọng lại trên môi, hảo uống..... Bất quá này hương vị này hình như là rượu nga.....

Như là nghĩ tới cái gì, Tiểu Tứ khuôn mặt đỏ bừng lập tức trắng bệch, không thể nào! “Không cần!”

“Mỹ nhân người lại đây.....” Đường Tuấn Thượng không cho là đúng tiếp tục đem ma thảo hướng vào mũi trong của Tiểu Tứ, chỉ thấy đầu Tiểu Tứ cúi xuống, không đợi y ăn đậu hủ liền hôn mê bất tỉnh.....

Không nghĩ tới lần này Tiểu Tứ nói không cần liền không muốn, ngắt được mau như vậy, Đường Tuấn Thượng cuống quýt ôm lấy Tiểu Tứ, dùng sức lay động: “Mỹ nhân? Mỹ nhân?”

Không phải đâu? Còn chưa có bắt đầu đùa đã hôn mê? Chỉ có thể nhìn không thể ăn, không phải là so với không được nhìn càng thâm hơn?

Đường Tuấn Thượng có chút không tin dùng sức lắc lắc Tiểu Tứ, tức giận nói: “Bớt giả chết trước mặt trẫm, nếu không trẫm liền chém đầu ngươi!”

Mạnh, Tiểu Tứ trợn to hai mắt, lưu loát đẩy tay Đường Tuấn Thượng, đứng lên, cầm lấy bầu rượu trên bàn hung hăng uống một ngụm.

Thấy Tiểu Tứ tỉnh lại, Đường Tuấn Thượng thu hồi tức giận, lại lộ ra một bộ dạng quý háo sắc, tiến lên ôm lấy Tiểu Tứ, đối với Tiểu Tứ giả vờ, lại có chút không kiên nhẫn nói: “Mỹ nhân, trẫm không thích loại chuyện giả bộ bất tỉnh nhằm chán này! Vẫn là chúng ta làm làm thì tốt hơn”

Tiểu Tứ lạnh lùng nhìn hắn một cái, đôi môi xinh đẹp thả ra nét cười tà mị, không nhanh không chậm nói: “Như vậy liền đùa việc ngươi thích đi.”

Đường Tuấn Thượng tưởng rằng mình uy hiếp phát ra tác dụng, vừa lòng ở trên môi Tiểu Tứ nhẹ nhàng điểm điểm: “Đây mới là mỹ nhân ngoan của trẫm.....”

Tiểu Tứ hừ lạnh một chút, dùng tay đẩy Đường Tuấn Thượng ngã lên giường, không đợi Hoàng đế nổi giận, chỉ nghe được “Tê” một tiếng, Tiểu Tứ lại đem long bào trên người Đường Tuấn Thượng xé nát.

Điều này làm cho Đường Tuấn Thượng có điểm choáng váng, cả giận nói: “Trẫm muốn chém đầu ngươi!”

Nhưng Hoàng đế này chỉ lo tức giận, hiển nhiên không có phát hiện Tiểu Tứ trước mắt không còn si ngốc như lúc trước, ánh mắt trong veo chứa một tầng băng sương, đầy mặt vô tội vào lúc này đã biến thành tà ngược, đối với việc y rống giận chỉ là khinh thường kéo kéo khóe miệng.

Hắn mạnh mẽ áp đảo Đường Tuấn Thượng đang có ý đồ đứng dậy, tùy tay cầm lấy mảnh vải bên cạnh, một bàn tay liền gắt gao nắm lấy hai tay đang giãy dụa của Đường Tuấn Thượng, thập phần thoải mái mà đem hai tay Đường Tuấn Thượng trói lại. Thẳng đến đây Đường Tuấn Thượng mới ý thức được, người trước mắt này tựa hồ phi thường đáng sợ.

Chưa từng chịu nhục thế này, khiến Đường Tuấn Thượng phần nộ chưa từng có, nguyên bản khuôn mặt không tính hiền lành liền trở nên hung tàn, khiến người nhìn có chút kinh hãi, ngay cả thanh âm từ ngà ngón cũng lập tức trở nên trầm thấp: “Buông trẫm ra!”

Nếu đổi lại người bình thường nhìn thấy biểu tình lúc này của y, sớm bị dọa chết khiếp, bất quá giờ phút này y đối mặt là Tiểu Tứ sau khi uống rượu.

Tiểu Tứ lông mi thanh tú thoáng nhú một chút, một chân thập phần hữu lực ngăn chặn Đường Tuấn Thượng đang loạn đạp, toàn bộ thân thể ngồi xuống trên đùi Đường Tuấn Thượng, ngữ khí cũng không tốt mấy, gằn nhẹ nói: “Ồn chết!”

“Xoát xoát” Hung hăng cho Đường Tuấn Thượng hai bạt tay, nhất thời Đường Tuấn Thượng chỉ cảm thấy mắt đầy sao, hai tai ù ù, khóe miệng có cảm giác vị máu.

Hai cái tát này ngoài ý muốn khiến Đường Tuấn Thượng ngưng giãy dụa, y khó có thể tin, nhìn về phía thiếu niên gầy yếu giờ phút này đang ngồi trên người mình, lực mạnh như thế làm sao có thể là do thiếu niên gầy yếu trước mắt phát ra! Căn bản không phải người thường!

Y chết đứng nhìn chằm chằm Tiểu Tứ, cuối cùng chú ý tới Tiểu Tứ giờ phút này toát ra khí chất không giống lúc trước, ánh mắt lạnh băng, mỉm cười tà mị, sợi tóc hỗn độn khê nhúc nhích, trong nháy mắt y phảng phất thấy được Tu La nhiếp hồn đoạt phách! Thật sự là chuyện quái gở!

“Cứu giá a!! Cứu giá a!!” Đường Tuấn Thượng hoảng sợ mà kêu to, đột nhiên nhớ tới chính mình vì tận hứng, đã cho lui thủ vệ, trong khoảng thời gian ngắn y chỉ cảm thấy trước mắt một mảnh tối đen.

Tiểu Tứ cười nhạt nói: “Gọi nha, người gọi nha! Chính là gọi đến nát yết hầu cũng sẽ không có người để ý người!”

Đường Tuấn Thượng chỉ cảm thấy những lời này thật quen tai, giống như không lâu trước kia chính mình thực thích đối với nữ nhân chết cũng không chịu phục mình mà nói những lời này? Chẳng lẽ thật sự là phong thủy lưu chuyển, y không khỏi nhắm mắt than trời!

“Người..... Người muốn như thế nào? Giết trẫm thì người cũng phải chết.....” Đường Tuấn Thượng bắt đầu hậu hồi sao mình lại để sắc dục huân tâm, đột nhiên nhớ tới thời điểm lâm triều hôm nay, đại thần phía dưới tựa hồ muốn nói hiện nay có loạn đảng nhiều loạn, chẳng lẽ thái giám mới tới này chính là thích khách mà loạn đảng phái vào ám sát y?

Nghe nói vài tên loạn thần tặc tử kia người người cực kỳ tàn ác, một chút cũng không có nhân tính, sẽ không phải là đối với y trước gian sau giết, giết lại gian, gian lại giết đi? Hoàn hảo đối phương là thái giám gian là gian bất thành..... Bất quá tựa hồ có thể dùng đao cụ, kia không phải càng thâm hiểm?

Đường Tuấn Thượng nhớ tới Hoàng thúc của mình giống như bị người giết ở trên giường, sắc mặt trở nên càng thêm khó coi Ô ô ô, chính là sắc tự vào đầu một cây đao..... (Tiểu: Người ta nói trong chữ “Sắc” có 1 con dao, ý chỉ tự sắc có 1 nét giống hình con dao, chạm vào nhất định sẽ thương tổn. Nhẹ thì si ngốc, nặng thì tương tự đến chết => cảm ơn nàng Dạ Nguyệt Băng Thanh :*)

Tiểu Tứ không có để ý tới y, chỉ là nằm sấp trên người Đường Tuấn Thượng, đem hai tay bị của y trói đưa lên đỉnh đầu, giống như chó con le lưỡi liếm liếm thân thể y.

Liếm pháp này! Người này không phải là muốn ăn mình đi? Đường Tuấn Thượng lòng tràn đầy sợ hãi, lại ngoài ý muốn cảm nhận được khoái cảm, có đôi chút sững sờ, chẳng lẽ mình thật là đạt tới *** đẳng cảnh giới cao nhất, thời điểm bị người ăn đều có thể có phản ứng sinh lý?

Đường Tuấn Thượng hoàn toàn không hề nghĩ đến, đây là Tiểu Tứ đối với chính mình tán tỉnh, nói trắng ra, kỳ thật y cùng người ta lên giường cũng chính là chỉ đơn thuần lên giường, phát tiết xong liền chấm dứt, hoàn toàn không có kỹ xảo, hay nói cách khác, Đường Tuấn Thượng làm chuyện cá nước thân mật chỉ có số lượng không có chất lượng, hoàn toàn không biết khúc dạo đầu sẽ tăng lên khoái cảm.....

Liếm liếm thành nghiện, Tiểu Tứ lại đơn giản xé nát quần Đường Tuấn Thượng, đem hai đùi thon dài kéo ra khoát lên vai mình, hậu đình Đường Tuấn Thượng chưa bao giờ để người nhìn thấy nay triệt triệt để lộ ra.

Tiểu Tứ không hề báo trước đem ngón tay thò vào, Đường Tuấn Thượng “A” một tiếng kêu to, bản năng muốn khép hai chân lại.

“Không cần.....” Thái giám biến thái chết bầm này muốn làm gì thì làm sao! Cư nhiên chặn lại chỗ đó! Chẳng lẽ muốn mình trở thành Hoàng đế đầu tiên trong lịch sử bị chặn chỗ bài tiết làm ghen mà chết sao? Thật sự đủ nhẫn tâm!

Nhưng là Tiểu Tứ giờ phút này mạnh hơn y không biết bao nhiêu lần, thập phần thoải mái mà đem hai chân y tách ra.

Đường Tuấn Thượng chỉ cảm thấy ngón tay Tiểu Tứ ở bên trong chỗ đáng xấu hổ của mình không ngừng khuấy động, y bình thường chỉ chơi đùa nữ nhân, đối với nam nam tình sự căn bản không biết một chút gì.

Tuy rằng nhất thời quật khởi muốn lâm hạnh Tiểu Tứ, nói đến cùng vẫn là không có lý luận cùng kinh nghiệm thực chiến, mà cái địa phương mà y luôn luôn chỉ dùng cho việc bài tiết, giống như bây giờ bị đùa bỡn, hẳn cảm giác vô cùng quái dị, thân thể thể nhưng có phản ứng.

“Người làm gì trẫm?!”

Không quan tâm Đường Tuấn Thượng có hay không đã làm tốt chuẩn bị, Tiểu Tứ liền đem toàn bộ căn nguyên nhét vào trong.

“A!!” Chỉ nghe thấy Đường Tuấn Thượng hét thảm một tiếng, liền cảm giác thân thể của mình lập tức bị mở rộng, không cần nói cũng biết cái gì đang tiến vào thân thể của mình.

Khốn kiếp! Không phải thái giám sao? Làm sao sẽ có ngoạn ý!

“Trẫm muốn chém người!”

Còn muốn chém luôn cái phòng Tịnh thân không cắt đi cái mầm tai họa này!

Đường Tuấn Thượng đau đớn vận vẹo thân mình, mảy nhú càng chặt, mà biểu tình vận vẹo của y khiến Tiểu Tứ trở nên càng thêm hưng phấn, rồi Đường Tuấn Thượng phát hiện một chuyện phi thường đáng sợ!! Chính mình cư nhiên là thụ ngược cuồng, lại từ từ quen va chạm của Tiểu Tứ, rồi sau đó lại sinh ra khoái cảm.

Cao trào qua đi, Đường Tuấn Thượng thở dốc khôi phục một tia lý trí, nghĩ uổng phí chính mình tự cho là phong lưu, lại chưa bao giờ biết cùng nam nhân lại có thể thích như vậy, chính mình quả nhiên còn không có đạt tới cảnh giới hoang *** vô độ.

“Ân, ân.....” Phóng thích xong mà hậu đình vẫn còn lay động, ý thức được Tiểu Tứ cư nhiên còn bên trong, căn bản không có ý muốn rời khỏi mình.

Không phải đâu! Đường Tuấn Thượng cảm giác có chút khó có thể tin tưởng, nói thế nào hẳn cũng là từ trong bụi hoa đi ra, không thể có đạo lý Tứ có thể kéo dài như vậy! Quả thực không phải người thường..... Chỉ là bạn Tiểu Tứ nhích tới nhích lui, rất nhanh hẳn liền không có năng lực đi suy nghĩ vấn đề này.

Vài cái canh giờ sau, Đường Tuấn Thượng cảm giác thân thể đã hoàn toàn không có khí lực, thế nhưng Tiểu Tứ ở trên người y còn không biết mệt mỏi.

“Không được..... Trầm không được.....” Y hơi khóc nức nở, thân thể y đã vượt cực hạn, đánh vỡ kỉ lục một đêm dài nhất của y, thể lực bị cạn kiệt triệt triệt để để, nhưng là Tiểu Tứ căn bản không để ý tới y.

Chẳng lẽ nói y lấy hoang *** vô độ nổi tiếng, thì bọn loạn đảng liền muốn cho y tình tấn nhân vong mà chết? Bọn loạn đảng quả nhiên không có tính người, ô ô ô.....

Mang ý nghĩ như vậy, Đường Tuấn Thượng hỗn loạn ngủ thiếp đi.....

“Thái tử diện hạ, người làm sao lại đến nơi này?”

Đó là một nữ nhân phi thường xinh đẹp, cho dù là những phi tử trong cung cũng không thể so sánh, ánh mắt hơi mang vài phần ưu thương, trong ánh mắt tựa hồ có rất nhiều mờ mịt, càng là thêm vài phần ý nhị.

Đường Tuấn Thượng nhìn nhìn liền chảy ra nước miếng, y nghĩ đây có thể là nữ nhân xinh đẹp nhất mà y từng gặp qua, đợi đến khi Phụ hoàng quy thiên, y nhất định phải chiếm người này! Đường Tuấn Thượng vào năm mười hai tuổi ở trong lòng nghĩ như vậy.

Ở trong cung trừ bỏ Mẫu hậu, y chỉ cùng Dương Quý phi quan hệ tốt nhất, bởi vì Dương Quý phi bộ dạng thật xinh đẹp! Chỉ là không hiểu vì cái gì Phụ hoàng đột nhiên trong một đêm đem Dương Quý phi biếm lãnh cung, Phụ hoàng thật sự là rất tàn phá vưu vật!

Đường Tuấn Thượng chà xát khóe miệng đang chảy ra nước miếng, vỗ ngực cam đoan nói: “Tuyệt tỷ tỷ người yên tâm, đợi bản Thái tử làm Hoàng đế, nhất định phong người làm Hoàng hậu!”

Dương Tuyệt Nhi chỉ là cười nhẹ, ưu thương nở rộ trên mặt càng phá lệ động nhân, khiến Đường Tuấn Thượng nhin không được lại chảy nước miếng.

“Thái tử, người có người trong lòng sao?”

“Có nha, chỉ cần là mỹ nữ ta đều yêu, đương nhiên, ta yêu người nhất, cho nên ta nhất định sẽ đem vị trí Hoàng hậu để lại cho người.” Đường Tuấn Thượng không chút nghĩ ngợi nói, vừa nghĩ đến có thể ôm một người xinh đẹp như vậy đi ngủ, trong mắt y liền bắt đầu lóe sáng, khóe miệng lại bắt đầu chảy nước.

Dương Tuyệt Nhi chỉ là mỉm cười lắc đầu, sờ sờ đầu Đường Tuấn Thượng, nói: “Đứa ngốc, kia không phải yêu, yêu không phải cái dạng này”

“Thế cái gì là yêu?” Đường Tuấn Thượng có chút không rõ, từ nhỏ đến lớn Phụ hoàng đều là như thế chỉ bảo y.

“Yêu..... dù đau đớn cũng khoái hoạt”

Đường Tuấn Thượng thật sự nghĩ không ra có cái gì này nọ có thể cho y loại cảm giác này, nhìn về phía Dương Tuyệt Nhi, chỉ thấy nàng ngẩng đầu nhìn bầu trời bên ngoài hoàng cung, ánh mắt thực mờ mịt thực

hư vô, gió nhẹ thổi bay tóc nàng, trong nháy mắt đó, Đường Tuấn Thượng nghĩ rằng nàng sẽ theo gió mà đi, trở thành tiên nữ trên trời.

“Thái tử diện hạ, nếu sau này người gặp được người mình yêu, nhất định hảo hảo quý trọng hân, trăm ngàn đừng làm cho hân thương tâm, bằng không sẽ giống ta.....”

Cho dù đến mười mấy năm sau khi Đường Tuấn Thượng trở thành Hoàng đế, lại vẫn rõ ràng nhớ rõ một màn kia, mà sau này y không còn thấy Dương Tuyết Nhi, cũng không có người giải thích cho y đến cùng cái gì là yêu.....

Đường Tuấn Thượng không tình nguyện mở to mắt, mí mắt thật nặng, đã lâu không có mơ thấy việc này, thân thể làm sao lại nặng như vậy, toàn bộ thân thể đau nhức được giống như bị đá đè lên, tay chân vừa động đều cảm giác như muốn lấy mạng của y, đem qua y....

Manh, Đường Tuấn Thượng trừng lớn ánh mắt lập tức nhảy dựng lên, trên người bủn rủn làm y phải dựa vào giường, phát hiện tay của mình còn bị trói, từng màn ngày hôm qua giống như bức tranh lật mở trước mắt y, y còn tưởng rằng chính mình sẽ tinh tấn nhân vong mà chết ở tẩm cung, hoàn hảo y phúc lớn mệnh lớn.....

Nhớ tới cái tên đầu sỏ gây nên.....

Y kinh ngạc nhìn qua, không nghĩ tới thích khách Tiểu Tứ lớn mật giờ phút này cứ nhiên ôm chần mà ngủ, đang nằm phía bên kia mà ngủ say, lúc Tiểu Tứ ngủ thật dễ nhìn!

Đường Tuấn Thượng nhất thời quên đau đón lại dậy lên sắc tâm, muốn tiến lên sờ một phen, liền bị đau đón tê dại toàn thân lôi kéo trở về.

Không xong! Thiếu chút nữa lại bị thích khách này dùng mỹ sắc dụ hoặc. Kia vài tên loạn thần tặc tử quả nhiên lợi hại! Khốn kiếp! Thích khách đáng chết làm hại trăm hiện tại đau muốn chết, còn dám chiếm lấy long sàng của trẫm!

Đường Tuấn Thượng dùng hết khí lực còn sót lại một cước đem Tiểu Tứ đạp xuống giường, lập tức Tiểu Tứ liền “Bàng bàng” từ trên giường lăn xuống dưới.

Mơ mơ màng màng, Tiểu Tứ mắt nhắm mắt mở hoang mang rối loạn từ mặt đất đứng lên, hét lớn: “Trưởng lão trưởng lão, ta cam đoan lần sau lên lớp không bao giờ ngủ quên!”

Lập tức, Tiểu Tứ lửa thể hoàn toàn hiện ra trước mặt Đường Tuấn Thượng, tuy rằng làn da trắng nõn quả thật là điều mà Đường Tuấn Thượng yêu nhất, thể nhưng ánh mắt y vẫn là không tự chủ được bị vật dưới khổ hạ Tiểu Tứ hấp dẫn!! Căn bản không phải là vật mà một tên thái giám nên có, chính là vật này lại làm hại y ngồi cũng không xong mà nằm cũng không phải.

Vừa nghĩ đến đem qua thứ đó mang đến thống khổ cùng khoái cảm, y cứ nhiên lại có điểm bắt đầu hưng phấn. Đau cũng khoái hoạt..... Đột nhiên nhớ tới lời nói của Dương Tuyết Nhi, lại nhìn nhìn khuôn mặt xinh đẹp của Tiểu Tứ, rồi mới lại liếc liếc mắt nhìn vật bên dưới..... Chẳng lẽ đây chính là yêu theo lời Tuyết tỷ tỷ? Như thế nói y yêu phải Tiểu Tứ?

“Nếu sau này người gặp được người mình yêu, nhất định hảo hảo quý trọng hân, trăm ngàn đừng làm cho hân thương tâm.....”

Hảo hảo quý trọng không để hân thương tâm nha..... Đường Tuấn Thượng cắn chần làm oán phụ nhìn về phía Tiểu Tứ, này Tiểu Tứ nhưng là thích khách của loạn đảng, thiếu chút nữa lấy mạng trẫm.....

Trải qua trải qua đấu tranh tư tưởng, Đường Tuấn Thượng cuối cùng làm một quyết định, ai kêu hân khiến trẫm hiểu được yêu, nói thể nào thì ân tình cũng lớn, chỉ cần Tiểu Tứ bỏ gian tà theo chính nghĩa, ngoan ngoãn để y ôm ấp, y nhất định sẽ bảo đảm Tiểu Tứ ăn ngon mặc đẹp.

3. Chương 3: Chương 2

Lập tức rời đi ổ chần ảm áp, Tiểu Tứ cảm thấy một trận rét lạnh, từ trong mơ màng tỉnh táo lại, định định tâm thần, tốt lắm tốt lắm, còn tưởng rằng mình đang ngủ quên vào giờ lên lớp của trưởng lão.

Cảm thấy một trận gió lạnh thổi đến, Tiểu Tứ nhanh chóng nhìn xung quanh tìm quần áo, mới nhớ tới ngày hôm qua mình vừa uống rượu, chẳng những đem quần áo của Đường Tuấn Thượng xé nát, ngay cả quần áo của mình cũng không có bỏ qua, ngẩng đầu phát hiện Đường Tuấn Thượng đang cản chần, một phần oán phụ ba phần ủy khuất nhìn mình.

“Sớm a.....” Cười cười nhìn Đường Tuấn Thượng, Tiểu Tứ sờ sờ bụng, hảo đói..... Nhìn về phía đồ ăn ngày hôm qua còn chưa đụng tới, hoàn toàn quên lời Hoàng công công dặn, thân thủ đem thức ăn trao vào miệng mình.

Đường Tuấn Thượng đang muốn mở miệng ban hoàng ân, muốn Tiểu Tứ bỏ gian tà theo chính nghĩa, đã thấy Tiểu Tứ thản nhiên ăn đồ ăn trên bàn, căn bản không đem mình để vào mắt.

Hỗn đản không biết tốt xấu! Trẫm muốn đem hắc kéo ra ngoài chém!

Thế nhưng nhớ lại lời Dương Tuyết Nhi, Đường Tuấn Thượng nhẫn tính tình, quyết định đối Tiểu Tứ thì lấy ân huệ: “Còn không lại đây cởi bỏ dây trói hai tay cho Trẫm!”

Tiểu Tứ ăn vài thứ, cuối cùng cảm giác lại sức sống, mới chú ý tới sắc mặt Đường Tuấn Thượng tựa hồ không tốt. Hắc nhớ tới vài tiểu tiết phong hoa tuyết nguyệt trong tiểu thuyết, thượng giường sau vài tiểu thụ không phải đều là đầy mặt thẹn thùng nằm ngả vào trong lòng tiểu công, toàn tâm toàn ý theo tiểu công sao? Vì cái gì hiện tại Đường Tuấn Thượng lại trưng ra sắc mặt táo bón khó xem cho hắc nhìn?

Tuy nói sau khi uống rượu hắc sẽ trở nên là lạ, còn có sức lực cường đại, thế nhưng kỹ thuật hắc là sẽ không ảnh hưởng, hơn nữa uống rượu xong sức chiến đấu tăng cao, hắc là càng có thể thỏa mãn tiểu thụ mới đúng chứ.

Nghe được Đường Tuấn Thượng mệnh lệnh mới phát hiện hai tay của y còn bị trói, cuống quýt tiến lên cởi bỏ mảnh vải, thấy trên làn da cổ trắng nõn của Đường Tuấn Thượng còn lưu lại hôn ngân tím sẫm, lại nhìn trên người y cũng là đủ loại ô mai lớn nhỏ, ngày hôm qua hắc tựa hồ thật sự rất thô lỗ!

Lại nghĩ tới trước kia đọc sách từng nhìn đến một đôi vốn là thực ân ái phu phụ, chính là bởi vì thời điểm làm tình tiểu công rất thô lỗ, tiểu thụ liền chịu không nổi, nên đã bỏ trống cùng tiểu công khác.

Tiểu Tứ mặt lập tức sợ tới mức mặt trắng bệch. Không cần nha, thật vất vả mới kiếm được tiểu thụ, liền bởi vì vấn đề kỹ thuật mà bị vứt bỏ, hắc sẽ làm sao mà sống nha.

Sau đó trong đầu Tiểu Tứ hiện ra hình ảnh như vậy:

Tiểu Tứ quần áo tả tơi, đói khổ lạnh lẽo ngồi xổm giữa gió tuyết lạnh lẽo trên đường cái, nước miếng đầy miệng nhìn cửa hàng bánh bao đối diện.

Tiếp đó một cá bánh bao nóng hằm hập, hoa lệ xuất hiện trước mặt hắc.

“Bánh bao! Bánh bao của ta!” Hắc hô to một tiếng nhào tới bánh bao trước mắt, bánh bao lại vào lúc này chợt lóe qua, khiến hắc đối ngả ngồi trên mặt đất.

Xoa xoa cái mũi phát đau, hắc từ mặt đất đứng lên, nhìn thấy Đường Tuấn Thượng đang vui vẻ khanh khanh ta ta với nam nhân khác, trong tay y còn cầm bánh bao.

Tiểu Tứ vui vẻ kêu lên: “Lão bà!”

Đường Tuấn Thượng lạnh lùng nhìn hắc một cái: “Ai là lão bà của ngươi?” Rồi mới xoay người trưng ra khuôn mặt tươi cười với nam nhân kia, còn đem bánh bao đưa cho cái kia nam nhân: “Lão công ngoan, ta uy ngươi ăn bánh bao.....”

“Hảo.....” Tiểu Tứ nhào lên trước ôm lấy cẳng chân Đường Tuấn Thượng: “Lão bà!! Ta mới là lão công của ngươi nha!!”

Lại bị Đường Tuấn Thượng một cước đá văng: “Lăn, ta mới không có lão công kỹ thuật tệ như vậy!”

Thế là hai người người một ngụm ta một ngụm ăn bánh bao, hôn nhẹ càng đi càng xa.

Nhìn hai bóng dáng biến mất, Tiểu Tứ miệng phun máu tươi bỏ nhào ở trong tuyết, trong thiên địa không ngừng quanh quẩn: “Lão bà!! Bánh bao!! Trở về!!”

Tiểu Tứ đột nhiên rùng mình một cái, nhanh chóng vô cùng nghiêm túc cầm tay Đường Tuấn Thượng, khẩn thiết nói: “Bảo bối, ta biết ngày hôm qua là ta rất thô lỗ. Không có biện pháp, ta uống rượu xong liền sẽ trở nên là lạ, cũng ảnh hưởng khả năng bình thường của ta, thế nhưng thỉnh ngươi tin tưởng ta, kỹ thuật của ta là tuyệt đối cao siêu, lúc trước môn khóa làm tình học này ta đạt chín mươi ba điểm, ta...ta liền chứng minh cho ngươi xem!”

Tiểu Tứ càng nói, sắc mặt Đường Tuấn Thượng ngược lại càng khó xem, y hoàn toàn liền không minh bạch Tiểu Tứ đang nói cái gì. Bất quá cũng không có thời gian để y minh bạch lời nói của Tiểu Tứ, bởi vì mặt Tiểu Tứ đột phóng đại trước mắt y.

Tiểu Tứ khuôn mặt dễ nhìn, đột nhiên dựa gần như vậy thật muốn hù chết người.

“Ngươi làm gì! Đột nhiên dựa vào Trầm gần như vậy làm gì?”

“Thì lại!” Tiểu Tứ khó được vô cùng kiên định nói, cũng lấy tốc độ sét đánh không kịp bưng tai đem Đường Tuấn Thượng bổ nhào trên giường.

Lập tức hiểu rõ ý đồ của Tiểu Tứ, Đường Tuấn Thượng cố nhịn thân thể đau nhức mà liều mạng giãy dụa. Y là có sớ dục mạnh không sai, thế nhưng cũng không muốn tinh tấn nhân vong, hai mắt nhô ra, miệng sùi bọt mép, chết một cách khó coi a!

Thích khách đáng chết, y đều quyết định muốn đặc xá tội của hắn, không thể tưởng được hắn cư nhiên còn không hết hy vọng, nhất định muốn đưa y vào tử địa.

Mấy tên hộ vệ đáng chết đang ở nơi nào? Thời điểm không cần thì bọn chúng ào ào xông ra như măng mọc mùa xuân, thời điểm cần cứu giá thì người người không thấy, thật nên đem bọn họ đều chém đầu.....

Chỉ là y hiện tại cả người mệt mỏi, cho dù Tiểu Tứ không có uống rượu thì lực đạo của y cũng căn bản không phải đối thủ của Tiểu Tứ.

Kỳ quái, Tiểu Tứ không phải cũng làm một buổi tối sao, vì cái gì còn có thể lực?

Đường Tuấn Thượng không biết, đối Tiểu Tứ mà nói, để làm một tiểu công vĩ đại, có thể không có trí nhớ không có tu dưỡng không có văn hóa không có thân cao không có bề ngoài không có tiền tài không có quyền thế, thế nhưng tuyệt đối phải có kỹ thuật cao siêu, cùng với thể lực siêu nhân!

Tiểu Tứ chặn lại thân thể Đường Tuấn Thượng đang giãy dụa, nụ hôn thừa thốt dừng ở trên người Đường Tuấn Thượng, bất đồng với thô bạo gặm cắn ngày hôm qua, Đường Tuấn Thượng cảm giác hiện tại mình giống trân bảo được nhẹ nhàng che chở, Tiểu Tứ hôn thật sự ôn nhu.

Đường Tuấn Thượng cảm giác thân thể của mình từng chút hưng phấn lên, bắt đầu thập phần bội phục chính mình, quả nhiên y bình thường không có việc gì liền đi săn thú, đá đá bóng, cùng mỹ nữ chơi trốn tìm, thuận tiện mỗi ngày uống canh cái gì mà quy tiên lộc tiên hổ tiên (mấy loại canh trắng dương), vẫn là rất có tác dụng.

Tiểu Tứ nhìn y mỉm cười, mang theo một tia mỉa mai hoặc, nâng lên chân trái của y, rồi mới dụ hoặc từ bàn chân hôn lên, chậm rãi hôn vào da thịt mẫn cảm trong đùi, cũng dùng đầu lưỡi ẩm áp liếm liếm.

“A! a.....” Ngày hôm qua Tiểu Tứ cũng không sử dụng chiêu này, điều này làm cho khoái cảm lúc này của Đường Tuấn Thượng càng mạnh! Trái tim y đột nhiên co rút lại một chút, khoái cảm cường liệt khiến y có chút không thể thừa nhận.

Bất đồng với việc đảo hoàng long tối qua (chắc là việc Tiểu Tứ ‘nhập’ mà không ‘tiền hí’), lần này Tiểu Tứ đối với y lại là không ngừng mà kích thích nhưng chính là không tiến vào, ái muội không rõ ngược lại càng làm cho Đường Tuấn Thượng gian nan, tựa như đối mặt một tuyệt sắc mỹ nhân lại chỉ có thể nhìn không thể sờ, giống như lửa cháy đổ thêm dầu, chỉ có thể khiến lửa càng lúc càng lớn.

“A..... Nhanh lên cho Trầm.....” Đường Tuấn Thượng không kiên nhẫn nói, làm sao trở nên lè mè chậm chạp như thế? Nhanh lên cho Trầm cảm giác yêu!

Nghe được Đường Tuấn Thượng thúc giục, Tiểu Tứ tự nhiên là ra roi thúc ngựa, lập tức tiến vào.

“A! a.....” Tiểu Tứ đột ngột tiến vào làm Đường Tuấn Thượng chỉ cảm thấy trước mắt một đạo phích lịch!!

Chính là loại cảm giác này! Trong tê dại mang theo ần ần đau, mãnh liệt khoái cảm từ việc kết hợp theo các dây thần kinh từ dưới truyền lên, khiến cho thân thể không tự chủ được đung đưa theo nhịp, khác biệt với cảm giác luật động trên người nữ nhân, mà là không tự giác, chính mình căn bản không có cách nào không chế!

Đường Tuấn Thượng lòng tràn đầy cảm thán, không thể tưởng được y sống hơn hai mươi năm, từ khi hiểu chuyện đã bắt đầu nói chuyện yêu đương, vẫn tưởng rằng chính mình đã là chuyên gia, thẳng đến khi gặp Tiểu Tứ, y cuối cùng minh bạch nguyên lai mình trước kia cái loại này căn bản chính là tiểu hài tử, chỉ có hiện tại cùng Tiểu Tứ làm tình mới là chân chính yêu đánh nhau!

Thật sự là quá tuyệt vời! Để cảm giác được yêu như thủy triều đem y bao phủ đi!

Đường Tuấn Thượng vui sướng tru lên, ôm chặt lấy Tiểu Tứ còn đang làm việc trên người y, tích cực đầu nhập vào trong cuộc chiến.

Cuối cùng hai người cùng nhau đạt tới đỉnh, Tiểu Tứ thoáng thở dốc ghé vào khuôn ngực Đường Tuấn Thượng kịch liệt phập phồng, đợi đến hô hấp của nhau dần dần bình ổn xuống dưới.

Lần này hẳn là vừa lòng đi? Tiểu Tứ cảm giác chính mình phát huy được phi thường không sai, dựa theo phản ứng vừa rồi của Đường Tuấn Thượng cũng có thể vừa lòng đi?

Tiểu Tứ thập phần chờ mong nhìn Đường Tuấn Thượng, chờ đợi y khen ngợi. Mà xem tại trong mắt Đường Tuấn Thượng, Tiểu Tứ hiện tại biểu tình tựa như thời điểm y nhìn chăm chăm mỹ nữ, bên trong mắt phát lục quang, còn có xu thế sói đói sắp ăn dê con.

“Ngươi..... Ngươi không cần tiếp tục..... Ngươi còn dám đến, Trẫm nhất định phải diệt cửu tộc ngươi!” Đường Tuấn Thượng có chút sợ hãi nói, tuy rằng trận vừa này y là đánh cho thực thích không có sai, thế nhưng y hiện tại đã cả người không có khí lực, hai cái đùi phát run, lại đến một lần phỏng chừng là y có thể tiến quan tài!

Tiểu Tứ lập tức uể oải, một bộ dáng muốn khóc nhìn chăm chăm Đường Tuấn Thượng: “Chẳng lẽ ngươi vẫn là không hài lòng?”

Trước mắt lập tức hiện ra hình ảnh hắc nằm trên tuyết, máu chảy thành sông, Tiểu Tứ thương tâm đột nhiên nhào tới.

Đường Tuấn Thượng liều mạng giãy dụa cũng vô pháp đem Tiểu Tứ ném đi, trong lòng y tràn đầy sợ hãi Tiểu Tứ phải làm đến y tinh tấn nhân vong, lại nghe thấy Tiểu Tứ khóc hô: “Ồ..... Lão bà!! Ngươi không cần vứt bỏ ta..... Ô ô..... Liền tính ta hiện tại kỹ thuật còn chưa đủ tốt, ta nhất định sẽ cố gắng cải thiện đến khi ngươi vừa lòng mới thôi..... Ô..... Lão bà!! Bánh bao!!”

Đường Tuấn Thượng sửng sốt: “Ngươi làm sao biết nhũ danh của Trẫm là Bánh bao?”

Nguyên lai Đường Tuấn Thượng có nhũ danh là Bánh bao, chỉ là nhiều năm chưa được người khác gọi. Bị ngoài ý muốn gọi ra nhũ danh, Đường Tuấn Thượng lâm vào bên trong hồi ức, nhũ danh này trừ bỏ phụ hoàng mẫu hậu biết, cũng chỉ có Dương Tuyết Nhi biết. Tiểu Tứ làm sao biết được? Chẳng lẽ nói Tiểu Tứ là Tuyết tỷ tỷ chuyển thế?

Lại nhìn Tiểu Tứ còn đang ủy khuất khóc, vẻ mặt kia cùng Dương Tuyết Nhi quả thực có vài phần giống nhau. Đồng dạng đều là mỹ nhân, làn da đều thực trắng, dáng người cũng đều thực thon thả, Đường Tuấn Thượng càng nhìn Tiểu Tứ càng như là Dương Tuyết Nhi tái sinh.

“Tuyết tỷ tỷ, chẳng lẽ là ngươi đầu thai chuyển thế lại đây tìm Trẫm? Khó trách Trẫm sẽ có cảm giác yêu!” Đường Tuấn Thượng trái lại ôm chặt lấy Tiểu Tứ, lần này đối lại làm Tiểu Tứ ngây ngẩn cả người.

Xem ra chính mình sử dụng ai binh chính sách vẫn là hữu dụng, Tiểu Tứ đặc ý nghĩ, cảm giác mình vẫn là thực thông minh, lại ôm lấy Đường Tuấn Thượng nói: “Lão bà, ngươi không vứt bỏ ta chứ?”

“Trẫm biết, ngươi nhất định là vì trở về tìm Trẫm, mới lợi dụng vài loạn đảng kia giả bộ ám sát Trẫm, ngươi yên tâm, Trẫm sẽ không trị tội ngươi, sau này chỉ cần ngươi khẳng khẳng một mực theo Trẫm, liền bảo đảm ngươi nhân nhĩ cả đời”

“Lão bà chỉ cần ngươi không vứt bỏ ta, ta nhất định sẽ đem ngươi như Bánh bao mà đối đãi”

Hai người ôm nhau cùng một chỗ, ông nói gà bà nói vịt, cuối cùng cứ nhiên còn đạt tới chung nhận thức, đối với kết quả đều phi thường vừa lòng.

Đường Tuấn Thượng thâm tình chân thành nắm tay Tiểu Tứ nói: “Mỹ nhân.....”

Tiểu Tứ đồng dạng thâm tình chân thành giữ chặt tay Đường Tuấn Thượng nói: “Bánh bao lão bà.....”

Hai người đồng thời hát: “Bích thảo thanh thanh hoa nở rộ, thải điệp phiên phiên lâu bồi hồi, thiên cổ truyền tống thâm thâm yêu, mỹ nhân vĩnh luyến bánh bao thịt a.....”

Hai người thâm thâm một nụ hôn, bốn mắt giao hòa, cái gọi là vương bát xem đậu xanh!! Càng xem càng thuận mắt, người cảm xứng người mù!! Trời sinh tuyệt phối, chính là hảo một đôi ý hợp tâm đầu cầu nam nam.

Hai người người nông ta nông qua nửa ngày, Đường Tuấn Thượng mới cảm giác Tiểu Tứ đối với y xưng hô không quá thích hợp, sửa đúng Tiểu Tứ nói: “Mỹ nhân, ngươi ngầm gọi nhũ danh của Trầm là tình thú, nhưng ngươi không thể gọi Trầm lão bà, phải làm cũng là ngươi làm ái phi của Trầm, chỉ cần ngươi ngoan ngoãn giả làm thái giám ở bên cạnh Trầm, đợi đến khi mẫu hậu băng hà Trầm liền phong ngươi làm Hoàng hậu.”

Không phải y muốn Mẫu hậu sớm chết, bất quá Mẫu hậu tại thế khẳng định sẽ phản đối y phong nam hậu, bình thường Mẫu hậu giáo huấn y chơi đùa thì có thể, thế nhưng tuyệt đối không cho nghiêm túc, nhất là không thể không nói dối tông đường!

Không có biện pháp, thiên hạ này y người sợ nhất chính là Mẫu hậu, chỉ cần khiến Tiểu Tứ tiếp tục giả làm thái giám lưu lại bên người y, đợi đến Mẫu hậu đi gặp phụ hoàng, đến thời điểm đó là y có thể không kiêng nể gì!

“Oa ha ha, Trầm quả nhiên thông minh tuyệt đỉnh, sự tình khó khăn như thế cũng do Trầm nghĩ ra cách giải quyết.....” Đường Tuấn Thượng càng nghĩ càng đắc ý, nhịn không được cười ra tiếng.

“Vì cái gì nói ta là giả thái giám?” Vì cái gì bánh bao lão bà nói hấn là giả thái giám, hấn không phải cùng thái giám bên ngoài mặc quần áo giống nhau rồi sao? Chẳng lẽ ngày hôm qua chiều người hầu là phần tử không hợp pháp, hiện tại thân phận hấn là hắc công? (Tiểu: ý Tiểu Tứ ‘hắc công’ là công công (thái giám) chui, thái giám bất hợp pháp.)

Tiểu Tứ lấy ánh mắt ham học hỏi thành khẩn nhìn Đường Tuấn Thượng, mà trong mắt Đường Tuấn Thượng lại là ý nghĩ khác, mặt y rất khó được thoáng đỏ lên, cứ nhiên còn kiêu giọng nói: “Chán ghét..... Liền tính mỹ nhân ngươi như thế hỏi Trầm, Trầm cũng sẽ không thừa nhận ngươi so với Trầm đúng đắn, mằm tai hoạ của ngươi so long căn Trầm lợi hại hơn!”

Nói đến giả làm thân phận thái giám, Đường Tuấn Thượng nghĩ đến làm thái giám khẳng định phải qua phòng tịnh thân, chẳng lẽ nói trong thái giám còn có khác loạn đẳng?

“Mỹ nhân, ngươi là làm sao quá được tịnh sự phòng kia một cửa?”

“Tịnh sự phòng?” Tiểu Tứ nghĩ nghĩ, ngày hôm qua lão thái giám giống như quả thật gọi cái địa phương đáng sợ kia là tịnh sự phòng: “Ngươi là nói cái kia lấy đao, như là muốn cắt ta bồng bồng trên người ta nha?”

“Đúng, chính là chỗ đó.”

Tiểu Tứ lại nghĩ nghĩ, nói: “Khi đó ta thực sợ hãi, hét to một tiếng, chỉ nghe được một tiếng cự lời nổ vang, lão đầu kia dùng đao chém vào trước mặt ta, lúc ấy bả đao kia cách ta chỉ có một cm, vì sợ nhìn đến chuyện nhi đồng không thích hợp gì đó, ta quyết định hít sâu một hơi ngất đi. Tỉnh lại sau này liền ở chỗ Lăng công công.”

Đường Tuấn Thượng phân tích một chút những gì Tiểu Tứ nói, rồi mới khẳng định gật gật đầu: “Trầm biết, chân tướng chỉ có một! Lão thái giám trong tịnh sự phòng cùng Lăng công công kia chính là loạn đẳng! Đợi lát nữa Trầm liền đem hai người kia xử lý, sau này Trầm và mỹ nhân liền vô tư, ha ha ha ha.....”

Xa xa trong hoàng cung hai cái Lục công công cùng Lăng công công, thỉnh linh đánh rùng mình.

Tuy rằng điều bánh bao lão bà mà nói hẳn không phải thực minh bạch, bất quá xem bánh bao lão bà cười đến đáng khinh như vậy, phỏng chừng cũng không phải chuyện xấu, nếu cùng bánh bao lão bà bồi dưỡng hảo cảm tình, bụng lại bắt đầu đói bồn chồn, Tiểu Tứ lại trở về hưởng thụ đồ ăn, đem thức ăn đều tiêu diệt sạch sẽ, bất quá bụng tựa hồ vẫn là không có lấp đầy.

Sờ sờ râu, Đường Tuấn Thượng nhìn Tiểu Tứ giống như dã nhân chưa khai hóa, đang ăn ngón ngấu.

Không hổ là mỹ nhân của Trẫm, ngay cả ăn tướng cũng không giống bình thường. Bất quá nhìn Tiểu Tứ ăn như thế, đột nhiên phát hiện bụng mình cũng hảo đói.

Đã gần chạng vạng, Hoàng công công mang theo long bào, tiểu thái giám bưng chậu rửa mặt, tại bên ngoài tắm cung đứng ước chừng hai canh giờ, căn cứ kinh nghiệm trong dĩ vãng, lâm hạnh qua người mới Hoàng đế ước chừng sẽ ở buổi trưa gọi bọn họ đi vào.

Thế nhưng trước mắt buổi trưa đều đã hai canh giờ, cũng không thấy Hoàng đế gọi bọn họ, nghĩ rằng không biết Tiểu Tứ nhu nhược sẽ bị Hoàng đế chỉnh thành cái bộ dáng gì? Nghĩ đến đây, không khỏi vì cửa hoa Tiểu Tứ rơi nước mắt đồng tình một phen.

Cứ việc có chút lo lắng tình trạng Tiểu Tứ, không có Hoàng đế tuyên gặp, Hoàng công công tự nhiên là không dám trì trệ nửa bước, trước kia từng có thái giám không hiểu chuyện, xem xem thời gian không sai biệt lắm cũng không đợi tuyên gặp, liền lỗ mãng xông vào, làm hỏng tính trí của Hoàng đế, kết quả liền bị phạt đi tẩy bồn cầu, trọn đời không được trở lại..... Hẳn một phen xương cốt già cả sẽ không chịu nổi hình phạt này.....

Đại khái lại qua nửa canh giờ, cửa tắm cung cuối cùng hơi hơi mở ra, Hoàng công công mới nhẹ nhàng thở ra, lại kinh ngạc nhìn đầu Tiểu Tứ từ trong khe cửa lộ ra, lại từ trong khe cửa vươn ra một bàn tay, gọi Hoàng công công lại đây.

Hoàng công công cuống quýt chạy đến, lo lắng hỏi: “Tiểu Tứ Tử không có chuyện gì đi?”

“Không có chuyện gì, bất quá phiền toái người đem long bào đưa cho ta, còn có lại cho ta bộ quần áo thái giám, còn có ta cùng bánh bao lão bà đều đói bụng.....”

“Bánh bao lão bà? Nàng là người phương nào?” Xưng hô khiến Hoàng công công nửa ngày đều không thể phản ứng.

Tiểu Tứ nghĩ nghĩ, thiếu chút nữa quên chức vị của bánh bao lão bà: “Chính là Hoàng Thượng.....”

Này lại là chuyện gì đây? Hoàng công công thật sự không suy nghĩ kịp, nhìn nhìn phía dưới của Tiểu Tứ, nhìn qua tựa hồ không có chuyện gì, nhẹ nhàng thở ra.

Lại có điểm buồn bực, tính tình Hoàng Thượng hẳn là biết đến, bình thường lâm hạnh xong liền ném sang một bên, người được lâm hạnh cũng không dám ở lại trong tắm cung, tha thân mình một mình tuyên bọn họ đi vào sau liền được trở về làm việc Lúc này.....

Hoàng công công cẩn thận hỏi: “Tiểu Tứ Tử, là Hoàng Thượng cho người nói vậy sao?”

Tiểu Tứ nhìn về phía Hoàng công công, cảm giác tên này vô nghĩa, không phải bánh bao lão bà kêu hẳn đến, hẳn làm sao biết Hoàng Thượng trên người mặc quần áo không gọi quần áo mà gọi long bào?

“Đúng rồi! Người nhanh lên nga, chúng ta hảo đói! A..... Đúng rồi, Hoàng Thượng còn nói muốn các người đưa cái gì thập toàn đại bổ canh lại đây!” Thiếu chút nữa quên chuyện này, cũng không biết cái kia thập toàn đại bổ canh uống ngon không.....

Tuy rằng Hoàng công công có chút như lọt vào trong sương mù, thế nhưng chuyện Hoàng Thượng phân phó tự nhiên không dám chậm trễ, lập tức đem hai bộ quần áo giao đến trên tay Tiểu Tứ, rồi sau đó lập tức đi ra một đoàn thái giám cùng các cung nữ bưng đồ ăn bàn.

“Tiểu Tứ Tử, Hoàng Thượng có hay không tuyên ta đi vào vì Hoàng Thượng thay quần áo?” Dĩ vãng đều là lão cấp Hoàng Thượng mặc quần áo, hầu hạ Hoàng Thượng rửa mặt.

Tiểu Tứ nghĩ nghĩ, giống như không có nha, muốn hắt cầm quần áo liền đi vào, đợi mặc quần áo lại ăn cơm: “Không có không có, Hoàng Thượng nói, đợi mặc xong quần áo rồi các người lại tiến vào.”

“Người đến cùng làm sao, mỹ nhân? Làm sao tốc độ chậm như vậy!”

Trong phòng truyền đến Đường Tuấn Thượng thanh âm không kiên nhẫn, Tiểu Tứ nhanh chóng lấy quần áo, đem cửa khóa lại liền biến mất trước mặt Hoàng công công, đổi thành một đoàn cung nhân toàn bộ trốn mất há hốc mồm mà sững sờ ở chỗ đó.

Có làm hay không? Chỉ cần là cung nữ, thái giám tiến cung một tháng đã đều biết, Hoàng đế muốn nhiều không tiết tháo liền nhiều không tiết tháo, muốn có nhiều có mới nới cũ liền có nhiều có mới nới cũ, làm sao lúc này..... Thật nhìn không ra, tiểu thái giám này vừa tới nhìn qua ngốc đầu ngốc não lại bản lĩnh như vậy có.....

Đợi đến thời điểm Tiểu Tứ lại tuyên Hoàng công công đi vào, liền càng thêm khiến mọi người giật mình, Đường Tuấn Thượng hai chân mở lớn, còn có chút cong chân nửa ngồi, tập tễnh đi lại khoát tay lên Tiểu Tứ trên người, nhìn qua một bộ dáng nằm sấp nằm sấp, phảng phất bị người bị lâm hạnh là y.

Thời điểm được dìu ngồi xuống ghế, y còn nghe răng trợn mắt kêu đau, trái lại Tiểu Tứ thì giống không có việc gì, vui vẻ chạy tới chạy lui.

Nhìn đến Tiểu Tứ không hiểu quy củ liền muốn ngồi xuống bên cạnh Đường Tuấn Thượng, Hoàng công công vội vàng ngăn cản nói: “Tiểu Tứ Tử, còn không đứng ở bên này!” Chỉ mong Tiểu Tứ sẽ không ngốc đầu ngốc não hỏi lão cái gì.....

“Cái gì?”

Hoàng công công nghe thể tiếng “Cái gì” nhất thời mồ hôi lạnh chảy ròng, lập tức quỳ xuống cầu tình cho Tiểu Tứ nói: “Hoàng Thượng, Tiểu Tứ Tử hắt hôm qua mới vừa mới tiến cung không hiểu.....”

“Từ lão đầu, người it’ cho Trẫm ông nói gà bà nói vịt! Mỹ nhân đương nhiên muốn ngồi ở chỗ này cùng Trẫm cùng nhau ăn cơm, đi chỗ đó người làm cái gì!”

Đường Tuấn Thượng tràn ngập lửa giận trừng Hoàng công công. Từ lão đầu cư nhiên muốn đoạt mỹ nhân, nếu không phải xem tại Hoàng công công là nhìn y lớn lên, lại là tâm phúc bên người Mẫu hậu, y nhất định đem hắt tha đi ra ngoài chém!

Hoàng công công ngẩng đầu nhìn phía Đường Tuấn Thượng, miệng há to ước chừng có thể nhét vào một quả trứng gà.

Không, không phải đâu..... Hoàng Thượng bị quỷ nhập thân? Thanh âm “Cái gì” Giống như quả thật là thanh âm của Hoàng Thượng, chỉ là lực đạo rất nhẹ làm cho lão nghĩ lầm là Tiểu Tứ, mà vừa Hoàng Thượng phát biểu tựa hồ cũng thực khí không đủ, hoàn toàn không có tiếng như hồng chun ngày xưa, ngay cả thanh âm tình trường thường ngày cũng biến mất.

Chẳng lẽ nói, Tiểu Tứ kỳ thật là hồ ly tinh biến thành, đem Hoàng Thượng dương khí đều hút đi? Hoàng công công sắc mặt lập tức bị dọa đến trắng bệch.

Hoàn toàn không có phát hiện chính mình khác thường, Đường Tuấn Thượng đối với một đám cung nhân thạch hóa ở nơi đó bỏ mặc không để ý, bưng lên thập toàn đại bổ canh liền quát lên điên cuồng. Ân..... Cuối cùng khí lực cũng trở về, ngày mai lại lộng chút hồ tiên bổ bổ, lần này thật đúng là nguyên khí đại thương, này cái gọi là “Yêu” quả nhiên như Tuyết tỷ tỷ nói: Đau cũng khoái hoạt.

Nhìn Đường Tuấn Thượng uống thập toàn đại bổ canh, tựa hồ rất dễ uống, Tiểu Tứ tại một bên nhìn xem nước miếng đều chảy ra, mắt mang lờ lờ kim tinh nhìn chăm chăm Đường Tuấn Thượng: “Bánh bao lão bà, có thể hay không cho ta cũng uống một ngụm?”

“Không được!” Đùa cái gì! Không uống qua đại bổ canh hắt đã lợi hại như vậy, nếu lại bổ đi xuống, chẳng phải là thật sự muốn y tình tấn nhân vong?

Đợi đã (vân vân), mỹ nhân vừa gọi chính mình cái gì? Đường Tuấn Thượng đến gần lỗ tai Tiểu Tứ nhỏ giọng nói: “Trẫm không phải nói sao? Không cho gọi Trẫm lão bà, còn có ở trước mặt mọi người phải gọi

Trầm Hoàng Thượng!”

“Úc.....” Tiểu Tứ có chút ủy khuất nhìn Đường Tuấn Thượng, bánh bao lão bà không cho thật đúng là nhiều, đều nhanh vượt qua trường lão rồi, xem ra hần đọc ngôn tình tiểu thuyết còn quá ít, kia vài loạn thất bát tao tiểu thuyết làm sao đều không có viết trong quy củ hoàng cung, làm hại hần hiện tại hoàn toàn mờ mịt, không có sách có thể tham khảo.....

Nếu này không cho phép cái kia cũng không cho phép, kia dùng thức ăn nhồi vào miệng, làm cho miệng không nói lời nào tổng có thể đi?

Tiểu Tứ buông tay bưng canh của Đường Tuấn Thượng, toàn tâm toàn ý chuyên công tấn công đồ có thể ăn.

Này Viên Viên gì đó là cái gì?

Tiểu Tứ vươn tay hướng trong đĩa nắm lên một cá muối, liền nhét vào miệng, thái giám bên cạnh cuống quýt cầm lấy đĩa trên bàn đưa cho Tiểu Tứ: “Công công, thỉnh!!”

Tiểu Tứ nhìn nhìn tay mình, lắc đầu nói: “Ta sẽ không dùng đĩa, đĩa thật khó dùng, vẫn là dùng tay tốt hơn.”

Không phải đâu? Đầu năm nay, chính là man di cũng đã dùng đĩa! Trừ phi là sơn thượng quỷ quái Tinh Linh..... Không gì hơn cái này không hiểu quy củ, này xem Hoàng Thượng nhất định phải trừng phạt hần đi! Một đám nô tài như thế muốn xem kịch vui.

Không hề nghĩ đến Đường Tuấn Thượng chẳng những không có nổi giận, còn thân thiết kéo qua tay Tiểu Tứ bần hê hê lấy cá muối, buồn nôn dùng đầu lưỡi liếm sạch sẽ tay Tiểu Tứ, tán tỉnh nói: “Mỹ nhân quả nhiên thông minh, cá muối này do mỹ nhân dùng tay trơn mềm đưa vào miệng Trầm, càng thêm mỹ vị.....”

“Ai nha! Trong đĩa còn có thật nhiều nha! Người đừng cùng ta ăn nha!” Có đồ ăn quên tình nhân, đau lòng bị Đường Tuấn Thượng ăn một nửa cá muối, Tiểu Tứ nhanh chóng rút tay về, sợ Đường Tuấn Thượng lại cùng hần giành đồ ăn, đem cá muối còn lại nhét vào miệng, hai má lập tức liền phồng lên.

“Trong đĩa nào có ngon như trong tay mỹ nhân trong tay, Trầm liền muốn mỹ nhân dứt cho Trầm ăn.....” Đường Tuấn Thượng làm nũng bỏ nhào vào trong lòng Tiểu Tứ, ôm Tiểu Tứ giống chó con cọ đến cọ đi.

Cũng đúng nga, tiểu công uy tiểu thụ ăn cái gì cũng là thiên kinh địa nghĩa. Thế là Tiểu Tứ vỗ vỗ đùi mình nói: “Người ngồi lại đây, ta uy người ăn.”

Đường Tuấn Thượng cười đến như mèo trộm mỡ thành công, ngồi vào trên đùi Tiểu Tứ, ôm Tiểu Tứ, cứ như vậy do Tiểu Tứ uy thực vật, người một ngụm ta một ngụm thân thiết ăn.

Đùi mỹ nhân thật thoải mái, cứng mềm vừa phải, vừa vận thích hợp cho cái mông đang đau của y, Đường Tuấn Thượng mặt mày hớn hử hưởng thụ thức ăn Tiểu Tứ đưa vào miệng. Tiểu Tứ tuy rằng chân có chút run lên, thế nhưng nhìn bánh bao lão bà vui vẻ thì hần cũng vui vẻ, hưởng chi trước mắt có bao nhiêu đồ ăn ngon!

Cung nhân bên cạnh lại lần nữa thạch hóa, chưa bao giờ gặp Đường Tuấn Thượng như thế đối với mọi người, cứ việc trước kia cũng sẽ cùng mỹ nữ tán tỉnh uy uy thực, nhưng Đường Tuấn Thượng thường không kiên nhẫn, ngoạn hai cái liền kéo lên giường rồi mới liền đem người ta ném đi, khi nào giống giờ phút này đối Tiểu Tứ ngọt phát ngáy như vậy? Cũng không phải chưa thấy qua so Tiểu Tứ nhiều hấp dẫn người, này Tiểu Tứ mị hoặc thủ đoạn thật sự là tuyệt vời!

Hai người khanh khanh ta ta ăn ngon, Đường Tuấn Thượng cảm giác chính mình đã ăn no, liền làm thủ thế, cung nhân huấn luyện có tổ chức lập tức tiến lên dọn bàn.

Đã thấy Tiểu Tứ thân thủ đề lại cái đĩa, khó được tức giận quát: “Các người làm gì?”

Đường Tuấn Thượng hơi hơi sững sốt, Tiểu Tứ ăn còn nhiều hơn y, còn không có ăn no sao? “Mỹ nhân, còn không có ăn no?”

Đáng thương hê hê nhìn về phía Đường Tuấn Thượng, Tiểu Tứ dùng lực gật gật đầu.

Đường Tuấn Thượng thương tiếc nói: “Kia hảo, Trẫm liền nhìn mỹ nhân ăn, không dọn.”

Nhìn đến cung nhân đem đồ ăn buông lại, Tiểu Tứ lại lập tức bắt đầu vùi đầu khổ ăn, dưới ánh mắt mọi người kinh ngạc đem sở hữu đồ ăn đều ăn xong rồi.

Không phải đâu! Đường Tuấn Thượng khó có thể tin rằng Tiểu Tứ, vừa kia một bàn đồ ăn chính là mười người cũng ăn không xong, bình thường đều là y mỗi đạo đồ ăn ăn một lần liền dọn đi xuống, nếu không phải tận mắt nhìn thấy, khó có thể tưởng tượng Tiểu Tứ đơn bạc thân thể có thể ăn hết chỗ đó đồ ăn.

Trên người cũng không mấy cân thịt, kia đồ ăn đều chạy đi đâu vậy..... Chẳng lẽ nói đều hóa thành sức chiến đấu trên giường! Khó trách Tiểu Tứ trên giường nhanh nhẹn dũng mãnh như vậy! Thật sự là thiên phú dị bẩm.

Đường Tuấn Thượng lòng tràn đầy hâm mộ, ngẫm lại chính mình tuyệt đối không thể bại bởi Tiểu Tứ, cuống quýt phân phó Hoàng công công buổi tối liền đưa cho y hổ tiên canh lại đây.

Hoàng công công mặt có chút lúng túng nói: “Bệ hạ, vừa uống thập toàn đại bổ canh, như thế liền uống hổ tiên canh, chỉ sợ dễ dàng hư hỏa quá thừa.....”

Trong cơ thể y hỏa đều không đủ đâu, lại không bổ đi xuống, thế nào hỏa lực cùng Tiểu Tứ hợp lại đâu! “Trẫm còn sợ như thế đốt lửa?”

Thấy Đường Tuấn Thượng lộ ra không vui, Hoàng công công cũng không dám lại nói cái gì, cúi đầu ngấm hướng Tiểu Tứ, thử tính hỏi: “Kia Tiểu Tứ Từ..... Trước để nô tài dẫn đi?”

“Từ lão đầu, người thật muốn bị Trẫm chém nha, mỹ nhân hiện tại là thái giám bên người Trẫm, sau này liền ngụ ở tẩm cung Trẫm.” Đường Tuấn Thượng càng nhìn Hoàng công công càng cảm giác không vừa mắt, quả nhiên người già đi liền trở nên đáng ghét.

“Còn có các ngươi những người này.” Đường Tuấn Thượng chỉ cung nhân nói: “Đều lăn xa một chút cho Trẫm, ít đến quấy rầy Trẫm và mỹ nhân ân ái!”

Chúng cung nhân chỉ cảm thấy thế đạo thay đổi quá nhanh, cuối cùng tính ra kết luận: Đây Tiểu Tứ là hồ ly tinh!

Hoàng công công vốn đang đáng thương cho Tiểu Tứ, nhưng hiện tại lão cảm giác Tiểu Tứ chính là hồ ly tinh đến câu dẫn Hoàng đế. Đều nói quốc chi tương vong tất có yêu hoạn, chẳng lẽ nói Tiểu Tứ là muốn đến làm Hoàng Thượng vong quốc? Không được..... Lão phải mau chóng đi thông tri cho Hoàng Thái hậu đang ở biên cảnh!

Một bên cùng Tiểu Tứ ân ái, bất quá Đường Tuấn Thượng thủy chung nhớ thương hai cái loạn đảng thái giám đến mưu sát chính mình, nghĩ rằng, y muốn nhìn loạn đảng tàn nhẫn, cư nhiên muốn y Hoàng đế như thế chết đi!

Thế nhưng Lăng công công nghe nói bởi vì trời giáng mạng chước thắng được quá nhiều, rõ ràng cười chết, xem ra lão thiên cũng không chấp nhận được người xấu hại y! Ha ha, nếu trời đã giúp y thu một, kia y liền thuận tiện lại đem một cái khác cũng đưa đến bên kia lão thiên đi!

Lục công công tại tịnh sự phòng làm một đời, tịnh sự phòng tuy là nước phù sa công sự lại thuộc về ngoại cung, bởi vậy hẳn làm một đời thái giám lại chưa từng có gặp qua Hoàng đế.

Không nghĩ tới thời điểm muốn về hưu lại bị Hoàng đế triệu kiến, Lục công công theo tiểu thái giám trong lòng vui mừng, chẳng lẽ nói Hoàng đế đại nhân bởi vì kỹ thuật thiên xuất sắc của hắn, mà muốn ban phát hắn một chức quan? Nghĩ đến đây Lục công công bắt đầu có chút vui mừng hồ hồ.

Chỉ là đợi đến hắn nhìn thấy Hoàng đế, đã thấy Hoàng đế thối mặt, tựa hồ hoàn toàn không có ý tứ ca ngợi hắn.

Chẳng lẽ nói hắn bất tri bất giác đắc tội Hoàng đế?

Một giọt mồ hôi lạnh thành linh từ trán hắn rơi xuống, thật cẩn thận quỳ xuống: “Nô tài khấu kiến Hoàng Thượng, vạn tuế vạn tuế vạn tuế.....”

Đường Tuấn Thượng vừa thấy đến Lục công công trưng ra bộ mặt già nua liền phát ngán, chính là đã già như thế lại xấu già, cứ nhiên từng ra lệnh cho mỹ nhân tới giết mình, không cần nghĩ cũng biết, nhất định là ghen tị mình lại tuổi trẻ lại anh tuấn, còn có thể được niềm vui của mỹ nhân.

Lười lại nhìn hấn một chốc, Đường Tuấn Thượng nhanh chóng kêu lên: “Người tới, đem loạn đảng này kéo xuống chém cho ta!!”

“Oan uổng a!! Oan uổng!!”

Đáng thương Lục công công cứ như vậy mặc danh kỳ diệu rút tính mạng, chết cũng không minh bạch chính mình vì cái gì phải chết, chỉ là khi tới gặp Diêm Vương gia, mới hiểu được chính mình là làm sao chết.

Diêm Vương gia vốn cũng không tính toán điều tra chuyện Lục công công, một năm người chết oan không có trăm ngàn cũng có trăm vạn, ai mặc kệ nó, thế nhưng hấn không nghĩ tới Lục công công đều là tám mươi tuổi lão đầu vẫn là chết oan, sổ ghi chép còn viết lão vốn đang có thêm bốn mươi năm dương thọ, thật có thể nói là là lão yêu quái, nhất thời quật khởi liền điều tra chuyện này.

“Người vì sao không đem Tiểu Tứ tịnh thân?”

Lục công công Quý Hồn nghe chuyện này chỉ cảm thấy mặc danh kỳ diệu, trải qua tay hấn, làm sao khả năng sẽ có? Đột nhiên nhớ tới ngày đó người đưa tới thiên, còn muốn hấn lại thiên tiếp.....

Đảo ngược đến ngày đó tịnh sự phòng, Tiểu Tứ một tiếng hô to: “Không cần!!”

Lục công công gặp nhiều rồi nên chỉ làm như không nghe thấy, giờ đao liền muốn chém xuống, ở phía sau tịnh sự phòng sấm dậy, nhất thời sợ tới mức lục công công một buông tay, bả đao dừng ở cự ly cách một cm nam căn Tiểu Tứ, Tiểu Tứ mạnh hít vào một hơi liền hôn mê bất tỉnh.

Phía sau kỳ tích phát sinh, bởi vì ngoài ý muốn kinh hách cùng Tiểu Tứ hít sâu, nam căn Tiểu Tứ cứ nhiên lui vào trong cơ thể, mà Tiểu Tứ ngất thì khiến cho nam căn hấn bảo trì ở trạng thái lui vào trong cơ thể.

Đợi đến lục công công lại cầm lấy đao, đã là lúc Tiểu Tứ bất tỉnh, chính là lấy kính lúp đều tìm không thấy cái nên cắt.

Lục công công thì thảo luận lắm: “Đều nói ta già hồ đồ, ta xem các người mới già hồ đồ, cứ nhiên đem một người đã thiên lại đây.....” Tùy tay liền đem Tiểu Tứ ném cho cho Lăng công công đang cần người.

Mà đợi đến Tiểu Tứ tỉnh lại thì thứ nào cần đi ra, thứ đó liền đi ra.

Vốn thái giám mới là cần huấn luyện, bởi vì này hai ngày nay một số lớn công công đột nhiên cáo lão cáo lão, sinh bệnh sinh bệnh, bắt buộc dĩ khiến cho không có huấn luyện Tiểu Tứ trực tiếp làm việc, thế là liền có sự tình sau này.....

Diêm Vương gia sờ sờ cảm, cảm thán nói: “Thế giới thật lớn, thật sự là vô kì bất hữu.....”

Lục công công vừa nghĩ đến chính mình kia bốn mươi năm dương thọ liền như thế không có, lòng có chút không cam tâm, quỳ gối trước mặt Diêm Vương nói: “Cầu Diêm Vương làm chủ cho tiểu nhân!”

Diêm Vương khó hiểu nhìn Lục công công nói: “Người là thái giám sống lâu như vậy có cái gì ý tứ, làm gì không sớm sớm đầu thai?”

“Không thể nói như thế..... Thái giám cũng có thái giám đối thế giới cống hiến, nói thế nào cũng là bốn mươi năm dương thọ, ít nhiều cấp cho ta điểm bồi thường!”

Diêm Vương nghĩ nghĩ, nhìn về phía phán quan một bên.

Phán quan mỉm cười, nói: “Như vậy đi, ai giết hấn liền khiến hấn đầu thai nhà đó, cho Đường Tuấn Thượng một năm trong vòng tất sẽ có tử tự sinh ra, người liền đi đầu.”

Phán quan nhìn về phía Lục công công: “Bốn mươi năm dương thọ đổi được người tại hoàng gia sinh ra, cái này người sẽ vừa lòng?”

Lục công công lập tức miệng cười lớn: “Vừa lòng vừa lòng, chỉ là tiểu nhân có thể hay không hỏi, không biết tiểu nhân là đầu thai đến chỗ vị nương nương nào?”

Phán quan đột nhiên cười ha ha, cười đến Diêm Vương đều có chút mặt danh kỳ diệu: “Đều nói ai giết người, người liền đi đầu thai chỗ đó.”

“A?”

Lục công công vẫn là không rõ, bất quá Diêm Vương lại biết, lập tức đầy mặt hắc tuyến, cảm thán nói: “Thật sự là thế giới thật lớn, vô kì bất hữu!”

4. Chương 4: Chương 3

“Đán phi nương nương, người biết không, hồ ly tinh kia rất lợi hại, rõ ràng là nam nhân, lại lớn lên đẹp như nữ nhân, câu dẫn hồn Hoàng Thượng đi mất, chưa từng có chuyện Hoàng Thượng liên tục nửa tháng đều sung hạnh một người, còn cho hắn ở trong tẩm cung Hoàng Thượng.”

“Còn có a, hắn một điểm quy củ cũng đều không hiểu, trừ bỏ ăn, cái gì cũng sẽ không làm, lần trước Hoàng công công kêu hắn quét tước Ngự Thư Phòng, cứ nhiên đem phá nát bức tượng Vệ nữ mà Hoàng Thượng thích nhất, đáng giận là Hoàng Thượng chẳng những không có sinh khí, còn hỏi hắn có hay không làm tay bị thương, trái lại chỉ trách Hoàng công công đã sai hắn làm việc.”

“Nương nương, người nói bản lĩnh mị hoặc nhân tâm của hắn có phải hay không rất lợi hại?”

Đán phi có chút buồn cười nhìn cung nữ Hải Đường bên cạnh mình, từ khi cái gì kêu Tiểu Tứ trở thành tân sung của Hoàng đế, nàng liền vẫn lái nhải quả trách Tiểu Tứ trước mặt mình.

“Hoàn hảo, cũng không thấy hắn hại người ra sao.”

Hải Đường khoa trương nhìn về phía chủ tử của mình, tức giận giống như Tiểu Tứ câu dẫn tướng công nhà nàng: “Cái gì gọi hoàn hảo? Chủ tử người làm sao đều không sinh khí, cái kia Tiểu Tứ đem hồn Hoàng Thượng đều câu đi.”

“Hoàng Thượng từ khi bị Tiểu Tứ mê hoặc, mỗi ngày đều uống thập toàn đại bổ canh, cũng là mỗi ngày bộ dạng đi đường đều kỳ quái, dưới chân giống như không có chút sức lực, người nói nếu hắn không hút tinh khí Hoàng Thượng, Hoàng Thượng làm sao sẽ thành cái dạng này?”

“Đúng rồi đúng rồi.” Một cung nữ khác vừa bưng điểm tâm vào cũng xem mồm: “Nương nương, người đều không biết cái kia Tiểu Tứ có bao nhiêu đáng sợ.”

“Từ khi hắn tiến cung, một mình hắn có thể ăn phần ăn của mười người. Vốn khi Hoàng Thượng dùng bữa, tất cả đồ ăn thừa đều là cung nữ chúng tỳ và bọn thái giám chia nhau ăn, nhưng khi hắn đến thì thật không tốt chút nào, một mình hắn cứ nhiên có thể đem thiện thực toàn bộ ăn hết, hai ngày trước Ngự Thiện Phòng không có chuẩn bị tốt, làm hại chúng nô tài thật đói bụng.”

“Nghe các người nói như thế, bản cung thật muốn nhìn thấy người tên Tiểu Tứ này.”

Đán phi ả ả cười, các cung nữ thì vừa lòng nhìn nhau, các nàng ước gì nương nương có thể giáo huấn một chút tên Tiểu Tứ này.

“Hải Đường, người đi tuyên Tiểu Tứ kia đến đây.”

Không qua bao lâu, Đán phi liền nhìn thấy Tiểu Tứ đang nhảy dựng đi vào. Nàng tinh tế đánh giá nhân vật phong ba này, quả thật bộ dạng không tệ, thể nhưng muốn nói hắn là hồ ly tinh khuynh quốc khuynh thành lại không khỏi đã nói ngoa, chỉ là nàng tiến cung lâu như vậy, không phải chưa thấy qua người hấp dẫn hơn so với Tiểu Tứ, nhưng nàng chưa từng thấy Hoàng đế biểu ca sung ái một người lâu như vậy.

“Người chính là Tiểu Tứ.”

Tiểu Tứ kì quái nhìn nữ nhân trước mắt này, nàng lớn lên rất đoan trang, nhìn qua rất đẹp. Nửa tháng nay hắn cùng bánh bao lão mà tình cảm ngọt ngào, cảm tình đột nhiên tăng mạnh, nếu không phải lúc này bánh bao lão bà vào triều, hắn thật đúng là không cơ hội tới nhận thức người cùng ở trong hoàng cung này.

Lại nói tiếp, bánh bao lão bà thật đáng thương, y nói nương y có chuyện không ở trong hoàng cung, cho nên hiện tại một ít chuyện loạn thất bát tao muốn y đến xử lý.

Trước kia thời điểm hấn ở trên núi, chuyện trong gia đình cũng ít, bắt quá chỉ là gia đình hồ ly cách vách hồ khẩu thật đông, chỉ thấy Hồ tộc lão đại suốt ngày đều mang bộ dáng bề bộn nhiều việc. Tuy rằng nhiều người xuống núi như vậy, hấn cũng không có nhìn ra bánh bao lão bà bề bộn nhiều việc, bắt quá vẫn là hy vọng nương của bánh bao lão bà nhanh lên trở về.

“Người làm sao biết tên của ta?” Tiểu Tứ rất kỳ quái, hấn còn không có nói cho nàng tên của mình, nàng làm sao biết được?

Đán phi thấy hấn bộ dáng chân thật không giống như đang giả bộ, không giống như người xấu trong lời đồn, mỉm cười: “Người hiện tại là hồng nhân* trong hoàng cung, ai lại không biết người?” (*người đang được sủng)

Nói cách khác hấn hiện tại là nhân vật cấp ngôi sao?

Tiểu Tứ đột nhiên cảm giác lằng lằng, trước kia ở trên núi A Đại cùng A Nhị bộ dạng tối xinh đẹp, có thể nói là Hắc Sơn ngôi sao, yêu tinh theo đuổi bọn họ phần nhiều đều là từ bên ngoài Hắc Sơn đuổi tới, đưa tới thật nhiều thật nhiều đồ ăn ngon, hấn khi đó thật hâm mộ, không nghĩ tới hạ sơn hấn cũng có thể làm một hồi ngôi sao.

Người này có phải hay không cũng từ nơi khác mang đồ ăn ngon đến cho hấn?

“Vậy người có phải hay không đưa đồ ăn ngon cho ta?”

Tiểu Tứ chờ mong nhìn Đán phi, mà Đán phi lại không biết hấn vì cái gì lại nói ra một câu như thế: “Bản cung vì cái gì muốn đưa đồ ăn cho người?”

Tiểu Tứ nghi hoặc trừng mắt nhìn, kỳ quái hỏi: “Ta không phải trở thành ngôi sao sao?”

Đây là lý luận kiểu gì? Nay Tiểu Tứ không phải đầu có vấn đề đi?

Đán phi trông mắt vừa chuyển, người này không phải tâm cơ sâu đậm thì chính là ngu ngốc cực độ, nàng dò xét nhìn hấn.

Đột nhiên sắc mặt Đán phi nghiêm túc, nổi giận nói: “Người này hồ ly tinh, người cho rằng người mị hoặc Hoàng Thượng, là có thể cũng mê hoặc bản cung sao?”

Hồ ly tinh? Tiểu Tứ cuống quýt xoa tay cũng lắc đầu nói: “Ta không phải hồ ly tinh, hồ ly tinh ở cách vách nhà ta, người tìm lầm người rồi!”

Nguyên lai là tìm đến hồ ly nha, thật sự là, người này làm sao ngốc như vậy, hấn dù mơ hồ cũng sẽ không đem hồ ly tinh cùng tộc nhân của mình gộp lại một, người này lại đem mình nhận lầm là hồ ly tinh, thật sự là đủ ngốc!

Đán phi vừa nâng chung trà lên uống, một ngụm nước đột nhiên tràn sang khí quản, lập tức bị nghẹn làm nàng thiếu chút nữa thở không được, Tiểu Tứ này quả nhiên thật sự có tài!

“Khụ..... Khụ..... Người không phải hồ ly tinh, vậy người là cái gì.....”

“Ta là.....” Đột nhiên nhớ tới khi xuống núi đại trưởng lão phân phó, tuyệt không nói ra thân phận bản thân, bằng không nhân loại liền sẽ đem chính mình làm như rau cải mà nấu lên! “Không thể nói.....”

“Cái gì lại không thể nói?” Đán phi quyết định đem trà buông xuống, miễn cho bị Tiểu Tứ hại chết, nàng không muốn trong sử sách lưu lại nét bút quang vinh, trở thành người đầu tiên trong hậu cung bị nước trà sắc chết.

“Không thể nói chính là không thể nói, ta không muốn bị nấu như rau cải, người đừng nấu ta.....”

Tiểu Tứ liên tục lắc đầu rút lui, có chút sợ hãi nhìn chằm chằm Đán phi, hấn đột nhiên cảm giác nhìn thấy nữ nhân này đang cười dữ tợn với mình, cầm trong tay con dao, phía sau còn có một nỗi lớn đang bốc hơi.....

Ô..... Thật đáng sợ! Bánh bao lão bà cứu mạng nha!

“Ô..... Đừng ăn ta, thịt của ta một điểm đều không ăn ngon, cũng không phải là thịt Đường Tăng có thể trường sinh bất lão, hơn nữa ăn xong khẳng định sẽ tiêu chảy..... Ô..... Ta không cần biến thành tiện tiện

lập..... Hơn nữa nhân gia còn không có làm lớn bụng bánh bao lão bà, ta không muốn chết a!” Tiểu Tứ càng nghĩ càng thương tâm, nhịn không được liền oa oa khóc lớn lên.

Đán phi nhất thời mặt đầy hắc tuyến, nấu người cái đầu heo! Nhịn không được ở trong lòng mắng một câu, liền mạng áp chế tính tình, cái gọi là việc nhỏ không đành lòng sẽ bị loạn đại mưu: “Ai nói muốn ăn người, bản cung chỉ là hỏi một chút thân phận của người mà thôi.”

Không nghĩ tới Tiểu Tứ khóc được càng thương tâm: “Trưởng lão nói, nếu nói cho các người, các người liền sẽ đem ta nấu như nấu rau cải..... Ô.....”

Đán phi xoa xoa huyết thái dương ần ần đau, cúi thấp đầu nửa ngày đột nhiên ngẩng đầu đối Tiểu Tứ mỉm cười, thuận tay cầm một khối điểm tâm cho Tiểu Tứ: “Ngoan nga, chỉ cần người nói cho ta biết, ta cho người ăn ngon, nếu không..... Ta liền đem người nấu lên!”

Tuy rằng cảm giác có chút là lạ, Tiểu Tứ vẫn là nhịn không được cầm lấy điểm tâm, chuẩn bị nhét vào trong miệng, liền nghe thấy tiếng Đường Tuấn Thượng gầm rú: “Không thể ăn!”

Đường Tuấn Thượng tuy rằng đối với triều chính cũng không phải thực cảm thấy hứng thú, thế nhưng hôm nay có sứ thần Bala quốc đến, y không thể không tham dự, mà nhìn thấy sứ thần Bala quốc xong, Đường Tuấn Thượng liền cảm giác chính mình tới rất đáng giá.

Nguyên lai quốc vương Bala quốc cũng biết Đường Tuấn Thượng hảo nữ sắc, cố ý khiến sứ thần mang đến hai mỹ nữ, đến dâng cho Đường Tuấn Thượng.

Hai vị mỹ nữ da thịt trắng nõn, ngũ quan khác với nữ tử Trung nguyên, ánh mắt xanh thẳm giống như ngọc bích, tóc màu vàng lờ lờ phát sáng, là tuyệt sắc mỹ nữ khó gặp ở Bala quốc, dáng người cao, bộ ngực đầy đặn, có năng lực ca múa.

Nhìn thấy hai mỹ nữ, Đường Tuấn Thượng lập tức mất mao đại tâm, mặt rồng đại duyệt, lập tức phân phó Hoàng công công đem hai vị mỹ nữ mang đi hậu cung an bài thật tốt, đợi tiếp kiến sứ thần xong, liền một lòng phóng tới hậu cung.

Đi đến trên nửa đường lại nghe có nô tài báo cáo, Tiểu Tứ bị đưa đến chỗ Đán phi, trong lòng y đột nhiên căng thẳng, còn rất sợ! Đây chẳng phải là dê vào miệng cọp sao?

Đán phi nguyên danh gọi Lý Song Hàm, là nữ nhi của a di, là biểu muội của y, cũng là phi tần duy nhất được phong phi trong hậu cung, bởi vì nàng thích ăn trứng gà nên y rõ ràng liền phong nàng vì Đán phi, ai biết kẻ viết giùm thánh chỉ là một tên thất học, viết thành Đán phi, bởi vì thánh chỉ đã ban bố, cũng chỉ có thể dùng “Đán phi”.

Nói đến cái tên Lý Song Hàm này, y thật muốn nghiêng răng nghiêng lợi nha! Từ nhỏ liền không hợp với y, thường thường kiếm chuyện với mình, lúc trước mẫu hậu cường bức y cưới nàng làm hoàng hậu, y kiên quyết không chịu, cuối cùng mẫu tử hai người đều thối lui một bước, y cưới nàng làm quý phi, chỉ là hiện tại hậu cung không có phi tần khác, nên địa vị của nàng cũng liền tương đương với hoàng hậu.

Tuy nói y sung hạnh vô số mỹ nữ, thế nhưng nếu muốn phong phi tần vẫn phải vượt qua một cửa của mẫu hậu, lại nói y còn chưa gặp được mỹ nhân nào đáng giá để y phong hào, trừ bỏ y hôn nhẹ Tiểu Tứ.

Trước mắt mỹ nhân y hôn nhẹ bị xấu nữ nhân Lý Song Hàm này chộp tới, y nhanh chóng làm anh hùng cứu mỹ nhân!

Mới đi tới cửa liền nghe thấy tiếng khóc của Tiểu Tứ, y là đau lòng nha, lại đi vào nhìn thấy xấu nữ nhân cầm cái gì độc được cấp cho mỹ nhân ăn, y nhanh chóng tiến lên tiêu trừ điểm tâm trong tay Tiểu Tứ.

Nhìn Tiểu Tứ còn mang khuôn mặt đầy nước mắt đáng thương hê hê, y càng thêm đau lòng, nhanh chóng ôm lấy Tiểu Tứ nói: “Mỹ nhân ngoan, trầm tới cứu người!” Rồi mới trợn mắt nhìn về phía Lý Song Hàm: “Người nữ nhân đáng chết muốn làm thế nào? Đừng tưởng rằng có mẫu hậu làm chỗ dựa cho người, thì trầm liền sợ người! Dám khi dễ mỹ nhân của trẫm, trẫm như thường chém người!”

Lý Song Hàm đồng dạng trợn mắt đáp lại, mỗi lần ở thời khắc mấu chốt thì cầu Hoàng đế liền đi ra làm rồi!

Không chỉ Đường Tuấn Thượng xem nàng không vừa mắt, nàng cũng là từ nhỏ liền nhìn hấn không vừa mắt, đầu trống trơn, đầy đầu óc toàn chuyện xấu xa, *** trùng đầy mình, nếu không phải hấn là con trai độc nhất của tiên hoàng, thì ngôi vị Hoàng đế làm sao đến hấn mmột tên háo sắc ngu ngốc lên ngôi?

Nếu không phải Hoàng Thái Hậu cầm giữ triều chính, đem mọi chuyện trên dưới trong triều xử lý được gọn gàng ngăn nắp, chỉ dựa vào hôn quân này chỉ sợ đã sớm thay đổi triều đại!

Lúc trước sở dĩ nàng gả cho Đường Tuấn Thượng cũng hoàn toàn là ý tứ Hoàng Thái Hậu, nếu không phải người nàng yêu có người yêu khác, thì nàng cũng sẽ không vào cung..... May mà Đường Tuấn Thượng đối với nàng cũng không có hứng thú, chỉ là làm phu thê mặt ngoài mà thôi, nước giếng không phạm nước sông, nàng cũng vui vẻ được thanh nhàn.

Thật sự không muốn cùng Lý Song Hàm nhiều lời, nhìn về phía Tiểu Tứ, Đường Tuấn Thượng yêu thương lau lau nước mắt trên mặt Tiểu Tứ. Y cũng chưa làm mỹ nữ khóc đâu, xấu nữ nhân này nhất định làm mỹ nhân sợ hãi, phải mau chóng an ủi mỹ nhân: “Mỹ nhân ngoan nga, cùng trầm trở về, trầm cho người an ủi.”

Tiểu Tứ lắc lắc đầu, đáng tiếc nhìn điểm tâm trên đất, nhìn bộ dạng thật ngon, nhưng là bánh bao lão bà nói không thể ăn nên hấn đành phải không ăn, nắm tay Đường Tuấn Thượng nhanh bước ra ngoài: “Bánh bao lão bà, chúng ta đi thôi, ta muốn ăn điểm tâm.” Nếu còn chờ tiếp, hấn sợ hấn sẽ không nghe lời bánh bao lão bà mà nhặt lên điểm tâm đó ăn luôn.

“Hảo hảo, cái này trở về, Hoàng công công phân phó xuống dưới, mỹ nhân muốn ăn điểm tâm.”

Xem mỹ nhân sợ tới mức muốn rời đi nhanh như vậy, y liền càng thêm thương hại. Tuy rằng lần nữa nói cho mỹ nhân không thể gọi y bánh bao lão bà, nhưng là mỹ nhân chính là không nhớ được, vài lần y mặt rùng giân dữ, kết quả liền bị mỹ nhân đặt ở trên giường này nọ này nọ càng không ngừng yêu, hiện tại y đã thành thói quen ngược lại cảm giác thực êm tai, cũng liền tùy mỹ nhân gọi.

Lý Song Hàm nghiêng ngẫm nhìn hai người thân mật tay trong tay rời đi, nàng lớn đến bây giờ, vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy biểu ca háo sắc lạm tình này ôn nhu với người khác.

Vừa rồi cái kia Tiểu Tứ gọi Hoàng đế biểu ca cái gì?

Ha ha, hoàng cung tử khí âm trầm này tựa hồ bắt đầu trở nên hảo chơi. Lại nói tiếp Tiểu Tứ bữa bãi, cùng biểu ca thật sự là tuyệt phối, liền không biết đợi đi nàng cái kia lão hồ ly Hoàng Thái Hậu trở về sau, Hoàng đế cùng Tiểu Tứ nên làm sao đây.....

Đường Tuấn Thượng cùng Tiểu Tứ mới vừa đi ra ngoài, liền gặp Hoàng công công nghênh diện mà đến, Hoàng công công tiến lên hành lễ nói: “Hoàng Thượng, hai vị mỹ nữ Bala quốc đã an bài tại Tây hà cung, không biết Hoàng Thượng hiện tại hay không muốn đi giá.....”

Đường Tuấn Thượng nhớ tới hai vị mỹ nữ tuyệt sắc, lập tức *** quang bắn ra bốn phía, nước miếng chảy dài, hai tay bắt đầu không ngừng chà sát, đều là Lý Song Hàm đáng chết làm hư chuyện, khiến y thiếu chút nữa quên này hai vị tuyệt sắc mỹ nữ tồn tại!

“Hảo hảo! Trầm qua ngay! Hoàng công công, người đem mỹ nhân đuổi về tẩm cung.”

“Là!!”

Tiểu Tứ còn không biết là chuyện gì, liền thấy Đường Tuấn Thượng theo hướng ngược lại mà rời đi.

“Hoàng công công, Phượng Lê (Bala) mỹ nữ là cái gì này nọ?” Chẳng lẽ là Phượng Lê tân loại? Nhất định là vậy! Xem ánh mắt bánh bao lão bà vừa rồi giống như khi hấn nhìn thấy bánh bao. Bánh bao lão bà cũng quá không có suy nghĩ, có ăn ngon cũng không phân cho hấn một nữa!

Nghe hấn vừa hỏi, Hoàng công công liền cười mở, cười đến tựa như hồ ly, có loại chán ghét nói không nên lời.

“Tiểu Tứ Tử, người là không có nhìn đến, kia hai cái mỹ nữ Bala thật sự là vật nhân gian hiếm có, chính là ta dù là thái giám bị thiên đã nửa đời người, đều nhin không được tâm động, lại càng không nói giống Hoàng Thượng như vậy.....”

Ấn Hoàng công công miêu tả, tựa hồ bộ dáng ăn rất ngon, Tiểu Tứ đều nhin không được muốn chảy nước miếng. Chẳng lẽ là bởi vì chỉ có hai cái, nên bánh bao lão bà muốn một người hưởng dụng? Nhưng là hân sẽ không thực lòng tham, chỉ cần phân cho hân một ngum nhỏ liền hảo..... Thật sự.....

“Kia Hoàng công công ngươi có thể hay không cũng mang ta đi xem xem nha?” Bánh bao lão bà đối tốt với hân như vậy, hân đi ăn một ngum hân là không có việc gì đi.

“Mang người đi?” Hoàng công công có chút ngoài ý muốn khi Tiểu Tứ đưa ra yêu cầu như vậy, vẫn là nói hân muốn đi phá chuyện tốt của Hoàng Thượng? Hoàng Thượng tuy nói đối Tiểu Tứ tất cả sủng ái, nhưng Hoàng Thượng lại là hận nhất người khác phá hỏng chuyện tốt của mình.

Hoàng công công ngẫm lại, cũng hảo, này Tiểu Tứ tưởng rằng được Hoàng Thượng sủng ái là có thể đi nháo sự, đến thời điểm chọc giận Hoàng Thượng, còn sợ Hoàng Thượng không đem hân xử trí? Cứ như vậy, hân cũng không cần kinh động Hoàng Thái Hậu.

“Hảo, ta mang người đi.....”

Tiểu Tứ lòng tràn đầy vui vẻ theo sau Hoàng công công, một lòng nghĩ cái kia phượng lê mỹ nữ đến cùng là như thế nào, vừa mới bước vào Tây Hà cung, lại nghe thấy tiếng Đường Tuấn Thượng vui cười cùng nữ nhân.

“Mỹ nhân, đừng chạy nha, cho trẫm ôm một cái..... Ha ha, ngươi thân trẫm một chút, trẫm cũng thân ngươi một chút..... Ha ha, này cái miệng nhỏ nhắn thật sự là đủ ngọt”

Mỹ nhân? Hân rõ ràng ở bên ngoài, chẳng lẽ bánh bao lão bà có thấu thị mắt?

Bị kích động chạy vào nội ốc, Tiểu Tứ cách bức rèm che, lại thấy Đường Tuấn Thượng trái phải ôm hai cái nữ nhân diện mạo kỳ lạ.

Một nữ nhân ôm eo Đường Tuấn Thượng, còn có một càng là lớn mật đem ngồi trên đùi Đường Tuấn Thượng, Đường Tuấn Thượng nhìn qua thực hưởng thụ, một ngum một mỹ nhân còn trái hôn nhẹ phải hôn nhẹ, tựa như tiểu ong mật thả mật giữa bụi hoa.....

Nguyên lai, không phải giống mỹ nữ phượng lê mà là giống phượng lê mỹ nữ, trách không được bánh bao lão bà không chịu dẫn hân đến đây, Tiểu Tứ đột nhiên cảm giác rất khó chịu, ngực đột nhiên không thở nổi.

Vì cái gì thành cái dạng này? Tiểu thuyết không phải nói tình nhân thổ lộ tình cảm sau trong mắt chỉ có đối phương, ngoại lai dụ dỗ cho dù lại mê người, cũng sẽ không có một tia phản ứng sao? Đại trưởng lão không phải nói chỉ cần học tốt công phu trên giường, lão bà khẳng định yêu lão công sao? Chẳng lẽ bánh bao lão bà thủy chung đối với hân không hài lòng, cuối cùng quyết định vứt bỏ hân?

Ô..... Hảo khổ sở..... So với ba ngày chưa ăn này nọ còn khó chịu hơn! Rõ ràng không muốn nhìn đến cảnh tượng như vậy, thân thể lại trở nên không chịu nổi chế mà cứ đi về phía trước.

Đường Tuấn Thượng vừa hôn một mỹ nhân, bức rèm che lại bị nhấc lên, y vừa ngẩng đầu tức giận mắng: “Cẩu nô nào không có mắt.....”

“Mới” Chữ còn chưa có nói hết, thấy Tiểu Tứ vẻ mặt cổ quái đi đến, y lập tức không có phản ứng lại đây.

Mỹ nhân làm sao đến đây, không phải gọi Hoàng công công đem hân đuổi về tẩm cung sao?

Nhìn Tiểu Tứ kia khó có thể tin, thần tình sắp khóc, y cư nhiên phản xạ có điều kiện đem hai vị mỹ nữ đẩy ra, còn có cảm giác chột dạ.

“Hoàng Thượng, người này là ai vậy nha? Như thế vô lễ xông tới!” Không hài lòng Đường Tuấn Thượng đem chính mình đẩy ra, hai vị mỹ nữ lại gần sát hân, dùng tiếng nói mang theo theo tiếng dị quốc chất vấn .

“Chính là chính là rất vô lý, Hoàng Thượng đem hân đuổi ra đi?”

Đúng rồi, y chột dạ cái gì! Y là Hoàng Thượng, sủng hạnh mấy mỹ nữ là thực bình thường, ngược lại là mỹ nhân chạy tới quấy rầy y, y mới nên hảo hảo phát phát giận, giáo huấn mỹ nhân một chút mới đúng!

Nhưng là mỹ nhân nhìn qua thương tâm muốn chết, y đột nhiên cũng hiểu được rất khó chịu, trái tim còn ần ần co rút đau đớn, cái gì nói cũng nói không nên lời.....

“Hoàng Thượng, nô tài đáng chết, Tứ công công nhất định phải lại đây, nô tài làm sao cũng kéo không được.....” Hoàng công công xem chuẩn thời cơ, trang mô tác dụng đến thỉnh tội, đã thấy Đường Tuấn Thượng thật sự hung hăng trừng chính mình, khiến hần nhẹn không được mở hôi lạnh ứa ra.

“Tứ lão đầu người tốt nhất đi tìm chết! Thật sự là càng ngày càng không còn dùng được, trầm gọi người đưa người đi cũng cho trầm có sai lầm!”

Lại nói thế nào mình cũng là Hoàng đế, tuy nói mỹ nhân là mình yêu nhất, đóng lại cửa phòng bị áp liên tính, hiện tại trước mặt người khác y cũng phải thể hiện uy rờng: “Tiểu Tứ Tử, người cũng đi ra ngoài cho trầm! Buổi tối trầm mới hảo hảo hỏi tội người!” Cùng lắm thì trầm không ở bên này qua đêm, buổi tối trở về hảo hảo bồi thường người nha!

Đường Tuấn Thượng nói Hoàng công công nghe được mình bạch, không khỏi tim đập thành thạch, này Tiểu Tứ quả nhiên rất cao, Hoàng Thượng đem tội đều đổ lên trên đầu lão, xem ra Hoàng Thượng đã hoàn toàn bị Tiểu Tứ mê hoặc, lại ở đây đi nói thể cảnh cáo lão, vẫn là nhanh chóng đem Tiểu Tứ đi ra ngoài mới là thượng sách.

“Tiểu Tứ Tử, còn không mau đến tạ ơn Hoàng Thượng, nhanh chóng đi ra ngoài.....”

Không nghĩ tới Tiểu Tứ một điểm phản ứng đều không có, chỉ là lẳng lẳng nhìn chằm chằm Đường Tuấn Thượng.

Bánh bao lão bà không gọi hần mỹ nhân còn gọi hần đi ra ngoài..... Ô..... Bánh bao lão bà thật sự không cần hần Hần thật là khó chịu, đại trưởng lão ở nơi nào? Ai tới nói cho hần nên làm sao đây.....

Gặp Tiểu Tứ không có phản ứng, Đường Tuấn Thượng cảm giác chính mình có chút mặt mũi không nhẹn được, thật sự có chút tức giận: “Tiểu Tứ Tử, người lại không đi ra ngoài, trầm cần phải xử phạt người!”

“Tiểu Tứ, nếu người gặp được cái gì việc khó liền uống rượu đi.”

Đột nhiên nhớ tới đại trưởng lão trước khi mình xuống núi có dặn như thế, rượu! Hần muốn uống rượu !

“Tiểu Tứ Tử? Tiểu Tứ Tử?”

Hoàng công công gọi Tiểu Tứ, đã thấy hần thẳng lẳng lẳng cầm lấy một bên bầu rượu đổ vào trong miệng mình, rồi mới thân mình mềm nhũn liền ngã xuống, té xỉu, tựa hồ nghe đến một thanh âm thực khẩn trương kêu một câu: “Mỹ nhân”.....

Gặp Tiểu Tứ đối với chính mình hồ hững, Đường Tuấn Thượng thật sự có chút sinh khí, từ nhỏ đến lớn y chưa từng phải nhìn sắc mặt ai, y đều như thế khiến hần, mỹ nhân cũng quá không biết tốt xấu!

“Tiểu Tứ Tử, người lại không đi ra ngoài, trầm cần phải xử phạt người!”

Vốn y cũng chỉ nghĩ dọa dọa Tiểu Tứ nha, lại không nghĩ rằng Tiểu Tứ cầm lấy bầu rượu nhắm thẳng vào miệng, uống xong liền hôn mê.

“Mỹ nhân!” Y khẩn trương cuống quýt đem hai cái mỹ nữ đẩy ra, tiến lên ôm lấy Tiểu Tứ té xỉu trên đất, một bên ôm lấy Tiểu Tứ một bên quát: “Còn không đi gọi thái y cho trầm!”

Thấy Tiểu Tứ mở to mắt, lòng đang lo lắng mới hạ xuống: “Mỹ nhân, người hù chết trầm”

Tiểu Tứ lạnh lùng nhìn y một cái, tránh khỏi y ôm ấp, đánh ngang liền đem y ôm đứng lên.

“Mỹ nhân?” Kỳ quái, mỹ nhân thời điểm nào có mạnh khí lực như thế, làm sao y bình thường đều không có cảm giác?

Tiểu Tứ cái gì nói cũng chưa nói, ôm y liền đi ra ngoài, Hoàng công công cuống quýt ngăn lại: “Người muốn làm cái gì? Buồng Hoàng Thượng xuống!”

Này Tiểu Tứ nhìn không ra, như vậy tinh tế thế nhưng có khí lực như vậy, lúc này cũng không biết hần muốn làm gì..... Nhìn dáng vẻ của hần trở nên thập phần cổ quái, tuy rằng bề ngoài không thay đổi, thế

nhưng khí chất cùng lúc trước giống như hai người, chứ không phải là thẹn quá thành giận muốn đem Hoàng Thượng trước gian sau giết đi?

Không xong! Hoàng Thượng sung hạnh mỹ nữ luôn luôn mệnh lệnh người không liên quan lui xa ra, miễn cho quấy rầy đến mình, như thế rất tốt, nhất thời còn tìm không thấy hộ vệ.

Tiểu Tứ không để ý đến Hoàng công công, vòng qua lão, thân thể hơi hướng về trước, giống như một trận tạt phong chạy vội mà ra, kia tốc độ chỉ sợ không phải người bình thường có khả năng đuổi được.

“Người đâu! Cứu giá! Hồ ly tinh phát uy!!”

5. Chương 5: Chương 4

“Mỹ nhân?” Đường Tuấn Thượng bị Tiểu Tứ ôm vào trong ngực, gọi Tiểu Tứ hấn lại không có phản ứng, mà Tiểu Tứ khí lực lớn làm y không thể tránh thoát, từ góc độ này nhìn qua, cảm giác Tiểu Tứ thiếu ba phần ôn nhu, hơn năm phần anh khí, thật sự là càng ngày càng kỳ quái, y làm sao đều không biết mỹ nhân thể nhưng có một mặt tuần soái như vậy.

Chính là đầy bụng nghi vấn, Tiểu Tứ vẫn là bộ mặt lạnh băng, đem Đường Tuấn Thượng ném tới trên giường đầy tro bụi, nhất thời không thiếu bụi đất bay lên.

Đường Tuấn Thượng bị ném đầu óc có chút choáng váng, định thần đến vừa thấy, cư nhiên là lãnh cung năm đó của Dương Tuyệt Nhi.

Từ khi Dương Tuyệt Nhi chết nơi này liền bị bỏ quên, trong hoàng cung chỉ sợ không ai nhớ rõ còn có một góc như thế, bởi vì không người dọn dẹp, nơi nơi thật bụi thật hôi, bên trong liền càng thêm rách rưới. Nguyên nhân như thế, nơi này tuyệt đối là nơi trước gia sau giết mà không người phát hiện.....

Phi, phi! Y suy nghĩ cái gì, y đối mỹ nhân tốt như vậy, mỹ nhân sẽ không thực xin lỗi y.

Không biết vì sao, Đường Tuấn Thượng tổng cảm giác trong lòng hư hư, thật cẩn thận ngẩng đầu nhìn hướng Tiểu Tứ!!

Đôi mắt tràn đầy băng hỏa, hàn sương dường như cười lạnh, tóc đen bay loạn, hoàn toàn không phải Tiểu Tứ ngày thường y quen thuộc, trong lòng lại sinh ra vài phần ý sợ hãi, chỉ là y làm sao lại cảm giác trường hợp như vậy có chút quen thuộc đâu?

“Người..... Người muốn như thế nào? Trăm ngày thường đối đãi người không tệ..... Liền..... Liền tính..... Trăm năm hạnh nữ nhân khác cũng bất quá là gặp dịp thì chơi, trăm yêu nhất vẫn là người.....”

Tiểu Tứ thâm trầm nhìn chằm chằm y hồi lâu, thẳng đến y cảm giác chung quanh độ ẩm đều giảm xuống hai mươi độ m, mới chậm rãi mở miệng, uẩn nộ nói: “Người liền như thế dục cầu bất mãn sao?”

Cái gì nói nha, nam nhân có dục vọng là thực bình thường!

“Trẫm là vua của một nước, hậu cung giai lệ ba ngàn, làm sao khả năng vì một thân cây buông tay một mảnh rừng lớn đâu?”

Nào người chết nói rất hay nha, người không thể tại một thân cây thất cổ, nhìn đến xinh đẹp sờ vuốt đều không có thể sờ, cùng làm thái giám có cái gì khác nhau?

Đường Tuấn Thượng càng nghĩ càng cảm giác chính mình có đạo lý, ngược lại là Tiểu Tứ cố tình gây sự: “Trẫm tuy rằng yêu thích người, nhưng là người muốn là lại cố tình gây sự, trẫm sẽ không khách khí! đừng tưởng rằng trẫm không dám chém..... Người!”

Nhìn Tiểu Tứ càng ngày càng trầm mặt, y để khí trở nên càng ngày càng không đủ. Quái..... Cái gì bây giờ mỹ nhân trở nên so mẫu hậu càng có cảm giác áp bách?

“Người cảm giác ba ngàn nữ nhân tài năng thỏa mãn dục vọng của người đi? Hảo, kia liền để cho ta tới thỏa mãn người ba ngàn thứ đi.....” Nói, Tiểu Tứ liền tự thử nghiệm, áp trên người Đường Tuấn Thượng.

Cảm giác được đỉnh lửa nóng trên mông mình, Đường Tuấn Thượng đột nhiên thay đổi sắc mặt: “Đặng..... Đợi đã (vân vân), ba ngàn bất quá là số ảo, không phải số thực.....”

Mặt đỏ mặt, Tiểu Tứ mặt rõ ràng nhìn qua đầy băng lãnh, vì cái gì hơi thở phun tại trên người y là như thể nóng cháy, khiến y bắt đầu khô nóng bất an đứng lên.

“Người cảm giác ba ngàn thứ còn quá ít”

Khai cái gì vui đùa! Đừng nói ba ngàn thứ, chính là ba mươi thứ đều phải mạng của y! Đường Tuấn Thượng liều mạng lắc đầu: “Cái gọi là ba ngàn chỉ là khoa trương thuyết minh nữ nhân của trẫm nhiều mà thôi, kỳ thật không nhiều như vậy.....”

“Yên tâm..... Ta nhất định sẽ làm ngươi không nghĩ tìm người khác mới thôi.....” Không đợi Đường Tuấn Thượng lại mở miệng, Tiểu Tứ dùng miệng mình bịt kín cái miệng của y.

Ồ..... Liền tính muốn làm cũng hồi tẩm cung làm nha, nơi này xem thể nào cũng không thích hợp làm chuyện đó a.....

Trần nhà hôi hám tại trên đầu, giường gỗ bởi vì bọn họ dần dần bắt đầu kịch liệt vận động mà phát ra “Lạc chi, lạc chi” tiếng vang, giống như tùy thời sẽ rụng rời..... Nhưng là thân thể y càng ngày càng nóng, bắt đầu hoàn toàn không nghe sai sử.

“Ặn..... Không cần.....” Quần lập tức bị kéo xuống dưới, liền cảm giác được trên mông dính chút tro bụi, Đường Tuấn Thượng trong lòng mao mao, nhưng là tại Tiểu Tứ công kích, miệng phun ra trầm trọng thở dốc, thân thể y tựa như củi không gặp lửa nóng, căn bản không rảnh bận tâm vấn đề hoàn cảnh chung quanh.

“Muốn sao?”

Vô nghĩa! Bất mãn nhìn về phía Tiểu Tứ, Đường Tuấn Thượng trong mắt hơi hơi hàm sương mù, xem vào trong mắt Tiểu Tứ rõ ràng là nghiêm trọng khiêu khích, khiến Tiểu Tứ rốt cuộc không thể chịu đựng được, hai tay hơi hơi nâng lên cái mông Đường Tuấn Thượng, toàn bộ thân thể áp vào phía trước!!

“A!” Đường Tuấn Thượng đột nhiên cảm giác chính mình giờ phút này chính là kia dụng cụ đảo bánh mật, mà Tiểu Tứ chính là bồng tử đảo bánh mật, không ngừng tại trong cơ thể mình đảo a đảo, đảo a đảo, cuối cùng đảo ra bánh mật thơm ngọt ngon miệng mỹ vị đến đây!

Tại Đường Tuấn Thượng tưởng rằng chính mình liền muốn triệt triệt để để hóa thành mảnh mật tối mềm mại, Tiểu Tứ ôm lấy eo y xoay tròn, khiến Đường Tuấn Thượng ngồi xuống trên người Tiểu Tứ, Đường Tuấn Thượng không ngừng bị Tiểu Tứ ôm lên ôm xuống, cảm giác như rơi tự do.

Hiện tại Đường Tuấn Thượng lại cảm giác chính mình hóa thân thành trái táo, mà Tiểu Tứ chính là kia vĩ đại khoa học gia Newton! Mình là trái táo thần thánh, không ngừng cho Tiểu Tứ sức mạnh, mà Tiểu Tứ thật thích thực nghiệm, muốn chính mình biểu thị cho hắn xem, làm hại y đều nhanh thừa nhận không được! (Tiểu: ta đang edit cái gì vậy =.=)

“Mỹ nhân..... Cho trẫm..... Mau.....”

Không biết có phải hay không ảo giác quá mức hưng phấn, Đường Tuấn Thượng đột nhiên cảm thấy Tiểu Tứ ôm mình trái lắc lắc phải lúc lắc: “Khuông đương” Một tiếng, cả người đều trẫm đi.....

“A!” Cảm giác được vụn gỗ trát đau, khiến Đường Tuấn Thượng phút chốc thanh tỉnh lên, nguyên lai không phải y ảo giác, mà là bởi vì bọn họ quá mức kịch liệt vận động, khiến cho giường gỗ cũ nát không chịu nổi!

Y liền nói không cần ở trong này làm! “Trẫm muốn về tẩm cung.....”

Không nghĩ tới Tiểu Tứ không chịu một chút ảnh hưởng, hai tay do Đường Tuấn Thượng giãy dụa mà chuyển xuống cái mông, rồi mới đột nhiên đứng lên, Đường Tuấn Thượng chỉ phải ôm chặt lấy thắt lưng Tiểu Tứ: “A” rên rỉ lên tiếng.

Tiểu Tứ một mặt đi một mặt tiếp tục nghiên cứu rơi tự do, mỗi một lần hạ xuống đều khiến Đường Tuấn Thượng cảm giác chính mình muốn bị xuyên thấu, không tự chủ được sản sinh thấp trầm gầm rú, thân thể

giống như thăng đến Thiên Đường khoái cảm! Khó có thể thừa nhận khoái cảm như vậy, chỉ có thể cắn vào vai Tiểu Tứ, khiến khoái cảm ăn sâu đến tủy não.

Thấy Đường Tuấn Thượng mau chóng đỡ không nổi, Tiểu Tứ đem Đường Tuấn Thượng phóng tới trên bàn, cầm lấy sách Đường Tuấn Thượng yêu thích không buông tay, không ngừng mà lật xem .

Nửa canh giờ sau.....

Bàn gỗ cũ nát cùng giường gỗ giống nhau, triệt để phanh thây Tiểu Tứ ôm lấy Đường Tuấn Thượng đổi đến bàn bát tiên, thân thể thủy chung cùng Đường Tuấn Thượng tương liên

Một canh giờ sau.....

Đường Tuấn Thượng quỳ gối trên một mảnh phế tích, thừa nhận Tiểu Tứ trùng kích đến từ phía sau, nghĩ một đằng nói một nẻo nói: “Bụi đi vào miệng trầm A..... Người lại không mang trầm hồi tẩm cung..... Trầm liền..... A a..... Chém người..... A a.....”

Lại một canh giờ sau.....

“Không được..... Trầm không được.....” Đường Tuấn Thượng té trên mặt đất, tùy ý Tiểu Tứ ra ra vào vào, chỉ cảm thấy ý thức càng ngày càng mơ hồ.....

Lại lại một canh giờ sau.....

Đường Tuấn Thượng bởi vì Tiểu Tứ mãnh liệt trừu sát mà dần dần bắt đầu khôi phục tri giác, chỉ cảm thấy đầy trời quạ đen bay qua, xem xét Tiểu Tứ sức chiến đấu chín mươi chín vạn chín ngàn chín trăm chín mươi chín siêu cấp cảm thú! Này cảm thú sẽ không thật sự muốn làm ba ngàn lần đi?

Hoảng hốt y tựa hồ nhìn thấy lão cha đã chết ngoắc ngoắc mình, y suy yếu hô: “Cứu..... Giá.....”

Lại lại một canh giờ sau.....

Đường Tuấn Thượng dĩ nhiên không có bất cứ ý thức, liên tính tiểu cường một nhà mười khẩu tản bộ qua mặt y, cũng quyết định tại trên mặt y dựng chúng nó yêu tiểu oa (sinh con đẻ cái), y cũng hoàn toàn không có phản ứng .

“Bánh bao lão bà!! Bánh bao lão bà!!”

Thật ồn!! Không cần điều trầm, lại điều liền đem người tha đi ra ngoài chém.....

Hảo muốn ngủ, bất quá long tháp thời điểm nào trở nên cứng rắn như vậy, còn có chút lạnh buốt

“Bánh bao lão bà!! Ô ô..... Người không cần chết nha.....” Cũng không biết tại trên người Đường Tuấn Thượng phát tiết bao nhiêu lần, chỉ biết là bên ngoài từ trắng đến đen, lại từ đen đến trắng, thăng đến rượu kinh dần dần biến mất, đợi đến hoàn thành cuối cùng một lần gieo nhiệm vụ mới hoàn toàn tỉnh rượu.

Hắn có chút mệt mỏi ghé vào trên người Đường Tuấn Thượng, mới phát giác Đường Tuấn Thượng một điểm phản ứng đều không có, trong lòng hoảng hốt, dùng sức đung đưa thân thể Đường Tuấn Thượng kêu to y, rất sợ y có cái gì không hay xảy ra.

Quát to cùng lay động Đường Tuấn Thượng, nửa ngày cũng không gặp y có cái gì phản ứng, Tiểu Tứ lại là tự trách lại là lo lắng.

Bánh bao lão bà sẽ không liền như thế chết đi? Vừa nghĩ đến chính mình khả năng giết chết Đường Tuấn Thượng, hắn liền khó chịu không thể ngừng nước mắt chảy xuống. Đều do chính mình! Liên tính khổ sở thể nào cũng không nên uống rượu!

Hiện tại hắn nên làm sao đây đâu? Ô ô ô, ai tới giúp giúp hắn!

Khoan đã! Có đồng thoại nổi tiếng có sự là nói thế nào? Vương tử hôn mỹ nhân đang ngủ say, rồi mỹ nhân liền tỉnh lại sinh con cho vương tử!

Đối! Chính là cái dạng này!

Tiểu Tứ hiểu ra gõ đầu mình một chút, lập tức liền hôn xuống!

Không cần liếm đầu lưỡi trẫm..... Hảo ngứa..... Không thể hô hấp..... Đường Tuấn Thượng dùng hết khí lực mở to mắt, liền nhìn đến Tiểu Tứ bộ mặt vô hạn phóng đại hiện ra trước mặt mình.

Người này tử cầm thú! Làm như vậy nhiều lần, người còn muốn làm nha, lại làm tiếp sẽ thành gian thi!

Lấy chút khí lực còn sót lại cắn vào đầu lưỡi Tiểu Tứ đang làm xằng làm bậy trong miệng mình, chỉ là lực đạo cũng không lớn, Tiểu Tứ cũng không cảm giác đau, ngược lại tưởng rằng hân hôn tỉnh Đường Tuấn Thượng.

“Bánh bao lão bà, người cuối cùng tỉnh, làm ta sợ muốn chết.”

“Phù..... Trẫm đứng lên.....” Đường Tuấn Thượng yết hầu đã hoàn toàn khàn khàn, thân thể càng là giống bị người bấm ra rồi lại dính trở về, nếu không phải nằm trên mặt đất cảm giác con nhện trên trần nhà sắp hôn mình, thì Đường Tuấn Thượng thật đúng là không nghĩ đứng lên.

Đánh giá thân thể mình, quần áo xé mở, trên thân thể xích lửa tràn ngập dấu hôn xanh tím, có chỗ đều là bụi bặm cùng dịch vật màu trắng đọng lại, quả thực tựa như thiếu nữ bị hái hoa đạo tặc bắt đến trong ngôi miếu đồ nát lạt thủ tội hoa, không chết thật sự là kỳ tích, làm không tốt thì y thật đúng là gian chết lại bị gian sống!

Đáng chết! Tên cầm thú này dựa vào gần như vậy làm gì! Còn tưởng lại gian bất thành! “Người..... Người không cần dựa vào ta gần như vậy!”

Tiểu Tứ đẩy mình ủy khuất cách nửa mét nhìn Đường Tuấn Thượng.

Bánh bao lão bà còn giống như thật sinh khí, có phải hay không bởi vì hân không có làm đủ ba ngàn lần? Nếu do mình sau khi tỉnh rượu thì không có khí lực làm! Bánh bao lão bà có thể hay không bởi vậy lại muốn đi tìm cái gì phượng lê, vải mỹ nữ.....

“Bánh bao lão bà, người không cần đi tìm phượng lê, vải được không? Cùng lắm thì ta lại đi uống một bình rượu, lúc này đây nhất định cùng người làm đủ ba ngàn lần!”

Lập tức Đường Tuấn Thượng sắc mặt càng khó xem. Trẫm đã thành dạng này mà người còn muốn làm, thật đúng là muốn đem trẫm gian sát, giết gian, đến cùng có hay không có nhân tính nha..... Thật nghĩ đến trẫm không phát uy chính là mèo bệnh nha!

“Người còn dám làm..... Trẫm liền đem người tha ra ngoài chém!”

Liền tính Đường Tuấn Thượng y khó được một lần leo tường, cũng không cần đối với y như thế đi! Bất quá mỹ nhân chẳng lẽ bởi vì y leo tường một lần liền quyết định diệt mình? Đường Tuấn Thượng sắc mặt trở nên càng thêm khó coi.

Ồ..... Bánh bao lão bà không cho hân làm, cơ hội sửa chữa đều không cho hân, kia không phải thật sự không cần hân sao!

Tiểu Tứ trong đầu lại bắt đầu xuất hiện hình ảnh nào đó:

Đường Tuấn Thượng tay trái ôm phượng lê tỉnh, tay phải ôm vải tỉnh, một ngụm một khối phượng lê, lại một ngụm một miếng vải, vui vẻ nói: “Ha ha, hảo ngọt, so với bánh bao thì ăn ngon hơn!”

Tiểu Tứ một tay ôm hài tử, một tay ôm đùi Đường Tuấn Thượng, khóc kêu: “Bánh bao lão bà!! Tốt xấu gì cũng nên uy hài tử uống sữa đi!!”

Ai ngờ đến, Đường Tuấn Thượng một cước đem hân đá văng, “Bánh bao khó ăn như vậy, ta không bao giờ muốn làm bánh bao! Có hai món điểm tâm này, ta sau này còn có thể sinh rất nhiều phượng lê cùng vải, ha ha ha.....”

Không cần a! Tiểu Tứ vừa nghĩ đến hình ảnh khủng bố này, liền lập tức oa oa khóc lớn lên.

Mỹ nhân khóc thương tâm như vậy, nhất định là bị lời nói của mình dọa, khóc thành như vậy thật sự hảo đáng thương..... Tính, cái gọi là trí tuệ thiên tử, cho mỹ nhân cơ hội hối cải..... Cùng lắm thì..... “Trẫm sau này không làm hạnh người khác, độc sủng người một.....”

‘Ăn’ ‘uý’ đều xem trọng, lúc này mỹ nhân trốn không thoát lòng bàn tay của y đi? Chính là nha! Đường Tuấn Thượng y là dạng người gì, chính là một mỹ nhân chỉ hai ba cái liền thu phục được, ha ha ha.

Càng nghĩ càng đắc ý, Đường Tuấn Thượng nhin không được bật cười.

“Ai nha!” Cười một cái thân thể đều đau quá, thật không biết mỹ nhân từ đâu có khí lực tốt như vậy, trở về muốn mỹ nhân hảo hảo mà dạy y bí quyết, để y cũng có thể liên tục “Tính” phát triển.

“A?” Tiểu Tứ quải nước mắt xem xét Đường Tuấn Thượng, tuy rằng hắn thường xuyên sẽ nghe không hiểu bánh bao lão bà nói gì, nhưng này một câu hắn giống như nghe hiểu, thật cẩn thận hỏi: “Bánh bao lão bà, người còn muốn ta”

Gật gật đầu.

“Không cần phượng lê, vãi ?”

Lại gật gật đầu.

Tiểu Tứ lập tức phác lên ôm lấy Đường Tuấn Thượng, vui mừng tột độ mà khóc nói: “Ta liền biết bánh bao lão bà người sẽ không không cần ta! Ô.....”

“Ha ha ha.....” Xem đi, Đường Tuấn Thượng y ban chút ân huệ mỹ nhân liền trở về vòng tay ôm ấp của y, y liền biết mỹ nhân là không thể nào rời khỏi mình.

Hai người cư nhiên lại một lần hoàn thành yêu cầu cao độ câu thông mà đạt chung nhận thức, trải qua lần ép buộc này, cảm tình tất nhiên là nâng cao một bước. Hai người cầm tay nhìn nhau, thề non hẹn biển: “Quân làm như mỹ nhân, trẫm làm như bánh bao, mỹ nhân không rời tay, bánh bao không rời miệng.....”

Chính là nhấc tay lao lao, hai tình cùng bịn rịn, úc úc xuân phong độ ngọc môn, hậu đình hoa khai chủng nghiệt căn, một đôi tình nhân lòng tương liên, lòng thề chung thân suốt cuộc đời. (Tiểu: dừng hỏi ta nó là gì =. = ta không hiểu nổi, nghĩ là trích trong bài thơ nào đó, tìm hoài không ra nên ta để nguyên, chỉ chỉnh sửa đôi chỗ cho mượt)

“Cò!!” Tiểu Tứ buông tay Đường Tuấn Thượng, sờ sờ bụng, đáng thương hề hề nói: “Bánh bao lão bà, ta bụng hảo đói.....”

“Trẫm cũng rất đói bụng..... Người ôm trẫm trở về.....”

Đường Tuấn Thượng tứ chi vô lực đặt trên người Tiểu Tứ, trông cậy vào Tiểu Tứ ôm y trở về như lúc đầu Tiểu Tứ ôm y đến đây, ai biết mới dựa vào mà thôi, Tiểu Tứ liền ngã như rùa chống bụng lên trời, hai người lập tức ăn một miệng đầy bụi. Chẳng lẽ làm nhiều lần như vậy, mỹ nhân cũng vô lực?

“Bánh bao lão bà, người thật nặng..... Ta ôm không nổi.....”

Tiểu Tứ thân thủ muốn đỡ Đường Tuấn Thượng đứng lên, Đường Tuấn Thượng cũng không đáp lại hắn, đẩy tay Tiểu Tứ ra, vẻ mặt trẫm muộn nói: “Người ngày hôm qua còn không phải đem trẫm ôm đến này, người đem trẫm biến thành..... Như vậy, cư nhiên còn muốn trẫm tự mình đi trở về..... Ma quỷ nha, người có hay không có lương tâm nha.....”

Tiểu Tứ gãi gãi đầu, cẩn thận hỏi tưởng một chút: “Đó là ta uống rượu..... Nhưng ta hiện tại đã tỉnh rượu..... Muốn hay không, ta lại đi uống.....”

“Ôm trẫm cùng uống rượu có cái gì quan hệ! Người..... Người đừng tưởng rằng trẫm độc sủng người, người là có thể không để trẫm vào mắt! Nhạ trẫm mắt húng, trẫm đem người tha đi ra ngoài chém như thường!”

Đường Tuấn Thượng càng nói càng nghiêng răng nghiêng lợi, người này tử cầm thú mỹ nhân, làm hại y hiện tại căn bản hai chân đều không động đậy nổi, còn muốn tự y đi trở về, căn bản chính là lòng lang dạ sói ăn kiền mặt tịnh không chịu phụ trách sao!

Đường Tuấn Thượng đầy mặt oán phụ, không chịu từ mặt đất đứng lên, kỳ thật cũng là đứng không nổi.

Tiểu Tứ vội vàng giải thích: “Là như vậy, ta cũng không biết vì cái gì chỉ cần ta uống rượu liền sẽ trở nên mạnh vô cùng, cả người cũng sẽ trở nên là lạ, cảm giác không giống chính mình thế nhưng lại biết chính mình đang làm cái gì.....”

“Phải..... sao.....” Đường Tuấn Thượng không tin nhìn chăm chăm Tiểu Tứ, giống như quả thật có điểm không thích hợp nga..... Hiện tại Tiểu Tứ hoàn toàn không có cái loại cảm giác áp bách cường liệt, cùng với không có lạnh lùng cũng không có thể khiến nhiệt độ bốn phía nhanh chóng hạ xuống hai mươi độ.

Cùng Tiểu Tứ ở chung chút ngày như thế, cũng không cảm giác hần là có cái loại lực đạo có thể ôm lấy mình, tựa hồ trừ bỏ ngày hôm qua Tiểu Tứ ôm lấy y.....

Y nghĩ tới! Lần đầu tiên cũng là như vậy, uống rượu liền choáng, tỉnh sau tựa như thay đổi thành người khác!

Làm sao thành cái dạng này! Nếu bình thường Tiểu Tứ không có này lực đạo tự nhiên không có khả năng đem y ôm lấy, càng không có khả năng giống ngày hôm qua ôm y nơi nơi xxoo như vậy, kia không phải thiếu rất nhiều lạc thú sao, nhưng là khi Tiểu Tứ vừa uống rượu..... Hai lần thăm thống trải qua.....

Ồ..... Hảo mâu thuẫn..... Chẳng lẽ thật là không thể cùng nhau ăn tay gấu cùng vậy cá?

Tiểu Tứ oai đầu nghĩ nghĩ: “Như vậy đi, bánh bao lão bà, ta công người.”

Cũng tốt..... Tổng so với tự mình đi thì tốt hơn, chỉ là mỹ nhân làm sao giống như đang đánh Tuý Quyền lắc lắc lắc lắc, giống như tùy thời đều có khiến y hôn mê với mặt đất!

“Hoàng Thượng! Đã tìm được ngài! Người đâu, đem thích khách này bắt lại!”

Đường Tuấn Thượng lắc lắc lắc lắc trên lưng Tiểu Tứ bị Hoàng công công rống to, hơn nữa một đám người rút đao xoát xoát hần, Tiểu Tứ bị dọa sợ cùng Đường Tuấn Thượng ngã về phía sau.

“Cư nhiên đem vạn tuế gia ném xuống đất, này còn rất cao!” Hoàng công công khuôn mặt hoàn toàn trắng xanh, vội vàng tiến lên dìu lấy Đường Tuấn Thượng.

Đường Tuấn Thượng lại để ý cũng không để ý lạo, chỉ là nắm lấy tay Tiểu Tứ mới từ mặt đất đứng lên, miễn miễn cường cường đứng lên.

“Bánh bao lão bà, người không sao chứ?”

“Đau chết trăm!” Đang muốn muốn giáo huấn Tiểu Tứ, Hoàng công công lập tức bị Đường Tuấn Thượng trước cấp huấn một phen: “Người này tử lão đầu, không thấy được mỹ nhân đang công trăm nha, làm hại trăm bị ném xuống đất, có phải hay không cảm giác đầu không bị chém làm cổ không thoải mái nha!”

“Nô tài đáng chết! Nô tài đáng chết!” Hoàng công công sợ tới mức liên tục quỳ xuống đất dập đầu cầu xin tha thứ, mặc dù phía sau lão có hoàng thái hậu, thế nhưng Hoàng Thượng muốn giết tiểu tiểu thái giám như lão vẫn là dễ như trở bàn tay .

“Trăm phải tắm rửa thay quần áo, còn có truyền lệnh..... Như vậy nhiều Ngự Lâm quân không có việc gì chạy tới đây làm cái gì? Còn không cho trở về cho trăm! Chuẩn bị kiệu, nâng trăm hồi tắm cung! Mỹ nhân, chúng ta đi !”

Hoàng công công quỳ trên mặt đất không dám nhiều lời nữa, thẳng đến hai người ngồi trên cỗ kiệu đi xa, mới dám từ mặt đất đứng lên.

“Hoàng công công, người này nô tài nhưng không dễ làm nha.” Không biết từ lúc nào, Lý Song Hàm đã đứng ở phía sau lão, trên mặt tuy rằng cười nhưng trong mắt không thấy nửa điểm tiếu ý. “Người có hay không nói cho Hoàng Thượng, Hoàng thái hậu bốn ngày sau sẽ hồi cung.....”

Hoàng công công co quắp một chút, Hoàng Thượng mất tích gần hai ngày một đêm, chuyện này lão tự nhiên không dám chậm trễ, lão huy động Ngự lâm quân ắt đã kinh động đến Thái Hậu, Hoàng thái hậu trở về tất nhiên sẽ xử trí Tiểu Tứ, mà Hoàng Thượng tất nhiên sẽ xử trí lão..... Nhưng Hoàng Thượng là do lão nhìn lớn lên, lão không thể nhìn Hoàng Thượng liền như thế bị hủy trong tay hồ ly tinh!

Không phải có người chết nói rất đúng sao: “Chém đầu không có việc gì, chỉ cần cách mạng thành công.”

“Đán phi nương nương, lão nô chết sau này người nhất định phải hảo hảo chiếu cố Hoàng Thượng..... Ô..... Hoàng Thượng trừ bỏ có chút hảo sắc lại lưỡi nhác lại ngu dốt lại yêu phát giận lại không biết tiết chế lại

tự cho là giỏi, tổng thể mà nói vẫn là rất tốt, chỉ cần không có hồ ly tinh, nhất định sẽ trở thành nhất đại minh quân Ô ô ô.....”

Lý Song Hàm dùng quạt tròn che nửa mặt, phiên đại bạch nhãn, nàng làm sao lại nghe thấy trong lời Hoàng công công là đang trào phúng Hoàng đế biểu ca nha..... Liên tính đem hồ ly tinh khắp thiên hạ đều giết chết, Hoàng đế biểu ca cũng không có khả năng trở thành minh quân, mặc kệ có hay không có hồ ly tinh, danh hiệu hôn quân tuyệt đối là hoàn toàn xứng đáng với Đường Tuấn Thượng!

Bất quá Hoàng đế biểu ca nha, lão nương ngươi sắp trở về, ngươi cùng hồ ly tinh của ngươi cần phải bảo trọng nha!

6. Chương 6: Chương 5

“Mỹ nhân..... Ân..... Mau điem.....”

Trong tấm cung một đồng hỗn độn, trên giường hai người không biết một mỗi trình diễn màn kịch yêu tình đánh nhau, bỗng nhiên một thanh âm không nên xông vào.

“Ngươi! Ngươi! Các ngươi!”

Ai lớn mật như vậy! Dám ở thời điểm y và mỹ nhân hoan ái mà xông tới!

“Lăn..... Mẩu hậu?!”

Rõ ràng nhìn thấy Hoàng thái hậu đáng lý ra đang ở biên cảnh nay lại đang đứng trong tấm cung của mình, hơn nữa hạ thân mình cùng Tiểu Tứ còn gắt gao tương liên! Nhanh chóng đem Tiểu Tứ đẩy ra, lại phát hiện càng muốn tách ra thì càng tách không được, còn giống như càng ngày càng rối rắm.....Y giống như càng có khoái cảm

Lý Thái hậu vốn ngày mai mới trở về, bởi vì lo lắng cho nhi tử nên cố ý tăng nhanh tiến trình, nguyên bản chạy tới thảo gian chỉ là muốn thảo thái giám kia mấy bạt tay, giáo huấn hắn một chút cư nhiên dám dùng địa phương xấu xa đến câu dẫn Hoàng Thượng, một cái hoạn kẻ không để trứng liền không muốn đến chiếm hãm cầu không lập gì, không nghĩ tới!! Là nhi tử của nàng dùng địa phương kia đi câu dẫn người ta!

Y...y...y đường đường là vua của một nước cư nhiên bị người xxoo còn xxoo đến vui vẻ như vậy! Thật sự là bình gỡ mìn, ngũ lôi oanh đỉnh, thiên lôi đánh xuống!

Lý Thái hậu chỉ cảm thấy chính mình đầu vầng mắt hoa, ù tai hoa mắt, trái tim đều nhanh thừa nhận không được. Hoàn hảo! Năng lực tiếp nhận của nàng tương đối mạnh, cảm tạ nàng gả đến hoàng tộc lấy hoang *** làm đầu này, liên tính nhìn đến sự tình kinh thế hãi tục hơn nữa cũng sẽ không té xỉu.

“Hoàng công công, dìu Ai gia ngồi xuống.....” Hôm nay may mắn nàng chỉ dẫn theo Hoàng công công đến, bằng không nàng này Hoàng thái hậu làm sao đây! Không đúng! Là Hoàng đế nhi tử của nàng làm sao đây!

“Thái hậu, ngài uống trà trước.”

“Hảo.” Hoàng thái hậu tiếp trà, uống một ngụm nước.

Cần nhắc nhi tử cũng nên rời giường mặc quần áo, đang định bắt đầu phát biểu, ai biết nàng vừa mới uống ngụm nước thứ hai để nhuận nhuận hầu, vừa nhắc đầu đã thấy bọn họ hai cái cư nhiên còn triền miên cùng một chỗ.

Nhi tử của nàng còn gọi thực high, một câu “Trẫm không được” liền đem long chủng quý giá lãng phí bán trong không khí, tiếp theo chính là cái kia gọi cái gì Tiểu Tứ dùng cái mầm tai họa của mình đánh vài cái vào cái mông tôn quý của nhi tử Gì gì đến, rồi mới liền như thế đem tiện chủng bán vào chỗ đó của nhi tử.

Bá gì bá! Bá nữa thì nhi tử của nàng cũng sẽ không hoài thượng! Nàng cái kia đau lòng đau! Làm sao có thể lãng phí long chủng như vậy đâu! Nhi tử ngươi muốn là thích bị xxoo, cùng lắm thì ngoạn 3p nha! Có bao nhiêu tốt, trước sau giáp công, nhất cử lưỡng tiện, lại cũng sẽ không lãng phí tài nguyên quốc gia!

Kết quả hiện tại hại nàng bị nước miếng làm nghẹt thở, đương trường liền ngất đi.....

“Thái hậu!! Ngài trăm ngàn đừng chết nha! Ngài đừng chết, Hoàng Thượng còn nhỏ như vậy, Hoàng Thượng phải làm sao đây nha! Không cha không nương liền như thế thành cô nhi!!” Hoàng công công lập tức khóc kêu lên.

Lý Thái hậu trước khi choáng hoàn toàn còn không quên đạp Hoàng công công một cước.

Người này thái giám chết bầm! Cự nhiên dám trù Ai gia chết! Chán sống.....

Lý Thái hậu xa xăm tỉnh lại, xoa xoa ***g ngực bị nghẹn có chút phát đau, đều do nhi tử quá độ lãng phí tài nguyên quốc gia, làm hại nàng bị nghẹn thiếu chút nữa không thở được.

“Mẫu hậu, ngài tỉnh, thân mình thế nào, thoải mái không?”

Đường Tuấn Thượng thấy Lý thái hậu tỉnh lại, vội vàng tiến lên lấy lòng. Vừa làm xong ai biết mẫu hậu liền té xỉu, y đành phải ném mỹ nhân, trước đem mẫu hậu đuổi về Vĩnh Ninh cung của nàng.

Này cũng không thể trách y, vốn muốn cùng mỹ nhân tách ra, nào biết càng muốn tách thì càng tách không ra, cảm giác càng ngày càng thích, kết quả coi như không có mẫu hậu mà tự làm cho xong.

Lại một người chết vĩ đại từng nói qua: Thực sắc, tính dã. Liền chứng minh tính dục cùng ăn cơm quan trọng như nhau. Cái gọi người là thiết, cơm là cương, người không thể không ăn cơm, đồng dạng, làm được một nửa sắc không làm xong là sẽ gặp tai nạn chết người. (‘Thực sắc, tính dã’: nghĩa là chuyện ham muốn ăn uống và *** là bản năng của con người. Cảm ơn nàng Hoa Miêu đã giải thích cho ta nhé!)

“Thoải mái..... Hừ! Thoải mái cực, bị người này nghịch tử tức giận đến toàn thân khí huyết không thông, cảm giác giống như quay lại thanh xuân!” Lý Thái hậu càng nghĩ trong lòng càng khó chịu, kia long chủng rất có khả năng cho nàng vài cái tôn tử, liền như thế biến thành bọt biển.

“Hắc hắc! Vậy thì trầm an tâm..... Ai ô ô! Mẫu hậu ngài đừng kéo lỗ tai trầm nha, bị người thấy được, long nhan của trầm để ở đâu.....” Đường Tuấn Thượng liên tục khóc thét, từ nhỏ đến lớn chỉ cần y phạm vào chuyện gì mẫu hậu liền kéo lỗ tai, người đều bị nàng kéo dần!

“Người cũng biết long nhan ở đâu? Thời điểm người bị thái giám kia thượng, làm sao đều không biết long nhan!”

Di? Thiếu chút nữa giận đến hồ đồ. Nàng nửa nheo lại ánh mắt, đột nhiên ung dung hoa quý cười nói: “Hoàng nhi nha, này Tiểu Tứ không phải thái giám sao? Từ đâu hắc lại có năng lực này.....Này hoàng cung thật sự là càng ngày càng không quy củ, loại người không sạch sẽ này đều có thể trà trộn vào, xem ra tịnh sự phòng này làm việc là càng ngày càng không chuyên tâm”

Đường Tuấn Thượng trong lòng “ ” Một chút, nếu mẫu hậu kéo lỗ tai y chạy khắp hoàng cung này, đó là cả người lẫn vật đều vô hại, nhưng mà nếu giống hiện tại cái dạng này, đó chính là biểu hiện một cái cộp mẹ ăn người còn không phun xương cốt, thuyết minh tình thế phi thường nghiêm trọng!

Bất quá may mà hắc đã đem cái lão công công trong tịnh sự phòng chém đầu trước khi mẫu hậu về, nếu mẫu hậu nhúng tay vào chuyện này, mỹ nhân không phải lãng phí cũng là năng lực mã phanh thây, vừa nghĩ đến y liền nhịn không được rùng mình.

“Mẫu hậu yên tâm, cái tên công công làm việc bất lực kia đã sớm bị nhi thần tha đi ra ngoài chém.”

Lý Thái hậu ánh mắt càng mỉa mai thành một đường, khó được Hoàng đế nhi tử lần này thông minh như thế, đến giết người diệt khẩu, chết không đối chứng, có thể thấy được hồ ly tinh gọi Tiểu Tứ này quả thật tương đối lợi hại theo như lời bọn Hoàng công công, như vậy càng quyết định là không thể lưu lại. Hồ hay không hồ ly tinh nàng mặc kệ, thế nhưng dám để cho nàng không có tôn tử để ôm, nàng tuyệt đối không tha!

“Cái tiểu thái giám mầm tai họa chưa trừ đâu, làm sao để hắc không kiên không sạch lại ở trong hậu cung, thế còn thành cái dạng gì?”

Y liền biết mẫu hậu vẫn là sẽ đánh chủ ý tới Tiểu Tứ, nếu thật để mẫu hậu đem mầm tai họa của mỹ nhân bẻ gãy ‘răng rắc’, kia tính phúc nửa đời sau của y liền triệt triệt để để không có!

Y biết được mẫu hậu sẽ dùng gậy đánh uyên ương, không biết kỹ xảo trước kia bây giờ còn dùng được không, chung quy lần này đã đạp đến đại lôi của mẫu hậu.

“Mẫu hậu, ngài không cần cái dạng này nha..... Mẫu thân..... Nhi thần là thật thích hấn, chỉ cần ngài để hấn hoàn chỉnh lưu lại, nhi thần cái gì đều nghe ngài!”

Nhi tử của nàng từ bao giờ lại không nghe lời nàng? Xem ra thật là bị cái Tiểu Tứ kia hạ thuốc mê, tự nhiên là không thể công khai đem Tiểu Tứ xử lý..... Nhi tử về điểm này cứ non muốn đi cùng nàng đâu, vẫn là nên đi tu luyện tám trăm năm nữa đi!

“Nếu Hoàng Thượng người như thế nói, Ai gia cũng không hảo lại làm khó dễ người cái gì, chỉ là cũng không thể lại để hấn ở trong tẩm cung Hoàng Thượng.....”

“Vì cái gì không được?” Kia muốn y đi nơi nào cùng mỹ nhân cá nước thân mật nha? Cá đều rời khỏi hồ, nước còn có cái gì hảo hoan!

Y là còn tưởng lại cố gắng tranh thủ, nhưng mẫu hậu hiện tại lại chiếu đến tia lửa có thể giết người! Có cái gọi là kẻ thúc thời mới là trang tuần kiệt!

“Ai gia còn chưa nói hấn cái gì, để hấn chuyển ra khỏi tẩm cung của Hoàng Thượng liền không thành? Các đời lịch đại ngay cả Hoàng hậu đều không có thể ở lại tẩm cung Hoàng Thượng, huống chi hấn là một nam sủng!”

“Từ khi Hoàng Thượng sủng hạnh hấn đến nay, Hoàng Thượng lại cũng không có lâm hạnh qua người khác đi? Còn có, nghe nói mấy ngày trước hấn vì Bala quốc tiến cống hai cái mỹ nhân làm cho ồn ào huyên náo, còn cưỡng ép Hoàng Thượng mất tích hai ngày, này lại là làm sao?”

Hoàng Thái hậu tuy rằng thanh âm cao thấp không biến hóa, thế nhưng vài câu sau càng nói càng thấp trầm, kia liền thuyết minh nàng càng có xu thế bùng nổ.

Bị nàng nói một điểm đều không thể phản bác, Đường Tuấn Thượng đành phải bắt đắc dĩ lau lau mũi. Cùng lắm thì sau này mỹ nhân ở nơi nào qua đêm thì y liền tại nơi đó qua đêm, hắc hắc, y quả nhiên thông minh!

Xem Đường Tuấn Thượng trộm vui vẻ thành như vậy, Lý thái hậu sao lại không rõ y suy nghĩ cái gì. Liền tùy y? Đợi khi lão nương ăn chay nha! “Khiến hấn đến lãnh cung đi, Ai gia sẽ phái người nhìn hấn, miễn cho hấn *** loạn hậu cung.”

Có trầm ở bên người hấn, hấn làm sao có khả năng đi *** loạn hậu cung đâu, mẫu hậu thật sự là bận tâm không đáng.

Khả..... Lãnh cung xa xôi nha, hoàn hảo mấy ngày hôm trước y và mỹ nhân tại nơi đó trải qua vu sơn mây mưa, kết quả bên trong trần nhà triệt để sập bụi, trở về sau này y nghĩ nghĩ, để cho người quét tước sạch sẽ thay đồ đạc mới, nói không chừng ngày nào đó y và mỹ nhân lại dùng đâu, vừa vận hiện tại đã cần dùng.

Lý thái hậu liếc mắt Đường Tuấn Thượng, bụng y có mấy con giun dưa nàng đều biết rõ, liền có thể dễ dàng nhìn thấu y tính toán: “Còn có, trước khi người có con nối dòng, thì tuyệt đối không cho đến đó qua đêm.”

“Cái gì!” Thế thì lúc nào y và mỹ nhân mới có thể thân thân nha, ngay cả khả năng gặp mặt đều không lớn, này sao được! “Không được! Trầm đáp ứng qua mỹ nhân, sẽ không lại lâm hạnh người khác, quân vô hí ngôn!”

Không nghĩ tới Đường Tuấn Thượng sẽ cùng mình đối kháng, này hồ ly tinh thật đúng là sẽ làm vong quốc, không lâm hạnh người khác, thế tôn tử của nàng từ đâu tới đây, chẳng lẽ nhi tử tự mình sinh nha? Tiểu Tứ này là càng ngày càng không thể giữ lại!

“Hoàng Thượng không đáp ứng cũng được, người đâu, đem Tiểu Tứ kéo ra ngoài chém cho Ai gia!”

“Khoan đã!” Đường Tuấn Thượng luống cuống tay chân giữ chặt Hoàng thái hậu, chỉ kém che lấy miệng của nàng, lúc nào thì mẫu hậu lại học được câu cửa miệng này của y? Y bình thường dù có kêu chém nhưng cũng không thật sự chém mấy người, mẫu hậu nhưng sẽ làm thật, vẫn là muốn để hấn ôm đầu mỹ nhân mà hôn nhẹ a!

“Bằng cái gì muốn chém mỹ nhân của trầm!”

“Bằng cái gì?” Lý thái hậu lạnh lùng cười: “Chỉ bằng hấn giả trang thái giám cường bạo Hoàng Thượng, lãng phí long chủng – tài nguyên quốc gia, bắt cóc Hoàng Thượng, phá hư Hoàng Thượng thì ân cho người khác, làm hại Ai gia không tôn tử để ôm, mấy cái tội này cái nào không đáng để tru di cử tộc?”

Thấy Đường Tuấn Thượng cúi đầu không nói, Lý thái hậu cũng mềm lòng: “Hoàng nhi nha, vì nương với người nói qua bao nhiêu lần, trăm ngàn không cần gieo hạt cho mấy tên không biết đẻ trứng, người xem người, chẳng những là không dùng long chủng gieo hạt cho người, người thích thì mẫu hậu cũng không cần, nhưng người tổng không thể làm Đường thị vô hậu đi? Người nếu có Thái tử, ai còn quản người.....”

Nàng cũng là vì tốt cho nhi tử, nhi tử của nàng có mấy cân mấy lượng nàng còn không rõ ràng, phải thừa dịp mình còn chưa già phải ôm tôn tử, rồi mới bồi dưỡng tôn tử, đợi đến nàng trăm năm sau này, nhi tử của nàng là có thể dựa vào tôn tử của nàng, chính cái gọi là dưỡng nhi phòng nương tử!

Đường Tuấn Thượng bắt đắc dĩ bĩu môi, mẫu hậu đem y ép tới gắt gao, y là một điểm biện pháp đều không có, chỉ là mỹ nhân bên kia cũng không dễ công đạo. Y đột nhiên nghĩ đến theo như lời dân gian, trượng phu kẹp giữa mẹ chồng nàng dâu ắt không còn là mình, đại khái chính là cái dạng này đi.....

“Mỹ nhân, trăm qua hai ngày lại đến nhìn người, người hảo hảo bảo trọng, ăthời điểm ăn cái gì hay uống nước thì nhất định phải dùng ngân châm thử qua, trước khi ngủ phải khóa cửa cẩn thận, nhớ khóa luôn cửa sổ, kiểm tra kỹ trong phòng xem có hay không có độc xà các loại..... Trăm ngàn phải nhớ kỹ, nếu có người muốn đưa người đi đâu người nhớ không được đi!”

Đường Tuấn Thượng lưu luyến không rời tay Tiểu Tứ. Y hảo luyện tiết mỹ nhân, thế nhưng không đem mỹ nhân đưa đến lãnh cung, chỗ mẫu hậu lại không có cách nào công đạo.

Mẫu hậu cứ việc ngoài miệng đáp ứng y sẽ không đem Tiểu Tứ thế nào, thế nhưng ai hiểu mẹ bằng con, mẫu hậu y là người thế nào y còn không biết sao? Ngày nào đó có thể nhìn đến thi thể mỹ nhân đã tỉnh là gặp may mắn, có khả năng nhất chính là mỹ nhân chết lúc nào, làm sao chết thì y đều không biết.....

Phi, phi, phi! Đại cát đại lợi! Mỹ nhân nhất định sẽ không có việc gì .

“Bánh bao lão bà, người đã nói lần thứ mười một rồi, ta đều nhớ kỹ.” Liền tính hấn có ngốc, phản phản phúc phúc liền như vậy nói mấy câu, thạch đầu đều có thể khắc xuống.

Làm sao từ khi nương của bánh bao lão bà trở về, bánh bao lão bà liền trở nên là lạ? Ban đầu còn trông cậy vào nương bánh bao lão bà trở về sau, hấn cùng bánh bao lão bà là có thể không có lúc nào là không cùng nhau, mà trên thực tế lại hoàn toàn tương phản, hấn đều không có thể ở lại chỗ bánh bao lão bà.

Nghỉ ngơi ở đâu đối với Tiểu Tứ mà nói đều không quan trọng, thế nhưng vừa nghĩ đến vài ngày không thể gặp bánh bao lão bà, hấn liền có chút rầu rĩ: “Bánh bao lão bà, người đến cùng muốn vài ngày trở về nha.....”

“Này..... Trăm có rất chuyện quan trọng phải làm, cũng không có chuẩn, đại khái ba, bốn ngày đi, mỹ nhân yên tâm, trăm nhất định giải quyết xong mọi chuyện liền đến gặp người!”

Đường Tuấn Thượng nghĩ đại khái qua ba, bốn ngày, mẫu hậu sẽ không nghĩ đến mỹ nhân tồn tại, đến lúc đó y lại chạy tới hảo hảo bồi thường mỹ nhân một phen, hắc hắc.....

Cái gọi là mẫu tử đồng tâm đại khái chính là như thế, Lý thái hậu tâm tình khoái trá nhìn Đường Tuấn Thượng chọn lựa đến mười mỹ nữ, từng cái đều là muốn tướng mạo có tướng mạo, muốn dáng người có thân hình, cần tài học có tài học, muốn khí chất có khí chất, trọng yếu nhất là!! Mông đều thực vênh, vừa thấy liền biết có thể đẻ trứng!

Lại nói tiếp còn muốn nói đứa cháu gái Đán phi của nàng vào cung cũng đã ba năm, số lần Hoàng Thượng đi đến chỗ Đán phi có thể đếm trên đầu tay, cũng không biết bọn họ có viên phòng hay không, lần này tốt nhất có thể là do cháu nàng hoài thai, cái gọi là nước phù sa không chảy ruộng ngoài, bắt quá nhiều thêm vài người nhiều vài cái bảo đảm, mục tiêu của các nàng chính là cho sinh tôn tử cho nàng!

Đợi đến mười mỹ nữ cùng cháu gái nàng hoài thai, tổng cộng mười một cái thay phiên xuống dưới, phỏng chừng nhi tử của nàng ngay cả cái gì hồ ly tinh cũng mau không nhớ, căn bản là sẽ không để ý hấn chết sống, ha ha.....

Trở lại tấm cung Đường Tuấn Thượng tổng cảm giác không có Tiểu Tứ ở như thiếu cái gì, đã thấy một nữ nhân quần áo không mặc tốt, nửa nằm trên long sang của y.

“Nữ thích khách từ đâu đến!” Đường Tuấn Thượng phản ứng đầu tiên cư nhiên là nữ thích khách, liền muốn gọi người đến.

Nữ nhân kia cuống quýt nói: “Tham kiến Hoàng Thượng, vạn tuế vạn tuế vạn tuế. Thần thiếp không phải cái gì thích khách, là Thái hậu nương nương để thần thiếp đến hầu hạ Hoàng Thượng”

Nga..... Thiếu chút nữa quên chuyện này, quả nhiên là phong cách của mẫu hậu, lời lẽ phong hành, động tác nhanh chóng, đánh xà tam tắc.....

Lại cẩn thận đánh giá nữ nhân này, ân..... Bộ dạng không sai, là loại hình y thích.

Hắc hắc, thật lâu đều không có thưởng qua tư vị nữ nhân, khó được mỹ nhân không ở đây, liền tính y lâm hạnh người khác thì mỹ nhân cũng sẽ không biết, ha ha ha ha cấp.....

“Ha ha ha, tiểu mỹ nhân lại đây cho trẫm nhìn một cái.” Thân thủ ôm lấy nữ nhân kia, một phen sờ soạng bộ ngực sữa của nàng, Đường Tuấn Thượng còn loạn cảm động một phen, đều nhanh không nhớ rõ vì sao kêu phong ngực!

“Tiểu mỹ nhân, ngươi gọi là gì?”

“Thần thiếp tên là Hoàng Ngọc Nhi, bệ hạ có thể gọi thần thiếp Ngọc Nhi.” Hoàng Ngọc Nhi xấu hổ tựa vào ngực Đường Tuấn Thượng.

“Cái gì? Hoàng ngư? Cái tên gì xấu xí!”

Hoàng Ngọc Nhi có chút uốn lượn trốn ở trong lòng Đường Tuấn Thượng nói :“Thần thiếp là Ngọc Thạch ngọc, không phải ngư trong nước.....”

Đường Tuấn Thượng có lẽ “Nga” một tiếng, trong lòng nói thầm: ‘Kỳ quái, y không phải hẳn là nhìn đến mỹ nữ mặc kệ nói cái gì, giống nhau trả lời nói thật sự là tên đẹp sao? Đều là mỹ nhân làm hại, đầy đầu óc toàn là ăn, đem y cũng cấp lây bệnh, mặc kệ! Trực tiếp bắt đầu ăn.’

Ách..... Là bắt đầu sờ..... Ân..... Đây làn da còn giống như không mềm mịn bằng mỹ nhân, sờ lên làm sao lại dính dính giống hạt dẻ đường.....Tính! Trực tiếp bắt đầu làm đi!

Đường Tuấn Thượng “Cách cách” Một chút liền đem quần áo trên người Hoàng Ngọc Nhi xé nát như xé giấy, chọc Hoàng Ngọc Nhi đầy mặt đỏ bừng: “Hoàng Thượng, ngài hảo đáng ghét.....”

Đường Tuấn Thượng lập tức liền nhíu mày.

Trẫm dựa vào! Đây là lời kịch của trẫm nha! Đây chính là trẫm cố ý vì mỹ nhân sáng tạo độc đáo, lời kịch trẫm có sáng ý người cũng dám thưởng, tin hay không trẫm lấy tội xâm quyền chém đầu người!

Đường Tuấn Thượng lại đánh giá Hoàng Ngọc Nhi, vừa rồi phỏng chừng là trong nháy mắt y bị đục tình thể mới có thể thấy nàng là mỹ nữ, tóc vàng thiếu dinh dưỡng, làn da đầy mỡ rất giống heo mẹ, cái miệng chu ra giống như bị bướu, tuổi tác không nhỏ còn muốn phấn nộn, xé quần áo đều không phản kháng, hoàn toàn không có tính thẹn thùng của nữ nhân!

Thật không biết mẫu hậu lúc ấy có phải hay không quên mang kính mắt, loại mặt hàng này cũng tuyền đến cho nhi tử của nàng, có phải hay không bị người cho tiền mua chuộc!

“Lăn cho trẫm!”

“Hoàng Thượng, ngài nói cái gì?” Hoàng Ngọc Nhi còn lỏa thân căn bản không thể phản ứng, lúc trước còn tốt, Hoàng Thượng lúc này làm sao giống một tiểu hài tử thay đổi bất thường.

“Kêu người lăn, còn dám trái lại chất vấn trẫm? Có phải hay không muốn trẫm chém đầu của người thì người mới bằng lòng đi!”

Đường Tuấn Thượng càng xem nàng càng không vừa mắt, cũng không đợi nàng đem “Hoàng Thượng thứ tội” nói ra khỏi miệng, trực tiếp đem nàng một cước đá ra cửa.

Hoàng Ngọc Nhi thực không biết nói gì đứng ở cửa, không phải nói Hoàng đế là thị sắc như mạng sao, chỉ cần có điểm tư sắc đều thượng sao? Còn nói Hoàng đế lâm trận thì ngay cả thái giám đều thượng, chẳng lẽ nói nàng còn không bằng một thái giám bất nam bất nữ sao?

Một trận gió lạnh thổi qua, Hoàng Ngọc Nhi phát hiện chính mình còn lỏa thân, ông trời a! Còn có hay không để nàng sống nhà!

Đem Hoàng Ngọc Nhi đuổi ra khỏi, Đường Tuấn Thượng buồn bực nằm trên giường, kéo chăn liền chuẩn bị ngủ.....

Một khắc chung sau, y theo bản năng vươn tay ôm Tiểu Tứ, đợi đến ôm không thành mới nhớ tới Tiểu Tứ không ở.

Một canh giờ sau, y phát hiện mắt không thể nào nhắm được.

Lại một canh giờ sau, y mới biết được nguyên lai thị lực của mình tốt đến mức có thể thấy rõ vết nứt trên trần nhà.

Lại lại một canh giờ sau, y bắt đầu đếm vết nứt trên trần nhà, đợi đến lúc y đếm tới con số một vạn linh một, Hoàng công công đến gõ cửa, chứng thực trời đã sáng.

Thế là, lần đầu tiên trong cuộc đời Đường Tuấn Thượng!! Lần đầu tiên mất ngủ!!! Y cho ra kết luận, buổi tối nhất định phải tìm người bồi y ngủ.

Vào ban đêm, Đường Tuấn Thượng trở về tắm cung sớm hơn, đợi Hoàng thái hậu đưa đến mỹ nữ cho y.

Vào một khắc cuối cùng khi y mất đi kiên nhẫn, cuối cùng có nữ nhân chậm rãi đi vào, chậm rãi phục thân hành lễ, từng động tác giống như hình nộm bị người điều khiển.

“Thần!! Thiếp!! Tham!! Kiến!! Hoàng!! Thượng, Hoàng!! Thượng!! Vạn!!”

“Nói chuyện nhanh lên!” Vốn chờ được không kiên nhẫn Đường Tuấn Thượng, không hề nghĩ đến nữ nhân này lại nói chuyện chậm rì rì, ngay cả hành lễ cũng chậm hơn so với người khác, đợi nàng gọi xong vạn tuế vạn tuế vạn tuế, phỏng chừng hẳn cộng thực sự biến thành vạn tuế. (Tiểu: chỗ này cũng nhờ Hoa Miêu chỉnh hộ ^^!)

“Bẩm!! Hoàng!! Thượng!! Thần!! Thiếp!! Nói.....”

Đường Tuấn Thượng phiền ngại phát phát tay đánh gãy lời nàng giải thích: “Trẫm hỏi ngươi tên gì?”

“Thần!! Thiếp.....”

“Trực tiếp báo tên! Ngươi lại chậm rì, trẫm liền đem ngươi tha ra ngoài chém!”

“Chu Ôn Nhu!” Con người quả nhiên là dưới tình huống bất đắc dĩ có thể có được vô hạn sức bật, Chu Ôn Nhu vừa nghe nói muốn chém đầu, tại một phần mười giây thời gian liền đem tên nói xong, nàng cuối cùng phát hiện nguyên lai mình cũng có thể nói nhanh.

Thịt heo nhục? Làm sao có thể ăn, tính tính, hết thấy vì buổi tối có thể ngủ, y tùy ý có lệ một chút.

“Thật sự là nhân..... Ngay cả tên cũng..... Mĩ.....” Y làm sao luôn luôn không phát giác chính mình có thể nghĩ một đằng nói một nẻo đâu?

“Ta!!”

“Không cần tạ ân, cởi sạch quần áo, lên giường.” Đường Tuấn Thượng liền sợ nàng vừa mở miệng lại chậm rì chậm rì, trực tiếp hạ mệnh lệnh.

Chu Ôn Nhu trừng trừng nhìn Đường Tuấn Thượng, đều nói Hoàng Thượng là cấp bách quý, nàng không hề nghĩ đến sẽ gấp như thế, cũng không trao đổi cảm tình liền trực tiếp lên giường. Ai, ai kêu người ta là Hoàng Thượng đâu, không có biện pháp, cởi quần áo liền cởi quần áo.

Bất quá nàng cởi quần áo luôn luôn rất chậm, nếu không ai hỗ trợ, đại khái muốn nửa canh giờ mới có thể đem tất cả quần áo cởi xong, hy vọng Hoàng Thượng sẽ không để ý.

Một phần tư nén nhang, Đường Tuấn Thượng nhìn Chu Ôn Nhu áo khoác đều còn không có cởi ra, đầy mặt mây đen dày đặc, liền nói đều lười nói, trực tiếp mở cửa một cước đem nàng đá đi ra ngoài, rồi mới lên giường dùng chăn che đầu, bắt đầu ngủ.....

Người ngoại quốc từng chết nói: “Thói quen không tiến hành ức chế, không lâu nó liền sẽ biến thành nhu cầu sinh hoạt.”

Thật sự là giống phù thủy nguyên rửa, linh nghiệm đến mức làm Đường Tuấn Thượng y muốn lời người nói câu này từ trong phần mộ ra mà chém đầu!

Thói quen Tiểu Tứ ngủ ở bên cạnh, nay bên cạnh thiếu người cảm giác như thiếu cái gì, ngày mai..... Ngày mai nhất định phải giữ lại nữ nhân bồi y ngủ!

Buổi tối ngày thứ ba, Đường Tuấn Thượng đấm hai cái mắt gấu trúc, nhìn qua tựa như phạm nhân bị nghiện, Đường Tuấn Thượng hiện tại mới biết được nguyên lai không ngủ được sẽ thống khổ như vậy, đêm nay y nhất định phải ngủ!

“Thần thiếp tham kiến Hoàng Thượng, Hoàng Thượng vạn tuế vạn tuế vạn tuế.”

Không sai, nói chuyện tốc độ là tốt hơn cái nữ nhân chậm rì ngày hôm qua, không đợi Đường Tuấn Thượng trả lời nàng liền nói: “Thần thiếp tên là Hoa Thịnh Nhâm, người cũng như tên đều rất đẹp.”

Hoa sinh nhân? Thời điểm Mẫu hậu tuyển người có phải hay không chưa ăn cơm nha, làm sao lại chọn người có tên thực vật nha! Cư nhiên còn đoạt đi lời kịch của y!

“Cái kia.....”

“Hoàng Thượng, có phải hay không muốn thoát quần áo đi ngủ?”

Đường Tuấn Thượng vừa cúi đầu, lại ngẩng đầu phát hiện Hoa Thịnh Nhâm đã thoát quần áo, chỉ còn một kiện cái yếm, này đều nhanh vượt qua vận tốc ánh sáng, nghiêm trọng hoài nghi nữ nhân trước mắt này không phải người!

Vì ngủ..... Nhấn! Lên giường.....

“Hoàng Thượng thật sự là gấp gáp, quần áo đều không thoát, thần thiếp đến đây!!”

Y vừa mới trèo lên đi còn chưa nằm xuống, Hoa Thịnh Nhâm liền một cái thái sơn áp đỉnh đặt ở trên người y: “Người muốn làm cái gì?”

Hoa Thịnh Nhâm cười đến vô cùng sáng lạn: “Đương nhiên là làm chuyện mà Hoàng Thượng người muốn làm.” Nói xong liền đem miệng chống lại miệng Đường Tuấn Thượng, tay còn không quên giúp Đường Tuấn Thượng thoát quần.

“Phi lễ nha, cưỡng gian nha!!”

Đường Tuấn Thượng một phen đẩy ra Hoa Thịnh Nhâm, trên mặt lập tức thoát ra ba đường hắc tuyến, nữ nhân gấp nhiều, nhưng chưa từng thấy nữ nhân đáng sợ như thế, ngay cả nam nhân cũng không như thế.....Cư khát.

Rốt cuộc không thể chịu đựng được, Đường Tuấn Thượng đem Hoa Thịnh Nhâm một cước đá ra cửa phòng, y lại nghênh đón một đêm không ngủ.

Ngày thứ tư, Hàn Diễm mỹ nữ mang theo một cổ gió lạnh bước vào tẩm cung, mặt lạnh không nói lời nào, Đường Tuấn Thượng vui mừng có một tia hy vọng, này tốt, miễn đi thật nhiều vô nghĩa, trực tiếp mang người lên giường ngủ.

Lên giường một khắc, y nghĩ rằng mình biến thành băng tuyết trên đỉnh Himalaya, tính ra kết luận, nữ nhân này quả nhiên người cũng như tên đông chết người khác, ôm nàng ngủ thì cho dù đang ngủ, phỏng chừng cũng nhìn không tới mặt trời ngày mai, thế là lại là một cước đá bay.

Ngày thứ năm, tình huống càng không xong, nữ nhân kia vừa tiến đến liền nói: “Ta đã có người trong lòng, liền tính người được đến thân của ta thì cũng không đạt được lòng ta, nếu người nhất định phải đoạt thân ta sẽ cắn lưỡi tự sát trước mặt người, nếu người ngay thì thế đều không bỏ qua ta liền đem mình băm nát.....”

Không cần phải nói, trực tiếp một cước, gọn gàng sạch sẽ.

Ngao đến thứ sáu, Đường Tuấn Thượng rốt cuộc không thể chịu đựng được, y đã không rảnh bận tâm mẫu hậu, lại không ngủ là y có thể đi bồi lạo cha uống trà chiều, hiện tại y nhìn người đều là một trận hồng một trận xanh, một trận đen một trận trắng, một hồi cao một hồi thấp, một hồi nam một hồi nữ.

Ồ..... Mỹ nhân..... Trẫm rất nhớ người nha.....

“Bánh bao lão bà, người xảy ra chuyện gì?”

Nói hảo, bánh bao lão bà nói sau bốn ngày sẽ đến tìm hần, hần bẻ ngón tay đếm tới ngày thứ năm mà bánh bao lão bà còn chưa có đến, làm hại hần ngày hôm qua thiếu chút nữa ngủ không được, kết quả ngủ thẳng giữa trưa mới tỉnh lại, không nghĩ tới lại nhìn thấy bánh bao lão bà đứng ở đầu giường, nhưng là bộ dáng bánh bao lão bà nhìn qua giống như thực tiễn tụy, ba phần người bảy phần quỷ.

“Mỹ nhân, trẫm thật muốn ngủ.....” “Bàng” một tiếng không đợi nói xong, Đường Tuấn Thượng ngay cả quần áo, giày cũng chưa thoát đã gục trên người Tiểu Tứ, vẫn không nhúc nhích.

“Bánh bao lão bà?”

Tiểu Tứ đẩy đẩy Đường Tuấn Thượng, lại kêu to mấy lần, Đường Tuấn Thượng đã ngủ.

Bánh bao lão bà thật đáng thương, nhất định là bị mẫu thân bức đọc sách mới có thể một thành cái dạng này.

Trước kia lúc hần ở trên núi, sợ nhất các trưởng lão muốn hần đọc mấy cái sách loạn thất bát tao của nhân gian, cái gì ‘nhân loại chiến tranh sử’, ‘nhân tính nhược điểm’, ‘thuyết tương đối’, vừa nghe tên sách là hần liền choáng váng, bánh bao lão bà cũng nhất định là vậy! Thật đáng thương..... “Mỹ nhân..... Ân..... Mau đi đi.....”

Trong tấm cung một đồng hỗn độn, trên giường hai người không biết một mỗi trình diễn màn kịch yêu tình đánh nhau, bỗng nhiên một thanh âm không nên xông vào.

“Người! Người! Các người!”

Ai lớn mật như vậy! Dám ở thời điểm y và mỹ nhân hoan ái mà xông tới!

“Lăn..... Mẫu hậu?!”

Rõ ràng nhìn thấy Hoàng thái hậu đáng lý ra đang ở biên cảnh nay lại đang đứng trong tấm cung của mình, hơn nữa hạ thân mình cùng Tiểu Tứ còn gắt gao tương liên! Nhanh chóng đem Tiểu Tứ đẩy ra, lại phát hiện càng muốn tách ra thì càng tách không được, còn giống như càng ngày càng rối rắm.....Y giống như càng có khoái cảm

Lý Thái hậu vốn ngày mai mới trở về, bởi vì lo lắng cho nhi tử nên cố ý tăng nhanh tiến trình, nguyên bản chạy tới thảo gian chỉ là muốn thảo thái giám kia mấy bạt tay, giáo huấn hần một chút cư nhiên dám dùng địa phương xấu xa đến câu dẫn Hoàng Thượng, một cái hoạn kê không để trứng liền không muốn đến chiếm hãm cầu không lạp gì, không nghĩ tới!! Là nhi tử của nàng dùng địa phương kia đi câu dẫn người ta!

Y...y...y đường đường là vua của một nước cư nhiên bị người xxoo còn xxoo đến vui vẻ như vậy! Thật sự là bình gỡ mìn, ngũ lôi oanh đỉnh, thiên lôi đánh xuống!

Lý Thái hậu chỉ cảm thấy chính mình đầu váng mắt hoa, ù tai hoa mắt, trái tim đều nhanh thừa nhận không được. Hoàn hảo! Năng lực tiếp nhận của nàng tương đối mạnh, cảm tạ nàng gả đến hoàng tộc lấy hoang *** làm đầu này, liên tính nhìn đến sự tình kinh thế hãi tục hơn nữa cũng sẽ không té xỉu.

“Hoàng công công, dìu Ai gia ngồi xuống.....” Hôm nay may mắn nàng chỉ dẫn theo Hoàng công công đến, bằng không nàng này Hoàng thái hậu làm sao đây! Không đúng! Là Hoàng đế nhi tử của nàng làm sao đây!

“Thái hậu, ngài uống trà trước.”

“Hảo.” Hoàng thái hậu tiếp trà, uống một ngụm nước.

Cân nhắc nhi tử cũng nên rời giường mặc quần áo, đang định bắt đầu phát biểu, ai biết nàng vừa mới uống ngụm nước thứ hai để nhuận nhuận hầu, vừa nhắc đầu đã thấy bọn họ hai cái cư nhiên còn triển miên cùng một chỗ.

Nhi tử của nàng còn gọi thực high, một câu “Trẫm không được” liền đem long chủng quý giá lãng phí bắn trong không khí, tiếp theo chính là cái kia gọi cái gì Tiểu Tứ dùng cái mầm tai hoạ của mình đánh vài cái vào cái mông tôn quý của nhi tử Gì gì đến, rồi mới liền như thế đem tiện chủng bắn vào chỗ đó của nhi tử.

Bá gì bá! Bá nữa thì nhi tử của nàng cũng sẽ không hoài thượng! Nàng cái kia đau lòng đâu! Làm sao có thể lãng phí long chủng như vậy đâu! Nhi tử ngươi muốn là thích bị xxoo, cùng lắm thì ngoạn 3p nha! Có bao nhiêu tốt, trước sau giáp công, nhất cử lưỡng tiện, lại cũng sẽ không lãng phí tài nguyên quốc gia!

Kết quả hiện tại hại nàng bị nước miếng làm ngứa thở, đương trường liền ngất đi.....

“Thái hậu!! Ngài trăm ngàn đừng chết nha! Ngài đừng chết, Hoàng Thượng còn nhỏ như vậy, Hoàng Thượng phải làm sao đây nha! Không cha không nương liền như thế thành cô nhi!!” Hoàng công công lập tức khóc kêu lên.

Lý Thái hậu trước khi choáng hoàn toàn còn không quên đạp Hoàng công công một cước.

Ngươi này thái giám chết bầm! Cư nhiên dám trù Ai gia chết! Chán sống.....

Lý Thái hậu xa xăm tỉnh lại, xoa xoa ***g ngực bị nghẹn có chút phát đau, đều do nhi tử quá độ lãng phí tài nguyên quốc gia, làm hại nàng bị nghẹn thiếu chút nữa không thở được.

“Mẫu hậu, ngài tỉnh, thân mình thế nào, thoải mái không?”

Đường Tuấn Thượng thấy Lý thái hậu tỉnh lại, vội vàng tiến lên lấy lòng. Vừa làm xong ai biết mẫu hậu liền té xỉu, y đành phải ném mỹ nhân, trước đem mẫu hậu đuổi về Vĩnh Ninh cung của nàng.

Này cũng không thể trách y, vốn muốn cùng mỹ nhân tách ra, nào biết càng muốn tách thì càng tách không ra, cảm giác còn càng ngày càng thích, kết quả coi như không có mẫu hậu mà tự làm cho xong.

Lại một người chết vĩ đại từng nói qua: Thực sắc, tính dã. Liền chứng minh tính dục cùng ăn cơm quan trọng như nhau. Cái gọi người là thiết, cơm là cương, người không thể không ăn cơm, đồng dạng, làm được một nửa sắc không làm xong là sẽ gặp tai nạn chết người. (‘Thực sắc, tính dã’: nghĩa là chuyện ham muốn ăn uống và *** là bản năng của con người. Cảm ơn nàng Hoa Miêu đã giải thích cho ta nhé!)

“Thoải mái..... Hừ! Thoải mái cực, bị ngươi này nghịch tử tức giận đến toàn thân khí huyết không thông, cảm giác giống như quay lại thanh xuân!” Lý Thái hậu càng nghĩ trong lòng càng khó chịu, kia long chủng rất có khả năng cho nàng vài cái tôn tử, liền như thế biến thành bọt biển.

“Hắc hắc! Vậy thì trẫm an tâm..... Ai ô ô! Mẫu hậu ngài đừng kéo lỗ tai trẫm nha, bị người thấy được, long nhan của trẫm để ở đâu.....” Đường Tuấn Thượng liền tục khóc thét, từ nhỏ đến lớn chỉ cần y phạm vào chuyện gì mẫu hậu liền kéo lỗ tai, người đều bị nàng kéo dẫn!

“Ngươi cũng biết long nhan ở đâu? Thời điểm ngươi bị thái giám kia thượng, làm sao đều không biết long nhan!”

Di? Thiếu chút nữa giận đến hồ đồ. Nàng nửa nheo lại ánh mắt, đột nhiên ung dung hoa quý cười nói: “Hoàng nhi nha, này Tiểu Tứ không phải thái giám sao? Từ đâu hấn lại có năng lực này.....Này hoàng cung thật sự là càng ngày càng không quy củ, loại người không sạch sẽ này đều có thể trà trộn vào, xem ra tịnh sự phòng này làm việc là càng ngày càng không chuyên tâm”

Đường Tuấn Thượng trong lòng “ ” Một chút, nếu mẫu hậu kéo lỗ tai y chạy khắp hoàng cung này, đó là cả người lẫn vật đều vô hại, nhưng mà nếu giống hiện tại cái dạng này, đó chính là biểu hiện một cái cộp mẹ ăn người còn không phun xương cốt, thuyết minh tình thế phi thường nghiêm trọng!

Bất quá may mà hấn đã đem cái lão công công trong tịnh sự phòng chém đầu trước khi mẫu hậu về, nếu mẫu hậu nhúng tay vào chuyện này, mỹ nhân không phải lãng phí cũng là năng lực phân thân, vừa nghĩ đến y liền nhin không được rung mình.

“Mẫu hậu yên tâm, cái tên công công làm việc bất lực kia đã sớm bị nhi thần tha đi ra ngoài chém.”

Lý Thái hậu ánh mắt càng mị thành một đường, khó được Hoàng đế nhi tử lần này thông minh như thế, đến giết người diệt khẩu, chết không đối chứng, có thể thấy được hồ ly tinh gọi Tiểu Tứ này quả thật tương đối lợi hại theo như lời bọn Hoàng công công, như vậy càng quyết định là không thể lưu lại. Hồ hay không hồ ly tinh nàng mặc kệ, thế nhưng dám để cho nàng không có tôn tử để ôm, nàng tuyệt đối không tha!

“Cái tiểu thái giám mầm tai hoạ chưa trừ đâu, làm sao để hắn không kiên không sạch lại ở trong hậu cung, thế còn thành cái dạng gì?”

Y liền biết mẫu hậu vẫn là sẽ đánh chủ ý tới Tiểu Tứ, nếu thật để mẫu hậu đem mầm tai hoạ của mỹ nhân bẻ gãy ‘răng rắc’, kia tính phúc nửa đời sau của y liền triệt triệt để để không có!

Y biết được mẫu hậu sẽ dùng gậy đánh uyên ương, không biết kỹ xảo trước kia bây giờ còn dùng được không, chung quy lần này đã đập đến đại lôi của mẫu hậu.

“Mẫu hậu, ngài không cần cái dạng này nha..... Mẫu thân..... Nhi thần là thật thích hắn, chỉ cần ngài để hắn hoàn chỉnh lưu lại, nhi thần cái gì đều nghe ngài!”

Nhi tử của nàng từ bao giờ lại không nghe lời nàng? Xem ra thật là bị cái Tiểu Tứ kia hạ thuốc mê, tự nhiên là không thể công khai đem Tiểu Tứ xử lý..... Nhi tử về điểm này cứ non muốn đi cùng nàng đấu, vẫn là nên đi tu luyện tám trăm năm nữa đi!

“Nếu Hoàng Thượng người như thế nói, Ai gia cũng không hảo lại làm khó dễ người cái gì, chỉ là cũng không thể lại để hắn ở trong tẩm cung Hoàng Thượng.....”

“Vì cái gì không được?” Kia muốn y đi nơi nào cùng mỹ nhân cá nước thân mật nha? Cá đều rời khỏi hồ, nước còn có cái gì hảo hoan!

Y là còn tưởng lại cố gắng tranh thủ, nhưng mẫu hậu hiện tại lại chiếu đến tia lửa có thể giết người! Có cái gọi là kẻ thức thời mới là trang tuần kiệt!

“Ai gia còn chưa nói hắn cái gì, để hắn chuyển ra khỏi tẩm cung của Hoàng Thượng liền không thành? Các đời lịch đại ngay cả Hoàng hậu đều không có thể ở lại tẩm cung Hoàng Thượng, huống chi hắn là một nam sủng!

“Từ khi Hoàng Thượng sủng hạnh hắn đến nay, Hoàng Thượng lại cũng không có lâm hạnh qua người khác đi? Còn có, nghe nói mấy ngày trước hắn vì Bala quốc tiến cống hai cái mỹ nhân làm cho ồn ào huyên náo, còn cưỡng ép Hoàng Thượng mất tích hai ngày, này lại là làm sao?”

Hoàng Thái hậu tuy rằng thanh âm cao thấp không biến hóa, thế nhưng vài câu sau càng nói càng thấp trầm, kia liền thuyết minh nàng càng có xu thế bùng nổ.

Bị nàng nói một điểm đều không thể phản bác, Đường Tuấn Thượng đành phải bắt đắc dĩ lau lau mũi. Cùng lắm thì sau này mỹ nhân ở nơi nào qua đêm thì y liền tại nơi đó qua đêm, hắc hắc, y quả nhiên thông minh!

Xem Đường Tuấn Thượng trộm vui vẻ thành như vậy, Lý thái hậu sao lại không rõ y suy nghĩ cái gì. Liền tùy y? Đợi khi lão nương ăn chay nha! “Khiến hắn đến lãnh cung đi, Ai gia sẽ phái người nhìn hắn, miễn cho hắn *** loạn hậu cung.”

Có trăm ở bên người hắn, hắn làm sao có khả năng đi *** loạn hậu cung đâu, mẫu hậu thật sự là bận tâm không đáng.

Khả..... Lãnh cung xa xôi nha, hoàn hảo mấy ngày hôm trước y và mỹ nhân tại nơi đó trải qua vu sơn mây mưa, kết quả bên trong trần nhà triệt để sập bụi, trở về sau này y nghĩ nghĩ, để cho người quét tước sạch sẽ thay đồ đạc mới, nói không chừng ngày nào đó y và mỹ nhân lại dùng đâu, vừa vặn hiện tại đã cần dùng.

Lý thái hậu liếc mắt Đường Tuấn Thượng, bụng y có mấy con giun dưa nàng đều biết rõ, liền có thể dễ dàng nhìn thấu y tính toán: “Còn có, trước khi người có con nối dòng, thì tuyệt đối không cho đến đó qua đêm.”

“Cái gì!” Thế thì lúc nào y và mỹ nhân mới có thể thân thân nha, ngay cả khả năng gặp mặt đều không lớn, này sao được! “Không được! Trẫm đáp ứng qua mỹ nhân, sẽ không lại làm hạnh người khác, quân vô hí ngôn!”

Không nghĩ tới Đường Tuấn Thượng sẽ cùng mình đối kháng, này hồ ly tinh thật đúng là sẽ làm vong quốc, không làm hạnh người khác, thế tôn tử của nàng từ đâu tới đây, chẳng lẽ nhi tử tự mình sinh nha? Tiểu Tứ này là càng ngày càng không thể giữ lại!

“Hoàng Thượng không đáp ứng cũng được, người đâu, đem Tiểu Tứ kéo ra ngoài chém cho Ai gia!”

“Khoan đã!” Đường Tuấn Thượng luống cuống tay chân giữ chặt Hoàng thái hậu, chỉ kém che lấy miệng của nàng, lúc nào thì mẫu hậu lại học được câu cửa miệng này của y? Y bình thường dù có kêu chém nhưng cũng không thật sự chém mấy người, mẫu hậu nhưng sẽ làm thật, vẫn là muốn để hấn ôm đầu mỹ nhân mà hôn nhẹ a!

“Bằng cái gì muốn chém mỹ nhân của trẫm!”

“Bằng cái gì?” Lý thái hậu lạnh lùng cười: “Chỉ bằng hấn giả trang thái giám cường bạo Hoàng Thượng, lãng phí long chủng – tài nguyên quốc gia, bắt cóc Hoàng Thượng, phá hư Hoàng Thượng thì ân cho người khác, làm hại Ai gia không tôn tử để ôm, mấy cái tội này cái nào không đáng để tru di cử tộc?”

Thấy Đường Tuấn Thượng cúi đầu không nói, Lý thái hậu cũng mềm lòng: “Hoàng nhi nha, vì nương với người nói qua bao nhiêu lần, trăm ngàn không cần gieo hạt cho mấy tên không biết đẻ trứng, người xem người, chẳng những là không dùng long chủng gieo hạt cho người, người thích thì mẫu hậu cũng không cần, nhưng người tổng không thể làm Đường thị vô hậu đi? Người nếu có Thái tử, ai còn quản người.....”

Nàng cũng là vì tốt cho nhi tử, nhi tử của nàng có mấy cân mấy lượng nàng còn không rõ ràng, phải thừa dịp mình còn chưa già phải ôm tôn tử, rồi mới bồi dưỡng tôn tử, đợi đến nàng trăm năm sau này, nhi tử của nàng là có thể dựa vào tôn tử của nàng, chính cái gọi là dưỡng nhi phòng nương tử!

Đường Tuấn Thượng bắt đắc dĩ bĩu môi, mẫu hậu đem y ép tới gắt gao, y là một điểm biện pháp đều không có, chỉ là mỹ nhân bên kia cũng không dễ công đạo. Y đột nhiên nghĩ đến theo như lời dân gian, trượng phu kẹp giữa mẹ chồng nàng dâu ắt không còn là mình, đại khái chính là cái dạng này đi.....

“Mỹ nhân, trăm qua hai ngày lại đến nhìn người, người hảo hảo bảo trọng, ăthời điểm ăn cái gì hay uống nước thì nhất định phải dùng ngân châm thử qua, trước khi ngủ phải khóa cửa cẩn thận, nhớ khóa luôn cửa sổ, kiểm tra kỹ trong phòng xem có hay không có độc xà các loại..... Trăm ngàn phải nhớ kỹ, nếu có người muốn đưa người đi đâu người nhớ không được đi!”

Đường Tuấn Thượng lưu luyến không rời tay Tiểu Tứ. Y hảo luyến tiếc mỹ nhân, thế nhưng không đem mỹ nhân đưa đến lãnh cung, chỗ mẫu hậu lại không có cách nào công đạo.

Mẫu hậu cứ việc ngoài miệng đáp ứng y sẽ không đem Tiểu Tứ thế nào, thế nhưng ai hiểu mẹ bằng con, mẫu hậu y là người thế nào y còn không biết sao? Ngày nào đó có thể nhìn đến thi thể mỹ nhân đã tính là gặp may mắn, có khả năng nhất chính là mỹ nhân chết lúc nào, làm sao chết thì y đều không biết.....

Phi, phi, phi! Đại cát đại lợi! Mỹ nhân nhất định sẽ không có việc gì .

“Bánh bao lão bà, người đã nói lần thứ mười một rồi, ta đều nhớ kỹ.” Liền tính hấn có ngọc, phản phản phúc phúc liền như vậy nói mấy câu, thạch đầu đều có thể khắc xuống.

Làm sao từ khi nương của bánh bao lão bà trở về, bánh bao lão bà liền trở nên là lạ? Ban đầu còn trông cậy vào nương bánh bao lão bà trở về sau, hấn cùng bánh bao lão bà là có thể không có lúc nào là không cùng nhau, mà trên thực tế lại hoàn toàn tương phản, hấn đều không có thể ở lại chỗ bánh bao lão bà.

Nghỉ ngơi ở đâu đối với Tiểu Tứ mà nói đều không quan trọng, thế nhưng vừa nghĩ đến vài ngày không thể gặp bánh bao lão bà, hấn liền có chút rầu rĩ: “Bánh bao lão bà, người đến cùng muốn vài ngày trở về nha.....”

“Này..... Trẫm có rất chuyện quan trọng phải làm, cũng không có chuẩn, đại khái ba, bốn ngày đi, mỹ nhân yên tâm, trẫm nhất định giải quyết xong mọi chuyện liền đến gặp người!”

Đường Tuấn Thượng nghĩ đại khái qua ba, bốn ngày, mẫu hậu sẽ không nghĩ đến mỹ nhân tồn tại, đến lúc đó y lại chạy tới hảo hảo bồi thường mỹ nhân một phen, hắc hắc.....

Cái gọi là mẫu tử đồng tâm đại khái chính là như thế, Lý thái hậu tâm tình khoái trá nhìn Đường Tuấn Thượng chọn lựa đến mười mỹ nữ, từng cái đều là muốn tướng mạo có tướng mạo, muốn dáng người có thân hình, cần tài học có tài học, muốn khí chất có khí chất, trọng yếu nhất là!! Mong đều thực vĩnh, vừa thấy liền biết có thể đẻ trứng!

Lại nói tiếp còn muốn nói đứa cháu gái Đán phi của nàng vào cung cũng đã ba năm, số lần Hoàng Thượng đi đến chỗ Đán phi có thể đếm trên đầu tay, cũng không biết bọn họ có viên phòng hay không, lần này tốt nhất có thể là do cháu nàng hoài thai, cái gọi là nước phù sa không chảy ruộng ngoài, bắt quá nhiều thêm vài người nhiều vài cái bảo đảm, mục tiêu của các nàng chính là cho sinh tôn tử cho nàng!

Đợi đến mười mỹ nữ cùng cháu gái nàng hoài thai, tổng cộng mười một cái thay phiên xuống dưới, phỏng chừng nhi tử của nàng ngay cả cái gì hồ ly tinh cũng mau không nhớ, căn bản là sẽ không để ý hắc chết sống, ha ha.....

Trở lại tẩm cung Đường Tuấn Thượng tổng cảm giác không có Tiểu Tứ ở như thiếu cái gì, đã thấy một nữ nhân quần áo không mặc tốt, nửa nằm trên long sàng của y.

“Nữ thích khách từ đâu đến!” Đường Tuấn Thượng phản ứng đầu tiên cư nhiên là nữ thích khách, liền muốn gọi người đến.

Nữ nhân kia cuống quýt nói: “Tham kiến Hoàng Thượng, vạn tuế vạn tuế vạn tuế. Thần thiếp không phải cái gì thích khách, là Thái hậu nương nương để thần thiếp đến hầu hạ Hoàng Thượng”

Nga..... Thiếu chút nữa quên chuyện này, quả nhiên là phong cách của mẫu hậu, lời lẽ phong hành, động tác nhanh chóng, đánh xà tam tắc.....

Lại cẩn thận đánh giá nữ nhân này, ân..... Bộ dạng không sai, là loại hình y thích.

Hắc hắc, thật lâu đều không có thưởng qua tư vị nữ nhân, khó được mỹ nhân không ở đây, liền tính y lâm hạnh người khác thì mỹ nhân cũng sẽ không biết, ha ha ha ha cấp.....

“Ha ha ha, tiểu mỹ nhân lại đây cho trẫm nhìn một cái.” Thân thủ ôm lấy nữ nhân kia, một phen sờ soạng bộ ngực sữa của nàng, Đường Tuấn Thượng còn loạn cảm động một phen, đều nhanh không nhớ rõ vì sao kêu phong ngực!

“Tiểu mỹ nhân, ngươi gọi là gì?”

“Thần thiếp tên là Hoàng Ngọc Nhi, bệ hạ có thể gọi thần thiếp Ngọc Nhi.” Hoàng Ngọc Nhi xấu hổ tựa vào ngực Đường Tuấn Thượng.

“Cái gì? Hoàng ngư? Cái tên gì xấu xí!”

Hoàng Ngọc Nhi có chút uốn lượn trốn ở trong lòng Đường Tuấn Thượng nói :“Thần thiếp là Ngọc Thạch ngọc, không phải ngư trong nước.....”

Đường Tuấn Thượng có lẽ “Nga” một tiếng, trong lòng nói thầm: ‘Kỳ quái, y không phải hẳn là nhìn đến mỹ nữ mặc kệ nói cái gì, giống nhau trả lời nói thật sự là tên đẹp sao? Đều là mỹ nhân làm hại, đầy đầu óc toàn là ăn, đem y cũng cấp lây bệnh, mặc kệ! Trực tiếp bắt đầu ăn.’

Ách..... Là bắt đầu sờ..... Ân..... Đây làn da còn giống như không mềm mịn bằng mỹ nhân, sờ lên làm sao lại dính dính giống hạt dẻ đường.....Tính! Trực tiếp bắt đầu làm đi!

Đường Tuấn Thượng “Cách cách” Một chút liền đem quần áo trên người Hoàng Ngọc Nhi xé nát như xé giấy, chọc Hoàng Ngọc Nhi đầy mặt đỏ bừng: “Hoàng Thượng, ngài hảo đáng ghét.....”

Đường Tuấn Thượng lập tức liền nhú mào.

Trẫm dựa vào! Đây là lời kịch của trẫm nha! Đây chính là trẫm cố ý vì mỹ nhân sáng tạo độc đáo, lời kịch trẫm có sáng ý người cũng dám thưởng, tin hay không trẫm lấy tội xâm quyền chém đầu người!

Đường Tuấn Thượng lại đánh giá Hoàng Ngọc Nhi, vừa rồi phỏng chừng là trong nháy mắt y bị đục tình thể mới có thể thấy nàng là mỹ nữ, tóc vàng thiếu dinh dưỡng, làn da đầy mỡ rất giống heo mẹ, cái miệng chu ra giống như bị bướu, tuổi tác không nhỏ còn muốn phần nộn, xé quần áo đều không phản kháng, hoàn toàn không có tính thẹn thùng của nữ nhân!

Thật không biết mẫu hậu lúc ấy có phải hay không quên mang kính mắt, loại mặt hàng này cũng tuyển đến cho nhi tử của nàng, có phải hay không bị người cho tiền mua chuộc!

“Lăn cho trẫm!”

“Hoàng Thượng, ngài nói cái gì?” Hoàng Ngọc Nhi còn lửa thân căn bản không thể phản ứng, lúc trước còn tốt, Hoàng Thượng lúc này làm sao giống một tiểu hài tử thay đổi bất thường.

“Kêu người lăn, còn dám trái lại chất vấn trẫm? Có phải hay không muốn trẫm chém đầu của ngươi thì ngươi mới bằng lòng đi!”

Đường Tuấn Thượng càng xem nàng càng không vừa mắt, cũng không đợi nàng đem “Hoàng Thượng thứ tội” nói ra khỏi miệng, trực tiếp đem nàng một cước đá ra cửa.

Hoàng Ngọc Nhi thực không biết nói gì đứng ở cửa, không phải nói Hoàng đế là thị sắc như mạng sao, chỉ cần có điểm tư sắc đều thượng sao? Còn nói Hoàng đế lâm trận thì ngay cả thái giám đều thượng, chẳng lẽ nói nàng còn không bằng một thái giám bất nam bất nữ sao?

Một trận gió lạnh thổi qua, Hoàng Ngọc Nhi phát hiện chính mình còn lửa thân, ông trời a! Còn có hay không để nàng sống nha!

Đem Hoàng Ngọc Nhi đuổi ra khỏi, Đường Tuấn Thượng buồn bực nằm trên giường, kéo chăn liền chuẩn bị ngủ.....

Một khắc chung sau, y theo bản năng vươn tay ôm Tiểu Tứ, đợi đến ôm không thành mới nhớ tới Tiểu Tứ không ở.

Một canh giờ sau, y phát hiện mắt không thể nào nhắm được.

Lại một canh giờ sau, y mới biết được nguyên lai thị lực của mình tốt đến mức có thể thấy rõ vết nứt trên trần nhà.

Lại lại một canh giờ sau, y bắt đầu đếm vết nứt trên trần nhà, đợi đến lúc y đếm tới con số một vạn linh một, Hoàng công công đến gõ cửa, chứng thực trời đã sáng.

Thế là, lần đầu tiên trong cuộc đời Đường Tuấn Thượng!! Lần đầu tiên mất ngủ!!! Y cho ra kết luận, buổi tối nhất định phải tìm người bồi y ngủ.

Vào ban đêm, Đường Tuấn Thượng trở về tẩm cung sớm hơn, đợi Hoàng thái hậu đưa đến mỹ nữ cho y.

Vào một khắc cuối cùng khi y mất đi kiên nhẫn, cuối cùng có nữ nhân chậm rãi đi vào, chậm rãi phục thân hành lễ, từng động tác giống như hình nộm bị người điều khiển.

“Thần!! Thiếp!! Tham!! Kiến!! Hoàng!! Thượng, Hoàng!! Thượng!! Vạn!!”

“Nói chuyện nhanh lên!” Vốn chờ được không kiên nhẫn Đường Tuấn Thượng, không hề nghĩ đến nữ nhân này lại nói chuyện chậm rì rì, ngay cả hành lễ cũng chậm hơn so với người khác, đợi nàng gọi xong vạn tuế vạn tuế vạn tuế, phỏng chừng hần cụng thực sự biến thành vạn tuế. (Tiểu: chỗ này cũng nhờ Hoa Miêu chỉnh hộ ^^!)

“Bẩm!! Hoàng!! Thượng!! Thần!! Thiếp!! Nói.....”

Đường Tuấn Thượng phiền ngại phát phát tay đánh gãy lời nàng giải thích: “Trẫm hỏi ngươi tên gì?”

“Thần!! Thiếp.....”

“Trực tiếp báo tên! Ngươi lại chậm rì, trẫm liền đem ngươi tha ra ngoài chém!”

“Chu Ôn Nhu!” Con người quả nhiên là dưới tình huống bất đắc dĩ có thể có được vô hạn sức bật, Chu Ôn Nhu vừa nghe nói muốn chém đầu, tại một phần mười giây thời gian liền đem tên nói xong, nàng cuối cùng phát hiện nguyên lai mình cũng có thể nói nhanh.

Thịt heo nhục? Làm sao có thể ăn, tính tính, hết thấy vì buổi tối có thể ngủ, y tùy ý có lẽ một chút.

“Thật sự là nhân..... Ngay cả tên cũng..... Mĩ.....” Y làm sao luôn luôn không phát giác chính mình có thể nghĩ một đằng nói một nẻo đâu?

“Tạ!!”

“Không cần tạ ân, cởi sạch quần áo, lên giường.” Đường Tuấn Thượng liền sợ nàng vừa mở miệng lại chậm rì chậm rì, trực tiếp hạ mệnh lệnh.

Chu Ôn Nhu trừng trừng nhìn Đường Tuấn Thượng, đều nói Hoàng Thượng là cấp bách quý, nàng không hề nghĩ đến sẽ gấp như thế, cũng không trao đổi cảm tình liền trực tiếp lên giường. Ai, ai kêu người ta là Hoàng Thượng đâu, không có biện pháp, cởi quần áo liền cởi quần áo.

Bất quá nàng cởi quần áo luôn luôn rất chậm, nếu không ai hỗ trợ, đại khái muốn nửa canh giờ mới có thể đem tất cả quần áo cởi xong, hy vọng Hoàng Thượng sẽ không để ý.

Một phần tư nén nhang, Đường Tuấn Thượng nhìn Chu Ôn Nhu áo khoác đều còn không có cởi ra, đầy mặt mây đen dày đặc, liền nói đều lưỡi nói, trực tiếp mở cửa một cước đem nàng đá đi ra ngoài, rồi mới lên giường dùng chăn che đầu, bắt đầu ngủ.....

Người ngoại quốc từng chết nói: “Thói quen không tiến hành ức chế, không lâu nó liền sẽ biến thành nhu cầu sinh hoạt.”

Thật sự là giống phù thủy nguyên rửa, linh nghiệm đến mức làm Đường Tuấn Thượng y muốn lời người nói câu này từ trong phần mộ ra mà chém đầu!

Thói quen Tiểu Tứ ngủ ở bên cạnh, nay bên cạnh thiếu người cảm giác như thiếu cái gì, ngày mai..... Ngày mai nhất định phải giữ lại nữ nhân bồi y ngủ!

Buổi tối ngày thứ ba, Đường Tuấn Thượng đánh hai cái mắt gấu trúc, nhìn qua tựa như phạm nhân bị nghiện, Đường Tuấn Thượng hiện tại mới biết được nguyên lai không ngủ được sẽ thống khổ như vậy, đêm nay y nhất định phải ngủ!

“Thần thiếp tham kiến Hoàng Thượng, Hoàng Thượng vạn tuế vạn tuế vạn tuế.”

Không sai, nói chuyện tốc độ là tốt hơn cái nữ nhân chậm rì ngày hôm qua, không đợi Đường Tuấn Thượng trả lời nàng liền nói: “Thần thiếp tên là Hoa Thịnh Nhâm, người cũng như tên đều rất đẹp.”

Hoa sinh nhân? Thời điểm Mẫu hậu tuyển người có phải hay không chưa ăn cơm nha, làm sao lại chọn người có tên thực vật nha! Cự nhiên còn đoạt đi lời kịch của y!

“Cái kia.....”

“Hoàng Thượng, có phải hay không muốn thoát quần áo đi ngủ?”

Đường Tuấn Thượng vừa cúi đầu, lại ngẩng đầu phát hiện Hoa Thịnh Nhâm đã thoát quần áo, chỉ còn một kiện cái yếm, này đều nhanh vượt qua vận tốc ánh sáng, nghiêm trọng hoài nghi nữ nhân trước mắt này không phải người!

Vì ngủ..... Nhấn! Lên giường.....

“Hoàng Thượng thật sự là gấp gáp, quần áo đều không thoát, thần thiếp đến đây!!”

Y vừa mới trèo lên đi còn chưa nằm xuống, Hoa Thịnh Nhâm liền một cái thái sơn áp đỉnh đặt ở trên người y: “Người muốn làm cái gì?”

Hoa Thịnh Nhâm cười đến vô cùng sáng lạn: “Đương nhiên là làm chuyện mà Hoàng Thượng người muốn làm.” Nói xong liền đem miệng chống lại miệng Đường Tuấn Thượng, tay còn không quên giúp Đường Tuấn Thượng thoát quần.

“Phi lễ nha, cường gian nha!!”

Đường Tuấn Thượng một phen đẩy ra Hoa Thịnh Nhâm, trên mặt lập tức thoát ra ba đường hắc tuyến, nữ nhân gặp nhiều, nhưng chưa từng thấy nữ nhân đáng sợ như thế, ngay cả nam nhân cũng không như thế.....Cơ khát.

Rốt cuộc không thể chịu đựng được, Đường Tuấn Thượng đem Hoa Thịnh Nhâm một cước đá ra cửa phòng, y lại ngênh đón một đêm không ngủ.

Ngày thứ tư, Hàn Diễm mỹ nữ mang theo một cổ gió lạnh bước vào tẩm cung, mặt lạnh không nói lời nào, Đường Tuấn Thượng vui mừng có một tia hy vọng, này tốt, miễn đi thật nhiều vô nghĩa, trực tiếp mang người lên giường ngủ.

Lên giường một khắc, y nghĩ rằng mình biến thành băng tuyết trên đỉnh Himalaya, tính ra kết luận, nữ nhân này quả nhiên người cũng như tên đông chết người khác, ôm nàng ngủ thì cho dù đang ngủ, phỏng chừng cũng nhìn không tới mặt trời ngày mai, thế là lại là một cước đá bay.

Ngày thứ năm, tình huống càng không xong, nữ nhân kia vừa tiến đến liền nói: “Ta đã có người trong lòng, liền tính người được đến thân của ta thì cũng không đạt được lòng ta, nếu người nhất định phải đoạt thân ta sẽ cắn lưỡi tự sát trước mặt người, nếu người ngay thì thế đều không bỏ qua ta liền đem mình băm nát.....”

Không cần phải nói, trực tiếp một cước, gọn gàng sạch sẽ.

Ngao đến thứ sáu, Đường Tuấn Thượng rốt cuộc không thể chịu đựng được, y đã không rảnh bận tâm mẫu hậu, lại không ngủ là y có thể đi bồi lạo cha uống trà chiều, hiện tại y nhìn người đều là một trận hồng một trận xanh, một trận đen một trận trắng, một hồi cao một hồi thấp, một hồi nam một hồi nữ.

Ô..... Mỹ nhân..... Trầm rất nhớ người nha.....

“Bánh bao lão bà, người xảy ra chuyện gì?”

Nói hảo, bánh bao lão bà nói sau bốn ngày sẽ đến tìm hắc, hắc bẻ ngón tay đếm tới ngày thứ năm mà bánh bao lão bà còn chưa có đến, làm hại hắc ngày hôm qua thiếu chút nữa ngủ không được, kết quả ngủ thẳng giữa trưa mới tỉnh lại, không nghĩ tới lại nhìn thấy bánh bao lão bà đứng ở đầu giường, nhưng là bộ dáng bánh bao lão bà nhìn qua giống như thực tiễn tụy, ba phần người bảy phần quỷ.

“Mỹ nhân, trầm thật muốn ngủ.....” “Bằng” một tiếng không đợi nói xong, Đường Tuấn Thượng ngay cả quần áo, giày cũng chưa thoát đã gục trên người Tiểu Tứ, vẫn không nhúc nhích .

“Bánh bao lão bà?”

Tiểu Tứ đẩy đẩy Đường Tuấn Thượng, lại kêu to mấy lần, Đường Tuấn Thượng đã ngủ.

Bánh bao lão bà thật đáng thương, nhất định là bị mẫu thân bức đọc sách mới có thể một thành cái dạng này.

Trước kia lúc hắc ở trên núi, sợ nhất các trưởng lão muốn hắc đọc mấy cái sách loạn thất bát tao của nhân gian, cái gì ‘nhân loại chiến tranh sử’, ‘nhân tính nhược điểm’, ‘thuyết tương đối’, vừa nghe tên sách là hắc liền choáng váng, bánh bao lão bà cũng nhất định là vậy! Thật đáng thương.....

Tiểu Tứ đau bánh bao lão bà, hảo hảo ngủ, tỉnh ngủ chúng ta tiếp tục làm...

7. Chương 7: Chương 6

Ngủ được thật là thoải mái.....Đường Tuấn Thượng vừa lòng lười biếng duỗi eo, y chưa bao giờ biết nguyên lai ngủ là một chuyện tuyệt vời như vậy.

“Bánh bao lão bà, người tỉnh, cùng nhau ăn cơm trưa nha.”

Cơm trưa? Đường Tuấn Thượng nhớ rõ lúc mình đến hình như là vừa dùng qua ngọc thiện, không đạo lý y vừa mới ngủ một hồi, xem xem bên ngoài mặt trời lên cao, quả thật là buổi trưa, bắt quá bụng hảo đói.....

“Bánh bao lão bà người thật có thể ngủ, đều ngủ cả ngày, đêm qua ta gọi người đứng lên ăn cơm người đều không có động tĩnh.”

Nguyên lai mình ngủ cả ngày, khó trách..... Hồng! Chỗ mẫu hậu làm sao nói chuyện đây!

Lại nhìn Tiểu Tứ hồn nhiên vô tà cười với mình.....

Nếu đến đây thì sớm hay muộn mẫu hậu cũng biết, đơn giản ‘hoặc là không làm, đã làm phải làm đến cùng’, ngủ no ăn ngon tinh thần tốt, lại đến một vận động giúp tiêu hóa.

Hắc hắc, mấy ngày nay bị vài nữ nhân ép buộc làm y đều đã lâu không có làm vận động, kỳ quái..... Y trước kia làm sao đều không biết nguyên lai nữ nhân lại đáng sợ như thế.....

Ăn uống no đủ, nhìn nhìn đồ ăn của Tiểu Tứ coi như không sai, trong trong ngoài ngoài giống như cũng không có cái gì phức tạp, xem ra mẫu hậu lần này còn chưa thần kinh..... Ách..... Là lương tâm đột nhiên nổi lên không đem mỹ nhân thế nào.

“Mỹ nhân, người mấy ngày nay không có phát sinh chuyện gì đi?”

“Cái gì?” Tiểu Tứ ăn táo, mặc danh kỳ diệu nhìn về phía Đường Tuấn Thượng, từ khi nường của bánh bao lão bà trở về, bánh bao lão bà làm sao trở nên càng ngày càng quái.

“Không có việc gì.....” Ngủ kĩ ăn no lại *** dục, chuyện liên quan nửa người dưới cũng bắt đầu thức tỉnh.

Đường Tuấn Thượng xưa nay chính là dùng nửa người dưới để tự hỏi vấn đề, rất nhanh y liền dán lên người Tiểu Tứ sắp ăn xong quả táo, đùi y không ngừng cọ cọ khổ hạ Tiểu Tứ, tươi cười một cách đáng khinh.

“Mỹ nhân..... Đã nhiều ngày trầm nhớ người muốn chết được, người liệu có nhớ trầm nha.....”

Bị Đường Tuấn Thượng cọ lập tức có phản ứng, tay Tiểu Tứ còn dính dính nước táo liền vói vào trong quần áo Đường Tuấn Thượng, xoa nắn vòng eo mẫn cảm của y.

Xúc cảm lạnh lạnh lập tức khiến Đường Tuấn Thượng run rẩy rên khẽ, hơi có bất mãn nói với Tiểu Tứ: “Mỹ nhân, người cũng không rửa tay sạch sẽ.....”

Nhưng lúc Tiểu Tứ muốn rút tay ra, Đường Tuấn Thượng lập tức kéo tay Tiểu Tứ lại: “Lần này trầm liền đặc xá người, lần sau không được lấy lý do này nữa.....”

“Àn, ta biết bánh bao lão bà là tốt nhất.” Tiểu Tứ cười giống gấu ăn trộm được mật, bánh bao lão bà mỗi lần đều nói như thế, bất quá chưa lần nào phạt hấn, mọi người đều cho rằng hấn ngốc, kỳ thật hấn thật thông minh đâu, có một số việc hấn bắt quá là giả bộ quên, làm cho bánh bao lão bà không có biện pháp phạt hấn.

Gấp gấp thoát quần áo lẫn nhau, Tiểu Tứ liền đem Đường Tuấn Thượng áp đảo trên giường, liền nghe thấy Đường Tuấn Thượng làm nũng mắng: “A! Cầm thú!”

Tiểu Tứ ánh mắt mông lung ướt át: “Bánh bao lão bà không cần sao.....”

“Thiết, vịt nấu chín còn nghĩ muốn bay, nhanh lên cho trầm!”

Đường Tuấn Thượng kéo đầu Tiểu Tứ hôn lên, mà chuyện kế tiếp thì không cần nói cũng biết.

Phòng trong nhiệt tình như hỏa, thường thường phát ra tiếng luyện tập, hoàn toàn không biết trên nóc nhà một thân ảnh ngân bạch đang quan sát trận nam hoan nam yêu này: “Tiểu Tứ, vì cái gì không đợi ta.....”

Lý thái hậu thường thức bình sứ hồng sắc trong tay, trên mặt lại thể hiện ra một dạng hồ ly đắc ý trộm gà thành công, nhìn xem Hoàng công công đang run run: “Thái hậu nường nường..... Ngài xác định?”

Lý thái hậu liếc xéo Hoàng công công: “Tuy rằng trước thạch tín, thì thất khiếu hóa cốt tán, Khổng Tước Đầm, thất bước truy hồn tán, cửu phẩm hồng cùng Hạc Đỉnh Hồng đều không có độc chết Tiểu Tứ kia, thế nhưng hôm nay không giống thế.”

“Nó là làm từ nhện khổng lồ Châu Phi, nhái bén (gg caca bảo nó là chàng hui), rắn lớn, phân dơi, nước tiểu sư tử lại thêm vật bẩn của tể ti Bộ lạc ăn thịt người luyện chế chín chín tám mươi một ngày, từ Bộ lạc ăn thịt người Châu Phi nhập khẩu cực phẩm độc dược! Ta cũng không tin hấn chống lại hàng

nội còn có thể chống lại hàng nhập khẩu!" (Tiểu: >.< cảm=" on=" hoa=" miêu=" đã=" giúp=" ta=" mấy=" cái=" thành=" phần=" độc=" đượ=" này.)=" "cái=" kia.....=" thái=" hậu=" nươg=" nươg=" ngài=" không=" phải=" đã=" hạ=" độc=" đi?"=" hoàng=" công=" công=" lấy=" ánh=" mắt=" tràn=" đầy=" mong=" ước=" nhìn=" chăm=" chăm=" lý=" thái=" hậu=" khiến=" lý=" thái=" hậu=" cảm=" giác=" thực=" khó=" chịu=" xảy=" ra=" chuyện=" gì?"=" ngưoi=" này=" lão=" bắt=" tử=" hoạn=" quý=" cũng=" bị=" hồ=" lý=" tinh=" kia=" mê=" hoặc?"=" "làm=" sao,=" hoàng=" công=" công=" là=" không=" đành=" lòng?"=" hoàng=" công=" công=" nhanh=" chóng=" phủ=" nhận,=" nhìn=" nhìn=" lý=" thái=" hậu,=" nuốt=" nuốt=" nước=" miếng,=" thật=" cần=" thận=" nói:= "vạn=" tuế=" gia=" hôm=" qua=" không=" về=" tấm=" cung.....=" cũng=" không=" đi=" chỗ=" đán=" phi=" nươg=" nươg.....hôm=" nay=" ngưoi=" phụ=" trách=" đưa=" đồ=" ăn=" đến=" lãnh=" cung=" giống=" như=" nói=" trên=" giường=" tựa=" hồ=" có=" thêm=" một=" ngưoi=" khác=" đang=" ngủ=" say.....=" "ngưoi,=" ngưoi,=" ngưoi=" làm=" sao=" bây=" giờ=" mới=" nói!=" lý=" thái=" hậu=" tức=" giận=" đến=" đương=" trường=" không=" để=" ý=" hình=" tượng,=" một=" phật=" sơn=" vô=" ảnh=" cước,=" thiếu=" chút=" nữa=" khiến=" cho=" hoàng=" công=" công=" đi=" hầu=" hạ=" tiên=" hoàng.= "hoàng=" công=" công=" run=" run=" rẩy=" rẩy=" từ=" mặt=" đất=" đứng=" lên,=" đã=" không=" thấy=" bóng=" dáng=" hoàng=" thái=" hậu,=" chỉ=" nghe=" từ=" xa=" xa=" truyền=" đến=" một=" tiếng=" rống:= "còn=" không=" đi=" ngũ=" độc=" trai=" lấy=" giải=" đượ=" cho=" ai=" gia!=" lý=" thái=" hậu=" trong=" lòng=" vạn=" phần=" nôn=" nóng,=" nhi=" tử=" của=" nàng=" còn=" chưa=" cho=" tôn=" tử=" nàng=" đâu,=" nếu=" như=" thế=" kêu=" nàng=" đến=" nơi=" nào=" ôn=" tôn=" tử=" đi,=" bắt=" chấp=" kêu=" nô=" tài=" theo=" hầu,=" một=" mình=" chạy=" vội=" tới=" lãnh=" cung,=" cũng=" không=" thêm=" để=" ý=" âm=" thanh=" vọng=" ra=" từ=" lãnh=" cung,=" một=" cước=" đá=" văng=" cửa=" chính,=" rồi=" mới=" nhìn=" đến!=" "a=" a.....=" mỹ=" nhân,=" nhanh=" lên.....=" a.....=" đường=" tuần=" thượng=" đầy=" mặt=" hưởng=" thụ,=" hai=" tay=" ôm=" chặt=" bả=" vai=" tiểu=" tứ,=" làm=" sao=" xem=" làm=" sao=" **=" đấng.= "đột=" nhiên=" đường=" tuần=" thượng=" kêu=" to=" vài=" tiếng,=" thân=" thể=" run=" rẩy,=" vài=" đạo=" bạch=" sắc=" giống=" sao=" xẹt=" xẹt=" ngang=" mặt=" lý=" thái=" hậu.= "ngưoi,=" ngưoi.....=" chỉ=" thấy=" lý=" thái=" hậu=" "ngưoi=" hai=" tiếng=" liên=" "khuông=" đương=" một=" tiếng=" ngã=" xuống=" đất=" té=" xiu=" .=" "mẫu=" hậu?"=" mẫu=" hậu?"=" lý=" thái=" hậu=" mơ=" màng=" nặng=" nề=" tỉnh=" lại,=" chậm=" rãi=" mở=" to=" mắt=" liên=" thấy=" đượ=" đường=" tuần=" thượng.....cùng=" với=" tiểu=" tứ=" phía=" sau.= "nhớ=" lại=" một=" màn=" làm=" nàng=" té=" xiu,=" nàng=" không=" nhin=" đượ=" nữa=" lập=" tức=" từ=" mặt=" đất=" nhảy=" dựng=" lên,=" một=" tay=" kéo=" chặt=" lỗ=" tai=" đường=" tuần=" thượng,=" liên=" kéo=" đường=" tuần=" thượng=" ra=" bên=" ngoài.= "ngưoi=" này=" tiểu=" hài=" tử=" chết=" tiết,=" suốt=" ngày=" đêm=" tôn=" tử=" của=" ai=" gia=" làm=" như=" bọt=" biển,=" gọi=" ngưoi=" thượng=" nữ=" nhân=" thì=" ngưoi=" khó=" khăn=" như=" vậy,=" bị=" nam=" nhân=" thượng=" ngưoi=" ngược=" lại=" thực=" vui=" vẻ,=" vui=" vẻ=" có=" cái=" gì=" dùng,=" có=" vui=" vẻ=" nữa=" cũng=" đánh=" không=" ra=" cái=" rắm!=" "ai=" ô=" ô!=" mẫu=" hậu=" ngài=" điểm=" nhẹ,=" điểm=" nhẹ.....=" đường=" tuần=" thượng=" liên=" tục=" khóc=" thét,=" cũng=" không=" dám=" hướng=" hoàng=" thái=" hậu=" cầu=" xin=" tha=" thứ,=" y=" cũng=" không=" dám=" vào=" lúc=" này=" chọc=" tổ=" ong=" vò=" vẽ,=" cũng=" không=" phải=" sống=" đượ=" không=" kiên=" nhẫn,=" sau=" khi=" xảy=" ra=" chuyện=" rồi=" nhận=" tội=" với=" mẫu=" hậu=" là=" một=" chuyện,=" đương=" trường=" bị=" bắt=" lại=" là=" một=" chuyện=" khác="bắt=" quá=" đợ=" đến=" khi=" mẫu=" hậu=" tỉnh=" táo=" lại,=" y=" phỏng=" chừng=" sẽ=" càng=" thê=" thảm,=" vừa=" nghĩ=" đến=" năm=" ngày=" bi=" thảm=" کیا=" y=" liên=" sợ=" hãi.= "rất.....=" thái=" hậu=" nươg=" nươg.....=" hoàng=" công=" công=" một=" đường=" chạy=" như=" điên=" ba=" trăm=" dặm=" lại=" một=" đường=" chạy=" như=" điên=" trở=" về,=" liên=" chờ=" hoàng=" thái=" hậu=" cho=" cỗ=" lão=" một=" đao,=" lại=" không=" nghĩ=" rằng=" hoàng=" thái=" hậu=" thờ=" hỏn=" hỏn=" kéo=" lỗ="

tai=" hoàng=" thượng=" bước=" nhanh=" từ=" trong=" lãnh=" cung=" lao=" ra=" "
 “lăn!=" đợi=" đã.....=" bị=" nghịch=" tử=" này=" làm=" tức=" giận=" đến=" đều=" "
 quên=" mục=" đích=" mà=" mình=" đến,=" lý=" thái=" hậu=" nặng=" nề=" mà=" "
 hít=" vào=" một=" hơi,=" áp=" chế=" lửa=" giận=" dưới=" đáy=" lòng,=" buông=" "
 đường=" tuần=" thượng,=" hỏi=" hoàng=" công=" công=" tuy=" cảm=" giác=" không=" khí=" "
 kia=" nói=" thế=" nào?"=" hoàng=" công=" công=" tuy=" cảm=" giác=" không=" khí=" "
 thật=" quý=" dị,=" bắt=" quá=" ít=" nhất=" là=" lão=" không=" cần=" chết,=" nên=" "
 thành=" thành=" thật=" thật=" nói=" "nói=" tuyệt=" đối=" là=" độc=" được=" đứng=" "
 đầu=" trong=" bằng=" tiêu=" thụ=" mười=" năm=" trở=" lại=" đây,=" vào=" miệng=" "
 lập=" tức=" chết=" ngay,=" giết=" người=" không=" dấu=" vết.....=" lý=" thái=" hậu=" "
 lạnh=" mặt=" gât=" gât=" đầu,=" cần=" thận=" nhìn=" chăm=" chăm=" đường=" tuần=" "
 thượng=" "người.....dùng=" bữa=" ở=" chỗ=" tiểu=" tứ?"=" đường=" tuần=" thượng=" "
 không=" rõ=" vì=" cái=" gì=" mà=" hoàng=" thái=" hậu=" lập=" tức=" mặt=" lạnh=" "
 hỏi=" vậy,=" chỉ=" là=" theo=" thành=" thật=" gât=" gât=" đầu,=" "không=" có=" "
 cảm=" giác=" không=" thoải=" mái?"=" lác=" đầu,=" độc=" không=" giết=" được=" "
 hồ=" ly=" tinh=" thì=" nhiều=" nhất=" chứng=" minh=" được=" tiểu=" tứ=" quả=" "
 thật=" là=" yêu=" quái,=" hiện=" tại=" ngay=" cả=" nhi=" tử=" của=" nàng=" đều=" "
 không=" bị=" độc,=" chẳng=" lẽ=" nhi=" tử=" cùng=" yêu=" quái=" ở=" chung=" lâu=" "
 ngày=" cũng=" yêu=" ma=" hóa=" đi?"=" như=" thế=" sản=" phẩm=" thấp=" kém=" "
 lại=" thối=" phùng=" thành=" như=" vậy,=" ai.....=" quảng=" cáo=" giả=" dối=" hại=" "
 không=" chết=" người=" nha!=" xem=" ra=" cần=" hảo=" hảo=" chính=" đồn=" quy=" "
 chế=" phê=" duyệt=" quảng=" cáo,=" "hoàng=" công=" công,=" truyền=" chỉ=" xuống,=" "
 ngũ=" độc=" trai=" buôn=" bán=" thuốc=" giả,=" quảng=" cáo=" cùng=" chất=" lượng=" "
 không=" đúng,=" tạo=" thành=" không=" chỉ=" là=" tổn=" thất=" tài=" sản,=" càng=" "
 nhiều=" là=" tổn=" thất=" trên=" tinh=" thần,=" nói=" đến=" đây,=" lý=" thái=" "
 hậu=" còn=" nức=" nở,=" "hết=" thấy=" tài=" sản=" đều=" sung=" vào=" quốc=" "
 khổ,=" tất=" cả=" nhân=" viên=" đều=" sung=" quân,=" nếu=" không=" phải=" xem=" "
 ở=" phân=" lượng=" độc=" đó=" không=" khiến=" hoàng=" đế=" mất=" mạng,=" thì=" "
 nàng=" đã=" sớm=" chém=" đầu=" cả=" ngũ=" độc=" trai!=" phân=" phó=" xong=" "
 hoàng=" công=" công,=" lý=" thái=" hậu=" xoay=" mặt=" nhìn=" về=" phía=" đường=" "
 tuần=" thượng,=" phi=" thường=" phi=" thường=" từ=" ái=" cười=" "hoàng=" nhi.....=" "
 một=" câu=" làm=" đường=" tuần=" thượng=" run=" run,=" "hoàng=" nhi,=" người=" "
 nếu=" tiểu=" tứ=" như=" vậy,=" không=" bằng=" buổi=" tối=" ai=" gia=" cho=" hậu=" "
 cung=" tần=" phi=" cùng=" hấn=" cùng=" nhau=" hầu=" hạ=" hoàng=" thượng?"=" "
 dừng=" nói=" nàng=" mẫu=" hậu=" không=" biết=" thông=" cảm,=" điều=" kiện=" "
 như=" vậy=" đủ=" ưu=" đãi=" đi,=" một=" khi=" đợi=" có=" tôn=" tử,=" nàng=" "
 liền=" đem=" tiểu=" tứ=" hại=" nước=" hại=" dân=" này=" chém=" đầu,=" liền=" "
 tính=" hoàng=" thượng=" một=" đời=" không=" viên=" phùng=" cũng=" không=" ngại!=" "
 nga=" ha=" ha,=" điệu=" kễ=" như=" thế=" đều=" do=" nàng=" nghĩ=" ra,=" khó=" "
 trách=" lúc=" tiên=" hoàng=" còn=" sống=" vẫn=" khen=" nàng=" tâm=" ngoan=" thủ=" "
 lật,=" quý=" kẻ=" đa=" đoan,=" nhất=" đại=" gian=" hậu,=" đường=" tuần=" thượng=" "
 một=" giọt=" mồ=" hôi=" lạnh=" lập=" tức=" chảy=" xuống,=" không=" nghĩ=" tới=" "
 mẫu=" hậu=" so=" với=" y=" còn=" nhanh=" nhẹn=" dũng=" mãnh=" hơn,=" cư=" "
 nhiên=" khiến=" y=" ngoan=" 3p,=" này.....quả=" thật=" là=" biện=" pháp=" nhất=" "
 cử=" lưỡng=" tiện,=" nói=" vậy=" mỹ=" nhân=" cũng=" có=" thế=" lý=" giải=" cho=" "
 y,=" đường=" tuần=" thượng=" tâm=" động=" gât=" gât=" đầu,=" "vẫn=" là=" mẫu=" "
 hậu=" anh=" minh!=" tiểu=" tứ=" vô=" hạn=" đồng=" tình=" nhìn=" theo=" phương=" "
 hướng=" đường=" tuần=" thượng=" bị=" hoàng=" thái=" hậu=" bạo=" lực=" lôi=" đi,=" "
 nường=" của=" bánh=" bao=" lão=" bà=" thật=" đúng=" là=" đáng=" sợ,=" bánh=" "
 bao=" lão=" bà=" tự=" người=" trăm=" ngàn=" lần=" bảo=" trọng=" nga!=" "tiểu=" "
 tứ.....=" không=" nghĩ=" tới=" phía=" sau=" đột=" nhiên=" truyền=" đến=" một=" "
 thanh=" âm=" xa=" lạ,=" tiểu=" tứ=" quay=" đầu=" nhìn=" lên,=" không=" biết=" "
 khi=" nào=" phải=" sau=" mình=" có=" thêm=" một=" thanh=" niên=" bạch=" y=" "
 tuần=" lãng,=" giờ=" phút=" này=" đang=" thâm=" tình=" chân=" thành=" nhìn="

mình.= " "ngươi=" làm=" sao=" biết=" tên=" của=" ta?"=" kỳ=" quái?"=" mình=" khi=" nào=" thì=" quen=" biết=" người=" này=" sao?"=" "tiểu=" tứ=" ngươi=" không=" nhớ=" rõ=" ta?"=" nam=" tử=" kia=" có=" chút=" lo=" lắng,=" đột=" nhiên=" nghĩ=" tới=" điều=" gì=" lại=" trấn=" định=" xuống:=" "cũng=" khó=" nói=" ngươi=" nhận=" ra=" ta=" hay=" không,=" này=" đối=" với=" ngươi=" khó=" khăn=" quá=" lớn,=" ta=" là=" tiểu=" hồ=" ly=" tinh=" hồ=" diệt=" lang.= " "gạt=" người!=" khi=" dễ=" tiểu=" tứ=" hắc=" là=" kẻ=" ngốc=" nha,=" hắc=" xuống=" núi=" chỉ=" có=" một=" tháng=" nhiều=" một=" chút,=" lúc=" hắc=" đi=" tiểu=" hồ=" ly=" còn=" không=" có=" cao=" đầu,=" làm=" sao=" như=" thế=" một=" lát=" liền=" cao=" đến=" loại=" trình=" độ=" này,=" còn=" lập=" tức=" từ=" mười=" ba,=" mười=" bốn=" tuổi=" biến=" thành=" bộ=" dáng=" hai=" mươi=" tuổi=" này.= " hồ=" diệt=" lang=" lại=" vội=" lên:=" "ta=" không=" gạt=" người,=" bởi=" vì=" ta=" ăn=" thánh=" quả=" của=" hồ=" tộc=" chúng=" ta,=" lập=" tức=" liền=" trưởng=" thành.= " giống=" như=" rất=" có=" đạo=" lý,=" nếu=" lý=" do=" này=" là=" thật,=" đó=" chính=" là=" tiểu=" hồ=" ly=" kia=" a!=" "thánh=" quả=" của=" tộc=" các=" ngươi=" lợi=" hại=" nha,=" nghe=" vào=" tai=" hình=" như=" ăn=" rất=" ngon,=" ngươi=" nhất=" định=" có=" mang=" cho=" ta=" nga.....=" "tiểu=" tứ=" chờ=" mong=" nhìn=" chăm=" chăm=" hồ=" diệt=" lang.= " từ=" nhỏ=" đến=" lớn,=" tiểu=" hồ=" ly=" đối=" với=" hắc=" tốt=" nhất=" ,=" tuy=" rằng=" mỗi=" lần=" cùng=" tiểu=" hồ=" ly=" cùng=" một=" chỗ=" đều=" sẽ=" có=" cái=" tai=" họa=" bất=" ngờ,=" tỷ=" như=" bị=" sét=" đánh,=" bị=" nhóm=" yêu=" quái=" quần=" áo=" nha,=" bị=" đại=" thụ=" ven=" đường=" đột=" nhiên=" ngã=" xuống=" đè=" trúng,=" bị=" mao=" sơn=" đạo=" sĩ=" thiếu=" chút=" nữa=" hóa=" thành=" huyết=" thủy=" nha.....tóm=" lại=" chỉ=" có=" chuyện=" không=" thể=" tưởng=" được,=" không=" có=" chuyện=" phát=" sinh=" không=" được.= " nhưng=" mỗi=" lần=" tiểu=" hồ=" ly=" đều=" sẽ=" cho=" hắc=" gì=" đó=" ăn=" ngon,=" còn=" có=" thể=" giúp=" hắc=" làm=" bài=" tập,=" cho=" nên=" hắc=" vẫn=" là=" thực=" thích=" cùng=" tiểu=" hồ=" ly=" cùng=" một=" chỗ.= " hồ=" diệt=" lang=" cười=" khở=" lắc=" đầu,=" thánh=" quả=" chẳng=" những=" không=" thể=" ăn,=" đối=" với=" tiểu=" hồ=" ly=" có=" năm=" trăm=" năm=" đạo=" hạnh=" như=" mình=" còn=" phải=" chịu=" thật=" nhiều=" tác=" dụng=" phụ.= " khác=" với=" sơn=" mị=" bộ=" tộc=" của=" tiểu=" tứ,=" hồ=" yêu=" là=" yêu=" tộc=" phi=" thường=" trường=" thọ,=" mà=" kì=" trưởng=" thành=" cũng=" có=" vẻ=" dị=" thường=" thông=" thả,=" ba=" trăm=" đầu=" sẽ=" thành=" hình=" người,=" một=" ngàn=" năm=" mới=" trưởng=" thành.= " khi=" đó=" nghe=" nói=" tiểu=" tứ=" muốn=" xuống=" núi=" tìm=" lão=" bà=" sinh=" hài=" tử,=" hồ=" diệt=" lang=" liền=" phi=" thường=" lo=" lắng.= " từ=" tiểu=" tứ=" cần=" thiên=" lời=" dùm=" hắc,=" hắc=" liền=" phải=" lòng=" tiểu=" tứ,=" vì=" thọ=" mệnh=" tiểu=" tứ=" không=" khác=" phạm=" nhân,=" căn=" bản=" đời=" không=" được=" hồ=" diệt=" lang=" hắc=" trưởng=" thành,=" thể=" là=" hắc=" dẫn=" tiểu=" tứ=" ở=" dưới=" chân=" núi=" chờ=" hắc,=" chỉ=" cần=" ăn=" vụng=" thánh=" quả,=" hắc=" là=" có=" thể=" lập=" tức=" lớn=" lên=" sinh=" hài=" tử=" cho=" tiểu=" tứ.= " tuy=" rằng=" hắc=" cũng=" biết=" tiểu=" tứ=" căn=" bản=" sẽ=" không=" nhớ=" kỹ,=" chỉ=" là=" không=" nghĩ=" tới=" ngốc=" tiểu=" tứ=" có=" thể=" có=" động=" tác=" mau=" như=" vậy.= " vừa=" nhìn=" đến=" tiểu=" tứ=" cùng=" con=" người=" gọi=" bánh=" bao=" lão=" bà=" cùng=" nhau=" làm=" việc=" kia,=" thật=" sự=" làm=" cho=" hắc=" ghen=" tị!=" "có=" người=" đến,=" tiểu=" tứ,=" ta=" đi=" trước,=" ta=" sẽ=" lại=" tới=" tìm=" người.= " cảm=" giác=" được=" có=" người=" đến,=" hồ=" diệt=" lang=" lập=" tức=" biến=" mất.= " tiểu=" tứ=" mặc=" danh=" kỳ=" diệu=" gãi=" đầu,=" tiểu=" hồ=" ly=" tuy=" rằng=" bộ=" dáng=" thay=" đổi,=" nhưng=" mà=" vẫn=" kỳ=" quái=" như=" cũ.= " "tiểu=" tứ=" tử,=" chúc=" mừng=" người,=" thái=" hậu=" hứa=" cho=" người=" chuyển=" về=" tẩm=" cung=" hoàng=" thượng.= " hồ=" diệt=" lang=" chân=" trước=" đi,=" chân=" sau=" hoàng=" công=" công=" liền=" đến,=" lão=" thật=" đúng=" là=" không=" biết=" trong=" hồ=" lô=" của=" hoàng=" thái=" hậu=" bán=" thuốc=" gì.= " "thật=" sự?"=" tiểu=" tứ=" nguyên=" bản=" còn=" tưởng=" rằng=" mình=" lại=" muốn=" cùng=" đường=" tuần=" thượng=" tách=" ra="

vài=" ngày,=" không=" nghĩ=" tới=" có=" thể=" chuyển=" về,=" quá=" tốt!=" lại=" có=" thể=" mỗi=" ngày=" cùng=" bánh=" bao=" lão=" bà=" cùng=" một=" chỗ!=" chỉ=" là=" không=" hề=" nghĩ=" đến,=" đợi=" đến=" khi=" hán=" kích=" động=" chạy=" tới,=" trừ=" bỏ=" đường=" tuần=" thượng,=" cư=" nhiên=" còn=" thấy=" được.....=" đán=" phi=" có=" vẽ=" nhàn=" nhã=" uống=" trà,=" không=" để=" ý=" tới=" từ=" khi=" nàg=" tiến=" vào=" thì=" đường=" tuần=" thượng=" liền=" bắt=" đầu=" trườg=" nàg,=" kỳ=" thật=" nàg=" ngằm=" cuồg=" mất=" trợn=" trắng,=" thật=" mệ=" hoàng=" thái=" hậu=" nghĩ=" ra=" đượ=" ba=" người=" cùng=" tiến=" lên=" giường,=" cườg=" không=" phải=" làm=" thịt=" giáp=" mô.....=" (tiểu=" ta=" search=" google=" thì=" 'thịt=" giáp=" mô='hamburger" -.)=" bắt=" quá=" nàg=" vừa=" mới=" biết=" nguyên=" lai=" tiểu=" tứ=" là=" nam=" nhân=" hàng=" thật=" giá=" thật,=" hơn=" nữa=" khiến=" nàg=" ôm=" bụng=" cười=" cười=" to=" là,=" hoàng=" để=" biểu=" ca=" cư=" nhiên=" là=" bị=" áp,=" nghe=" tin=" tức=" như=" thế=" thật=" sự=" là=" khiến=" nàg=" thích=" tâm=" thích=" phé,=" thiếu=" chút=" nữa=" cười=" trước=" mặt=" hoàng=" thái=" hậu,=" liền=" tính=" điểm=" này,=" tỷ=" tỷ=" thực=" thích=" người=" nha=" tiểu=" tứ=" áp=" tới=" hảo,=" áp=" tới=" diệu,=" áp=" tới=" tuyệt,=" tốt=" nhất=" khiến=" đường=" tuần=" thượng=" trợn=" đòi=" không=" trở=" thân=" đượ!=" "trăm=" nói=" cho=" người,=" người=" nhân=" xong=" long=" chườg=" liền=" lắ=" xa=" một=" chút=" cho=" trăm,=" trăm=" không=" muốn=" nhìn=" đến=" mặt=" của=" người,=" đường=" tuần=" thượng=" thật=" là=" buồn=" bực,=" y=" không=" nghĩ=" tới=" hán=" mẫu=" hậu=" sẽ=" cho=" nữ=" nhân=" lý=" song=" hàm=" này=" lại=" đây,=" nhìn=" đến=" nàg,=" y=" nên=" sớm=" biết=" rằng=" không=" nên=" đáp=" ứng=" mẫu=" hậu,=" lý=" song=" hàm=" cho=" đường=" tuần=" thượng=" một=" cái=" liếc=" trắng=" mắt,=" nói=" nàg=" giống=" như=" cái=" bỏ,=" y=" muốn=" làm=" thịt=" giáp=" mô=" nhưng=" nàg=" còn=" không=" muốn=" làm=" tàng=" da=" kia=" đầu,=" hừ=" hừ,=" xem=" nàg=" không=" làm=" cho=" bọn=" họ=" đấu=" tranh=" nội=" bộ=" là=" không=" thể!=" "mỹ=" nhân,=" người=" đã=" tới!=" nhìn=" thấy=" tiểu=" tứ=" đến,=" đường=" tuần=" thượng=" hưng=" phấn=" lập=" tức=" tiến=" lên=" nghênh=" đón,=" tiểu=" tứ=" cũng=" là=" lòng=" tràn=" đầy=" vui=" vẻ,=" chỉ=" là=" không=" nghĩ=" sẽ=" nhìn=" thấy=" lý=" song=" hàm,=" nếu=" là=" lý=" song=" hàm,=" đường=" tuần=" thượng=" cảm=" giác=" chính=" mình=" hướng=" tiểu=" tứ=" giải=" thích=" liền=" càng=" đúng=" lý=" hợp=" tình,=" tin=" tưởng=" mỹ=" nhân=" vì=" cùng=" y=" cùng=" một=" chỗ,=" cho=" dù=" chịu=" ủy=" khuất=" cũng=" sẽ=" đồng=" ý,=" "mỹ=" nhân,=" người=" không=" cần=" để=" ý=" nàg,=" nàg=" ở=" trong=" này=" bắt=" quá=" là=" muốn=" mượn=" long=" chườg=" của=" trăm,=" vì=" trăm=" sinh=" hạ=" thái=" tử,=" nếu=" có=" thái=" tử=" thì=" mẫu=" hậu=" sẽ=" không=" phản=" đối=" chúng=" ta=" cùng=" một=" chỗ,=" lý=" song=" hàm=" ở=" một=" bên=" nghe=" đượ=" cực=" kỳ=" khó=" chịu,=" tiến=" lên=" liền=" ôm=" lấy=" đường=" tuần=" thượng,=" nói=" "chán=" ghét,=" hoàng=" thượng,=" ngài=" vừa=" rồ=" ràng=" nói=" yêu=" thần=" thiếp=" nhất,=" còn=" muốn=" để=" thần=" thiếp=" sinh=" hoàng=" tử=" hoàng=" tôn=" một=" cái=" lại=" một=" cái=" đầu,=" lý=" song=" hàm=" thật=" bội=" phục=" chính=" mình,=" lời=" ghê=" tởm=" như=" vậy=" mà=" nàg=" cũng=" nói=" đượ,=" "người,=" người=" nói=" cái=" gì=" a!=" đường=" tuần=" thượng=" nhanh=" chóng=" đây=" lý=" song=" hàm=" ra,=" sợ=" tiểu=" tứ=" hiểu=" lắm,=" "mỹ=" nhân,=" người=" không=" nên=" nghe=" nàg=" hồ=" ngộ=" loạn=" ngữ.....=" "hoàng=" thượng.....=" ngài=" làm=" sao=" như=" vậy.....=" tiểu=" tứ=" lắg=" lắg=" nhìn=" đường=" tuần=" thượng=" sau=" một=" lúc=" lâu,=" mới=" có=" một=" điểm=" phản=" ứng=" lại,=" chỉ=" chỉ=" lý=" song=" hàm=" "người=" muốn=" nàg=" sinh=" hài=" tử=" cho=" người?=" đường=" tuần=" thượng=" gậ=" gậ=" đầu,=" lại=" nhanh=" chóng=" giải=" thích=" "đây=" là.....=" "nhưng=" là=" người=" phải=" sinh=" hài=" tử=" cho=" ta=" nha,=" làm=" sao=" có=" thể=" để=" nàg=" sinh=" hài=" tử=" cho=" người.....=" tiểu=" tứ=" đột=" nhiên=" cảm=" giác=" vắn=" đề=" này=" rất=" phức=" tạp,=" làm=" cho=" đầu=" hán=" ẩ=" ẩ=" đau=" "a?=" đường=" tuần=" thượng=" cùng=" lý=" song=" hàm=" hai=" người=" đều="

ngây=" " đại=" " có=" " phải=" " hay=" " không=" " lỗ=" " tai=" " của=" " bọn=" " họ=" " có=" " vấn=" " đề=" " "mỹ=" " nhân," " trẫm=" " làm=" " sao=" " có=" " khả=" " năng=" " sinh=" " hài=" " tử=" " cho=" " người=" " đâu?" " này=" " không=" " phải=" " tương=" " đương=" " với=" " gà=" " trống=" " để=" " trứng=" " sao?" " người=" " là=" " lão=" " bà=" " của=" " ta," " vì=" " cái=" " gì=" " không=" " thể=" " sinh=" " hài=" " tử=" " cho=" " ta?" " tiểu=" " tử=" " cảm=" " giác=" " chính=" " mình=" " thật=" " muốn=" " khóc," " bánh=" " bao=" " lão=" " bà=" " cư=" " nhiên=" " không=" " muốn=" " sinh=" " hài=" " tử=" " cho=" " hân," " mà=" " lại=" " muốn=" " cùng=" " nữ=" " nhân=" " trước=" " mắt=" " này=" " cùng=" " sinh=" " hài=" " tử," " ô=" " ô.....làm=" " sao=" " có=" " thể=" " như=" " vậy!=" " "mỹ=" " nhân," " đừng=" " hồ=" " nháo," " trẫm=" " căn=" " bản=" " là=" " sinh=" " không=" " ra=" " hài=" " tử!=" " mỹ=" " nhân=" " sẽ=" " không=" " ngốc=" " như=" " vậy=" " đi?" " kêu=" " vài=" " tiếng=" " lão=" " bà=" " thì=" " nam=" " nhân=" " liền=" " có=" " thể=" " sinh=" " hài=" " tử," " vậy=" " còn=" " muốn=" " nữ=" " nhân=" " làm=" " gì?" " "tiểu=" " tử," " y=" " không=" " sinh=" " cho=" " người," " ta=" " sinh=" " cho=" " người." " vãn=" " ẫn=" " thân=" " ở=" " bên=" " cạnh=" " hồ=" " diệt=" " lang=" " phá=" " lệ=" " vui=" " vẽ," " không=" " nghĩ=" " tới=" " cái=" " gì=" " bánh=" " bao=" " sẽ=" " cư=" " tuyệt=" " tiểu=" " tử," " xem=" " ra=" " mình=" " lại=" " có=" " hỵ=" " vọng." " tiểu=" " tử=" " nhìn=" " thấy=" " hồ=" " diệt=" " lang," " liền=" " muốn=" " theo=" " thói=" " quen=" " tính=" " bổ=" " nhào=" " vào=" " trong=" " lòng=" " hồ=" " diệt=" " lang=" " khóc=" " lớn:" " ô=" " ô=" " ô," " tiểu=" " hồ=" " ly," " bánh=" " bao=" " lão=" " bà=" " không=" " cần=" " ta=" " cùng=" " hài=" " tử=" "=" " đường=" " tuần=" " thượng=" " vừa=" " còn=" " muốn=" " nói=" " thích=" " khách=" " từ=" " đâu=" " đến," " không=" " nghĩ=" " tới=" " tiểu=" " tử=" " liền=" " chạy=" " vội=" " tới=" " trong=" " lòng=" " người=" " kia," " lần=" " này=" " đổi=" " lại=" " là=" " y=" " muốn=" " khóc," " còn=" " gọi=" " hồ=" " ly," " tuyên=" " bố=" " là=" " hồ=" " ly=" " tinh=" " câu=" " dẫn=" " mỹ=" " nhân=" " của=" " y!=" " đường=" " tuần=" " thượng=" " hung=" " hăng=" " trừng=" " hồ=" " diệt=" " lang," " đối=" " với=" " tiểu=" " tử=" " nói:" " "mỹ=" " nhân," " đến=" " bên=" " trẫm=" " này." " hồ=" " diệt=" " lang=" " nhìn=" " về=" " phía=" " đường=" " tuần=" " thượng=" " âm=" " thầm=" " lắp=" " bắp=" " kinh=" " hãi." " cứ=" " việc=" " chỉ=" " phản=" " ứng=" " mỏng=" " manh," " quả=" " thật=" " là=" " một=" " thai=" " nhi," " đều=" " nói=" " sơn=" " mị=" " bộ=" " tộc=" " thụ=" " thai=" " khó=" " khăn," " làm=" " sao=" " đường=" " tuần=" " thượng=" " lại=" " mau=" " như=" " vậy.....=" " hay=" " là=" " nói=" " tiểu=" " tử=" " là=" " hồn=" " huyết=" " người=" " yêu=" " nên=" " có=" " khác?" " tuyệt=" " đối=" " không=" " thể=" " để=" " tiểu=" " tử=" " biết=" " chuyện=" " đường=" " tuần=" " thượng=" " mang=" " thai," " phải=" " nhanh=" " dẫn=" " tiểu=" " tử=" " rời=" " đi!=" " thấy=" " đường=" " tuần=" " thượng=" " gọi=" " mình," " tiểu=" " tử=" " nín=" " khóc=" " mỉm=" " cười=" " hỏi=" " đường=" " tuần=" " thượng:" " "bánh=" " bao=" " lão=" " bà," " người=" " nguyện=" " ý=" " sinh=" " hài=" " tử=" " cho=" " ta?" " đường=" " tuần=" " thượng=" " trên=" " mặt=" " phủ=" " đầy=" " hắc=" " tuyến," " làm=" " sao=" " mỹ=" " nhân=" " hôm=" " nay=" " lại=" " khó=" " câu=" " thông=" " như=" " vậy," " đều=" " nói=" " không=" " có=" " khả=" " năng." " "mỹ=" " nhân!=" " đừng=" " hồ=" " nháo!=" " y=" " cũng=" " thực=" " buồn=" " bực=" " nha," " tự=" " mình=" " có=" " thể=" " sinh=" " thì=" " y=" " còn=" " cần=" " đến=" " lý=" " song=" " hàm=" " sao!=" " "tiểu=" " tử," " chúng=" " ta=" " đi=" " được=" " không?" " hồ=" " diệt=" " lang=" " thấy=" " tiểu=" " tử=" " bị=" " đường=" " tuần=" " thượng=" " đá=" " kích=" " đến=" " mức=" " rầu=" " rĩ=" " rơi=" " nước=" " mắt," " rất=" " là=" " đau=" " lòng," " hung=" " hăng=" " trừng=" " mắt=" " nhìn=" " đường=" " tuần=" " thượng," " ôm=" " lấy=" " tiểu=" " tử," " liền=" " biến=" " mất=" " ở=" " trước=" " mặt=" " hai=" " người." " vãn=" " bị=" " để=" " bên=" " ngoài=" " lý=" " song=" " hàm=" " há=" " hốc=" " mồm=" " lay=" " lay=" " đường=" " tuần=" " thượng:" " "đây=" " là=" " chuyện=" " gì=" " vậy?" " không=" " khỏi=" " rất=" " giống=" " hí=" " kịch=" " đi." " nằng=" " nứa=" " ngày=" " thấy=" " đường=" " tuần=" " thượng=" " không=" " đáp=" " lại," " ngẩng=" " đầu=" " nhìn=" " y," " y=" " đã=" " là=" " rơi=" " lệ=" " đầy=" " mặt," " đột=" " nhiên=" " đối=" " với=" " không=" " khí=" " kêu=" " lên:" " "mỹ=" " nhân," " trở=" " về=" " cho=" " trẫm," " trẫm=" " sinh=" " hài=" " tử=" " cho=" " người=" " còn=" " không=" " được=" ">

8. Chương 8: Chương 7

Đường Tuần Thượng hốt hoảng không biết mình đang ở nơi nào, nhìn quanh bốn phía, đột nhiên nhìn thấy Tiểu Tử nằm ngang ở trên giường trước mặt, lập tức hưng phấn mà chạy như điên qua: “Mỹ nhân!”

Tiểu Tứ lạnh lùng nhìn y một cái, cái gì cũng chưa nói, chỉ là không biết từ khi nào toát ra mười mấy mỹ nam tử đoàn đoàn vây quanh Tiểu Tứ, không để y tới gần nửa bước.

“Mỹ nhân!!”

“Người còn không đi? Người đã bị biếm lãnh cung.”

“Cái gì? Các người cút ra ngoài cho trẫm!”

Lúc này, Tiểu Tứ đi tới gần y, mặt không chút thay đổi nói với y: “Người cút đi, bọn họ sẽ giúp ta sinh hài tử, chỉ có người là không.”

“Không cần a mỹ nhân!!”

“Không cần a mỹ nhân!!”

“Hoàng nhi, hoàng nhi, người xảy ra chuyện gì?”

Nghe Lý thái hậu kêu, Đường Tuấn Thượng chợt mở to mắt, thấy mình nằm ở trên giường, mới biết vừa rồi chỉ là nằm mơ, hoàn hảo hoàn hảo.....

“Hoàng nhi đáng thương.....” Lý thái hậu đau lòng lau đi mồ hôi lạnh trên mặt Đường Tuấn Thượng, từ khi Tiểu Tứ hư không tiêu thất đều đã qua hơn một tháng, Đường Tuấn Thượng thủy chung hoảng sợ không chịu nổi một ngày, thất hồn lạc phách chờ ở trong tẩm cung.

Nhi tử đến cùng là do mình mang nặng đẻ đau, từ nhỏ đến lớn cũng chưa thấy y tiêu tụy như thế, trong lòng tự nhiên khổ sở, nếu nhi tử không cần mỹ nữ, vậy được rồi, nằng cho y mười soái ca, so sánh với Tiểu Tứ kia càng tốt hơn đi.

“Hoàng nhi, người xem Ai gia mang đến cho người cái gì đây?”

“Là mỹ nhân sao?” Đường Tuấn Thượng trong lòng vui vẻ, đứng dậy hướng ra ngoài vừa thấy, lại là mười tuấn mỹ nam tử.

“Hoàng nhi a, quên hẳn đi, núi xanh còn đó lo gì không có cỏ, huống chi phẩm chất cỏ kia lại không tốt.”

Thấy Đường Tuấn Thượng nhìn chằm chằm mười người nửa ngày, nằng âm thầm đắc ý nghĩ có hiệu quả, còn chưa đắc ý xong, Đường Tuấn Thượng đem tất cả đồ vật trong phòng ném về phía mười người kia, rống to: “Các người đều là hồ ly tinh đáng chết, ngay cả mỹ nhân của trẫm cũng dám giả mạo! Chém các người!”

Sợ tới mức mười người hốt hoảng chạy trốn, còn đem Lý Song Hàm ngoài cửa đụng đến đầu đầy sao.

“Làm cái gì?”

Nhìn thấy Lý Song Hàm đến đây, Đường Tuấn Thượng lại giống như bóng cao su xì hơi nằm xụi lơ trên giường, nhất thời làm Lý Song Hàm nổi giận, không thể nhịn được nữa nói: “Còn ngủ, bụng đều to ra! Khó trách.....”

Đang muốn nói khó trách bị người bỏ rơi, cảm giác được Lý thái hậu bắn tới tia X quang liền lập tức liền im miệng, nằng cười hì hì nói với Lý thái hậu: “Dì, ta xem Hoàng Thượng này bệnh là tâm bệnh, chúng quy còn muốn tâm được, chi bằng treo hoàng kim đem Tiểu Tứ bắt về liền tốt.”

Hoàng thái hậu đau đầu nhéo nhéo huyết Thái Dương, thật lâu sau mới nói: “Đành phải như thế.”

Lý thái hậu nói liền làm, một canh giờ sau, các cửa thành ở kinh đô đã dán đầy bức họa Tiểu Tứ.

Một đạo thân ảnh bạch sắc ôm một cái bao bố vọt ra từ cửa thành phương Bắc, xa xa đưa mắt nhìn, thực sự có cảm giác bất đắc dĩ.

Nam nhân bạch y khe thở dài, ôm bao tải liền chạy như bay vào khu rừng nhỏ ngoài thành, không nghĩ tới trong rừng cây rậm rạp cư nhiên có một khối đất trụi lủi, ngay cả một viên đá đều không có, ở giữa đặt chiếc ghế dựa, trên ghế là một người bị vải bố bịt kín, giống như xác ướp.

Bạch y nam tử chạm vào bao tải, nhẹ nhàng mà nói: “Tiểu Tứ, bánh bao đến đây.” Nguyên lai bạch y nam tử chính là Hồ Diệt Lang, mà cái xác ướp chính là Tiểu Tứ.

Tiểu Tứ lẳng lẳng tiếp nhận bánh bao, yên lặng cắn.

Hồ Diệt Lang nhìn Tiểu Tứ như vậy, đều không biết nên làm thế nào cho phải.

Ngày đó hắn mang Tiểu Tứ rời đi hoàng cung, nào biết vừa ra khỏi hoàng cung, không biết ở nơi nào toát ra vòng bát quái, khiến hắn nhất thời không có pháp lực, cùng Tiểu Tứ hai người liền từ giữa không trung ngã xuống.

Thực không khéo Tiểu Tứ một cái chụp cóc, lại càng không may khi móng hắn đặt ở trên lưng Tiểu Tứ, lập tức Tiểu Tứ liền bò không đứng dậy nổi, vốn định suốt đêm ra khỏi thành, hắn đành phải không có cách nào khác lôi Tiểu Tứ đến khách ***.

Ai ngờ vừa mới vào khách *** đem Tiểu Tứ buông xuống, kia khách *** liền xảy ra hỏa hoạn, một cây cột to ngã xuống đầu Tiểu Tứ, lập tức đầu rơi máu chảy, Tiểu Tứ lại một lần ngã xuống đất không dậy nổi. Rơi vào đường cùng, hắn lại ôm Tiểu Tứ đi tìm nhà dân ở nhờ.

Xem Tiểu Tứ bị thương thành cái dạng này, kia gia nhân cũng là nhiệt tình thu lưu, Tiểu Tứ cuối cùng dính vào giường có thể ngủ, không ngờ ngủ chẳng một nửa thì giường gỗ cơ nhiên sập xuống, một khối lớn vụn gỗ đâm vào lưng Tiểu Tứ, lập tức máu chảy thành sông.

Không có biện pháp, tiếp tục đổi địa phương, vốn định về Hắc Sơn thế nhưng nghĩ đến mặc kệ phụ thân mình là tộc trưởng Hồ tộc hay là Sơn mị Trưởng lão, thì bọn họ cũng sẽ không đồng ý hắn cùng Tiểu Tứ cùng một chỗ, liền ôm Tiểu Tứ đến sơn miếu đổ nát ngoài thành, tính đợi Tiểu Tứ khỏe lại, lại làm tính toán.

Tại trong ngôi miếu đổ nát cuối cùng bình an qua ba ngày, không nghĩ tới ngày thứ ba vừa rời giường, cả tòa miếu đổ nát sụp đổ, khoảnh khắc trở thành một mảnh phế tích, càng không nghĩ tới rõ ràng là hai người ở cùng nhau, trên người hắn không dính nửa điểm bụi, Tiểu Tứ lại bị một đồng phế tích đè làm nửa sống nửa chết. Tiểu Tứ thương càng thêm nặng, hắn lại lần nữa ôm Tiểu Tứ sang nơi khác.

Chỉ là một tháng này mặc kệ bọn họ đổi đến nơi nào, đều sẽ có loại bất hạnh ngoài ý muốn đánh úp về phía Tiểu Tứ, dù là hảo hảo mà đi ở trên đường, cũng sẽ bị thân cây đột nhiên ngã xuống đụng vào đầu. Hơn một tháng nay, Tiểu Tứ thương không thấy tốt hơn, ngược lại càng ngày càng nặng.

Suy trước nghĩ sau, hắn liền đem cây cối nơi này đốt trụi, lại đặt ghế sắt vững chắc như núi, dạng này tóm lại sẽ không xảy ra chuyện đi.

“Tê!”

Mới nghĩ, liền nghe được Tiểu Tứ gào thét, cúi đầu vừa thấy, Tiểu Tứ cơ nhiên từ trong bánh bao ăn lấy một mũi dao, lúc này đây miệng là máu, hắn kích động vươn tay đoạt đi bánh bao trong miệng Tiểu Tứ, lại bị Tiểu Tứ nắm lấy gât gao không buông.....

“Tiểu Tứ?”

“Bánh bao..... Lão bà.....”

Hồ Diệt Lang chịu đả kích khi nghe được Tiểu Tứ nỉ non, không nghĩ tới Tiểu Tứ thủy chung còn nhớ người kia, khó trách khi dùng bữa hỏi Tiểu Tứ muốn ăn cái gì, đều sẽ nói bánh bao.

“Tiểu Tứ, quên người kia đi, y lại không chịu sinh hài tử cho ngươi, chờ ngươi khỏe lên ta sinh cho ngươi một ổ bánh bao được không?”

“Hừ..... Tiểu Tứ tuyệt đối không có mạng đợi đến lúc ngươi sinh cho hắn một ổ bánh bao.”

Này vừa nghe tiếng liền biết người nói không phải người có tính tình tốt, khiến Tiểu Tứ đang dại ra có chút phản ứng.

Hắn vừa nhắc đầu, chỉ thấy một đứa trẻ tầm hai tuổi trái lắc phải lắc, đi đường lắc lư không ngừng, khoe miệng còn chảy nước miếng, đứa trẻ tuy nhỏ nhưng cũng đã có thể nhìn ra là một mỹ nhân, phần phần nộn nộn tình điều tề mài.

Tiểu Tứ tử nhìn chăm chăm đứa trẻ nửa ngày, đột nhiên không để ý vết thương, ôm lấy tiểu hài tử giật mình kêu lên: “A Nhị, người làm sao ngâm nước nhiều như vậy nha!”

Hài đồng ngâm đầu ngón tay, đối Tiểu Tứ ha ha cười, giữ chặt vải bố trên người Tiểu Tứ, nhìn đến Tiểu Tứ nhe răng trợn mắt kêu lên đau đớn mới buông ra, từng chữ không rõ nói: “Ngốc..... Ngốc.....”

Không nghĩ tới lại nghe thấy từ “Ngốc”, Tiểu Tứ ngược lại an tâm, sờ sờ đầu đứa trẻ, nói: “Hoàn hảo hoàn hảo, tuy rằng ngâm nước thế nhưng não vẫn còn..... Ai u!”

Trên đỉnh đầu không biết từ lúc nào lại có hơn một bàn tay, lập tức búng lên trán hắn một phát, còn vang lên một thanh âm cực buồn bực: “Người thật sự là ngốc đến không có thuốc nào cứu được, có thể sống đến bây giờ thật sự là kỳ tích.”

Tiểu Tứ cố sức ngẩng đầu lên, treo ở đầu hắn là một khuôn mặt yêu tinh tinh xảo!! Nam nhân nhìn điên cuồng, nữ nhân thấy cừ hận.

“A Nhị?” Tiểu Tứ lại cúi đầu nhìn nhìn tiểu hài tử: “Kỳ quái, làm sao sẽ có hai cái A Nhị? Chẳng lẽ kỳ thật đây là một bộ tiểu thuyết xuyên việt, một cái không gian đồng thời xuất hiện hai cái A Nhị?”

A Nhị thật sự rất bội phục Tiểu Tứ, nói hắn ngốc thì hắn lại có năng lực nghĩ ra đáp án làm người ta cười ngất, thật khó tưởng tượng hắn cùng mình trên người có một nửa huyết thống giống nhau: “Ngốc chết, đó là con ta.”

“A..... Người đều có nhi tử” Nhắc tới nhi tử, ánh mắt Tiểu Tứ lại ngằm hạ xuống, nếu bánh bao lão bà chịu vì hắn sinh hài tử, hắn cũng có thể có nhi tử lớn như thế.....

Hồ Diệt Lang khẩn trương đem Tiểu Tứ kéo đến bên người mình, nhìn chăm chăm A Nhị kia so với hồ ly tinh còn mặt hồ ly tinh hơn, đề phòng hỏi: “Người làm sao lại ở chỗ này?”

Tuy rằng A Nhị đã xuống núi thật lâu, nhưng khó bảo toàn A Nhị sẽ không đem chuyện bọn họ báo về Hắc Sơn, hơn nữa A Nhị cũng phản đối mình cùng Tiểu Tứ cùng một chỗ. Cứ việc so sánh pháp lực thì A Nhị căn bản không phải đối thủ của mình, thế nhưng A Nhị dùng được cực kỳ thủ đoạn, cho dù là thần tiên cũng rất khó đào thoát.

“Hồ lang tinh, người ít làm xuân thu đại mộng đi, người cùng Tiểu Tứ căn bản là không có khả năng, hơn nữa trong lòng Tiểu Tứ căn bản là không có người, đừng ở đó tự mình đa tình, còn ăn vụng Thánh quả, chính người phải chết đừng kéo theo huynh đệ của ta làm đệm lưng.”

A Nhị hắn chung quy tinh thông được thảo, đối với thánh quả Hồ tộc cũng là có biết một hai, giống Hồ Diệt Lang như vậy dính vào, chỉ biết sẽ mất khống chế pháp lực, cuối cùng chân khí tiết ra ngoài mà chết.

Hắn bởi vì có chuyện đi ngang qua, không nghĩ tới lại ở chỗ này đụng tới Tiểu Tứ, liền tính dù không thích quản nhân sự, Tiểu Tứ chung quy cũng là huynh đệ cùng mẹ khác cha của hắn, hắn không thể trơ mắt nhìn Tiểu Tứ chết uống.

Hồ Diệt Lang thật là càng ngày càng cảm giác A Nhị thực khiến người ta ghét, không sai, hắn là kết quả hồ yêu cùng lang yêu tạp giao, chỉ vì cha hắn là tộc trưởng Hồ tộc, không ai sẽ trắng trợn đem chuyện này nói ra, chỉ có A Nhị này mỗi lần gặp mặt liền gọi hắn hồ lang tinh, nhất định không có lúc nào là không nhắc nhở xuất thân của hắn, mà hiện tại A Nhị còn muốn ngạnh sinh sinh tách hắn cùng Tiểu Tứ ra khỏi nhau!

Tiểu Tứ trong lòng có lẽ còn có cái kia bánh bao, thế nhưng hắn không tin một Tiểu Tứ nguyện ý dùng thân thể chấn thiên lôi cho hắn lại đối với hắn không hề có cảm tình, cho dù chết, hắn cũng muốn sinh một hài tử cho Tiểu Tứ.

“Người không cần đến chia rẽ chúng ta, Tiểu Tứ nếu đã chấn thiên lôi cho ta, đã nói lên Tiểu Tứ thích ta.”

A Nhị thật sự chịu không nổi, hắn cùng Hồ lang tinh giải thích bao nhiêu lần còn như vậy nhất sương tình nguyện, hoặc là nói người có thể đến gần Tiểu Tứ thì bộ não cũng tương tự, đều thuộc về não bộ kết cấu còn không có tiến hóa hoàn thiện?

“Người thật đúng là vô liêm sỉ, nói với người bao nhiêu lần, người lúc ấy nếu không phải vừa vịn trốn ở dưới tàng cây táo, lại vừa vịn dưới chân có hai trái táo, lại bởi vì Tiểu Tứ phải nhặt hai trái táo kia, rồi mới

thêm Thiên Lô quên ngắt chuẩn, kia sét đánh mới có thể đánh vào trên người Tiểu Tứ.

“Nói đến chuyện này, ta càng giận càng lớn, nếu không phải bị lôi hôn trúng, Tiểu Tứ cũng không có ngốc thành như vậy, người đã đem hấn hại thành như vậy, không cần làm hại hấn ngay cả mạng cũng không có.”

Hồ Diệt Lang cũng không thừa nhận những gì A Nhị nói, hấn thủy chung tin tưởng Tiểu Tứ là thích mình, nhớ rõ mới trước đây chỉ cần mình lấy đồ ăn đi tìm Tiểu Tứ ngoạn, Tiểu Tứ liền sẽ vừa ăn này nọ, một bên miệng lưỡi còn không rõ nói: “Ta thích nhất tiểu hồ ly”

Quả thật Tiểu Tứ chỉ cần cùng hấn cùng một chỗ liền sẽ xảy ra chút ngoài ý muốn, nhưng hấn tin tưởng, kia đều là những điều lãng mạn khi yêu tộc yêu nhau đều trải qua, trong tiểu thuyết nam nam nhân vật chính nào không phải cử tử nhất sinh rồi mới cùng một chỗ, nếu dễ dàng ở cùng nhau, thì tác giả còn có chỗ tốt lành gì!

“A..... Đúng rồi, A Nhị, lão bà người đâu?” Hoàn toàn không có tự giác mình là tiêu điểm của cuộc nói chuyện, luôn luôn trong trạng thái mơ màng Tiểu Tứ đột nhiên nghĩ đến cái gì, không đầu không đuôi toát ra một câu khiến A Nhị âm trầm lạnh mặt.

Tiểu Tứ chết tiệt, vĩnh viễn vạch áo cho người xem lưng, nếu không có việc gì thì giờ này A Nhị hấn cần chạy đến đây mà không phải đang hôn nhẹ lão bà của mình sao?

“Khụ..... Quần nường tử của ta làm cái gì, hiện tại mấu chốt là người. Tiểu Tứ, người thật sự muốn cùng Hồ lang tinh này cùng một chỗ sao?” A Nhị nghĩ nghĩ, cảm giác hỏi như vậy rất trừu tượng, nhần nại tính tình còn nói: “Người muốn Hồ lang tinh này sinh hài tử cho người sao?”

Tiểu Tứ mờ mịt lắc lắc đầu, thấp giọng nói thầm: “Ta muốn bánh bao lão bà.....”

Hồ Diệt Lang chỉ cảm thấy lúc ấy râm một tiếng, tâm của mình nhất thời vỡ tan, một hấn còn tượng tượng ra kết cục tốt đẹp của hấn và Tiểu Tứ: “Ồ..... Tiểu Tứ người làm sao có thể đối xử với ta như vậy.....”

Cường ngạnh kéo lấy đầu Tiểu Tứ, bắt buộc một nụ hôn, tại một khắc cuối cùng kia, chuyện kinh thiên địa khiếp quỷ thần phát sinh.

“Phanh” một tiếng, Tiểu Tứ hai mắt một phen trợn trắng ngã xuống đất, “Sưu” một tiếng, Hồ Diệt Lang biến thành một tiểu hài tử chừng mười tuổi. Hồ Diệt Lang cùng A Nhị đều mở to hai mắt nhìn, làm sao sẽ như vậy?

“Tiểu Tứ! Tiểu Tứ!” Hồ Diệt Lang liều mạng lắc lư Tiểu Tứ, Tiểu Tứ lại một điểm phản ứng đều không có, quả thực tựa như người chết.

A Nhị đột nhiên nghĩ tới cái gì, nói: “Ta nghĩ đến đến, giống như đại trưởng lão từng nói qua Hồ lang tinh người là khắc tinh bốn mạng của Tiểu Tứ, nếu chỉ là tiếp xúc bình thường, nhiều nhất cũng chỉ thiếu cánh tay thiếu cái chân, một khi chân khí của người tiến vào trong cơ thể Tiểu Tứ, nhẹ thì đi đời nhà ma, nặng thì hồn phi phách tán!”

Hồ Diệt Lang ngốc lăng té ngã trên mặt đất, hai hàng nước mắt chảy dài: “Kia Tiểu Tứ có phải hay không liền không cứu được? Chẳng lẽ nói là ta hại chết Tiểu Tứ?”

Nhi tử A Nhị lôi kéo ống quần A Nhị, nộn nộn nói: “Phụ thân, Hồ lang tinh này thật đáng thương giống người nha, người giúp hấn nha.....”

A Nhị trừng mắt nhìn nhi tử, cái gì nói là đáng thương giống hấn? Hấn mới không phải nhất sương tình nguyện, nường tử của hấn vẫn thương hấn! Nhi tử này rõ ràng bộ mặt giống hấn y chang, chính là cái miệng thối như vậy lại không biết giống ai.....

A Nhị bước lên trước, dò xét khí mạch Tiểu Tứ, từ trong ngực lấy ra hai cây dược thảo bỏ vào trong miệng Tiểu Tứ: “Hoàn hảo Tiểu Tứ lúc trước tựa hồ hút vào rất nhiều nhân khí, nhân khí đó có thể chống đỡ chân khí của người, hiện tại chỉ là hôn mê bất tỉnh, ta dùng Tục mệnh thảo bảo vệ tâm mạch của Tiểu Tứ, lại dùng Hồng tâm thể kích thích mùi rượu trong người Tiểu Tứ xuất hiện chống lại yêu lực của người, người nhanh chóng lên núi tìm đại trưởng lão Sơn Mị bộ tộc của ta.”

Hồ Diệt Lang gật gật đầu, xoay người liền biến mất.

A Nhị đại khái đợi qua ba giờ, mắt thấy Tiểu Tứ khí ra thì nhiều, khí hấp thu vào thì ít, nghĩ rằng Tiểu Tứ khó mà cầm cự nổi, liền thấy một hồng một trắng hai đạo ánh sáng từ trên trời giáng xuống, biến thành một nam một nữ.

Nữ tất nhiên là đại trưởng lão Huyền Khanh của tộc bọn họ. Nam là Hồ tộc trưởng Hồ Cảnh Dương phụ thân của Hồ Diệt Lang, trong lòng Hồ Cảnh Dương còn ôm một hài đồng năm tuổi đã cuộn mình thành một đồng, hôn mê bất tỉnh Hồ Diệt Lang.

“Nếu là nhi tử của ta gây họa, liền do ta đến gánh vác đi.....”

Hồ Cảnh Dương đang định phun ra nội đan trị liệu cho Tiểu Tứ, lập tức đã bị Huyền Khanh ngăn lại.

“Hồ tộc thuộc tính vốn cùng Sơn Mị xung khắc, người không phải muốn Tiểu Tứ càng nhanh thăng thiên đi?”

Hồ Cảnh Dương không phục lắm nhìn về phía Huyền Khanh, lạnh lùng nói: “Đừng cho là ta không biết người vốn là thần tiên trên trời, tiên khí trên người người là yêu quái đều không chịu nổi. Cũng đúng, người trị thì hiệu quả so với ta càng tốt, nháy mắt chấm dứt, thật là chết không một chút đau đớn.”

Huyền Khanh cười hì hì cũng không để ý lời nói của Hồ Cảnh Dương, trêu chọc nói: “Ta tự có cách cứu Tiểu Tứ, ngược lại nhi tử của người.....Người không phải tính không mang hấn đến chỗ cha hấn đi, không cần hết một ngày, người là có thể vì nhi tử của người mà siêu độ.”

Huyền Khanh nói không khỏi làm hồ Cảnh Dương đang cao ngạo lập tức nổi giận. Khốn kiếp! Kết quả cư nhiên vẫn phải đi tìm cái tên đáng chết kia.....Bất quá ngoài miệng Hồ Cảnh Dương vẫn là ngoan cố nói: “Hừ! Phụ thân của Diệt Lang là ta, ta đương nhiên sẽ chữa khỏi cho con ta.”

“Ha ha ha, ta nói mẹ Diệt Lang người cũng đừng mạnh miệng, đại gia cũng không phải người mù, sẽ nhìn không ra ai là cha ai là nương?”

Huyền Khanh thực không khách khí cười nhạt, chỉ thấy mặt Hồ Cảnh Dương tái xanh.

“Ta nói đại trưởng lão, các người còn tiếp tục đấu võ mồm như vậy, phỏng chừng cả Tiểu Tứ và Hồ Diệt Lang cũng không cần cứu, cũng tốt, làm tang sự một lần còn có thể mua một tặng một.”

A Nhị thật sự nhện không được trợn trắng mắt, này hai vị đến cùng có phải hay không biết đến câu cứu người như cứu hỏa, còn cho là uống xong trà chiều nhàn nhã không có việc gì đấu đấu võ mồm nha, đợi đến khi bọn họ nói xong phỏng chừng một tên đều sống không được.

Huyền Khanh vẫn là cười cười đầy mặt trái với Hồ Cảnh Dương đang đầy mặt lo lắng, nàng đi đến gần Tiểu Tứ, trong tay không biết khi nào có thêm một viên hắc trân châu, nàng đem trân châu để vào trong cơ thể Tiểu Tứ, trân châu tiến vào sau, nháy mắt ngoại thương trên người Tiểu Tứ cư nhiên hoàn toàn khỏi hẳn, sắc mặt cũng trở nên hồng nhuận không ít, chỉ là chưa có dấu hiệu tỉnh lại. Huyền Khanh cũng không lo lắng, lại đem trân châu thu về.

Hồ Cảnh Dương nhìn thấy viên trân châu này, trên mặt lộ vẻ kinh ngạc, này không phải Huyền Tinh châu đúng đâu trong tứ đại bảo vật của Ma Giới sao? Này Huyền Tinh châu đối với yêu ma mà nói là pháp bảo trị thương thật tốt, chỉ là làm sao Huyền Tinh châu lại ở trong tay tiên nữ như nữ ma đầu này? Trách không được nàng bị thần ma hai giới truy nã, làm không tốt còn có càng nhiều pháp bảo bị nàng đoạt thêm.....

Huyền Khanh ôm lấy Tiểu Tứ, vui tươi hơn hử nói với Hồ Cảnh Dương: “Nhi tử của người thật lợi hại, dùng tới Huyền Tinh châu mà Tiểu Tứ còn chưa tỉnh lại, xem ra vẫn là phải về Hắc Sơn một chuyến. Ngược lại là người, đừng có ở đây mà nghiên cứu chuyện của ta, còn không bằng sớm mang nhi tử của người đi tìm cha hấn, thuận tiện nghĩ nên làm sao mở miệng a, ha ha.....”

Lời nói vừa dứt, Huyền Khanh liền mang A Nhị cùng Tiểu Tứ biến mất ở trước mặt Hồ Cảnh Dương, chỉ có tiếng cười biến thái làm người ta chán ghét còn lưu lại bên tai Hồ Cảnh Dương.

Nhìn Hồ Diệt Lang khí tức yếu ớt trong lòng mình, Hồ Cảnh Dương bất đắc dĩ thở dài, nguyên bản tưởng rằng một đời này cũng sẽ không gặp lại đầu lang kia, không nghĩ tới dù chạy trốn thế nào, thủy chung vẫn phải đi gặp hấn.....

9. Chương 9: Chương 8

Ba tháng sau!!

Lý thái hậu lo lắng nhìn lại một đám mỹ nữ bị Đường Tuấn Thượng đuổi ra ngoài, bước nhanh vào nội điện, chỉ thấy Đường Tuấn Thượng bụng to như người có thai năm tháng, thở hồng hộc, từng ngụm từng ngụm ăn mỹ thực Ngự thiện phòng vừa mang đến.

“Hoàng nhi nha, ngươi còn ăn? Xem xem, này hơn bốn tháng nay, ngươi trừ bỏ ăn chính là ngủ, cũng không vận động gì, nhìn ngươi hiện tại mập ra thành cái dạng gì rồi! Liền tính cái kia cái gì Tiểu Tứ thật sự sẽ trở về, nhìn đến cái dạng này của ngươi thì hần cũng thực ngán.....”

Đường Tuấn Thượng cúi đầu nhìn nhìn bụng mình, quả thật là lớn không chịu được, nhưng là y có biện pháp gì nha, vừa rồi lửa nóng dục vọng bùng lên y mới chạm vào vài cái mỹ nữ thì lập tức lạnh xuống, rồi dục vọng liền chuyển hoá thành thèm ăn, y muốn không ăn đều rất khó!

“Dù sao mỹ nhân cũng sẽ không trở về, trẫm béo thành cái bộ dáng gì đều không quan trọng.....” Ngẫm lại thật sự thật thương tâm, mỹ nhân cũng đủ nhẫn tâm, vừa đi chính là hơn bốn tháng, cũng không trở về nhìn y, chẳng lẽ hồ ly tinh kia thật tốt như vậy?

Nghĩ đến đây, y thèm ăn đều không còn sót lại một mảnh..... “Trẫm muốn nghỉ ngơi, mẫu hậu mời trở về đi.....”

Cư nhiên rõ ràng kêu mình cút đi như thế, Lý thái hậu khó chịu nhìn Đường Tuấn Thượng, thế nhưng nhìn đến bộ dáng buồn bã ỉu xiu của nhi tử, nàng cũng không thể làm gì, chỉ phải hậm hực rời đi.

Đường Tuấn Thượng nằm trên long sàng lại cảm thấy khó có thể ngủ, chỉ cảm thấy hậu huyết ngứa ngáy lợi hại, ban đêm không có mỹ nhân thật sự là cô chảnh nan miên, càng bị dục vọng tra tấn thật khó chịu.

Ồ..... Mẫu hậu nói mỹ nhân là hồ ly tinh vẫn là có đạo lý, rõ ràng bị dục vọng thiêu đến choáng váng, nhưng là đối mặt tuyệt sắc mỹ nhân mà mẫu hậu thường thường đưa tới, y cư nhiên thân thủ sờ nha sờ liền không có nửa điểm dục vọng, rồi mới đợi đến thời điểm một người một mình thì y lại bắt đầu tràn đầy đầu óc đều là xxoo, không phải mỹ nhân hạ chú được thì làm sao y lại thế này?

Ồ..... Mỹ nhân dù ngươi là hồ ly tinh thì trẫm cũng nhận, chỉ cần ngươi trở về, trẫm cam nguyện bị ngươi xxoo đến không rời được giường.....

Một cái nghiêng người, bụng quá to khiến y cảm thấy có chút khó chịu, bên hông còn ẩn ẩn có chút đau nhức: “Nha.....” Thân thủ sờ sờ bụng, gần nhất cảm giác có cái gì ở trong bụng nhích tới nhích lui, xem ra thật sự nên làm vận động giảm giảm béo, thịt mỡ trong bụng đều bị chen được vậy tới vậy lui.

Quả thật bụng kỳ quái khó chịu, ngày mai đi dã ngoại săn thú, thuận đường xem xem có thể hay không săn được mỹ nhân.....

Cảm giác nằm như vậy vẫn là không thoải mái, lại xoay người một trăm tám mươi độ, Đường Tuấn Thượng ngạc nhiên trừng lớn mắt, khó có thể tin xoa xoa hai mắt của mình, hoài nghi mình có phải hay không bởi vì quá béo mà dẫn đến mắt béo theo, dẫn đến thị lực có vấn đề, chẳng khi tiếng nói quen thuộc kia truyền đến!!

“Bánh bao lão bà.....”

Đường Tuấn Thượng không hề nghĩ đến mình một cái xoay người, cư nhiên liền nhìn đến mỹ nhân hôn nhẹ, vẫn là mình đang nằm mơ? Thân thủ xoa bóp, ân.....cảm xúc rất thật, lại nhéo nhéo, ân! Không sai! Đậu hũ nộn nộn trơn trơn thơm ngào ngọt, không ăn trắng không ăn.....

“Bánh bao lão bà, rất đau nha.....” Tiểu Tứ ủy khuất gọi.

Hần thật vất vả tại quỷ môn quan đi một chuyến, tỉnh lại không bao lâu người đầu tiên muốn gặp chính là bánh bao lão bà, rồi mới nhờ đại trưởng lão một cước đem hần đạp đến trên giường bánh bao lão bà, tuy rằng bánh bao lão bà bây giờ vẫn không muốn sinh hài tử cho hần, bất quá đại trưởng lão nói đợi gạo nấu thành cơm, bụng lớn không muốn cũng sẽ nguyện ý!

Đường Tuấn Thượng sững sốt một chút, thật là mỹ nhân! Quá tốt! Nếu mỹ thực đưa đến bên miệng thì phải nhanh ăn, miễn cho bị thối hồ ly đoạt đi, hoặc là không làm, đã làm thì phải làm đến cùng, bất chấp bụng to của mình, một cái trở mình liền áp trên người Tiểu Tứ.

Tiểu Tứ cũng trong lúc này chú ý tới bụng Đường Tuấn Thượng to dị thường, chẳng lẽ nói hần cuối cùng làm lớn bụng bánh bao lão bà? “Bánh bao lão bà, bụng của người.....”

Chán ghét! Mỹ nhân cư nhiên để ý đến bụng to như thế, sẽ không phải cảm giác đáng người y biến dạng, thiếu rất nhiều dụ hoặc đi? Đường Tuấn Thượng quyết định dùng khí thế áp đảo Tiểu Tứ, hung tợn nói: “Trẫm là béo phì, thế nhưng đáng người trẫm làm sao cũng tốt hơn so với hồ ly tinh, kỹ thuật cũng khẳng định tốt hơn so với hồ ly tinh đó! Phải biết kỹ thuật mới là mấu chốt!”

“Mặc kệ bánh bao lão bà biến thành cái dạng gì, người trong lòng ta đều là đẹp nhất!” Tiểu Tứ buồn nôn hề hề nói, hai tay tự nhiên vuốt ve bụng to của Đường Tuấn Thượng. Nguyên lai là béo phì nha.....

Nội tâm tuy rằng cảm giác có chút đáng tiếc, bất quá bụng bánh bao lão bà tròn vo sờ lên rất hảo ngoạn, còn có rất co dãn, sờ sờ hần liền cảm giác có chút yêu thích không buông tay.

“Hừ hừ, ta chẳng những có sắc còn có tài! Người đợi xem đi!” Đường Tuấn Thượng lưu manh cười nói.

Bốn tháng nay mỹ nhân không ở bên người, y rút ra kinh nghiệm xương máu, sợ dĩ khiến hồ ly tinh kia thừa dịp hư mà vào, 99% nguyên nhân khẳng định là kỹ thuật xxoo của mình không tốt.

Thế là y trầm tư suy nghĩ, cuối cùng hình thành một bộ ẩm đạm tiêu hồn mê hoặc tiểu công đại *** thuật, liền chờ mỹ nhân trở về sẽ tiến hành luyện tập, từ nay về sau khiến mỹ nhân rốt cuộc không ly khai y, ngay cả hồ ly tinh tên gì đều không nhớ rõ.

“Bánh bao lão bà.....” Tiểu Tứ còn không kịp lên tiếng, miệng liền bị Đường Tuấn Thượng dùng miệng chặn lại, bắt đầu bị Đường Tuấn Thượng tìm lấy đại lượng sữa đậu nành.....

Ánh trắng bốn phía chiếu rọi hai cái dã thú phát tình, nếu đình ninh nghĩ rằng vào lúc chúng nó ngủ, thì trận *** miễn phí này cũng kết thúc, như vậy rất nhanh chúng nó liền biết đến chính mình quá mức ngây thơ mà phạm sai lầm nghiêm trọng, sức bật của cầm thú tuyệt đối là không thể xem nhẹ!

Khi mặt trời lên cao, hai cái cầm thú đó còn đang làm không biết mệt *** đến đáng đi, từ chiều cười ngửa đến đáng cóc đến cẩu bò đến song ngư.....tất cả đều làm qua.

Chỉ là làm mọi người trở mắt kinh ngạc, lần này cư nhiên là Tiểu Tứ cầu xin tha thứ, vào lúc bản tính lần thứ bảy, Tiểu Tứ cuối cùng cảm thấy lực bất tòng tâm, ôm Đường Tuấn Thượng ngã xuống giường.

Cảm giác chưa đủ, Đường Tuấn Thượng phát hiện Tiểu Tứ đã triệt để nhuyển xuống, có chút cảm tức nói: “Sức chiến đấu của người làm sao lại yếu như vậy, có phải hay không đã phân tán hỏa lực cho hồ ly tinh!” Một bột đáng oán phụ xuất hiện.

Tiểu Tứ kêu oan: “Lửa đạn của ta đều tập trung vào miệng nhỏ của người, trước kia làm năm lần người liền cầu xin tha thứ, vì sao lần này bảy lần mà người còn bất mãn nha?”

“Người, người mắng trẫm lòng tham không đáy? Mỹ nhân của trẫm quả nhiên bị hồ ly tinh làm hỏng.....” Đường Tuấn Thượng trả thù dùng lực rút ra lập xương của Tiểu Tứ còn ở trong người mình, khoái ý nhìn Tiểu Tứ đau đến nhe răng trợn mắt.

“Ai u!” Mới đắc ý, bụng co rút đau đớn một chút, như là có cái gì từ bên trong hung hăng đập mình một cước, Đường Tuấn Thượng che bụng đau đến la lên.

“Bánh bao lão bà, người xảy ra chuyện gì?” Nằm ở trên giường, Tiểu Tứ lập tức khẩn trương nhảy dựng lên, thật cẩn thận đỡ lấy Đường Tuấn Thượng.

Thấy Tiểu Tứ khẩn trương lo lắng cho mình, Đường Tuấn Thượng chợt thấy vừa rồi tựa hồ y rất hung dữ, chẳng lẽ y muốn tự tay đem thịt đẩy vào miệng thối hồ ly tinh sao?

Dựa vào bả vai có vẻ gầy của Tiểu Tứ, Đường Tuấn Thượng giả bộ suy yếu nói: “Trẫm đau bụng.....”

Tiểu Tứ nhanh chóng xoa nắn bụng Đường Tuấn Thượng, tựa hồ thật sự có cái gì ở bên trong nhích tới nhích lui, Tiểu Tứ cảm thấy nghi hoặc mở miệng: “Bánh bao lão bà, người có hay không là ăn đồ xấu nên bụng trưởng nha?”

Đường Tuấn Thượng nghiêm túc tự hỏi, quả thật rất có khả năng, gần đây khẩu vị vẫn rất tốt, mỗi ngày đều ăn uống quá độ.

Mỹ nhân nhu bụng nên bụng y tựa hồ cũng hiểu được thư thái rất nhiều, tụt xuống trong ngực Tiểu Tứ tìm vị trí thoải mái hơn, Đường Tuấn Thượng vẫn là cảm giác bụng có chút chướng mắt, hẳn là nên giảm bớt thịt bụng, một lần nữa quay trở về làm người gặp người thích, vạn dân kính ngưỡng, đáng người nhất đẳng, *** đáng không nói nổi – vua của một nước.

“Mỹ nhân, người có hay không chán ghét trộm bụng bự nha?”

“Làm sao như vậy? Mặc kệ bên trong bụng bánh bao lão bà là cái gì, đều là bánh bao ta yêu nhất.”

“Mỹ nhân.....”

“Bánh bao lão bà.....”

Tiểu Tứ đang định hăng hái không ngừng cố gắng cương lên, cũng là lúc Đường Tuấn Thượng thấy chính mình câu dẫn thành công, chỉ nghe được âm vang một tiếng, cửa tử cung Hoàng đế cuối cùng rốt cuộc không chịu nổi Hoàng thái hậu tàn phá, lên tiếng trả lời ngã xuống trắng liệt hy sinh.....

Đường Tuấn Thượng tức giận, ai lớn mật như vậy dám phá hư chuyện tốt của y với mỹ nhân, quay đầu thấy nguyên lai là mẫu hậu, y chỉ đành bĩu môi từ bỏ.

Đột nhiên trước mắt y sáng lên, người phía sau mẫu hậu thật đúng là mỹ, y tưởng rằng Dương Tuyết Nhi đã là người đẹp nhất mà y từng gặp, thế nhưng đem Dương Tuyết Nhi so sánh với vị này thì còn kém cỏi nhiều lắm, cái gì gọi mê hoặc nhân tâm, khuynh quốc khuynh thành, yêu nghiệt làm mất nước cũng chỉ là dạng này, hắc hắc.....Thật muốn sờ lên một phen.....

Mới vừa nghĩ như thế, Đường Tuấn Thượng mang theo cái bụng to lỏa thể chạy đến cạnh người đó, nhanh chóng vươn tay sờ sờ tuyệt sắc yêu nghiệt – cũng chính là A Nhị. A Nhị hơi hơi nhú mi, nhẹ nhàng nhoáng lên một cái tránh đi, nếu không phải nghĩ đến người này còn đang mang thai hài tử của Tiểu Tứ, thì hẳn đã sớm hạ độc!

“A Nhị! Người làm sao đến đây!” Tiểu Tứ sau đó cũng kinh hãi nhìn về phía huynh đệ nhà mình, lỏa thể trước mặt mọi người chạy về phía A Nhị, Lý thái hậu cùng A Nhị nhìn thấy đầy mặt hắc tuyến.

Lý thái hậu cuối cùng phát hiện chính mình làm ra một quyết định sai lầm, không nên trực tiếp đến tử cung của nhi tử..... Phía trước, chuyện có tôn tử làm hưng phấn xông thẳng não, thật sự là nhất thất tức thành thiên cổ hận.....(Trích từ hai câu thơ ‘Nhất thất tức thành thiên cổ hận. Tái hồi đầu thị bách niên cơ.’ Tạm dịch: ‘Một bước sẩy chân ngàn đời ân hận. Quay đầu nhìn lại cơ nghiệp trăm năm (đã qua).’)

Ho nhẹ một tiếng, nàng cười nói với A Nhị: “Tiên nhân theo Ai gia đến đại sảnh. Hoàng nhi người còn không mau cùng Tứ nhi mặc quần áo!”

A Nhị thoáng nhướn mi, hẳn vừa nói với bọn họ trên người hẳn có huyết thống yêu quái đi, làm sao lại lên cấp thành tiên – người?

Đường Tuấn Thượng lại là trợn mắt há hốc mồm mà nhìn Hoàng thái hậu, khi nào thì mẫu hậu và mỹ nhân lại ngọt như vậy?

Hai người dây dưa mặc quần áo đi ra, Lý thái hậu sớm đợi đến không kiên nhẫn, nhanh chóng gọi Đường Tuấn Thượng ngồi vào trước mặt A Nhị, khẩn cấp nói: “Tiên nhân mau cấp Hoàng Thượng xem xem, có phải hay không có?”

A Nhị liếc mắt ngắm nhìn bụng to Đường Tuấn Thượng, thực phá hư hình tượng phiên đại bạch nhân, thấy bụng lớn như vậy là sẽ biết người có vấn đề, còn cần xem sao? Nếu nói bọn họ không biết còn chưa tính, Tiểu Tứ.....Huynh đệ của hắn còn không bằng thường nhân, hẳn chỉ là nhìn thoáng qua liền nói: “Đã mang thai năm tháng rồi, các người chẳng lẽ một điểm cảm giác đều không có sao?”

Năm tháng rưỡi.....Tiểu Tứ xuống núi mới bao lâu nha? Quả thật là ngốc nhân có ngốc phúc, cứ nhiên lần đầu tiên lại giựt được giải nhất, lúc trước hẳn vì khiến Triệu Đại Ngưu sớm mang thai, được gì đều dùng tới, cũng còn tiêu tốn hơn hai tháng thời gian.

“Người là nói tôn tử của Ai gia đã được năm tháng rưỡi?” Lý thái hậu có vẻ vô cùng hưng phấn, tiến lên sờ bụng to Đường Tuấn Thượng: “Ha ha, không hổ là hoàng nhi của Ai gia, thật sự là một khối đại bảo, một lần liền có!”

Tiểu Tứ chớp mắt, lại nhìn hướng A Nhị, chẳng lẽ nói bánh bao lão bà thật sự có? Lập tức gia nhập đội ngũ của Lý thái hậu sờ bụng Đường Tuấn Thượng, cao hứng đến cực điểm: “Bánh bao lão bà, người thật sự thật là lợi hại! Không nghĩ tới bảo bảo của chúng ta lại lớn như thế!”

Đường Tuấn Thượng nghe thấy mà như lọt vào trong sương mù: “Đến tột cùng là có chuyện gì?”

Lý thái hậu đề lại trái tim của mình: “Hoàng nhi, người trăm ngàn lần không cần kích động, đối thai nhi không tốt, người hiện tại là dừng phụ.....Không.....Dừng phụ!”

“Cái gì? Trăm mang thai? Làm sao có thể? Nay đến cùng là làm sao?”

Lý thái hậu khó được ngây ngô cười nói: “Cụ thể Ai gia cũng không rõ ràng, vẫn là thỉnh tiên nhân chỉ điểm đi.”

“Kỳ thật Tiểu Tứ không phải nhân loại, hoặc là nói Tiểu Tứ chỉ có một nửa huyết thống là người. Tổ tiên chúng ta là Sơn mị bộ tộc trên đỉnh Hắc Sơn, cũng chính là Sơn yêu theo như lời nhân loại các người, sống chủ yếu dựa vào việc hút linh khí trời đất, dù dương khí nhân loại đối với chúng ta càng thêm mỹ vị, thế nhưng chung quy nhân loại giao hoạt lại thích sống tập thể, nên dương khí không thích hợp làm món chính.”

“Sơn mị tuy rằng là yêu, nhưng vốn là do sơn khí tụ hóa thành yêu tinh, ngoài việc từ bỏ sinh dục, và việc Tứ đại trưởng lão Ma hóa có Bất Tử Chi Thân, thì những sơn mị bình thường có thọ mệnh thậm chí so với nhân loại còn muốn ngắn hơn.”

“Giống như bất cứ một giống loài nào, sinh sản đời sau là nhiệm vụ quan trọng nhất của chúng ta. Sơn mị một khi có thai, thai nhi liền bám chặt thâm căn cố đế trong mẫu thể, trừ phi ăn được sẩy thai đặc chế của tộc, bằng không khi chưa thành thực thì thai nhi tuyệt đối sẽ không rời đi mẫu thể.”

“Chỉ là thai nhi ở trong bụng đều phải hấp thu một lượng lớn tinh khí, đối với sơn mị yêu nữ luôn dựa vào việc hấp thu linh khí trời đất là một loại gánh nặng, cho nên thời điểm bắt đắc dĩ, thì sơn mị khi mang thai sẽ câu dẫn nam nhân.....”

“Này cùng với việc trăm mang thai có quan hệ gì?” Nói nhiều như vậy lại không có một câu nào có ích.

A Nhị thực khó chịu nhìn Đường Tuấn Thượng, lạnh lùng nói: “Người đến cùng có muốn nghe hay không?”

Lý thái hậu nhanh chóng hoà giải, ý bảo Đường Tuấn Thượng ngậm miệng: “Tiên nhân chớ trách, hoàng nhi tính tình luôn luôn vội vàng xao động, tiếp tục nói tiếp tục nói.”

“Nguyên bản Hắc Sơn chỉ có bộ tộc chúng ta thì coi như miễn cưỡng sống tạm, thế nhưng sau này lượng yêu quái tràn vào Hắc Sơn ngày càng nhiều, Sơn mị bộ tộc trôi qua từng ngày càng gian nan, phần lớn Sơn mị mang thai vì tinh khí không đủ mà mẫu tử thai vong, đến đời phụ thân chúng ta thì Sơn mị chỉ còn lại ba tộc nhân, nhưng tất cả đều là nam tính.”

“Vào lúc phụ thân chúng ta nghĩ Sơn mị sắp diệt tộc, thì có một tiên nhân đi đến tộc chúng ta, cũng chính là Đại trưởng lão bấy giờ của Sơn mị, nàng nói nếu dương khí nhân loại đối với các người là thức ăn tối mỹ vị, thế sao các người không thử trực tiếp đem thai nhi đặt ở trong cơ thể nam nhân, chẳng phải vừa thuận tiện lại an toàn?”

“Nhưng nam nhân làm sao mang thai sinh con?” Một bên Hoàng công công nhin không được hỏi chen vào, nhìn thấy Lý thái hậu nhìn về phía mình, nhanh chóng im miệng.

Kỳ thật ở trong lòng A Nhị cũng rất bội phục Huyền Khanh sẽ nghĩ ra biện pháp này, có thể khẳng định nàng tuyệt đối là ‘hủ nữ’ theo như lời các hậu bối đời sau, cũng khó trách nàng không trụ nổi trong đám tiên.

“Phụ thân bọn họ nguyên bản cũng nghĩ như thế, nam nhân lại làm sao sẽ mang thai sinh con, chỉ là sự tình liên quan đến vấn đề tồn vong của tộc, ngựa chết cũng chữa thành ngựa sống.

“Thế là từ dưới núi trảo trở về một nam nhân, không nghĩ tới nửa năm sau nam nhân kia thật sự mang thai, trừ bỏ khi mang thai thì phá lệ *** đấng, ngoài ra không có tác dụng phụ khác, hơn nữa nguyên bản hậu đình cũng không thích hợp sinh sản, bắt đầu tự phân bố chất nhầy, trở nên rất co giãn mở rộng, tuy rằng thời điểm sinh hài tử sẽ khó khăn hơn so với nữ tính, thế nhưng quả thật có thể mang thai sinh con.

“Nương ta nếu không phải vào lúc sinh Ngũ đệ thật sự tuổi tác quá lớn, cũng sẽ không vì khó sinh mà chết.”

“Nương của người sinh đến bao nhiêu tuổi nha?”

“Nói cách khác hiện tại trăm hài tử của mỹ nhân?”

Mẹ con Đường Tuấn Thượng cơ hồ đồng thời đặt câu hỏi.

“Sáu mươi.....”

“Như thế nói hoàng nhi người năm nay hai mươi ba tuổi thì có thể sinh đến sáu mươi tuổi..... Ha ha, hoàng tộc hưng thịnh phải dựa vào nhi tử người rồi nha!”

“Ha ha, không nghĩ tới trăm thật sự có thể cùng mỹ nhân có hài tử.....”

“Cái gì! Người/Bánh bao lão bà mới hai mươi ba tuổi?” A Nhị cùng Tiểu Tứ đồng thời kinh ngạc hô lên, nhìn râu của Đường Tuấn Thượng, vẫn nghĩ rằng y ít nhất ba mươi

Đường Tuấn Thượng không vui nhìn hai người đang kinh ngạc, A Nhị còn chưa tính, mỹ nhân mỗi ngày cùng y cùng một chỗ, cần phải kinh ngạc như vậy sao? Y hiện tại hài tử của mỹ nhân, cũng nên đến sẵn sóc, sẵn sóc người ta nha.

“Mỹ nhân, người không cần lên chào đón nhi tử sao?”

“Úc, nga..... Nhi tử, phụ thân đến đây!”

“Các người..... Không muốn biết phương pháp sẩy thai sao?” Tiểu Tứ tìm đến là cái loại người gì nha.....A Nhị đột nhiên cảm giác mình không theo kịp thời đại.....

“Vì cái gì phải sẩy thai?”

Ba người nhất tề trợn mắt nhìn, A Nhị chỉ cảm thấy thiên hôn địa ám!! Vì sao thời điểm Khẩu tử nhà hắn mang thai lại muốn chết muốn sống, bọn họ không muốn sẩy thai cũng không sao, nhưng tốt xấu gì cũng nên tỏ vẻ giết mình một chút đi, cứ nhiên còn vui vẻ như vậy.....

Quả nhiên cùng Tiểu Tứ gom lại cùng nhau, đầu não kết cấu đều không giống bình thường.....

Từ sau khi biết Đường Tuấn Thượng có thai, hoàng cung trên dưới thật không náo nhiệt, Lý thái hậu thay Đường Tuấn Thượng tự mình giải tán hậu cung giai lệ, từ nay về sau không cho Đường Tuấn Thượng lại nghĩ nữ nhân, hiện tại nhiệm vụ duy nhất của y trừ bỏ sinh hài tử vẫn là sinh hài tử, tóm lại một chữ: ‘Sinh!’ Hai chữ ‘Sinh nhiều!’, ba chữ ‘Không ngừng sinh!’, bốn chữ ‘Sinh Sinh Bất Tức’.....

Đường Tuấn Thượng cảm thấy không sao cả, tuy rằng bụng to hành động có chút không tiện, thế nhưng hiện tại chuyện gì đều không cần y làm, y cũng vui vẻ được tự tại, cả ngày cùng Tiểu Tứ liếc mắt đưa tình, làm tình rồi lại làm tình, hơn nữa mang thai khiến sức chiến đấu của y dâng lên, mỹ nhân thấy y cũng yêu cầu nhiều hơn, ha ha ha, thật sự là đời người vui vẻ không buồn lo nha.

Quay lại vấn đề của Tiểu Tứ, Lý thái hậu thì so với Đường Tuấn Thượng nhìn rõ hơn, tuy nói nàng là rất thích ý tiếp nhận Tiểu Tứ, thế nhưng triều đình trên dưới phải có công đạo, tổng không thể nói bán yêu đến đây làm lớn bụng Hoàng đế.

Nàng khai sáng là một chuyện, nhưng phần lớn dân chúng tư tưởng bảo thủ, kia vài lão thần càng là ngoan cố không chịu tiếp thu, nếu cùng bọn họ nói nam nhân cùng nam nhân cứ nhiên cũng sinh hài tử, sợ là đương trường học máu bổ mình.

May mà Tiểu Tứ lớn lên trông giống như nhân, lại cẩn thận cải trang một chút, coi như là giai nhân đệ nhất, cùng huynh đệ nhà mẹ đẻ của nàng thông đồng một chút, Tiểu Tứ nhanh chóng thành cháu ngoại của nàng – lập tức được phong Hoàng hậu, coi như là đối với bên ngoài có cái công đạo.

Còn hài tử là ai sinh, trừ bỏ người đứng đầu trong cung thì có ai biết được, liền tính là có người truyền ra thì ai lại tin tưởng đường đường Hoàng đế sẽ tự đẻ trứng đâu? Lý thái hậu đối với sự thông minh tài cán của mình mà phục sát đất, dạng này nàng vừa có tôn tử để ôm, mà nhà nàng cũng có thêm con dâu Hoàng hậu.

Lúc Đường Tuấn Thương mang thai đến tháng thứ sáu, Tiểu Tứ đổi tên thành Lý Hiểu Tư, chính thức được sắc phong Hoàng hậu, sử xưng Hiếu Đức Hiền Hoàng hậu.

Mà ngàn năm sau, Huyền Khanh ngẫu nhiên mở ra sách lịch sử, nhìn đến những ghi chép về vị Hiếu Đức Hiền Hoàng hậu này, thiếu chút nữa bị sặc nước miếng mà chết.

Sách sử ghi lại thế này:

Hiếu Đức Hiền Lý hoàng hậu tên gọi Hiểu Tư, là cháu gái của Lý thái hậu – mẹ đẻ của Thế Tông hoàng đế. Thế Tông kế vị liền hảo nữ sắc mà thân tiểu nhân, sau Hiểu Tư tiến cung, Thế Tông độc sủng hiền Hậu thân người hiền. Lý hậu thích đọc sách, tài học xuất chúng, hiểu rõ lý lẽ, thường nói thẳng góp ý với Thế Tông, trợ Thế Tông trị thiên hạ.....

Nhìn đến ghi chép này, Huyền Khanh chỉ có thể cảm thán sách sử nhân loại quả nhiên là không thể tin tưởng.

Đương nhiên này đó đều là sau này hăng nói.

Trở lại chuyện chính, Hoàng hậu là cái gì này nọ, Tiểu Tứ căn bản không phải rất rõ ràng, dù sao hấn hiện tại có vợ có con, xuân phong đắc ý, niềm vui vẻ không chỗ trút ra, suy nghĩ trước sau, hấn làm ra quyết định kinh thiên địa khiếp quỷ thần!! Viết nhật kí! Vừa có thể trút tâm tình vui vẻ của mình, vừa có thể cho nhi tử của mình xem.

Hắc hắc, hấn thật sự là càng ngày càng thông minh, vừa nghĩ đến khi mình cùng lão bà bạc đầu, kinh nghiệm mười phần chỉ bảo nhi tử như thế nào hoài hài tử, trong lòng liền càng vui vẻ, làm tốt hấn còn có thể viết tiếp nhật kí sinh con, hai bản nhật kí gộp lại thành sách, trở thành sổ tay nam nam sinh tử.....

Dưới đây là ghi chép tâm đắc của Tiểu Tứ khi chiếu cố dựng phủ:

Đầu tháng mười, thời tiết thực không sai.

“Đương đương đương!” Khó trách cảm giác hôm nay mặt trời đặc biệt hồng, nguyên lai là ta cuối cùng cũng làm to bụng bánh bao lão bà!

A Nhị nói bánh bao lão bà đã có thai năm tháng rưỡi, nguyên lai trong bụng bánh bao lão bà thật sự có bảo bảo, khó trách bụng bánh bao lão bà sẽ giống như nuốt một trái dưa hấu to. Bánh bao lão bà lúc trước còn nói chính mình béo phì, đều không biết chính mình sắp làm nương người ta, thật đủ ngốc.

Thật là vui vẻ, nhi tử ngoan để phụ thân sờ sờ!

Người nói ta vì sao biết là nhi tử, thân là một cái hủ nữ, nam nam sinh tử tinh tú đều không biết, còn hỏi ta, ta kiên quyết khinh bỉ người.

Hắc hắc, nhi tử ngoan sờ thật tốt, tròn vo, trơn trơn. Hảo kì quái vì cái gì tại trong bụng là một cái tròn vo, từ từ trong bụng mẹ đi ra chính là một người có tay có chân?

Có phải hay không kỳ thật bảo bảo cũng có vỏ giống điều điều (chim), chỉ là thời điểm chào đời liền ném lại vỏ ở trong bụng mẹ? Đến lúc đó, bánh bao lão bà không phải sẽ biến thành vỏ trứng bánh bao? Không nên không nên, muốn nói cho nhi tử đem vỏ chim mang theo ra, bằng không bụng bánh bao lão bà chẳng phải là biến thành bãi rác?

Ấn! Nhi tử nghe nga, trăm ngàn lần phải mang vỏ chim đi ra luôn nha!

Nhi tử giống như nghe được lời ta nói, bụng bánh bao lão bà động một chút, ân! Ta biết nhi tử đang nói hảo!

Ngày mười bảy tháng mười, thời tiết thật không sai.

Bánh bao lão bà nói hôm nay muốn sắc phong ta làm Hoàng hậu. Hoàng hậu là cái gì? Nhớ rõ hình như là lão bà Hoàng đế? Ta đây không phải biến thành lão bà của bánh bao lão bà? Không đúng không đúng, ta mới là lão công! Thế nhưng nương bánh bao lão bà nói nếu ta không làm Hoàng hậu, bánh bao lão bà liền không làm lão bà của ta, còn không sinh hài tử cho ta!

Không có biện pháp, vì lão bà cùng hài tử, lên núi đao xuống biển lửa đều không chối từ, hơn nữa nương bánh bao lão bà nói chỉ cần làm Hoàng hậu, sau này cùng bánh bao lão bà sinh bao nhiêu hài tử cũng không có vấn đề gì. Ân! Bánh bao lão bà người đợi, ta nhất định sẽ làm người sinh ra rất nhiều tiểu bao tử.

Tưởng tượng tương lai bị một đám nhi tử vây gọi phụ thân, ta liền vui vẻ.....

Kỳ quái! Bộ dạng các con của ta sao đều giống trong ***g hấp bánh bao thịt.....Nhìn xem làm ta hảo muốn ăn..... Tính, ăn cơm, không nghĩ!

Ngày hai mươi tháng mười một, thời tiết thật sự không sai.

Bánh bao lão bà đột nhiên nói muốn đi hành cung Tây Kinh phao ôn tuyền.

Bánh bao lão bà thật là kỳ quái, không phải là tắm rửa sao? Vì cái gì nhất định phải đi đến nơi xa xôi như vậy? Huống chi còn mang theo một cái bụng to. Nhìn bánh bao lão bà cố sức trèo lên xe ngựa, ta liền nghĩ đến hình ảnh con rùa nhỏ bị lật ngửa đang giãy dụa, chẳng qua bánh bao lão bà là mang mang rùa phía trước đi.

Tính tính, lão bà lớn nhất, lão bà thích thế nào liền thế ấy.

Đi hành cung sau mới phát hiện, ôn tuyền nơi này thật đúng là có điểm không giống với trong hoàng cung, so với trong hoàng cung còn muốn lớn hơn một chút. Bánh bao lão bà hắc hắc cười, nói y sớm muốn thử xem ở trong ôn tuyền làm tình làm chuyện, còn nói đây mới là chân chính cá nước thân mật.

Ta là không có vấn đề, bất quá bánh bao lão bà, bụng người to như thế.....Có thể hay không hệ số khó khăn cao một chút?

Bất quá làm được lần thứ tám, ta liền phát hiện ta rất có vấn đề. Bánh bao lão bà từ sau khi mang thai thật là nhu cầu vô độ, thật đáng sợ! Ô ô ô.....Người ta đã không cử, còn muốn làm.....

Bánh bao lão bà cũng nhìn ra vấn đề của ta, cười to nói hoàn hảo y định liệu trước mọi chuyện nên đã chuẩn bị rượu, bởi vì uống rượu xong ta sẽ có một chút thô lỗ, cho nên y không đến vạn bất đắc dĩ là sẽ không lấy ra.

Quả nhiên uống rượu xong, ta liền biến thân trở thành siêu cấp Tiểu Tứ, ôm lấy bánh bao lão bà liền hắc hắc hắc.....

Ngày hai mươi hai tháng mười một, thời tiết kỳ thật không sai.

Ta cuối cùng tỉnh rượu. Bởi vì hôm trước uống một bầu rượu to, siêu cấp Tiểu Tứ duy trì thời gian dài, ta ôm bánh bao lão bà từ trong nước làm đến trên giường, lại từ trên giường làm đến trên bàn cơm, sau đó lại làm đến bên trong hoa viên, toàn bộ hành cung tha một vòng mới lại về trên giường.

Khi lúc ta tỉnh rượu, bánh bao lão bà nhìn qua mặt chết đi, càng không ngừng mở lớn miệng thở dốc, nói: “Trầm thất sách, hẳn là cho người uống nửa bình là đủ rồi.....Quả nhiên lòng tham không có kết cục tốt.....” Rồi mới ôm bụng kêu lên đau đớn.

Ta lúc ấy nóng nảy, hoàn hảo khi rời đi A Nhị có để lại địa chỉ, ta kêu bánh bao lão bà cho ta rượu. Bánh bao lão bà lúc ấy mặt đều tái rồi, ta nhanh chóng nói ta không phải muốn làm, uống rượu biến thân thành siêu cấp Tiểu Tứ tài năng đi tìm A Nhị. Bánh bao lão bà ban đầu còn không muốn, sau thật sự đau bụng đến khó chịu mới cho ta rượu.

Quả nhiên vừa uống rượu, siêu cấp Tiểu Tứ rất nhanh tìm thấy A Nhị, bên người A Nhị không biết lúc nào có hơn một nam nhân, bụng to cùng bánh bao lão bà không sai biệt lắm, thế nhưng việc cấp bách là cứu lão bà!

A Nhị cấp bánh bao lão bà xem qua rồi nói: “Thật bội phục các người, thai loại Sơn mị đánh chết không xong đều có thể bị các người làm được động thai khí, suýt nữa sinh non.”

Bất quá nhìn bộ dáng bánh bao lão bà thực thích, A Nhị ngẫm còn hỏi ta làm sao có thể làm tiểu thụ tiêu hồn đáng phách.

“A Nhị người đều sắp làm phụ thân của hai đứa con, làm sao còn hỏi ta vấn đề này?” Ta không lưu ý nói ra khỏi miệng.

Vốn tưởng rằng A Nhị sẽ thực sinh khí, nhưng là A Nhị tuy rằng thực sinh khí, thì cũng không có giống như trước gõ đầu ta, mà là muốn ta nói cho hắn biết.

Ta đương nhiên sẽ nói cho A Nhị, bất quá làm cái trao đổi, trước khi hài tử được sinh ra, thì A Nhị phải cùng chúng ta cùng nhau ở trong hoàng cung.

Ngày hai mươi ba tháng mười một, thời tiết không tốt!

Nương bánh bao lão bà biết chuyện bánh bao lão bà thiếu chút nữa sinh non, liền nghiêm cấm trước lúc nhi tử sinh ra, ta cùng bánh bao lão bà không được thân mật, còn không cho ta cùng bánh bao lão bà một mình cùng một chỗ, còn đem giường của nàng cũng chuyển đến phòng đến chúng ta, nói muốn coi chừng chúng ta, miễn cho ngoan ngoãn tôn tử của nàng bị chúng ta làm không có.

Ô.....Nhi tử nha, người sớm đi ra được không a? Thế giới bên ngoài thực xinh đẹp, có thật nhiều ăn ngon gì đó, người ở trong bụng bánh bao lão bà một điểm đều không vui!

10. Chương 10: Chương 9

Từ hành cung Tây Kinh trở về liền bị cấm dục, nhaoáng lên một cái lại là hơn hai tháng, tính toán hai ngày sau Đường Tuấn Thượng sẽ sinh, Hoàng thái hậu đối với việc trông giữ bọn hắn cũng thả lỏng rất nhiều, chỉ là phái vài cái tiểu thái giám theo chân bọn hắn, cái này khiến *** trùng quấy phá dâng thẳng lên não hai người.

“Người đi Ngự Hoa Viên mang một cây Thiết mộc lan lại đây cho trẫm.” Đường Tuấn Thượng nghĩ nghĩ, đem tên thái giám cuối cùng cản trở y và Tiểu Tứ đuổi đi chỗ khác.

“A?” Tiểu thái giám há hốc mồm nhìn chằm chằm Đường Tuấn Thượng. Ba thái giám trước thì một đi Ngự thiện phòng nấu mì, một đi Ngự thư phòng tìm sổ tay hướng dẫn sinh con, một đi Chế y phòng lấy quần áo, có vẻ là hắn sống khổ nhất. Bất quá nơi này chỉ có mình hắn, hắn có thể hay không đấu tranh không đi nha, chung quy có ý chỉ của Hoàng thái hậu.....

“A cái gì a, còn không mau đi, muốn trẫm chém đầu của ngươi nha? Nhớ kỹ! Nhất định phải lấy cây lớn nhất nha!”

“Tuân chỉ.....” Kết quả lại vâng lời theo thói quen, hắn liền phụng mệnh chạy ra Ngự hoa viên, khi chạy đến va vào cửa tấm cung “Bàng” một tiếng, hắn mới nhớ tới mình nên đi báo cho Hoàng thái hậu, thế nhưng đã chậm.....

“Hắc hắc, mỹ nhân, chúng ta đã lâu không có thân thiết” Bọn thái giám vừa đi khỏi, Đường Tuấn Thượng lập tức đối với Tiểu Tứ lộ ra ánh mắt mê đắm.

Tiểu Tứ tuy rằng cũng muốn, nhưng là nương bánh bao lão bà từng dặn dò qua.

“Nhưng là nương của ngươi..... Còn có bụng của ngươi.....” Tiểu Tứ sờ sờ bụng Đường Tuấn Thượng đã to bằng hai trái dưa hấu, Tiểu Tứ lập tức cách da bánh bao đập hắn một đập, hắn cuống quýt rút tay lại, nhi tử giống như không cao hứng lắm.....

“Sợ cái gì!” Đường Tuấn Thượng không vui nhìn Tiểu Tứ, y đã bắt đầu cởi quần áo của mình: “Người động tác chậm một chút không phải là được rồi sao.”

Đường Tuấn Thượng toàn thân trần trụi đỉnh một cái bụng to, nửa nằm ở trên giường, câu dẫn Tiểu Tứ: “Mỹ nhân, đến nha.....”

Tiểu Tứ nuốt nuốt nước miếng, dục vọng nhần đã lâu lập tức có phản ứng. Cũng đúng nga, làm chậm một chút hẳn là không có chuyện gì, coi như là cùng nhi tử cùng nhau làm vận động, bồi dưỡng bồi dưỡng cảm tình.....

“Bánh bao lão bà, ta đây đến đây!” Nói xong Tiểu Tứ lập tức đánh về phía Đường Tuấn Thượng, nghiêng người tránh đi bụng to của Đường Tuấn Thượng, hôn môi Đường Tuấn Thượng từ sau khi hoài bảo bảo càng trở nên mị hoặc, ngày càng co dãn, làn da màu mật ong ngày càng bóng loáng.

Hai người giống như xát y bản (tắm gỗ giặt đồ thời xưa) cùng quần áo mà ma sát lẫn nhau. Tựa hồ bất mãn với hành động của phu phu Tiểu Tứ và Đường Tuấn Thượng, Đường Tuấn Thượng chỉ cảm thấy bụng mạnh mẽ run rẩy một chút, còn có điểm đau.

“Mỹ nhân thật gấp gáp, quần áo đều không cởi.....”

“Bánh bao lão bà muốn ta cởi sao?”

“Có cần mammals tai họa kia là được, cởi hay không cởi có cái gì quan hệ!”

Đường Tuấn Thượng ngoái đầu trắng mắt liếc nhìn Tiểu Tứ, vào trong mắt Tiểu Tứ là phong tình vạn chủng, càng thêm tâm viên ý mã, lập tức hoàn toàn không để ý bụng to của Đường Tuấn Thượng, nửa cởi quần trực đảo hoàng long.

Chỉ là đang định bắt đầu vận động đảo bánh mật thì Tiểu Tứ đột nhiên dừng lại: “Bánh bao lão bà..... Ta giống như..... Giống như đụng tới cái gì.....”

“A?” Đường Tuấn Thượng thoáng nâng thân mình, miễn cưỡng mở hai mắt đăm đăm nhìn Tiểu Tứ.

“Ta sẽ không phải là đụng tới nhi tử đi.....” Hắn thân thủ lau mồ hôi phía dưới.

“Không, không thể nào..... Sẽ chạm đến? Ô!! A! A.....” Đường Tuấn Thượng đột nhiên bắt đầu rên rỉ.

“Bánh bao lão bà? Ta còn chưa có bắt đầu.....” Tiểu Tứ không rõ nhìn Đường Tuấn Thượng, không biết có phải hay không là do ảo giác, hắn cư nhiên cảm giác bụng bánh bao lão bà lặn lội vài cái.

“Ô..... Bụng trầm đau quá.....Sẽ không phải muốn sinh đi.....” Đường Tuấn Thượng có chút e ngại che lấy bụng, bụng giống như bắt đầu mềm xuống.

“A?” Tiểu Tứ hoang mang rối loạn muốn rời khỏi người Đường Tuấn Thượng, mới rút ra một nửa không nghĩ tới thân thể Đường Tuấn Thượng đột nhiên cứng ngắt, gắt gao giữ chặt kê kê của hắn.

“A..... Bánh bao lão bà, người buông ra..... Ta nên đi ra.....” Co nhanh như vậy, hắn đi tới cũng không phải lui cũng không được, quả thực là muốn mạng của hắn!

“Ô.....” Đường Tuấn Thượng chỉ cảm thấy bụng mình mạnh mẽ co rút lại một chút, cứng rắn như túi da trâu, cũng không phải là y không muốn mỹ nhân rút ra khỏi cơ thể, nhưng là nhi tử không chịu nhả ra thì y có biện pháp gì a.....

Giằng co một hồi lâu, lúc Tiểu Tứ tưởng rằng mình sắp trở thành thái giám thật sự, Đường Tuấn Thượng mới chậm rãi thả lỏng, hắn cũng cuối cùng thở dài nhẹ nhõm một hơi đi ra.

“Bánh bao lão bà, ta đi báo cho nương của người cùng A Nhị.....”

“Đợi đã.....”

Xảy ra chuyện gì? Tiểu Tứ nhanh chóng tiến lên, cổ hết sức đỡ Đường Tuấn Thượng đứng dậy.

Đường Tuấn Thượng đầy mặt đỏ bừng nói: “Trăm muốn trước đi nhà xí.” Mấy trận đau đón qua đi, y cảm giác phế vật trong bụng sắp bị bài trừ ra.

“A? Vạn nhất đem nhi tử cũng thuận tiện rớt xuống bờ xí thì làm sao đây?” Tiểu Tứ lo lắng Đường Tuấn Thượng dùng lực quá mạnh, thuận đường đem nhi tử lôi ra.

“Nhưng là trăm nhịn không được, người bồi trăm, cùng lắm thì đến lúc đó người đem nhi tử vớt đi ra..... Không được, trăm lập tức muốn ngồi nhà xí!”

Nhưng là hảo bản.....Tiểu Tứ còn chưa nói ra khỏi miệng, bản thân sản phụ Đường Tuấn Thượng đã không nín được chạy tới nhà xí, Tiểu Tứ chỉ phải đi theo sau hầu hạ.

Bất quá, Đường Tuấn Thượng đến cùng cũng không hy vọng nhi tử cứ như vậy rớt xuống bờ xí, nên không dám thực dùng sức.

Ép buộc nửa ngày, Đường Tuấn Thượng mới quay về nằm trên giường, lúc này y đã cảm giác đau đớn tăng lên, lúc trước cái loại trình độ này căn bản là một đĩa lót dạ, thế là bắt đầu khóc kêu trời đất, kinh động toàn bộ hoàng cung, cuối cùng mọi người đều biết Hoàng đế sắp sinh!

Hoàng thái hậu lúc được thông tri Đường Tuấn Thượng muốn sinh thì nàng cũng là không vội, nàng là người từng trải, biết sinh hài tử không nhanh như vậy, mang một ít bánh cùng trà thượng hạng, lại nhân nhả lững thững đem đưa đi qua, chỉ kém chuẩn bị thêm một tờ báo.

Nghe Đường Tuấn Thượng kêu to thê thảm, nàng cũng tuyệt không an ủi hai câu, còn thực giọng mát nói: “Ai gia nói nha, Hoàng nhi người cứ hét như thế, lát nữa thật sự phải sinh, sẽ một điểm khí lực đều không có, đến lúc đó sẽ là một xác hai mạng nha.”

Hiếu con không ai bằng mẹ, nhi tử của nàng không có ưu điểm gì, ưu điểm lớn nhất chính là quý trọng mạng sống, quả nhiên nàng chỉ nói như thế, Đường Tuấn Thượng lập tức không còn la hét, chỉ là nức nở, giống như đang chịu bao nhiêu ủy khuất.

Thiệt, ai sinh hài tử không phải như vậy, dù cho người là Hoàng đế cộng thêm là cái nam nhân, cũng là cấp cữu cữu thấp đèn ***g!! Như cũ!

Bất quá lại nói, chính nàng đều có điểm hoài nghi nàng có phải hay không là thân mẹ ruột của Đường Tuấn Thượng, nhìn Đường Tuấn Thượng bình thường đáng vẻ lưu manh, không biết nhân gian khó khăn mà giờ phút này mặt Đường Tuấn Thượng tràn ngập thống khổ, nàng cứ nhiên cảm giác vô cùng sáng khoái.

Chỉ là Đường Tuấn Thượng không nhẫn nại được bao lâu, liền hướng Tiểu Tứ bên cạnh làm nũng.

“Ô..... Mỹ nhân, trăm đau quá, trăm không cần sinh”

Tiểu Tứ nhanh chóng nắm chặt tay Đường Tuấn Thượng an ủi nói: “Bánh bao lão bà, không có việc gì, giống như người vừa thượng nhà xí, lại hơi dùng lực một chút, nhi tử liền lôi ra được.”

“Ô..... Nhưng là hiện tại trăm liền đau chết”

“Ngoan, sinh xong chúng ta sẽ không sinh nữa.” Tiểu Tứ vì Đường Tuấn Thượng lau mồ hôi, hắn cũng thực đau lòng bánh bao lão bà.

Đường Tuấn Thượng cảm động bổ nhào vào trong lòng Tiểu Tứ, quả nhiên y không có nhìn lầm, vẫn là mỹ nhân tốt nhất.

Đợi đến khi Lý thái hậu phục hồi tinh thần lại, Đường Tuấn Thượng cùng Tiểu Tứ không biết vào lúc nào cứ nhiên miệng đối miệng hôn lên, nàng đương trường đầy mặt hắc tuyến cộng thêm mồ hôi chảy dài. Đây hai vị đến tột cùng có hay không hiểu rõ tình huống hiện tại nha!

Chỉ là Hoàng thái hậu sống đến bây giờ mới đột nhiên phát hiện, nguyên lai nàng là cái ‘hủ nữ’ ngằm nha, đối với màn trình diễn hôn nhau của nhi tử nàng lại thích ứng nhanh đến thế, hai lần trước bởi vì lo lắng vấn đề tôn tử, đều không có hảo hảo xem xét.....

Mà bên kia, A Nhị còn lại là đầy mặt khó chịu cùng Triệu Đại Ngưu chạy tới. Hắn khuyên bảo nửa ngày, khó được Triệu Đại Ngưu vẫn bởi vì bụng lớn dần không chịu bước ra cửa phòng lại đồng ý cùng hắn đi dạo trong Ngự hoa viên, chuẩn bị vận động để sau này sinh hài tử dễ hơn, lại bị tiểu thái giám vội vàng chạy tới đánh gãy.

Hắn vốn muốn nói sinh hài tử nào có mau như vậy, định kêu chờ một chút, ai biết nguyên bản còn bởi vì bụng to không dám gặp người Triệu Đại Ngưu không nói hai lời, liền bắt hắn đến đỡ đẻ cho Đường Tuấn Thượng, làm cho trong lòng hắn chua chua.

Lúc trước cũng là như vậy, Tiểu Tứ muốn hắn vào ở trong cung, hắn vốn chết sống không chịu, không nghĩ tới nguyên bản bởi vì bụng to mà giấu mình ở trong phòng, ngày thường nửa bước cũng không muốn ra khỏi cửa – Triệu Đại Ngưu vừa nghe Hoàng Thượng có chuyện, cư nhiên bắt chấp bụng to, đáp ứng Tiểu Tứ, suốt đêm kéo hắn vào hoàng cung.

A Nhị càng nghĩ càng khó chịu, người một vũ phu, không có việc gì làm sao lại trung quân ái quốc như vậy!

Hắn vừa vào phòng, cư nhiên nhìn thấy Đường Tuấn Thượng sắp sinh đang cùng Tiểu Tứ hôn môi nồng nhiệt, lập tức bên tai vang lên tiếng quạ đen hợp xướng, nhưng đáng buồn là, trong lòng hắn lại là thập phần hâm mộ.

Đừng nói hôn, chỉ cần con trâu quật cường bên cạnh chủ động ôm hắn một cái, hắn đều cảm giác cuộc đời này không uổng. Vì cái gì người với người lại khác biệt lớn như vậy..... Chẳng lẽ hắn còn không được người yêu mến bằng Tiểu Tứ?

U oán nhìn về phía người cũng như tên Triệu Đại Ngưu, phát hiện bên trong mắt Triệu Đại Ngưu cư nhiên là tràn đầy lo lắng cho Đường Tuấn Thượng, lòng hắn liền hận càng thêm hận.....

Đường Tuấn Thượng bị Tiểu Tứ hôn đến thiếu chút nữa quên thân phận sản phụ của mình, đến khi bụng đột ngột mãnh liệt căng thẳng, cộng thêm cái kia trong bụng thuận chân đá bụng y hai cái, đau đến y dùng sức cắn môi Tiểu Tứ, thiếu chút nữa đem một miếng thịt trên môi Tiểu Tứ cắn rớt xuống.

Tiểu Tứ đau nhưng kêu la không được, đợi đến khi Đường Tuấn Thượng thật vất vả nhả ra, hắn nhanh chóng sờ sờ môi, hoàn hảo hoàn hảo, chính là chảy chút máu, còn tưởng rằng môi đã muốn bị cắn rớt xuống.

“Đau quá..... Trẫm không cần sinh” Đường Tuấn Thượng cuối cùng cảm nhận được sinh hài tử nguyên lai không phải là chuyện đơn giản như vậy, y vẫn tưởng rằng nhiều nhất cùng táo bón không khác gì nhau, ô..... Hối hận lúc trước không nên nha.....

Bụng đột nhiên phát trướng, cái kia trong bụng giống như đang mấp máy đi xuống, giây tiếp theo Đường Tuấn Thượng có thể cảm giác được hậu đình trở nên vướng vướng, chậm rãi có cái gì chảy ra, có vẻ còn có điểm dính dính. Chính mình rõ ràng vừa đi phượng tiện qua..... Chẳng lẽ là tiêu chảy?

Chuyện ngưng ngừng như thế y làm sao có thể nói cho mỹ nhân đây..... Vẫn là nhanh đến nhà xí.....

Đường Tuấn Thượng mới muốn đứng dậy, lại bị bụng kịch liệt co rút đau đớn kéo xuống, nằm ở trên giường chân muốn động cũng không động nổi.

“Bánh bao lão bà, người xảy ra chuyện gì?” Thấy Đường Tuấn Thượng giống như có ý muốn rời giường, Tiểu Tứ lập tức khẩn trương hỏi.

“..... Cái kia.....” Tuy rằng thật không tốt để mở miệng, Đường Tuấn Thượng lại cảm giác được một ít chất lỏng dính dính từ trong cơ thể chảy ra, quần bách nói: “Trẫm..... Muốn lên..... Nhà xí.....”

“Nhưng là không phải mới thượng qua.....”

“Ô!! Trẫm..... Trẫm..... Ô a!!” Đường Tuấn Thượng ai gọi (ai oán + kêu to) khiến hai chữ cuối cùng trở nên mơ hồ không rõ, Tiểu Tứ vẫn là không biết y muốn như thế nào.

“Bánh bao lão bà, người nhẩn nại một chút, hài tử đi ra rồi lại đi tiếp, được không nha.....”

Đường Tuấn Thượng nổi giận nhìn Tiểu Tứ đang hoàn toàn không có cách, dùng một nửa khí lực rống to: “Trẫm đang tiêu chảy lap!”

Lời này vừa nói ra, trong phòng nhất thời lặng ngắt như tờ, ngay cả quạ đen đều yên lặng không thêm kêu.....

Triệu Đại Ngưu thật sự thực trợn mắt há hốc mồm, không nghĩ tới Hoàng đế vạn dân kính ngưỡng đúng là như vậy.

Lúc trước lúc hần tiến cung chỉ biết là Hoàng đế mang thai, chính mình là người từng trải, đương nhiên biết nam nhân mang thai là cỡ nào để người chịu đả kích, nghe nói Hoàng đế là vì hậu cung vẫn không có hoàng tử nên mới hy sinh như thế, trong lòng còn rất bội phục vị Hoàng đế này. Mỗi người đều nói Hoàng đế ngu ngốc vô năng, nhưng có tinh thần hy sinh như vậy, đủ thấy tâm trách nhiệm của Hoàng Thượng.

Lúc này cũng bất chấp xấu hổ mình đang mang bụng to, kéo A Nhị vào cung.

Nhưng từ lúc tiến vào đến bây giờ, hình tượng vị Hoàng đế này làm sao cùng trong cảm nhận của hần chênh lệch càng lúc càng lớn.....Không tự giác sờ lên bụng mấy ngày nay luôn luôn ần ần co rút.

Hần cũng từng trải qua đau đớn một lần sinh sản, người thô kệch như hần đều khó có thể chịu đựng, huống chi thân thể Hoàng Thượng tôn quý như vậy, vì thế không hình tượng cùng khác thường cũng là thực tự nhiên.

Nghĩ như thế, Triệu Đại Ngưu bức bách chính mình không ngừng nhớ lại kinh nghiệm lần đầu tiên sinh sản khuất nhục, hy vọng có thể hỗ trợ Hoàng Thượng một lần.

Tuy nói nam tử mang thai khác với nữ tử, thể nhưng hài tử Sơn mị bộ tộc vì bảo hộ bản thân, nên nước ối cùng màng thai vào lúc thai nhi hình thành cũng là lúc tự sinh ra, việc này người thường bọn họ lại nơi nào biết được, nhớ rõ khi đó nước ối trào từ hậu huyết của hần, mới đầu cũng nghĩ bụng mình hỏng.....

“A..... Hoàng Thượng chắc là vỡ nước ối.....”

Cái này Hoàng thái hậu cũng trở nên khẩn trương: “Như thế nói Hoàng thượng muốn sinh? Ai gia sắp nhìn thấy hoàng tôn? Thật sự là quá tốt! Hoàng nhi người cố gắng!”

Mẫu hậu người nói thật nhẹ nhàng.....Đường Tuấn Thượng chỉ hận không có nghe thấy lời Hoàng thái hậu, tiếp tục tự mình rên rỉ.

Nghe được lời Hoàng thái hậu nói, Tiểu Tứ cũng bắt đầu vừa hưng phấn lại khẩn trương: “Bánh bao lão bà, người nhìn nhẩn, lập tức qua!” Nhanh chóng kéo A Nhị qua: “A Nhị, người mau đỡ đỡ cho bánh bao lão bà nha!”

“Ta cự tuyệt! Bằng cái gì muốn ta giúp người khác đỡ đỡ..... Ghê tởm chết.....” Hần không vui nhìn về phía Tiểu Tứ, cũng không phải không biết hần có tính khiết phích, hận nhất cùng người ngoài có tiếp xúc thân thể, nhiều nhất ở bên cạnh chỉ đạo một chút, xem như cho huynh đệ mặt mũi.

“Vậy người cảm giác đỡ đỡ cho ta.....Cũng thực ghê tởm?” Triệu Đại Ngưu không nghĩ tới A Nhị sẽ nói như thế, không biết vì sao trong lòng lải rải. Nếu cảm giác ghê tởm, làm gì lại một mực khiến hần tiếp tục hoài thai?

A Nhị liếc ngang nhìn nam nhân đầu gỗ trước mắt, đến bây giờ còn cự tuyệt tâm ý của hần sao? A Nhị cơ hồ tức giận gầm nhẹ: “Người đương nhiên không giống với người khác, người cũng không phải người khác!”

“Mặc kệ thế nào, người đáp ứng ta phải thay Hoàng Thượng.....” Hoàn toàn lâm vào chua xót của mình, căn bản không đi lý giải lời A Nhị, Triệu Đại Ngưu trầm muộn nói, cho đến bây giờ hần vẫn là rất khó đem hai chữ ‘đỡ đỡ’ nói ra khỏi miệng.

“A!!”

Đang lâm vào giây dựa hai người tựa hồ cũng bắt đầu có chút quên đi tình huống hiện tại, thẳng đến nghe được Đường Tuấn Thượng kêu to như heo sắp chết, khiến A Nhị không thể không bắt đầu nhìn thẳng vào bánh bao lão bà của đệ đệ hần.

Hét cái gì mà hét, lúc trước A Ngưu nhà hần chưa từng phát ra tiếng hét khó nghe như vậy!

“Hừ..... Tiểu Tứ, nói lão bà của người không cần lại phát ra thanh âm giết heo.....”

“Cư nhiên.....Nói.....Nói trầm.....Ồ.....Trầm muốn chém người.....Ồ!!” Đường Tuấn Thượng chưa từng bị người khác đem ra so sánh với heo, thật muốn lập tức gọi người đến đem A Nhị đá bay đi, nhưng là bụng đau không chịu được a.....

Người này tử tiểu quỷ, phụ hoàng người bị người mắng, người còn vỗ tay hò hét.....

Cái này khiến y cảm giác càng đau, nhưng vừa nghĩ đến A Nhị đem y so sánh với heo, y mạnh mẽ đem tiếng tru nuốt xuống, chỉ có thể “Ồ” nột tiếng.

“Bánh bao lão bà, chém A Nhị sẽ không có người đỡ để cho người..... Nhịn một chút, hài tử rất nhanh liền đi ra” Tiểu Tứ sợ Đường Tuấn Thượng thật sự muốn giết A Nhị nên liên tục khuyên bảo.

Nghe thấy Hoàng đế muốn chém A Nhị, Triệu Đại Ngưu cũng khẩn trương lên, bắt chắp bụng to chậm rãi bắt đầu đau, đẩy đẩy A Nhị, chẳng lẽ hắn thật muốn bị giết sao? Bụng to mình như thế, liền tính vô công có tốt thế nào cũng cứu không được hắn!

Cảm giác được bên hông truyền đến lực đẩy mạnh, A Nhị không tình nguyện đi lên trước, ăn dấm chua mà nghĩ bất kỳ ai trong lòng Triệu Đại Ngưu đều quan trọng hơn hắn. Giữ yên lặng sờ sờ bụng Đường Tuấn Thượng, nhíu mày, bụng này.....

“Thai vị đảo ngược.....” Không chỉ thế, hơn nữa.....

“Kia có nặng lắm không?” Tiểu Tứ lập tức khẩn trương hỏi.

“Ta sẽ đè bụng y xuống, Tiểu Tứ người đem bàn tay vói vào, bắt đến chân hài tử đem nó lôi ra ngoài.” Trước mặt kệ, làm xong mọi chuyện lại nói tiếp, cũng phải cùng mỡ đầu ngưu nói rõ ràng, A Nhị cực kỳ miễn cưỡng dùng tay đè bụng Đường Tuấn Thượng. Muốn hắn đem bàn tay tiến vào chỗ đó của nam nhân là hoàn toàn không có khả năng! Đương nhiên ngoại trừ A ngưu nhà hắn.

Vốn nên chỉnh lại vị trí thai vị, thế nhưng hiện tại phương pháp này cũng không nên dùng, chỉ có thể dùng tay lôi hài tử ra, nay đứa nhỏ này đã lâm bồn, nhất định phải mau chóng đi ra, bằng không thực dễ dàng nghẹn chết trong bụng mẫu thể. Hắn đã chọn lấy phương pháp sinh nở ít nguy hiểm cho Đường Tuấn Thượng, còn lại phải trông vào vận khí.....

Đương nhiên những lời này hắn vẫn không tính toán nói cho Tiểu Tứ, nếu nói phổng chừng tình huống chỉ biết so với hiện tại càng không xong.

Tiểu Tứ a, đừng nói huynh đệ không chiếu cố người, kiến thức chuyên nghiệp như thế dù có nói thì người cũng không hiểu, còn chỉ biết loạn trung thêm phiền, bất quá tin tưởng phụ thê các người gốc như vậy, nhất định gốc nhân sẽ có gốc phúc!

“A, a, a!! Không cần!! Rút tay ra đi!! A!!”

Đường Tuấn Thượng không hề nghĩ đến Tiểu Tứ thật sự đem tay toàn bộ đều nhét vào đi, ô.....Tuy rằng chỗ đó của y phẩm chất rất tốt, mềm dẻo có thừa, co giãn siêu tốt, thế nhưng y đối với quyền giao một điểm hứng thú đều không có, lại nói làm thêm vài lần thực dễ dàng đem nơi đó biến lỏng, tin tưởng mỹ nhân cũng không thích.....

Bởi vì tay Tiểu Tứ tiến vào, Đường Tuấn Thượng gấp gấp co rút lại hậu huyết, chèn ép hài tử trong cơ thể, mà thai nhi trong cơ thể lập tức đối với hành động này của Đường Tuấn Thượng làm ra cường liệt kháng nghị, Đường Tuấn Thượng cảm giác xú tiểu tử này tựa hồ đang lấy nắm tay đánh mình.....

Người này nghịch tử, ngay cả phụ hoàng người đều đánh, đi ra nhất định ta phải đánh người!

Tay A Nhị đặt ở trên bụng Đường Tuấn Thượng lập tức liền cảm giác được, Đường Tuấn Thượng chẳng những không hỗ trợ, còn gấp gấp co rút lại hậu huyết, làm chuyện cùng tự sát không khác nhau, thật muốn mặc kệ tên gốc này!

Bất quá ngẫm lại mình lại càng không đúng, cứ nhiên gọi huynh đệ gốc của mình đỡ đỡ, Hoàng đế này không bị giết chết, coi như là tổ tiên tích đức, chỉ phải áp chế tính tình, không kiên nhẫn nói: “Thả lỏng, nếu người không muốn hài tử chết.....”

“Bánh bao lão bà, người nghe A Nhị, mau thả lỏng, ta đã bắt được chân hài tử rồi a!” Tiểu Tứ giống như bên trong ổ gà mò trứng gà mò đến nửa ngày, lúc Đường Tuấn Thượng không ngừng phát ra tiếng la giết heo, cuối cùng mò đến chân hài tử.

Mỹ nhân cứ nhiên còn muốn y thả lỏng, Đường Tuấn Thượng ủy khuất đến cực điểm, y bị tay Tiểu Tứ giáo đến đều ghê tởm muốn phun ra, còn đau càng thêm đau, làm sao thả lỏng?

Thật giận, đợi hài tử đi ra liền đem mỹ nhân và hài tử đánh một trận! Nói thế nào mỹ nhân cũng là đầu sỏ gây nên.....Còn có mầm tai hoạ kia..... Nhất định phải làm cho nó nhận trừng phạt!

Lý thái hậu cuối cùng ý thức được Đường Tuấn Thượng sinh nở nhận không ít nan đề, dùng kinh nghiệm của nàng chỉ bảo Đường Tuấn Thượng bắt đầu sinh sản hô hấp chi pháp.

“Hoàng nhi nha, đến, làm theo mẫu hậu, chậm rãi hít một hơi lại chậm rãi thở ra.....Đúng..... Hô..... Hấp..... Hô.....”

Đường Tuấn Thượng chỉ cầu có thể giảm bớt thống khổ, hiện tại có kêu y học cái gì y cũng học, chính là cho y học cầu bò có thể không đau chút thì y cũng vui vẻ học. Quả nhiên giống như thoải mái hơn một chút, ai oán nhìn về phía Hoàng thái hậu, vừa rồi vì sao không nói.

Lý thái hậu chợt dạ mỉm cười, không đến lúc thích hợp thì làm sao có thể biểu hiện năng lực của mình đâu.....

Bất quá phương pháp này không kéo dài được bao lâu, tại Tiểu Tứ cực độ không có kỹ xảo lôi kéo, Đường Tuấn Thượng đột nhiên hiểu rõ một sự kiện, trên đời này không có đau nhất chỉ có càng đau! Ngay cả hài tử chưa sinh ra này cũng tự biết mình tốt, cũng bội phục chính mình gân cốt cường tráng, cứ nhiên không bị cha của hắn kéo đến thiếu cánh tay thiếu cái chân.

“A!! Trăm không cần sinh” Đường Tuấn Thượng đau đến đến rơi lệ, rất đau, y lúc này kiên quyết không sinh!

“Bánh bao lão bà, nhanh nhanh, chân hài tử đã đi ra, lại dùng lực!”

Nghe thấy Tiểu Tứ kêu to, Đường Tuấn Thượng quả thật cảm giác có cái gì này nọ treo tại cửa huyết, cảm giác giống như thượng nhà xí, xem ra mỹ nhân không có lừa y, cùng thượng nhà xí quả thật có chút giống nhau.

“A!!” Đường Tuấn Thượng như là đột nhiên giác ngộ, dùng sức một phen, cuối cùng vào lúc y biết cơ thể người có thể chịu đựng bao nhiêu đau đớn, liền cảm giác có một đồng tử trong cơ thể đi ra

Quả nhiên là ngốc nhân có ngốc phúc, A Nhị thoáng thở dài nhẹ nhõm một hơi, nhìn tiểu anh nhi nghẹn đỏ mặt khóc không được, nói với Tiểu Tứ: “Đánh mông hắn.”

“Úc!” Không nghĩ tới Tiểu Tứ cứ nhiên kéo hai chân như nhũn ra của Đường Tuấn Thượng, liền ở trên mông y hung hăng đánh một bàn tay, nháy mắt khiến Đường Tuấn Thượng đang hôn mê tỉnh táo lại.

A Nhị đầy mặt hắc tuyến, ngược lại là khó được đối với Đường Tuấn Thượng đồng tình một phen, cứ nhiên yêu thượng huynh đệ này của hắn: “Ta là chỉ hài tử.” Đảo mắt nhìn về phía tiểu thí hài vừa mới sinh cả người nhiều nếp nhăn, liền càng thêm đồng tình, đứa nhỏ này nếu có thể ương ngạnh trưởng thành, tuyệt đối là tiểu cường trong tiểu cường, hoàn toàn xứng đáng làm vua Tiểu cường!

Tiểu Tứ nhanh chóng trên mông hài tử bỏ một chút.

Phun ra uế vật trong miệng, tân sinh nhi tử cuối cùng “Oa!!” một tiếng khóc ra.

“Cho trăm xem xem!” Tỉnh táo lại, Đường Tuấn Thượng cảm thấy bụng còn có chút đau, khẩn cấp muốn tìm nhi tử tính toán sổ sách, giống như ôm dưa hấu mà ôm lấy nhi tử, trên dưới đánh giá một phen.....

Quá xấu! Nếu không phải thật là từ trên người y rớt xuống, y đều phải hoài nghi đứa nhỏ này có phải hay không chính mình thân sinh, một điểm đều không có kế thừa huyết thống tốt đẹp của y và mỹ nhân.

Cuối cùng, tầm mắt y dừng ở dưới thân anh nhi, nhìn nửa ngày như là đang tự hỏi cái gì, trong chốc lát mới ghét bỏ nói: “Thứ đó thật nhỏ, đều nhanh nhìn không ra là nhi tử!” (nhi tử: con trai)

“Mau cho ta ôm một cái.” Tiểu Tứ chưa từng thấy qua tân sinh nhi tử nên hưng phấn lạ thường, từ trong tay Đường Tuấn Thượng ôm lấy, thật mềm! Giống như kẹo đường..... Không biết có thể cắn một ngụm hay không.....

Vừa tự hỏi, tay Tiểu Tứ không cẩn thận vừa trượt, thiếu chút nữa liền đem hài tử đập đến trên mặt đất, hoàn hảo Triệu Đại Ngưu mau tay nhanh mắt, một bàn tay tiếp được hài tử, chỉ là bụng đột nhiên thoáng trều, bắt đầu đau đớn kịch liệt.

Cảm giác được thân thể Triệu Đại Ngưu chợt chấn động một chút, A Nhị lập tức khẩn trương hỏi: “Xảy ra chuyện gì?”

“Ta..... Bụng.....” Nguyên bản vẫn ẩn nhẫn Triệu Đại Ngưu thấy Đường Tuấn Thượng đã sinh, thở dài nhẹ nhõm một hơi, hơn nữa nước ối tựa hồ đã vỡ, không thể lại nhẫn nại, đỏ bừng mặt ấp úng nói: “Sợ là.....Phải..... Ô.....” Không được.

Trong tay hắn còn ôm Đại hoàng tử, không dám ngồi xổm thân thể đau đớn xuống, rõ ràng đã mồ hôi ướt đầm, vẫn là gắng gượng ôm tiểu hài tử.

A Nhị lập tức nổi giận giống như linh cẩu, đem tiểu hài tử ném cho Hoàng thái hậu đang đứng bên cạnh, đột nhiên thả ra chút khí thế, lập tức liền trở nên mạnh mẽ vô cùng, ôm lấy thân mình cao lớn của Triệu Đại Ngưu.....

“Thả ta.....”

“Câm miệng!” A Nhị không cần nghĩ cũng biết A Ngưu dường như là một nam nhân ngốc, khẳng định lại vì đủ loại lý do mạo danh kỳ diệu mà nhẫn nửa ngày, quả thực buồn bực làm hắn sắp học máu!

Đường Tuấn Thượng nhìn A Nhị đi ra ngoài, đột nhiên lại cảm giác bụng mình truyền đến trường đau quen thuộc: “Đau quá.....” Sở bụng mới phát hiện, chỗ đó chỉ là nhỏ đi một nửa.

Tiếng khóc thét của Đường Tuấn Thượng làm Tiểu Tứ cũng chú ý tới, bụng Đường Tuấn Thượng vẫn là có chút lớn không bình thường.

“A Nhị.....”

Muốn gọi lại A Nhị, A Nhị cũng không quay đầu lại, nói: “Trong bụng còn có một cái, trước lạ sau quen, này các người tự mình thu phục!”

Hung tợn trừng mắt nhìn A Ngưu đang nghe nói Đường Tuấn Thượng trong bụng còn có một cái, Triệu Đại Ngưu khẳng định tính toán trước để hắn đỡ đỡ cho Hoàng đế mà bắt đầu giấy dựa, bước nhanh đi ra. Nếu không phải nam nhân này còn phải sinh hài tử, hắn nhất định lấy búa trực tiếp đem A Ngưu gõ choáng!

Nhìn bóng dáng A Nhị rời đi, Tiểu Tứ cùng Đường Tuấn Thượng hai mặt nhìn nhau, y đây là mua một tặng một, không tính đây là lần thứ hai..... Làm sao đây.....đồng loạt nhìn về phía Hoàng thái hậu một bên.

Hoàng thái hậu đã hoàn toàn chìm trong vui sướng khi làm nãi nãi, đối với bảo bảo mới sinh ra lộ ra tươi cười dữ tợn: “Bảo bảo ngoan, phụ hoàng của người Ai gia không thể dạy tốt, lúc này đây nhất định đem người dạy dỗ thật tốt, khiến người ba tuổi có thể thuộc Ngũ kinh tứ thư, bốn tuổi sẽ viết thi từ khúc phú, năm tuổi đã lên núi đánh lão hổ, ha ha ha ha!!”

Nói cách khác bọn Tiểu Tứ và Đường Tuấn Thượng không được nàng nhìn đến dù là một cái liếc mắt!

Đường Tuấn Thượng nhìn về phía Hoàng công một bên luôn luôn chăm lo đổi nước ấm, rống giận: “Còn không truyền Thái y cùng bà đỡ cho trẫm!”

Bất quá, Đường Tuấn Thượng đợi không được Hoàng công công truyền đại thái giám, đại thái giám truyền tiểu thái giám, tiểu thái giám lại đi truyền Thái y, thái y lại đăng ký thời gian vào cung.

Ai nói sinh hài tử không đợi được, những lời này là một điểm cũng không có sai.....

Hoàng công công chạy ra không bao lâu, bụng Đường Tuấn Thượng lại truyền đến đau đớn quen thuộc, thế là y lại một lần nữa khóc trời gào đất.

“Mỹ nhân..... Ô.....Bụng trẫm đau quá.....”

Tiểu Tứ chỉ cảm thấy Đường Tuấn Thượng thật đáng thương, vừa mới đau lợi hại như vậy, hiện tại lại phải trải qua một lần, hắn vô cùng đồng tình ôm lấy Đường Tuấn Thượng, cũng khóc rống rơi lệ: “Bánh bao lão bà thật đáng thương, ô ô ô, đều là ta sai..... Chúng ta không sinh, được không a.....”

Hai người khóc rống ôm thành một đoàn, người không biết còn tưởng rằng bọn họ đang trải qua cái gì sinh ly tử biệt đâu.

Cuối cùng tiếng khóc của bọn họ kinh động đến Hoàng thái hậu bên cạnh đang tự cổ tự vui, nàng lấy lại tinh thần mới nhìn thấy bộ dạng hiện tại của bọn họ, trực tiếp đầy mặt hắc tuyến, người không biết còn tưởng rằng nàng muốn chia rẽ bọn họ đâu. Không nghĩ tới bụng nhi tử của nàng thần kỳ như vậy, lập tức liền hoài hai cái, thật sự là phụ quân trên trời phù hộ.

“Hoàng nhi nha, ngươi còn có khí lực khóc nha, nói vậy thai nhi này cũng không trở ngại.” Ha ha, thể lực của Hoàng nhi thật không sai, chắc là hai người kia trong lúc tạo người, không ngừng kịch liệt vận động mà kéo theo thể lực cũng tiến rất xa, nàng có phải hay không hẳn là hướng dân chúng toàn quốc đề xướng tăng mạnh vận động trên giường đâu?

Đường Tuấn Thượng thực bất mãn nhìn về phía mẫu hậu, y hiện tại đang cùng mỹ nhân chìm trong không khí lãng mạn, mẫu hậu xuất hiện thật sự là phá hư không khí.

Tiểu Tứ cũng biểu hiện ra bất mãn, vừa rồi hẳn đều cảm giác mình là tiểu công trong ngực văn đầu, làm tốt một hồi sẽ qua, còn có thể lấy bó lớn nước mắt của quần chúng, giấc mộng tốt đẹp cứ như vậy bị phá hỏng

Đang muốn kháng nghị, Đường Tuấn Thượng mạnh nắm chặt quần áo Tiểu Tứ, Tiểu Tứ khẩn trương cầm tay Đường Tuấn Thượng: “Bánh bao lão bà, bụng ngươi vừa đau, ngoan, không có việc gì, A Nhị nói trước lạ sau quen, này bảo bảo thứ hai cũng sẽ quen thuộc mà tự đi ra!”

Đường Tuấn Thượng khuôn mặt đầy khổ nhìn về phía Tiểu Tứ nói: “Bảo bảo giống như quả thật rất quen thuộc con đường này, đã tới cửa”

“Gi?”

“A!!”

“A!!”

Đường Tuấn Thượng cầm tay Tiểu Tứ hung hăng dùng chút lực, làm cho Tiểu Tứ cũng phát ra tiếng kêu thảm thiết.

Khi hai người đồng thời phát ra hai tiếng kêu thảm thiết cắt ngang bầu trời, liền nghe đến “Oa!!” một tiếng tiếng khóc vang dội như tuyên cáo anh nhi tự mình ra đời.

Đường Tuấn Thượng lúc này không kịp liếc mắt nhìn hài tử mới ra đời, liền hư thoát ngã xuống, nào biết sau đầu vừa vận dụng tới mép giường, lập tức chỉ cảm thấy đầy trời đều là tiểu tinh tinh chọt lóe chọt lóe sáng ngời trong suốt, giây tiếp theo sao trời trượt xuống, một mảnh tối đen liền mất đi ý thức

“Bánh bao lão bà, bánh bao lão bà!”

“Hoàng nhi!!”

Hoàng thái hậu cùng Tiểu Tứ lập tức khẩn trương tiến lên lay lay Đường Tuấn Thượng.

“Bánh bao lão bà, ngươi cũng không thể bỏ lại hài tử nha, này hai cái oa nhi còn chưa uống một ngụm sữa mẹ nha!” Tiểu Tứ bị oán khóc hô.

Hoàng thái hậu thì có vẻ kiên cường hơn Tiểu Tứ rất nhiều, vỗ vỗ bả vai Tiểu Tứ nói: “Người chết không thể sống lại, ngươi phải kiên cường, hai cái hài tử còn dựa vào ngươi đâu.....”

Hoàng thái hậu lời này vừa nói ra liền có chút hối hận, nếu Tiểu Tứ muốn dạy hư hai cái hoàng tôn khả ái của nàng thì làm sao đây, chi bằng thừa dịp hiện tại để Tiểu Tứ đi bồi hoàng nhi của mình thì tốt hơn. Hoàng thái hậu trong lòng nhất thời nảy ra sát niệm, vươn tay gỡ đi trâm cài trên đầu, liền muốn hướng trái tim Tiểu Tứ đâm tới.....

“Cái kia.....” Hoàng Thượng hô hấp vững vàng, sắc mặt hồng nhuận, chỉ là quá độ mệt nhọc nên đang ngủ mà thôi.....” Ở bên cạnh nhìn bọn họ nửa ngày, thái y thật sự không thể nhìn được nữa mà mở miệng nói chuyện. Nhìn qua hai người này tương đối giống như đang ngủ Hoàng Thượng chết đi.

“Thật là! Không nói sớm!” Khó được Hoàng thái hậu cùng Tiểu Tứ rất có ăn ý trăm miệng một lời.

Hoàng thái hậu nhanh chóng buông mâm cài, thái y này thật đáng ghét, thiếu chút nữa liền hại nàng giết lầm người hiền của quốc gia!

Thái y chỉ có thể tự nhận xui xẻo sờ sờ mũi, hẳn liền biết lần này nịnh hót không thành.....

11. Chương 11: Chương 10

Đợi đến lúc Đường Tuấn Thượng tỉnh lại, đã là chuyện một ngày sau. Y bị ánh nắng chói chang chiếu vào làm mắt không thoải mái, mới không tình nguyện tỉnh lại.

Y ngồi dậy chậm rãi lười biếng đuổi eo, trong bụng truyền đến tiếng kêu, sờ sờ thấy bụng đã xẹp xuống, thật đói nha..... Mới muốn tìm chút đồ ăn, chỉ thấy Tiểu Tứ bưng thật nhiều thức ăn, phía sau còn có một đoàn thái giám bưng mỹ vị đi vào, thật sự là chỉ có mỹ nhân hiểu y!

“Bánh bao lão bà, người tỉnh?” Thấy Đường Tuấn Thượng tỉnh lại, Tiểu Tứ lập tức hưng phấn chạy đến.

Đường Tuấn Thượng đang cảm động chuẩn bị vươn tay cầm lấy thức ăn, ai ngờ Tiểu Tứ cư nhiên toàn bộ mỹ vị đặt trên bàn trà cách y rất xa..xa..., Tiểu Tứ cầm bàn tay đang vươn ra của y: “Bánh bao lão bà, người tỉnh lại thật đúng lúc, ta vừa cùng nương của người đang vì tên gọi của hài tử mà tranh chấp đâu, ta quyết định nghe lời người!”

“Hoàng nhi, người tới làm cái kết thúc đi!” Hoàng thái hậu xuất quỷ nhập thần không biết từ nơi nào nhảy ra, chặn ngang tầm mắt Đường Tuấn Thượng đang nhìn về phía mỹ vị. “Theo ý Ai gia, tự nhiên phải dùng cái tên thật oanh liệt mạnh mẽ, hai cá tên Đường Kinh Thiên với Đường Động thật là đẹp biết bao nha!”

Tiểu Tứ hướng Đường Tuấn Thượng ủy khuất hơi dẩu miệng nói: “Nhưng là..... Gọi Đường Thổ Ngư cùng Đường Hồ Lô cũng rất tốt (ăn).....”

“Bánh bao lão bà/Hoàng nhi người quyết định đi!” Hai người đồng thời đem quyền quyết định giao cho Đường Tuấn Thượng.

Đợi đến choáng đầu hoa mắt Đường Tuấn Thượng một tiếng gầm lên giận dữ: “Trẫm muốn ăn cá sốt chua ngọt cùng Đường Hồ Lô!”

Có người nào ở cữ như y sao! Có hài tử liền không muốn nương, những người này cũng quá không có chủ nghĩa nhân đạo đi! Đường Tuấn Thượng phần nộ nghĩ, lại không biết trong nháy mắt, mình thực không có trách nhiệm quyết định tên của hai nhi tử.

Cho đến sau này khi hai hài tử lớn lên, mỗi khi bị người hỏi tên, hai hài tử đều không nguyện ý trả lời, lấy thân phận Hoàng gia của mình che che lấp lấp, người khác tưởng rằng bọn họ đang đùa giỡn nhưng lại không biết khổ tâm của đứa nhỏ. Đương nhiên này đó đều là nói sau.

Chỉ chớp mắt, Đường Thổ Ngư cùng Đường Hồ Lô đã được bốn tháng tuổi, Hoàng thái hậu thực dụng tâm, trong nước chọn lựa hai mươi vú nuôi, sữa đều là trải qua Tổng cục giám sát đo lường chất lượng thực phẩm quốc gia, tuyệt đối phẩm chất tuyệt hảo.

Mà hai mươi vú nuôi này càng là trải qua tầng tầng khảo hạch sàng chọn tinh anh nhân sĩ, đối với việc chiếu cố hài tử chẳng những kinh nghiệm phong phú, thận trọng như phát (tóc??), hơn nữa luôn cố gắng đổi mới cách chăm sóc, chú trọng việc giáo dục tinh anh.

Đường Thổ Ngư cùng Đường Hồ Lô dưới sự chăm sóc của các nàng nên lớn lên rất tốt, thêm kế thừa ưu điểm của hai phụ thân[?], trắng trắng mềm mềm, người gặp người thích.

Hết một tháng ở cữ, Đường Tuấn Thượng lại khôi phục vui vẻ ngày thường, đương nhiên trước tiên cùng Tiểu Tứ lại lần nữa ăn ăn uống uống, rồi đến lăn lộn trên giường ngày; Không chỉ lăn lộn trên giường, Đường Tuấn Thượng sinh qua hài tử càng trở nên càng thêm *** dâng, phạm là nơi có thể nghĩ đến đều có dấu vết bọn họ xxoo.

Đương nhiên, thân là phu phu, bọn họ kỳ thật cũng là thực yêu thương bọn Đường Thổ Ngư cùng Đường Hồ Lô, thế nhưng bởi vì mỗi lần đôi phu phu ôm lấy hài tử đều là luống cuống tay chân, làm hại đôi song sinh sau khi được phu phu đến thăm càng thêm mặt mũi bầm dập, Hoàng thái hậu giận dữ, nghiêm lệnh cấm đôi phu phu này tới gần hài tử trong vòng hai mươi thước.

Tuy nói như thế, nhưng dù sao cũng là huyết thống phụ tử, hai ngày không thấy hài tử, Đường Tuấn Thượng khó tránh khỏi có chút nhớ con. Vừa hoan ái qua thân thể nửa nằm ở trong lòng Tiểu Tứ, nhìn qua vô hạn phiền muộn nói: “Mỹ nhân, trẫm rất nhớ Đường Thổ Ngư và Đường Hồ Lô.” Kỳ thật tiểu hài tử nhuyển nằm sấp nằm sấp còn rất hảo ngoạn.

Tiểu Tứ cũng hiếm khi cau mày, nhìn qua cũng là biểu hiện rất nhớ hài tử: “Đúng nha, bánh bao lão bà, ta cũng hảo muốn đi xem bọn họ, hiện tại trở nên thật trắng, mềm mềm, giống như lô bánh bao mới ra lò.”

Hai người nhìn thoáng qua nhau, lòng có tính toán nhanh chóng mặc xong quần áo, thừa dịp Hoàng thái hậu còn đang xử lý quốc gia đại sự, vụng trộm chạy tới nhìn nhìn đôi song sinh khả ái.

Tuy rằng hoàng thái hậu có quy định như thế, thế nhưng người ta là Hoàng đế cùng Hoàng hậu, ai dám ngăn cản hai người bọn họ?

Tiểu Tứ nhìn đôi song sinh đang nằm trên giường lớn, hai gia hỏa vừa học cách lật mình mới không bao lâu, nay đã bắt đầu cố gắng học bò, thế nhưng thủy chung không bắt được trọng điểm, làm sao cũng vô pháp đi tới, gương mặt hai gia hỏa đỏ bừng, rất giống thọ bao, thật sự là khả ái làm người muốn cắn một ngụm, bất quá bộ dạng hai cái tiểu gia hỏa giống nhau như đúc, căn bản phân không ra ai là ai.

“Bánh bao lão bà, hai gia hỏa bộ dạng giống nhau như đúc, căn bản không biết nào là Thổ Ngư nào là Hồ Lô.....” Tiểu Tứ có vẻ thực phiền não.

Đường Tuấn Thượng kiêu ngạo mà ngẩng đầu nói: “Trẫm xuất mã, không có gì khó, phân biệt hai tiểu tử này rất đơn giản.” Đường Tuấn Thượng một tay một trở mình hai nhi tử lại, cõng bỏ quần, chỉ Tiểu Tứ nói: “Bọn họ khác nhau ở chỗ này, người xem nơi này lớn lên giống cá sốt chua ngọt chính là Thổ Ngư, nơi này lớn lên giống hồ lô chính là Hồ Lô.”

“Bánh bao lão bà, người thật lợi hại!” Tiểu Tứ sùng bái nhìn Đường Tuấn Thượng, khiến Đường Tuấn Thượng càng thêm đắc ý ngẩng đầu lên, mũi đều nhanh đỉnh đến trần nhà.

Mấy bà vú bên cạnh nhìn xem đầy mặt hắc tuyến, lần đầu tiên nhìn thấy có phụ mẫu lại dùng cách này phân biệt song bào thai, thân Tiểu Tứ cùng Đường Tuấn Thượng ôm lấy hai cái hài tử va va chạm chạm, hai cái hài tử tuy rằng thực kiên cường không khóc, thế nhưng cái miệng nhỏ nhắn đã mếu máo, trong ánh mắt long lanh nước mắt, bộ dáng nhìn qua thực đáng thương, khiến người càng yêu thương.

Chúng bà vú cuống quýt tiến lên ngăn cản: “Hoàng Thượng, nương nương, vẫn là để chúng ta đến ôm đi.”

Đường Tuấn Thượng bất mãn nhìn về phía nhóm bà vú, những người này thật đáng ghét, bất quá chỉ cho các nàng cho nhi tử ăn sữa vài ngày, các nàng thật nghĩ đây là nhi tử của các nàng nha, nếu không phải y không thể chon nhi tử uống sữa, thì nào đến phiên các nàng nha! Bây giờ còn tức tức nghiêng nghiêng đến cản trở y cùng hoàng nhi vui đùa nha.

Trong lòng Đường Tuấn Thượng càng thêm khó chịu, điên cuồng hét lên: “Hết thấy lui ra cho trẫm, không có mệnh lệnh của trẫm thì ai cũng không cho tiến vào.”

Các bà vú hai mặt nhìn nhau, chẳng lẽ thật sự muốn để dê vào miệng cạp.....Không đúng.....Là đem đáng thương hài tử giao đến trên tay cha mẹ không bình thường, căn bản so với đưa dê vào miệng cạp càng đáng sợ hơn!

“Làm sao, có phải hay không muốn trẫm đem đầu các ngươi đều chém?”

Bà vú liên tục cầu xin tha thứ lui ra ngoài, mệnh lệnh của Hoàng đế các nàng tự nhiên không dám phản kháng, vẫn là đi tìm Hoàng thái hậu đến giải quyết đi..... Kỳ thật đáng thương nhất là hạ nhân các nàng, kẹt ở giữa mẫu tử bọn họ.

Vừa lòng nhìn các bà vú đóng lại cửa phòng rồi lui ra ngoài, Đường Tuấn Thượng quay đầu nhìn về phía mỹ nhân, lại thấy Tiểu Tứ hôn hôn Đường Thổ Ngư đang ôm trong tay, lập tức liền ghen, đem trong tay Đường

Hồ Lô ném tới trên giường, sinh khí đoạt lấy Đường Thổ Ngư trong tay Tiểu Tứ, sinh khí nói: “Người làm sao có thể hôn người khác ngoài trẫm!”

Y lại đem Đường Thổ Ngư nặng nề mà ném tới trên giường, lập tức hai cái tiểu bất điểm liền khóc lớn lên.

Tiểu Tứ mặc kệ hai đứa con đang khóc, lấy lòng Đường Tuấn Thượng nói: “Bánh bao lão bà, bởi vì ta cảm giác nhi tử khả ái giống ngươi, nên mới hôn nhẹ nha.” Miễn phí dâng lên miệng mình, hôn miệng Đường Tuấn Thượng.

“Liền tính như vậy..... Cũng không được.....” Đường Tuấn Thượng vừa nói, tay lại chạm vào dưới thân Tiểu Tứ, không ngừng mà kích thích Tiểu Tứ, khiến Tiểu Tứ vì mình mà dục vọng nổi lên.

Tiểu Tứ bị kích thích đến hoàn toàn quên hai đứa con đang khóc, một tay đẩy ngã Đường Tuấn Thượng vào ghế Thái phi, thuận thực cởi hết quần áo trên người Đường Tuấn Thượng.

Hai người đã hồn nhiên vong ngã, trời đất nhân sinh cũng chỉ còn lại lẫn nhau, bắt đầu dạy hai đứa con khóa học lẫn sàng (giường), nguyên bản hai tiểu gia hỏa đang khóc cũng bị hành động cổ quái của cha mẹ làm nín khóc.

Hai người lăn đến đông lại lăn đến tây, hoàn toàn không có phát giác cửa phòng đang đóng chặt đã bị đá văng.

Vốn đang xử lý quốc gia đại sự, Hoàng thái hậu nhận được tin tức, lo lắng đôi phu phu kia sẽ ngược đãi tôn tử của mình, nằng lập tức chạy vội đến.

Vừa tiến đến liền phát hiện, các bà vú vốn đang bồi Hoàng tôn mà giờ đây chỉ có hai tôn tử ở trong phòng, giờ phút này đã tràn ngập thanh âm thấp dĩnh, không khí trong tràn ngập *** ô, nơi nơi phát ra từ trường cầm thú phát tình.

“Ngươi..... Các ngươi.....” Hoàng thái hậu đã không nói nên lời, chỉ còn biết dậm ngực dậm chân: “Muốn phát tình thì về tẩm cung của mình đi! Đừng ở chỗ này làm bẩn tôn tử khả ái của Ai gia!”

Nhìn xem hai cái tôn tử của nàng, cư nhiên đối với màn hành động *** sỉ này lại xem như mùi ngon, cái miệng nhỏ nhắn còn phun bong bóng nước miếng..... A a a! Nàng tuyệt không muốn tôn tử khả ái của mình trở nên giống nhi tử, trừ bỏ phát tình vẫn là phát tình nha!

Đường Tuấn Thượng mới muốn cùng mẫu hậu nói chuyện, lại đột nhiên cảm giác trần nhà bắt đầu không ngừng lay động, trước mắt bỗng tối đen, cư nhiên hôn mê bất tỉnh.....

“Bánh bao lão bà, ngươi tỉnh lại nha!”

Đường Tuấn Thượng cảm giác chính mình ngủ một giấc, tỉnh lại liền nghe được Tiểu Tứ lo lắng kêu lên, nhưng mở mắt ra lại là khuôn mặt phóng đại của mẫu hậu, thật sự là dọa y nhảy dựng! “Mẫu hậu, trẫm vẫn tưởng rằng ngài bảo dưỡng rất tốt, nguyên lai trên mặt cũng có rất nhiều nếp nhăn!”

Lý thái hậu nguyên bản đang quan tâm, mặt đột nhiên rút gân một chút. Đây hài tử chết tiệt vạch áo cho người xem lưng, vươn tay muốn kéo lỗ tai y, nhìn phía thái y bên cạnh, liền mạng nhện xuống dục vọng của mình: “Hoàng nhi, ngươi còn chưa tỉnh nha, bất quá cũng khó vì ngươi”

Đường Tuấn Thượng khó hiểu nhìn về phía Tiểu Tứ bên cạnh đang đẩy mặt áy náy: “Mỹ nhân, đến cùng là chuyện gì vậy.....”

Lý thái hậu cười ha hả nói: “Hoàng nhi ngươi quả nhiên rất cao, Tiên hoàng nhất định sẽ kêu ngạo vì có ngươi là nhi tử.”

“Gi?”

Thái y cảm thấy nếu Hoàng thái hậu cứ dài dòng như vậy, phỏng chừng đợi đến hài tử đều sinh hạ, Hoàng Thượng mới có thể biết việc này, thế là nhịn không được chen một câu: “Chúc mừng Hoàng Thượng, Hoàng Thượng đã có thai hai tháng.....”

“Cái gì? Trẫm không cần!”

Trời a! Làm sao nhanh như vậy đã để y lại trải qua đau đớn sinh sản lần nữa a, ô ô ô, y không cần a!

Thế là Đường Tuấn Thượng vừa tỉnh lại, lại “Phanh” một tiếng, lại ngã xuống.....

12. Chương 12: Vĩ Thanh

Không biết là người nổi tiếng nào đã chết từng nói qua: “Nhân sinh thiên địa chi gian, nhược bạch câu chi quá khích, bỗng nhiên mà thôi.” (Tiểu: nghĩa là ” con người sống giữa thiên địa, tựa như tuần mã phi qua một khe nứt/ lỗ/....., là thoáng chốc mà thôi” => cảm ơn natsuyaa :*)

Những lời này một điểm cũng không có sai, thời gian thật là như lưu thủy, trôi qua thật mau, chỉ chớp mắt mình đã mười lăm tuổi, Đường Hồ Lô bị ai nghĩ.

Vì cái gì lại là mình kế thừa ngôi vị hoàng đế đâu? Ca ca song bào thai của hần, tuổi còn nhỏ liền đi truy thê, phụ hoàng của hần..... Hoặc là nên nói Mẫu Hoàng liền quyết định đem ngôi vị hoàng đế truyền cho hần, thật sự là bị ai.

Lại nói tiếp hần thực ngoài ý muốn, vì cái gì khi Mẫu Hoàng thống trị, quốc gia này đến nay còn không có diệt vong, thật là kỳ tích sao?

Hần..... Thiếu chút nữa hần quên Hoàng tổ mẫu nhanh nhẹn dũng mãnh, đó là một cái ác mộng khác của hần, vị Hoàng tổ mẫu nhanh nhẹn dũng mãnh khiến hần cùng huynh đệ Đường Thổ Ngư ba tuổi thuộc ‘Kinh Thi’, bốn tuổi làm thi phú, năm tuổi đánh lão hổ, sáu tuổi phê tấu chương, bảy tuổi lên chiến trường, tám tuổi có thể cầm long, chín tuổi khả thượng thiên.....

Nói ngắn lại, tuổi thơ ấu của hần chính là u ám không màu như thế, vừa nghĩ đến đã làm hần muốn khóc.

Đầy đại môn tẩm cung của mẫu hậu, bên trong tràn ngập hương vị phát tình, không cần nghĩ cũng biết Mẫu Hoàng cùng Phụ hậu vừa ở bên trong làm cái gì, từ nhỏ đến lớn hần đã tập thành thói quen.

“Phụ hoàng, ngài còn chưa có mặt đồ sao?” Hôm nay là ngày Mẫu Hoàng hần nghỉ ngơi, tuy rằng hần hiểu rõ Hoàng đế là nương của hần, thế nhưng ở mặt ngoài hần vẫn là muốn gọi phụ hoàng mẫu hậu mà không phải Mẫu Hoàng phụ hậu.

Đường Tuấn Thượng bụng to, quần áo bất chỉnh được Tiểu Tứ dìu lấy xuất hiện trước mặt nhi tử, trong bụng đã là hài tử thứ chín của y với mỹ nhân, mười lăm năm nay y chưa từng nghỉ ngơi qua, vẫn sinh..... Sinh đến nhi tử đều sắp đến tuổi làm cha!

Bất quá nhi tử cuối cùng cũng trưởng thành, y có thể đem ngôi vị hoàng đế tặng cho nhi tử, từ nay về sau y và mỹ nhân du sơn ngoạn thủy, lãnh hội tất cả mây mưa tình thú ở từng phong cảnh khác nhau. Đường nhiên trước tiên phải đem nhi tử trong bụng lôi ra.

“Hảo hảo, vội cái gì, dù sao giờ lành còn chưa tới.”

Bụng Đường Tuấn Thượng rất to, có vẻ thực mập mạp, hành động thực không thuận tiện, bất quá hoàn hảo, kia các đại thần không dám ngăn đầu nhìn thẳng Hoàng đế, liền tính nhìn thấy y bụng to, cũng chỉ nghĩ y mập ra, chung quy Đường Tuấn Thượng hoang *** háo sắc là lừng danh trong ngoài nước, không có biến thành đại thúc trung niên hói đầu đã là may mắn, huống chi chỉ là bụng phệ.

Đường Hồ Lô bất đắc dĩ tiếp vương miện Đường Tuấn Thượng có chút cổ hết sức đưa cho mình, nhân sinh của hần cứ như vậy bị ngừng lại dưới ánh sáng vàng chói của vương miện.

Cá sốt chua ngọt ta hận ngươi! Ngươi khiến ta phải đội vương miện này, ta liền nguyên rửa ngươi đội nón xanh, liền tính lão bà ngươi hoài hài tử của ngươi, cũng muốn leo tường cho ngươi đội nón xanh!

Đột nhiên, Đường Tuấn Thượng kêu đau một tiếng.

Khi Đường Hồ Lô ngẩn đầu chỉ thấy bụng to của Phụ hoàng chỉ cách hần năm phân đang động động một chút, Đường Hồ Lô liền biết huynh đệ thứ chín khẩn cấp muốn tới đến thế giới này.

Ai..... Thật sự là nghe con mới sinh không sợ hổ, đợi chờ đệ ngươi sinh ra liền biết, thế giới này kỳ thật không có đẹp như tưởng tượng, nhất là sai lầm lựa chọn đối tượng đầu thai!

“Hoàng nhi người.....” Hoàng thái hậu ngồi giật dây phía sau lập tức khấn trương tiến lên đỡ lấy Đường Tuấn Thượng, nàng không dám cho Tiểu Tứ lại đây, liền sợ hãi quát to một tiếng “Bánh bao lão bà”. Nàng che miệng nhi tử, sợ y quát to một tiếng “Trẫm muốn sinh”, nhanh chóng đem nhi tử đi xuống, chỉ là bỏ lại một câu: “Phụ hoàng không khỏe, hoàng tôn chính người xử lý đi.”

Đường Hồ Lô thực bất đắc dĩ nhìn Mẫu Hoàng bị Hoàng tổ mẫu che miệng, không thể truyền ra tiếng kêu thảm thiết, nhóm quần thần đối với tình hình này cũng bất vi sở động, bọn họ cũng thành thói quen.

Mà trên thực tế, thật lâu trước kia chính là huynh đệ song bào thai Đường Hồ Lô nắm giữ chính quyền quốc gia, tuy rằng bọn họ thực tuổi trẻ, thế nhưng từ khi sinh ra đã bắt đầu tôi luyện, liền khiến bọn họ trở thành vương bài tiểu cường không người có thể so sánh.

Chung quy làm nhi tử của Đường Tuấn Thượng cùng Tiểu Tứ, cộng thêm Lý thái hậu tàn phá, có thể hoàn chỉnh sống sót như thế, nếu không có thể phách cường kiện, ý chí cùng đánh không chết, cùng với vận khí tuyệt hảo, là tuyệt đối không thể làm được.

Bình tĩnh như cũ gật gật đầu, cho dù không có Thái Thượng Hoàng cùng Thái hoàng thái hậu, hắc Đường Hồ Lô như trước ngay ngắn có thể tự an bài hết thảy, uy nghiêm nhận quần thần cùng sứ thần ngoại quốc triều bái.

Loáng thoáng bên trong tựa hồ nghe đến Mẫu Hoàng quở khóc lang hào, Phụ hậu không ngừng trấn an. Bất quá tiếng hét của phụ phụ bên trong Đường Hồ Lô sớm đã thuộc lòng.

Khẳng định là đầu tiên là Mẫu Hoàng gọi: “Trẫm không cần sinh, đau chết trẫm”

Rồi Phụ hậu liền sẽ an ủi nói: “Ngoan, bánh bao lão bà, nhịn một chút, dùng lực lập một chút liền đi ra.”

Tiếp theo Mẫu Hoàng sẽ nói: “Đều là người làm hại..... Mỹ nhân đáng chết.....”

Phụ hậu sẽ gật gật đầu đầy mặt đau lòng nói: “Đều là ta không tốt, bánh bao lão bà, ta sau này không chạm người”

Lại tiếp theo khẳng định là mẫu hoàng từ trên giường nhảy lên tức giận mắng: “Người dám không chạm trẫm! Đợi khi trẫm sinh xong, nhất định phải đem người áp đến trên giường, làm được người không cương nổi mới thôi!”

Rồi lại mới, đoạn đối thoại này tuần hoàn thẳng đến khi đệ đệ được sinh ra.....

Bất quá hắc bao nhiêu có điểm tò mò tên gọi của Cửu đệ, kỳ thật hắc cùng Đường Thổ Ngư còn không xem như tối thẩm, chung quy so với Đường Mãn Thâu, Đường Bán Mật, Đường Khôi, Đường Quả, Đường Du, Đường Tinh, thì tên của bọn họ hắc cũng không phải không xong như vậy, hắc cảm giác thất đệ cùng Bát đệ hắc là may mắn bọn họ không họ phong, bằng không bọn họ liền biến thành tinh dầu.....

Mơ hồ nghe được tiếng oa nhi khóc nỉ non.

Ân, xem ra Tiểu Cửu đệ đã sinh ra, hắc sẽ gọi cái gì đâu? Tổng sẽ không là gọi Đường Tiểu Bệnh đi..... Cửu đệ a cửu đệ, người vẫn là cầu phúc đi, chỉ mong tên này sẽ không bay đến trên đầu của người.....

Chỉ là phi thường bất hạnh bị Đường Hồ Lô đoán trúng, Cửu đệ sinh ra không lâu liền bị mệnh danh là Đường Diệu Bình, tuy rằng tên này nhìn qua, là cái tên có thể xem là tên nhất trong chín huynh đệ bọn họ, bất quá cách đọc nha..... Ha ha..... (Tiểu: Đường Diệu Bình phát âm là ‘Táng yào bình -Tang Yao-Ping’. Ai biết phát âm của nó trùng với từ nào thì pm ta, ta thêm vào chú thích.)

Thật tốt! Hắc cuối cùng không phải thê thảm nhất! Ít nhất sau này hắc có thể quang minh chính đại cười nhạo danh tự của Cửu đệ!

Bất quá phụ phụ hắc là sẽ không lại cho hắc thêm đệ đệ đi, bằng không đệ đệ đều giống như nhi tử của hắc a.....

Thế sự khó liệu, khi năm năm trôi qua, rồi mới một ngày nào đó, Đường Hồ Lô đã là có nhi tử một hai tuổi hài tử, đang phê chữa tấu chương, đột nhiên nghe được tin tức Thái Thượng Hoàng cùng Thái Hậu ở bên ngoài du đăng năm năm trở về triều.

Hắn hơi hơi nhướn mi, không hề nghĩ đến đôi phụ phụ kia cư nhiên còn có thể trở về, phỏng chừng là gây họa gì đó ở bên ngoài, trở về kêu mình đi chùi đích cho bọn họ đi.....

Chỉ là đợi đến khi hắn nhìn thấy phụ phụ, phát hiện quả thật là có hậu, chỉ là tính chất có hậu có từng chút một biến hóa.....

“Hồ lô, người đến rồi! Quá tốt! Ta đều nhanh bị củ cải sảo chết!” Như là ghét bỏ, Đường Tuấn Thượng nhanh chóng đem tiểu bát điểm trong lòng ném cho Đường Hồ Lô, y chỉ phụ trách sinh chưa bao giờ phụ trách dưỡng, không hề nghĩ đến khi du sơn ngoạn thủy trên đường lại vô ý có, đều do mỹ nhân, làm nũng liếc mắt nhìn Tiểu Tứ: “Đều là lỗi của mỹ nhân!”

“Bánh bao lão bà, thực xin lỗi!” Tiểu Tứ thì lập tức tiến lên hôn trụ Đường Tuấn Thượng, hai người lập tức lâm vào hôn nồng nhiệt, khiến Đường Hồ Lô bên cạnh nhìn xem thẳng nổi da gà, cộng thêm mồ hôi chảy đầy Trường Giang.

Đường Hồ Lô trừng mắt nhìn hài tử trong lòng nhìn qua như mới sinh không quá hai tháng. Củ cải? Củ cải đường? Đây sẽ không là Đệ thập huynh đệ của mình đi! Kia chẳng phải là so với nhi tử của mình còn nhỏ hơn! Nhi tử đáng thương, phải gọi một gia khóa còn nhỏ tuổi hơn mình là thúc thúc!

“Thập đệ của ta.” Đường Hồ Lô nói thiết thực.

“Hồ lô, người hảo lợi hại nga, làm sao nhìn ra được?” Tiểu Tứ sùng bái nhìn đứa con của mình, không hổ là con hắn, thật thông minh! Nếu không phải nhìn bánh bao lão bà sinh ra, hắn thật đúng là không biết đây là nhi tử của mình.

Đường Hồ Lô trợn trắng mắt nhìn trời, này không phải quá rõ ràng sao? Thế nhưng hắn cũng lười cùng giải thích, mà trên thực tế hắn cũng căn bản không thể cùng phụ hậu giải thích rõ ràng.

“Đúng rồi, hồ lô (Tiểu: ta không viết hoa, vì đây là Đường Tuấn Thượng dùng tên món ăn = tên con, chứ không phải là Đường Hồ Lô), lần này người giúp trăm hảo hảo thưởng cho cái gì Trấn Bắc tướng quân, nếu không phải hắn giúp trăm một phen, thập đệ này của người phải mang đi ụy lang!”

Đường Tuấn Thượng hắc hắc nở nụ cười một tiếng, vốn tưởng rằng sản kì của mình chưa tới, muốn ở bên ngoài ngoạn một phen, không nghĩ tới nhất thời hưng phấn quên mất thời gian, rồi mới ở vùng hoang dã sinh hài tử. Nếu không phải vừa vặn gặp phải cái kia Trấn Bắc tướng quân, y và mỹ nhân đều phải ụy đã lang!

Bất quá bụng Trấn Bắc tướng quân cũng lớn thật sự kỳ quái nha, đều nhanh vượt qua bụng y.

“Hắn.....” Đường Hồ Lô sắc mặt có một tia biến hóa, đột nhiên lại có chút tươi cười, có lẽ đây là một lý do gọi hắn về: “Nhi thần biết.”

Mà Đường Tuấn Thượng cùng Tiểu Tứ sau khi ném đi nhi tử thứ mười của mình, giao thập nhi tử cho nhi tử, lại khôi phục tự do, lại lần nữa bắt đầu *** đăng chi lữ, chỉ để lại Đường Hồ Lô đang cầu nguyện bọn họ đừng mang đến Thập Nhất đệ cho mình.....

Hoàn chính văn. (Còn 3 phiên ngoại với 60 câu hỏi nữa là xong.)

13. Chương 13: Phiên Ngoại Thái Giám Đầu Thai Kí

Hôm nay là một ngày vĩ đại, đó chính là ta!! Từng là Lục công công, là ngày ta đầu thai trở thành trưởng tử của quốc gia này! Oa ha ha ha, toàn dân vui vẻ ăn mừng a.....

Vì chúc mừng ngày vĩ đại này, ta tính toán dùng năm vạn mình tệ ta không ăn không mặc tích trữ bao lâu, thừa dịp khi ở Minh Giới còn có một chút thời gian, đi mua một khoản kinh thiên địa quỷ thần khiếp, độc nhất vô nhị độc nhất vô nhị, tiền vô cổ nhân hậu vô lai giả siêu cấp vô địch tiểu kê kê!

Đời trước liền phế đi như thế, đời này ta cần phải hảo hảo hành diện một phen, thể hiện bản sắc nam nhi!

Đi đến cửa hàng bán tiểu kê kê, mới vừa vào cửa, cứ nhiên khiến cho ta nhìn thấy tiểu kê kê ta tha thiết ước mơ!! Người xem kia dài chừng ba thước, thô như măng xà, sắc như huyền thiết, da dày, điệp nhiều mà dùng bền, vừa thấy liền biết là chỉ trời mới có, nhân gian nào được, danh khí thiên hạ ít có!

Ta trong lòng hoan hỉ nha, nhanh chóng lập phác lên sớ chết ôm lấy: “Lão bản, ta muốn cái này!”

Không thể tưởng được tên kia cứ nhiên sẽ động, một đại phong xa khiến cho ta “Két két” chuyển, ở giữa không trung vẽ ra một vòng cung hoàn mỹ, rơi xuống đất nở hoa rồi.

“Thiết, ngay cả mũi voi mà người cũng muốn.”

Ta lại định mắt vừa thấy, quả thật là mũi voi, con voi chết tiết không có việc gì người chạy đến đây làm gì sao, thật đúng là tưởng tượng mũi sung kê kê!! An ủi thái giám nha.

“Dựa vào, người không có việc gì sao không ở Phi Châu, chạy đến nơi này làm gì?”

Voi khinh bỉ liếc mắt nhìn, lắc lắc cái đuôi: “Thiết, voi liền không có thể mua tiểu kê kê sao, có tiền là đại gia!”

Xem như người lợi hại! Ta oán hận từ mặt đất đứng lên, chờ tương lai ta làm Hoàng Thượng, nhất định mời nhân dân toàn quốc giết voi da ăn thịt, ăn xong mặt kiền xương cốt lại nấu canh! Hiện tại tạm thời thả người một con ngựa, miễn cho làm lỡ đại sự của ta.

Tinh tế vừa thấy, trên cái giá thật sự là hàng đầy đủ, rực rỡ muôn màu, đủ loại kiểu dáng cái gì cần có đều có, thật không hổ là Minh Giới đệ nhất. Lập tức, ta liền coi trọng cái lớn nhất, không sai không sai, tuy rằng không có dài ba thước cũng không có thô như măng xà, thể nhưng cũng đủ cỡ đầu đựng Minh Nguyệt, cúi đầu đào địa động. “Lão bản, ta liền muốn cái này!”

“Thiết, cái này là ta chọn trước.”

Lại là con voi chết tiết! Nhất định muốn cùng ta tranh đấu phải không!

“Ha ha, khách quan, này mười vạn minh tệ.”

Có lắm hay không? Giết người phóng hỏa cũng không nhiều như vậy đi, cứ nhiên muốn mười vạn minh tệ, đại gia đều là đi ra hồn, có cần phải hồn như vậy sao?

“Mười vạn minh tệ, một tay giao tiền một tay giao hàng.”

Đang lúc ta tính toán mở miệng trả giá, không nghĩ tới con voi chết tiết kia mảy đều không nhú, một tay cầm ra mười vạn minh tệ. Xem như người lợi hại!

Cầm lấy hàng xong, voi chết bầm trước khi đi còn không quên đá ta một cước: “Quý nghèo!”

Người!! Người!! Hừ! Công công trong bụng chống được thuyền, hôm nay liền không so đo với người, cái bên cạnh tuy rằng nhỏ hơn một chút, bất quá ta là người văn minh cũng không phải loài voi chưa tiến hóa, loại này thước tắc vừa vặn. “Kia lão bản, này bao nhiêu tiền nha?”

“Hắc hắc, tám vạn tám.”

Lão bản đáng chết! Vừa thấy người chính là một bộ dáng gian thương, cái này mà tám vạn tám. “Người rõ ràng đánh cướp.”

“Khách quan, không thể nói như thế, cái gọi là một phần giá một phần hóa, nơi này tà Minh giới yết giá, toàn giới thống nhất giá cả, cả năm không đánh giảm giá, một lần tiêu phí hai mươi vạn sẽ trở thành khách hàng VIP.”

“Chính là một chút cũng không thể giảm giá?”

“Không thể.”

Ô ô ô, ta táng gia bại sản đều không có nhiều tiền như vậy: “Có thể hay không trả tiền theo tháng nha.....”

“Kia không được, người sẽ đi đầu thai, ai còn nhớ rõ chuyện khi là quý nha.”

Cũng không phải không trở lại, mặt trên hỗn vài thập niên còn không phải như thường muốn về sao..... Ánh mắt lão bản thẳng tắp chuyển, như là đánh chủ ý gì với ta, nhìn đến trong lòng ta thẳng run run: “Uy..... Người muốn làm cái gì..... Trước nói rõ ta không bán thân!”

Trên mặt lão bản lập tức xuất hiện ba đường hắc tuyến: “Người đưa lên đến cửa, ta còn không cần đâu, người có bao nhiêu tiền, xem ở phân thượng chúng ta đều là quý, ta có lẽ có thể giúp người ngấm lại biện pháp.”

“Năm vạn.....” Lão bản, ta sai lầm, ta vẫn nghĩ người là gian thương, không nghĩ tới người là quý tốt bụng, ô ô, lần sau thành quý nhất định còn đến chiếu cố sinh ý của người!

“Năm vạn nha.....Thiếu một chút..... Tính..... Dù sao cũng chỉ là thứ phẩm.....” Lão bản thì thào tự nói, ta làm sao nghe mà cảm giác trong lòng mao mao nha.

Thấy hắc tử trong ngăn tủ cầm ra một hộp gấm, mở ra vừa thấy, oa tắc! Thật không sai, so với kê kê vừa rồi của voi chết bầm còn muốn khí phái hơn, vừa thấy liền biết là hàng thượng đẳng!

“Này, chính là trấn *** chi bảo của bốn ***!! Như Ý Kim Cô Bổng, giá gốc hai mươi vạn.....” Thấy ta biến sắc, lão bản cuống quýt nói: “Thế nhưng đặc biệt khuyến mãi, ta chỉ bán người năm vạn.”

Thiên hạ nào có chuyện tốt như vậy? Vừa này còn nói một chút đều không giảm, làm sao hiện tại lập tức liền biến thành giảm giá gấp đôi.

Ta hồ nghi nhìn hắc tử, hắc tử “Hước hước” cười ngây ngô nói: “Cái gọi là Như Ý Kim Cô Bổng, tên như ý nghĩa có thể theo ý nguyện của mình lớn nhỏ tùy ý, tùy tâm sở dục, biến hóa vô cùng, muốn có bao nhiêu lớn liền có bao nhiêu lớn, muốn nhỏ liền nhỏ.....”

Ta không kiên nhẫn phát phát tay: “Ta còn ít thời gian, nói trọng điểm.”

“Ha ha..... Đương nhiên đó là chính phẩm, kê kê này hơi chút có một chút tì vết.”

Ánh mắt ta ý bảo hắc tử nói tiếp: “Bởi vì doanh nghiệp có một sơ sẩy nhỏ, kê kê này nó không phải theo ý nguyện con người, mà là theo ánh trăng, trăng hết thì kê kê sẽ tổn hại, nói trắng ra, chính là ánh trăng lớn nó cũng lớn, ánh trăng nhỏ nó cũng nhỏ.”

Lập tức ta liền đầy mặt hắc tuyến, kia nếu không ánh trăng không có thì ta lại muốn trở thành công công, một tháng tổng có vài ngày làm công công, tâm tình sai giấc ngủ không tốt.

“Yên tâm yên tâm, sẽ không trở thành công công, nhiều nhất biến thành cái dạng này.” Lão bản chỉ một cái cho ta xem, cùng tiểu hài tử mười tuổi có gì khác nhau.....

“Người đến cùng muốn hay không, qua thôn này cũng có cửa hàng, nhưng là ngàn năm khó được thứ phẩm hạng nhất này, chính phẩm đều là hai mươi vạn.....Vẫn là người phải chờ tới lần sau thành quý.....”

Tính tính, cái gọi là trò chuyện thắng vu vô, tốt xấu một tháng cũng có thể uy phong vài ngày: “Liền chọn cái này đi!”

Mua xong này nợ thời gian còn không nhiều, ta nhanh chóng đi đến nhân gian, nếu bỏ lỡ canh giờ, liền thật sự không đầu thai được.

Cũng không biết là vị nương nương nào sẽ làm nương của ta, bất quá nếu là nương nương, khẳng định đều là quốc sắc thiên hương, trầm ngư Lạc Nhạn, bệ nguyệt tu hoa, ôn nhu khả nhân, sắc sảo có thừa, đối với ta nhất định sẽ rất tốtOa ha ha ha ha, mẫu thân xinh đẹp, ta đến đây!

Chạy đến trong hoàng cung, thật là có điểm choáng, không thể tưởng được làm quý cũng sẽ lạc đường, trách không được con cháu hoàng thất càng ngày càng ít, đem hoàng cung xây lớn như vậy, quý đầu thai đều lạc đường, ai còn tới nơi này đầu thai nha! Nhìn đến vài cái thái giám cùng cung nữ bộ dáng vội vàng bận rộn bưng nước ấm, chắc là muốn đi phòng sinh, theo bọn họ chắc không có sai.

“Nhanh lên nhanh lên, Hoàng Thượng muốn sinh, các người động tác nhanh lên.....”

Này không phải tổng quản thái giám Hoàng công công sao? Đều nói người làm sao lợi hại, thật sự là hư danh, cái này nói đều sai đi, lại còn nói “Hoàng Thượng muốn sinh”, bị Hoàng Thượng nghe được còn không chém đầu của người!

“A!! A a!! Đau chết!!”

Trong phòng truyền đến tiếng rên rỉ thống khổ, nhất định là mẫu thân của ta, úc úc úc da! Nhi tử ta đến đây, lập tức làm cho nương thân ái không đau nữa. Bất quá nương, thanh âm của người làm sao thô như vậy nha, giống nam nhân, nghe thấy còn có điểm quen tai, phỏng chừng là ta thành quỷ đã lâu, thánh lực không còn tốt.

“A!! A a a!! Từ bỏ! Trẫm không cần sinh! A!!”

“Ai gia nói nha, Hoàng nhi người cứ hét như thế, tới lúc thật sự phải sinh, nhưng liền một điểm khí lực đều không có, đến đó sẽ là một xác hai mạng nha.”

Có thể nói với nhi tử của mình như vậy sao?

Nói vậy, nữ nhân này chính là Hoàng thái hậu? Nhìn qua cũng không phải thực già nha, nãi nãi..... Đẳng..... Đợi đã..... Ta vừa chuyển đầu, nhìn về phía sản nhân nửa nằm trên giường..... Mẹ của ta nha! Kia..... Đó không phải là Hoàng Thượng chém ta đầu sao!

Nhìn khắp phòng, trừ bỏ Hoàng đế có cao cao hở bụng, còn rất thống khổ cau mày như là muốn sinh hài tử, không có sản phụ thứ hai!

Nhất thời chỉ cảm thấy thiên hôn địa ám thiên toàn địa chuyển thiên điều địa chấn trời sụp đất nứt long trời lở đất..... Trời tru đất diệt nha! Trong cảm nhận của ta hình tượng mẫu thân vĩ đại liền như thế vô tình vỡ nát..... Này còn có hay không có thiên lý nha!

Người..... Người..... Một Hoàng đế hậu cung nhiều nữ nhân như vậy là ăn cơm nha, người rõ ràng là đoạt bát cơm của người ta, ý định không để người sống nha! Thật đúng là ứng với câu kia của Phán quan, ai giết ta, ta đầu thai ai, trách không được khi đó cười đến *** như vậy.

Ta! Ta muốn trở về!

Phiên ngoại Thái giám đầu thai kí. (Hoàn)

14. Chương 14: Phiên Ngoại. Bi Ai Của Nữ Phối Hợp Diễn

Ta gọi Lý Song Hàm, là nữ nhi ca ca của Lý thái hậu, biểu muội đương kim Hoàng đế, năm mười sáu tuổi ta thích một nam nhân, cái nam nhân kia chính là Cầm hổ bảo Bảo chủ Bắc Dã Sưởng.

Đó là một nam nhân khác với tất cả nam nhân bên cạnh ta, anh tuấn tuấn soái khí vũ bất phàm, nhô cao đứng thẳng, ngạo thị quần hùng, có thể nói cùng cái cầu hoàng đế biểu ca so sánh, một là thiên một là địa, một là mây một là cát. Thế là ta triệt triệt để để lâm vào thiếu nữ tình hoài, đối với hắn vô hạn mê luyện.

Chỉ tiếc, thiên hạ này nam nhân tốt thật là quá ít, một nửa đã chết, một nửa còn chưa sinh ra.....Nếu Bắc Dã Sưởng đã sinh ra, đương nhiên liền nghiêng về tình hướng thứ nhất, này kỳ thật ta mê luyện hắn là vì nguyên nhân khác.

Hắn thực thương vị hôn thê của hắn!! Cũng là bằng hữu Tô Như Ngọc tốt nhất của ta, ở trong mắt hắn chỉ có một nữ nhân là Như Ngọc, nữ nhân khác đều không phải nữ nhân. Si tình như vậy làm cho trong mắt ta trước giờ chỉ biết mình Hoàng đế biểu ca, hắn liền thành kim tử chói lòa phát sáng.

Ngày đó ta đi tham gia hôn lễ của bọn họ, cho dù đau lòng, thế nhưng ta là Lý Song Hàm, kiên cường Lý Song Hàm, cho dù là Hoàng thái hậu giáo hoạt cũng đối với ta khen ngợi có thừa, ta làm sao có thể bị tiểu tiểu thất tình này đánh bại?

Như Ngọc hỏi khi nào ta sẽ mời nàng đến uống rượu mừng của ta, ta trả lời tháng sau ta liền tiến cung trở thành nương nương. Mọi người kính ngưỡng nhìn ta, lại không biết trong cung là một Hoàng đế như thế nào đâu.

Hôn quân? Đó là đã nể hần mới gọi hần là Hôn quân.

Cầu hoàng đế? Cầu còn cảm giác ta đang vũ nhục nó.....

Ngày hôm sau tiến cung, ta bị sắc phong Đán phi, cái chữ “Đán” ta nghiên cứu nửa ngày, cuối cùng ta nghi hoặc hỏi thái giám tuyên chỉ: “Hoàng đế thất học đến loại trình độ này sao? Ngay cả trứng gà là ‘đản’ đều sẽ viết sai.....”

Thái giám không đáp lại nghi vấn của ta, ta càng khẳng định đáp án của mình, đó chính là cầu hoàng đế ngốc đến ‘đản’ cũng không viết được..... Ai chẳng biết ta thích ăn trứng gà, kia cầu hoàng đế trừ bỏ nghĩ đến phong ta làm Đán phi, còn có thể có tên gì khác?

Dù sao ta cùng cầu hoàng đế từ nhỏ đến lớn nhìn nhau không vừa mắt, vào cung là có thể ăn uống vui vẻ lại không cần sinh sản, có sao mà không làm?

Chỉ chớp mắt đã qua ba năm, ta cứ như vậy vui chơi giải trí ngủ ngủ, không có việc gì đi giáo huấn cầu hoàng đế, châm ngòi châm ngòi Hoàng thái hậu xử phạt cầu hoàng đế giết thời gian, cũng không có chuyện gì khác.

Chỉ là, trên người Hoàng đế biểu ca phát sinh một chuyện đủ để cho thiên địa rung động, hần cư nhiên yêu một người!! Một nam nhân cùng hần si ngốc như nhau! Còn bị nam nhân kia đặt ở dưới thân làm vợ, mà khiến Hoàng đế tự xưng là thiên hạ vô địch x ở giữa không trung bắn tinh.

Nếu nói thế giới có bảy đại kỳ tích, một sự kiện này đủ để trở thành đại kỳ tích thứ tám. Nếu nói chuyện này có thể liệt vào đại kỳ tích thứ tám, như vậy chuyện kể tiếp tuyệt đối có thể liệt vào đại kỳ tích thứ chín, đó chính là Hoàng đế biểu ca mang thai!

Nghe nói là hần yêu một nam nhân tương đối kỳ lạ, nhưng người thông minh như ta đương nhiên biết, kia bất quá là mỗ tác giả nhảm chán vì viết nam nam sinh tử văn mà hư cấu viết ra lý do sứt sẹo, tuy rằng lý do này trăm ngàn chỗ hở, thế nhưng đại gia đều chấp nhận, ta cũng không thể chọc thủng người ta.

Vừa vặn ta cũng có thể thừa cơ hội này ra khỏi cung, tại hoàng cung chim không đẻ trứng, gà không thái phân này, không phải trong biến thái diệt vong, thì chính là trong biến thái bùng nổ!

Ra khỏi cung, ta mới biết được Tô Như Ngọc sau khi ta tiến cung không bao lâu đã ngoài ý muốn chết đi, mà Bắc Dã Sưởng đến nay đã là soái ca độc thân, thân là người trong giang hồ, sao có thể chưa chuẩn bị nôi? Có một ngụm hảo nôi, giang hồ cũng hảo hỗn. (Tiểu: ta không hiểu .=)

Thế là ta thí diên thí diên chạy tới Cầm hổ bảo, chỉ là ta quá hưng phấn, khiến ta quên một chuyện rất trọng yếu, thẳng đến sau đó ta mới phát hiện.....

Vừa đến Cầm hổ bảo rađa dựng phu của ta liền phản ứng, còn chưa vào cửa ta liền thấy được một gương mặt quen thuộc, khuôn mặt kia rất giống hồ ly tinh đã thành công câu dẫn ngu ngốc Hoàng đế, nếu ta nhớ rõ không có sai, cái kia ngu ngốc hồ ly tinh có cái tên rất là không trách nhiệm!! Tiểu Tứ, vừa nghe liền biết là tác giả thất học viết tên nhân vật.

Ta đánh giá hần, hỏi hần tên gì. Hần nói hần gọi Tiểu Tam, ta đột nhiên có cảm giác muốn cầm gạch nện tác giả, vừa nghe tên này liền biết, này Tiểu Tam cùng Tiểu Tứ cùng với tác giả đều là ngu ngốc, đợi đến ta cùng Bắc Dã Sưởng gặp mặt, phản ứng của Bắc Dã Sưởng càng chứng minh suy đoán của ta.

Hần nhìn đến ta đầu tiên là bình thường khốc khốc gật gật đầu, thế nhưng rất nhanh hần liền bị đánh hồi nguyên hình, lập tức ôm ống nhỏ mảnh liệt nôn không ngừng, Tiểu Tam kia vươn tay vỗ vỗ lưng hần, nếu trước kia ai dám làm như vậy với hần, hần đã sớm đem đối phương một cước đạp bay đi xa, nhưng hiện tại hần ngầm đồng ý động tác của Tiểu Tam.

Từ trong phòng một cái tiểu thí hải phỏng chừng vừa tập đi đang thất tha thất thểu đi ra, y y nha nha còn biết nói chuyện rõ ràng, chỉ là nắm lấy ống quần Bắc Dã Sưởng, bập bẹ gọi: “Nương”.

Sau khi tâm của ta hoa hoa lệ lệ vỡ nát, ta cư nhiên quên một chuyện, hiện tại ta ở trong thế giới là một thế giới đam mỹ, nam nhân tốt giống Bắc Dã Sưởng tuyệt đối sẽ không tránh thoát ma trảo của tác giả.

Mang theo tâm thủy tinh đã chịu vô số đả kích, ta về tới Lý gia, cuối cùng tìm một nam nhân không soái không xấu không cao không thấp không gầy không mập không trắng không đen, vừa không si tình cũng không lạm tình không gì tinh thông gả cho ta, ta nghĩ phỏng chừng nam nhân như vậy hẳn là sẽ không lọt vào mắt của đám tác giả sắc lang kia.

Lại hai năm trôi qua, đường muội Hỉ Tư Tư đến nói với ta, nàng thích nam nhân chất lượng cực tốt, nam nhân kia là Trang chủ Lục Nghĩa trang Lục Thích Cương (Tiểu: sr đã chen vào, nhưng ta nhin không được muốn nói, cái tên Lục Thích Cương này có phải đã quá biến thái đi =.=), còn muốn ta bồi nàng cùng đi Lục Nghĩa trang, giúp nàng truy được lang quân như ý.

Ta vừa đến gần lục nghĩa trang, rađa trên người liền bắt đầu làm ra kịch liệt phản ứng, trực giác nói cho ta biết, đường muội tuyệt không nói ngoa.

Quả nhiên, tại đại môn Lục Nghĩa trang chúng ta đụng phải một thiếu niên xinh đẹp đang nổi giận dưng dưng, thiếu niên kia tuy rằng chỉ là cùng ta gặp thoáng qua, ta lại nghe thấy hương vị rất quen thuộc.

Nam nhân đứng nhìn thiếu niên kia bộ dáng thật đúng là nam nhân, tối thiểu phù hợp mỹ cường công cường thụ: Nam nhân cao lớn uy mãnh. Nhìn hắc khí vũ hiên ngang vẫn là bộ dáng võ lâm cao thủ, ta liền không tin tưởng tác giả tà ác sẽ buông tha một nam nhân mỹ vị như thế.

Sự thật đúng như ta sở liệu, nam nhân mới đuổi tới cửa kêu một tiếng “Tiểu Ngũ.....” Liền lập tức dựa vào đại môn, mặt tái nhợt càng không ngừng nôn!! Đó là thủ pháp trong nam nam sinh tử văn biểu đạt tiểu thụ mang thai, cũng chính là cái gọi là nôn nghén.

Đường muội lập tức quan tâm tiến lên hỏi: “Lục trang chủ người không có chuyện gì đi.....”

Sự thật lại chứng minh rađa của ta thật chuẩn xác. Kỳ thật nếu không có sự việc nôn nghén, chỉ cần có tên gọi tiêu biểu cái gì Tiểu Tứ, Tiểu Ngũ như thế xuất hiện, là có thể suy đoán kết quả.

Ta lấy thân phận người từng trải vỗ vỗ bả vai đường muội nói: “Buông tay đi, nam nhân này nhất định là tiểu bạch thử mà tác giả *** đang đã dựng nên.”

Đường muội chung quy thể sự chưa thông, không rõ nhìn ta.

Mà ta ngẩng đầu nhìn phía kia mây xanh trên cao có vẻ phiêu dật cùng thoát tục như vậy, rất có cảm giác trở về ngày xưa, lạnh lạnh nói: “Tại sao nữ nhân giống ta lại không tìm được nam nhân tốt để gả, nên đi tìm nữ nhân khác phát triển tình cảm đi, đừng hy vọng có thể ở trong thế giới đam mỹ trong tìm thấy một soái ca cho mình.

“Nếu có tìm được, chờ người sinh nhi tử xinh đẹp, tác giả đáng khinh làm không tốt liền đem nam nhân của người cùng nhi tử sống chung đi, khi đó người liền càng học máu.”

Đây là bi ai của nữ phối hợp diễn!

15. Chương 15: Phiên Ngoại. H Văn Giáo Dục Hoàng Thái Tử

Xuân qua xuân đến, vượt phẳng kim dịch (???), trong nháy mắt Đường Thổ Ngư cùng Đường Hồ Lô đã sáu tuổi, Lý Thái Hậu đối với song bào thai này thập phần vừa lòng.

A a a, cái này gọi là gì? Tồn tại của đôi song bào thai này đã đủ chứng minh lý luận đột biến gen hoàn toàn đúng với thực tế, thấy thế nào đi nữa thì song bào thai này cũng không giống do nhi tử của nàng cùng Tiểu Tứ sinh ra, nếu không phải lúc nhi tử sinh sản nàng đều có mặt, thì nàng thật đúng là hời hợt từ đầu ôm tới song bào thai này để lừa gạt nàng!

Bất quá bộ dáng hai huynh đệ này hoàn toàn kế thừa gen tốt của nhi tử và Tiểu Tứ, cứ việc xem hai tiểu gia hỏa vẫn còn là anh nhi phần nộn, thế nhưng ngũ quan lập thể đã hoàn toàn rõ ràng, quan trọng nhất là hai tiểu anh nhi mặt mày thông minh làm khiến nàng mỗi lần nhìn đến đều muốn hung hăng cắn mấy ngụm.

Này song bào thai ba tuổi có thể đem Đạo Đức Kinh thuộc lòng, bốn tuổi liền có thể viết văn biên ngẫu, năm tuổi nàng đem hai huynh đệ ném vào rừng núi hoang vắng, kết quả nhận được lão hổ trách cứ, nói này

hai huynh đệ quá lợi hại, khiến chúng nó sống không được, mà hiện tại hai tiểu nhân nhi mới sáu tuổi hoàn toàn có thể phê tấu chương, trừ bỏ đại sự biên cảnh vẫn do nàng đến xử lý, này hai cái tiểu oa nhi đã hoàn toàn có thể một mình đảm đương một phía.

Cảm tạ ông trời, cảm tạ thế giới này có đột biến ghen! Nguyên lai cuộc sống còn tươi đẹp như vậy, ừ thật đẹp thật đẹp

Lý Thái Hậu vừa nghĩ đến hai cái tôn tử, cười đến miệng không hợp lại được, khóe miệng nước miếng chảy ra cũng không tự biết. Mà Hoàng công công đang do dự muốn hay không nhắc nhở nàng, hai vị hoàng tử đã cấp Thái Hậu thỉnh giữa trưa còn quỳ gối chỗ đó, Thái Hậu cũng không gọi bọn họ đứng lên.

“Khụ..... Thái Hậu, Đại hoàng tử cùng Nhị hoàng tử còn quỳ gối thỉnh an ngài đâu.” Phổng chừng nếu hần không lên tiếng, Hoàng Thái Hậu đại khái còn có thể ngây ngô cười thật lâu, thật sự nhịn không được khụ một tiếng.

Lý Thái Hậu lúc này mới phản ứng lại, tươi cười trên mặt nàng vẫn thu không quay về, ngược lại là ngữ khí ôn nhu chưa từng có: “ATôn tử khả ái của Ai gia, các người mau mau đứng lên.” Là ai quy định Thái Hậu phải xưng “Ai gia”? Nàng hiện tại nhưng là tuyệt không ai (buồn), hoàn toàn tương phản là nàng đang mừng muốn chết, ân, xem ra quy củ của hậu cung phải sửa lại, nàng muốn tự xưng “Nhạc (vui) gia”!

Đường Thổ Ngư cùng Đường Hồ Lô ra về ông cụ non đứng lên, hai tiểu oa nhi còn chưa trưởng thành đã chạy đến bên cạnh Hoàng thái hậu, hỏi: “Hoàng tổ mẫu, tôn nhi có nghi vấn.”

“Cái gì nghi vấn?” Lý Thái Hậu chính nhi bát kinh (tám người con???) hỏi, vấn đề tôn tử nàng hỏi tuyệt không tâm thường!

“Cái gì gọi là lãn sàng đản?” Hai cái tiểu nhân nhi nghiêm trang hỏi.

“Phốc” Lý Thái Hậu vừa trà liễn phun ra, là ai! Là ai làm ô nhiễm tôn tử khả ái của nàng?! Lý Thái Hậu cơ mặt run rẩy, biểu tình cương cứng hỏi lại: “Các người từ nơi nào nghe thấy?”

“Chỗ Phụ hoàng cùng mẫu hậu!” Hai người trăm miệng một lời nói.

Lý Thái Hậu miệng đã không có nước trà, đành phải phun nước miếng, này hai cái *** côn! Bọn họ lãn sàng đản liễn tính, còn ô nhiễm tâm linh thuần khiết của tôn tử, thật sự là rất đáng giận! “Khụ..... Lãn sàng đản..... Hoàng công công, người qua đáp đi.” Lý Thái Hậu đem khoai nóng phồng tay ném cho Hoàng công công.

“A?” Hoàng công công không nghĩ tới Lý Thái Hậu lại làm như vậy, này kêu hần nên như thế nào trả lời a? Hoàng công công phát hiện hai vị hoàng tử ánh mắt chờ mong đầu hướng về phía mình, hần lau một giọt mồ hôi, lắp bắp nói: “Lãn sàng đản..... Chính là..... Chính là ở trên giường lãn qua lãn lại!”

Hai huynh đệ nhìn nhau một chút, khinh bỉ nhìn thoáng qua Hoàng công công, hừ lạnh nói: “Người lừa tiểu hài tử ba tuổi a!”

“Các người biết?” Lý Thái Hậu thấy hai tôn tử dùng sức gật gật đầu, trông mắt vừa chuyển, nghĩ hai cái hài tử thông minh như vậy, khẳng định là lừa không được, tính, không bằng dẫn bọn hần đi hiện trường quan sát một chút. “Kia hảo, các người cùng Ai gia đến.”

Lý Thái Hậu mang theo hai cái tôn tử ngông nghênh xông vào tầm cung Đường Tuấn Thượng, quả nhiên bên trong tràn ngập một cỗ mùi *** dâng, liền nghe thấy Đường Tuấn Thượng y y nha nha kêu: “A..... Mỹ nhân.....”

Tiểu Tứ một bên hút đầu nhũ Đường Tuấn Thượng một bên hai tay nắm eo Đường Tuấn Thượng kéo xuống, đồng thời cũng nâng lên cái mông của mình đem cực đại thâm thâm cắm vào bên trong cúc huyết Đường Tuấn Thượng, đem đỉnh phần thân không ngừng cọ sát trước cửa huyết động, khiến Đường Tuấn Thượng run rẩy lắc lư thân thể, khó nhịn yêu cầu Tiểu Tứ càng thâm nhập vào trong huyết động thỏa mãn dừng đạo ngứa ngứa của y.

“A..... A a..... Mỹ nhân..... Người thật sự là càng ngày càng bỏng” Eo Đường Tuấn Thượng lắc lư theo tiết tấu, chủ động đón nhận vật nam tính của Tiểu Tứ.

“Bánh bao lão bà..... Người cũng là.....” Tiểu Tứ đem hai tay xoa bóp cái mông càng ngày càng căng tròn của Đường Tuấn Thượng, lại nói tiếp Đường Tuấn Thượng thật đúng là trời sinh vô địch tiểu thụ, đã sinh bốn hài tử, mông càng ngày càng kiêu, thế nhưng dững đạo căng chặt lại không có bao nhiêu biến hóa, ngược lại trở nên càng thêm dễ chịu, khiến Tiểu Tứ càng cảm thấy được sướng vl (Tiểu: Ta thề là cái từ ‘vl’ này là trong QT nó trans ra, ta không thêm bớt đâu nhé), không hổ là bánh bao lão bà của hần! Quả nhiên thiên phú dị thường!

Ôm cái mông Đường Tuấn Thượng, Tiểu Tứ nhìn Đường Tuấn Thượng bởi vì chính mình trều động mà lộ ra biểu tình *** đang tiêu hồn, hần vui tươi hơn hờ cười, không khỏi đặc ý tăng thêm lực độ, đem bồng tử Đường Tuấn Thượng thích đẩy vào nơi sâu nhất.

“A a.....” Thân thể Đường Tuấn Thượng không ngừng vặn vẹo, Tiểu Tứ mỗi một lần xâm nhập đều khiến y phát ra tiếng thở dốc kích động. Đường Tuấn Thượng trong miệng phát ra tiếng thở dốc càng lúc càng lớn, dự báo cao trào sắp xảy ra. Vì thế Tiểu Tứ thẳng thắn ngồi dậy, khiến Đường Tuấn Thượng leo lên người mình, sau đó ôm lấy cái mông Đường Tuấn Thượng, tư thế này càng dễ dàng cho hần tiến sâu vào, coi như đây là công phu mà hần tâm đắc nhất trên giường.

Nội bích Đường Tuấn Thượng trở nên dị thường mềm mại, nhục thịt bên trong không ngừng mấp máy đè ép vật nam tính của Tiểu Tứ, khiến hần càng dùng lực đỉnh vào, đồng thời đem cái mông Đường Tuấn Thượng đè xuống, rất có xu thế sắp đến vỡ ruột.

“A a a.....” Dưới thế công cuồng liệt của Tiểu Tứ, Đường Tuấn Thượng phía trước đỉnh lên, bắn ra thể lỏng giống sữa, càng không ngừng bắn vào trước ngực Tiểu Tứ, chậm rãi chảy xuống sàng đan mềm mại. Mà bởi vì cao trào, bên trong Đường Tuấn Thượng kịch liệt co rút, gắt gao đem Tiểu Tứ hút chặt, nhất định muốn ép Tiểu Tứ bắn tinh. Tiểu Tứ cuối cùng không thể nhịn được nữa liền đem mầm móng lại cống hiến cho Đường Tuấn Thượng.

Phát tiết xong hai người đột nhiên phát hiện Đại nhi tử cùng Nhị nhi tử của mình đang mở to mắt vẫn không nhúc nhích nhìn bọn họ, hai người hoàn toàn không có cảm giác được một tia xấu hổ. Tiểu Tứ còn thân trần chạy xuống giường, ôm lấy hai nhi tử, cười ha hả nói: “Các người như thế nào đến đây? Nãi nãi các người chịu buông tha các người sao?” Con hần thật đáng thương, vì để giải phóng bánh bao lão bà mà hiến bọn họ cho nường bánh bao lão bà, từ nhỏ liền sinh hoạt cực khổ, thật sự hảo đáng thương nga! Bất quá hần đồng tình thì đồng tình, nhưng cũng không dám nói gì, miễn cho nường bánh bao lão bà lại bắt bánh bao lão bà trở về phê tấu chương.

“Chúng ta đến xem phụ hoàng cùng mẫu hậu lần sàng đan!” Hai hài tử trả lời, sau đó liếc mắt nhìn nhau, còn nói: “Đường như tư thế thực phức tạp nga!”

“Ân ân!” Tiểu Tứ đặc ý gật gật đầu, khó được nhi tử của hần cảm thấy có chuyện phức tạp, đột nhiên lập tức có mười phần cảm giác thành tựu.

Đường Tuấn Thượng nhìn hai nhi tử, nghĩ khi y sáu tuổi đã sờ đùi nữ nhân, như thế nào nhi tử của y và mỹ nhân lại trẻ như vậy mới hiểu? Liền đáp Tiểu Tứ một cước nói: “Mỹ nhân, người giúp nhi tử khai thông đi!”

Tiểu Tứ đặc ý gật gật đầu, buông hai nhi tử ra, khó được thâm trầm nói: “Công phu lần sàng đan cũng không phải là một ngày liền có thể luyện thành, cái gọi là trên giường một phút đồng hồ, dưới giường công sức mười năm.”

Đường Tuấn Thượng ở một bên cười ha hả nói: “Nhi tử, các người không hiểu cái này đi? Mẫu hậu dạy các người tất cả đều là ngoại công, đây là nội công, nhưng để bảo đảm tương lai hạnh phúc sinh hoạt, phải nhớ mấu chốt chất lượng sinh hoạt còn phải xem chất lượng của người trên giường.”

Hai cái hài tử khó được nghe được phụ phụ ngu ngốc của bọn họ nói ra vấn đề thâm ảo như vậy, lập tức sùng bái nhìn bọn họ: “Chúng ta sẽ hảo hảo hướng phụ hoàng mẫu hậu học tập, cái này trở về làm cái bút ký!”

“Ha ha, hảo! Một nhà chúng ta cùng nhau hạnh phúc!”

Mà ở một bên Lý Thái Hậu thật sự là không nói gì, bất quá sớm biết việc này cũng không phải không tốt,

nói không chừng nàng còn có thể lúc còn sống ôm đến tầng tôn tử đâu, xem ra trong kế hoạch dưỡng tôn tử của nàng phải thêm vào môn này, nga a a ha ha

Phiên ngoại 'H văn giáo dục Hoàng thái tử' Hoàn

16. Chương 16: Phu Thê Sáu Mươi Câu Hỏi

Lời mở đầu:

Câu hỏi: Vì cái gì là sáu mươi câu hỏi? Người ta không phải đều là một trăm câu hỏi sao?

Tác giả (lau mồ hôi): Sáu mươi là con số nhiều may mắn.....

Câu hỏi: Kia sáu mươi sáu, tám mươi tám còn muốn may mắn hơn!

Tác giả (tiếp tục lau mồ hôi): Chúng ta phải cách tân! Một trăm câu hỏi đã rất nhiều người dùng đến, cho nên chúng ta nên dùng sáu mươi câu!

Câu hỏi (lườm mắt nhìn Tác giả): Người là muốn nhàn hạ đi!

Tác giả (không nhìn): Cái này gọi là cách tân, dất dất

kế tiếp là thời gian trả lời sáu mươi câu hỏi

Mở màn:

Tác giả: Tiểu Đường Tiểu Tứ, quảng đại quần chúng đều nhớ mong các người, cho nên cố ý để cho ta tới phỏng vấn các người nga ^^

Tiểu Tứ: Gì? Phỏng vấn là gì? Có thể ăn sao?

Tác giả (=.=): Chỉ cần người ngoan ngoãn hợp tác, ta hỏi người cái gì thì người trả lời cái đó, liền có rất nhiều bánh bao để người ăn nha!

Tiểu Tứ (hưng phấn): Hảo! Không thành vấn đề!

Tác giả nhìn về phía Tiểu Đường, Tiểu Đường liếc xéo Tác giả: Trăm bằng cái gì để cho người phỏng vấn?

Tác giả đem Tiểu Đường kéo đến một góc: Người phải phối hợp thật tốt với ta, ta sẽ cho người cùng mỹ nhân của người H đến một trăm tuổi, rồi mới Hthăng thiên, chết xong các người sẽ là đôi H thần tiên quyền lực!

Tiểu Đường (hưng phấn): Không thành vấn đề ! Trăm duyệt!

Vấn đề thứ nhất: (ngàn dặm) hỏi Tiểu Đường, nếu có một ngày vô địch kê kê của lão công nhà người rất cực có vấn đề, đều cương không nổi, người còn muốn hấn sao?

Tiểu Đường (hoảng sợ) hỏi Tiểu Tứ: Mầm tai họa của người sẽ bị như thế sao?!

Tiểu Tứ (vỗ ngực): Hắc Sơn xuất phẩm, chất lượng cam đoan, quốc gia miễn kiểm sản phẩm, sử dụng một trăm năm không có vấn đề

~~Tiểu Đường (yên tâm): Cái này hảo.....

Tiểu Tứ: Kia bánh bao lão bà, nếu có một ngày ta không thể thỏa mãn người, người còn có thể muốn ta sao?

Tiểu Đường:..... Đây..... Mỹ nhân, người không phải sẽ không xảy ra vấn đề sao?

Tiểu Tứ: Không sợ nhất vạn chỉ sợ vạn nhất!

Tiểu Đường: Hãn, mỹ nhân vì cái gì đều sử dụng từ ngữ bậc cao thế này? (liếc xéo tác giả) có phải do người dạy?

Tác giả giả bộ vô tội.

Tiểu Tứ: Ô ô, bánh bao lão bà người cư nhiên muốn thế, người không yêu ta, ô ô.....(ổng rượt, biến thân!) Hừ ! Còn muốn tưởng sao? Ta khiến người hảo hảo mà nghỉ!

Tiểu Đường: Oa không cần a chán ghét a mỹ nhân ân a..... A.....

Tác giả: Các người.....(hắc tuyến)

Bởi vì hai tên *** đang đang bận H, cho nên phỏng vấn không thể không tạm dừng, đợi đến hai người H xong, Tác giả ngồi tại đầu giường tiếp tục phỏng vấn -|||

Vấn đề thứ hai: Nếu có ngày Tiểu Tứ nói với Tiểu Đường người: Ta mệt mỏi, sau này liền đều tùy người làm công. Người đồng ý sao?

Tiểu Đường (trầm tư): Trầm rất thích cảm giác vừa đau vừa khoái hoạt này, mỹ nhân nếu ngẫu nhiên mệt mỏi, trầm có thể cũng cho hắn nếm thử tư vị tốt đẹp này, bất quá làm công vĩnh viễn?(mắt lộ ra hung quang) mỹ nhân, người muốn đoạt vị trí tiểu thụ của trầm?

Tiểu Tứ: Gì? Trưởng lão có dạy, ta là công vạn năm công, áp đảo bánh bao lão bà là chân lý vĩnh hằng!

Tiểu Đường (vừa lòng gật gật đầu): Cái này hảo.

Vấn đề thứ ba (tiếp tục hỏi Tiểu Đường): Nếu trong lúc đang H vui vẻ với Tiểu Tứ, hài tử nào đó của các người không may rơi xuống hồ nước (hã, H giữa trời), người sẽ dừng lại đi cứu hài tử sao?

Tiểu Đường Tiểu Tứ (trăm miệng một lời): Có thể một bên H một bên cứu!

Tác giả:==||| hai người kia là ai? Ta không biết.....

Vấn đề thứ tư (Tiểu Đường tiếp tục): Nếu có ngày tỉnh lại, Tiểu Tứ đột nhiên biến thành hài đồng 8 tuổi (đây là độ tuổi khẳng định không thể H), người lại được cho biết, Tiểu Tứ cần phải trải qua quá trình trưởng thành (nói cách khác, Tiểu Tứ phải muốn mười mấy năm nữa mới trưởng thành như bây giờ), người còn muốn hã sao? Hoặc là người sẽ tiến hành phương pháp nào?

Tiểu Đường (giận dữ): Đây đều là vấn đề gì vậy!

Tác giả (sát hãn): Vì H đến một trăm tuổi, người nhin một chút, trả lời một tiếng không phải tốt hơn sao.....

Tiểu Đường (đen mặt): Biến thành tám tuổi..... Kỹ thuật còn giữ nguyên không? Nếu còn có kỹ thuật, trầm liền tạm thời ủy khuất một chút, khiến hã dùng đầu lưỡi cùng tay thỏa mãn trầm.....

Tác giả: Tiểu Đường.....Người đây là luyện đồng.....

Tiểu Đường (giận hơn): Ai kêu người hỏi cái vấn đề này!

Tác giả:.....-||| được rồi..... Đề là ta sai.....

Tiểu Tứ: Bánh bao lão bà không cần sinh khí, ta đến thương người.....

Tiểu Đường: Vẫn là mỹ nhân tốt.....

Tác giả (gấp): Khoan đã! Trước đừng H! Đợi phỏng vấn xong! Các người lại hH!

Tác giả bị hoa lệ lệ không nhìn Đành phải đợi đến hai *** trùng H xong, tiếp theo lại mô hôi đầm đìa phỏng vấn họ.

Vấn đề thứ năm: Khi không H, hai người các người sẽ làm gì?

Tiểu Tứ (không chút do dự): Ăn!

Tiểu Đường: Sinh hài tử.

Vấn đề thứ sáu (mơ): Trong lúc đang H ~ nhi tử có cho ở bên cạnh xem không?

Tiểu Tứ, Tiểu Đường (hào phóng gật đầu): Có a.

Tác giả: Có thể xem phiên ngoại -0-

Vấn đề thứ bảy: Còn có, sau này các nước khác sẽ tiến cống mỹ nhân~ Đường Đường làm sao xử lý ?

Tiểu Đường (nhìn nhìn Tiểu Tứ): Khụ.....Hậu cung đều giải tán, tự nhiên là thưởng cho đại thần bên dưới.....(quay đầu làm biểu tình đau lòng~ing)

Tiểu Tứ (khó hiểu): Bánh bao lão bà, người không thoải mái sao?

Tác giả:==||| Ai hỏi vấn đề thiếu đạo đức thế này.....

Vấn đề thứ tám: Tiểu Tứ sau khi uống rượu sẽ biến thành một Tiểu Tứ khác, vậy Tiểu Tứ kia cũng yêu Đường Đường sao?

Tác giả: Tiểu Tứ đến, cho người uống thứ tốt.

Tiểu Tứ: Hương vị này..... Hình như là rượu! (biến thân! Tiểu Tứ ra vẻ lãnh khốc) loại này vấn đề cần trả lời sao?

Tiểu Đường (cười nịnh): Mỹ nhân, trẫm cũng muốn biết đáp án.....

Tiểu Tứ: Kia liền dùng thân thể nói cho người biết đi!

Kết quả hai người lại đi lăn đēm trải giường

Tác giả ==||||: Ta muốn bãi công!

Vấn đề thứ chín: Nguyện vọng của các người là làm tình trên từng phong cảnh tự nhiên (lau mồ hôi~) hiện tại làm được trình độ nào rồi? Chính là nguyện vọng có hoàn thành không.....

Tiểu Đường (đắc ý cười): Trẫm và mỹ nhân chẳng những muốn làm trên toàn quốc, còn muốn làm trên toàn thế giới, hiện tại bất quá là đem giang sơn của trẫm du lãm một lần, trẫm và mỹ nhân tiếp theo còn muốn xuất ngoại làm!

Tiểu Tứ (mắt long lanh): Bánh bao lão bà

~~Tiểu Đường (mắt long lanh): Mỹ nhân

~Tác giả: Stop!! Không cho lại đi lăn sàng đăn! Người..... Các người.....

Này hai người cứ nhiên trực tiếp lăn sàn -0-

Vấn đề thứ mười (cười hề hề): Nếu hai người các người sinh ra một nòi oa nhi đều đi ngoạ huynh đệ luyện thì làm sao?

~Tiểu Đường: Huynh đệ luyện? Không hổ là nhi tử của trẫm, đủ *** loạn!

Tiểu Tứ: Nhi tử muốn làm cái gì thì làm cái đó, chỉ cần có ăn có lão bà liền hảo

Vấn đề mười một: Tiểu Tứ, nếu bánh bao lão bà của người bởi vì sinh quá nhiều tiểu bao tử mà hậu huyệt trở nên thực lỏng thực lỏng () người sẽ làm sao?

Tiểu Đường: Thiế ! Cúc hoa của trẫm chất lượng tuyệt đối! Làm sao có thể lỏng đi!

Tiểu Tứ: Cái gì thực lỏng? Sinh rồi tiếp tục làm nha

~Tác giả (lau mồ hôi): Vấn đề này đối với Tiểu Tứ mà nói quá thâm ảo, bất quá chỉ cần còn có thể cầm vào thì Tiểu Tứ hẳn là không có ý kiến gì -0-

Vấn đề mười hai: Nếu nhi tử tìm vợ đều sẽ không đẻ trứng, không muốn đẻ trứng hoặc sinh không được trứng, Tiểu Tứ cùng bánh bao lão bà sẽ tìm A Nhị giải quyết đi?

Tiểu Đường: Hừ! Trẫm tin tưởng năng lực của nhi tử!

Tiểu Tứ: Ta nghe bánh bao lão bà, (lặng lẽ nói) có thể tìm A Nhị hỗ trợ cũng không saa.

Vấn đề mười ba: Khi H thì đúng lúc hài tử muốn chui ra giúp vui, thế thì H xong sẽ sinh hay sinh xong rồi tiếp tục H?

Tác giả:==|||

Tiểu Tứ, Tiểu Đường: Trước H xong!

Vấn đề mười bốn: Muốn biết bình thường hai vị bảo dưỡng “Tính năng”? như thế nào

Tiểu Đường: Thập toàn đại bổ canh, hổ tiên rượu, tráng cốt phần, vĩ ca.....

Tiểu Tứ: Sơn mị xuất phẩm, chưa bao giờ cần duy tu

Tiểu Đường (ghen tị ing): Trầm sớm muộn gì phải đem ép khô!

Vấn đề mười lăm: Còn có trừ bỏ H và ăn, các người còn làm chuyện gì?

Tiểu Tứ: Ăn

Tiểu Đường: Khụ..... Trầm tự nhiên lấy quốc gia đại sự làm trọng.....

Tác giả: Phải không? Quốc gia đại sự của người chính là tăng gia sản xuất đền nợ nước đi?—|||

Vấn đề mười sáu: Lấy hoang *** vô đạo mà vô tiết tháo Đường Đường biết mẹ chồng có ba lão công hơn nữa Tiểu Tứ còn có bốn huynh đệ, có thể hay không hâm mộ cũng muốn làm theo?

Tiểu Đường: Huynh đệ của mỹ nhân đều giống mỹ nhân sao? (nghĩ tới A Nhị, chảy nước miếng ing)

Tác giả: Người không sợ Tiểu Tứ uống rượu sao?

Tiểu Đường (lập tức nghĩa chính từ nghiêm): Liền tính là huynh đệ của mỹ nhân có đẹp, thì trong lòng trầm cũng chỉ có mỹ nhân!

Tác giả (=.=): Bên trong mắt người toàn là hâm mộ

Vấn đề mười bảy: Mẹ Tiểu Tứ là làm sao sinh ra Tiểu Tứ? Có ba lão công sao đến sáu mươi mới sinh năm cái? Vẫn là Đường Đường thật sự là bảo vật?

Tiểu Đường (kiêu ngạo): Đó là! Trầm đây là cái gì! Toàn quốc chỉ có một cái!

Tiểu Tứ: Vấn đề này..... (cấp, nghĩ không ra đáp án ing)

Tác giả (==|||): Vẫn là ta đáp đi. Thứ nhất, mẹ Tiểu Tứ bị trảo đã bốn mươi lăm tuổi; Thứ nhì, nghe nói sơn mị bộ tộc bảo bảo tương đối khó hoài thai, bất quá từ cùng nhân loại hỗn huyết sau này tựa hồ tình huống được cải thiện? Đường nhiên Tiểu Đường đây là bảo vật có một không hai -0-

Vấn đề mười tám (đầy tháng): Nếu đến 80 tuổi còn có thể sinh, các người còn tiếp tục sinh hạ đi sao?

Tiểu Đường: Trầm không cần tái sinh! Thế nhưng không cho mỹ nhân không chạm trầm!

Tiểu Tứ (ủy khuất): Kia không phải còn muốn sinh sao?

Tác giả: Chỉ cần còn có thể H hơn nữa H còn có thể hoài thượng, như vậy bọn họ liền sẽ tiếp tục sinh hạ đi —|||

Vấn đề mười chín: Tính toán tổng cộng sinh bao nhiêu?

Tiểu Đường: Sinh đến đâu tính đến đó.....

Tiểu Tứ: Ta không có ý kiến.....

Vấn đề hai mươi (yxf530): Có hay không nghĩ tới tránh thai a?

Tiểu Tứ (sợ hãi): Sơn mị là không cho phép tránh thai, nghe nói sẽ nhận đến trừng phạt! (có thể xem xem A Nhị báo ứng -0-)

Vấn đề hai mươi mốt: Vẫn sinh như vậy, sinh đến khi nào đâu?

Tiểu Đường: Sinh đến nơi nào là nơi nào.....

Vấn đề hai mươi hai: Cảm giác Tiểu Tứ có chút “Bạch”, Tiểu Đường thích Tiểu Tứ chỗ nào? Kỹ thuật H sao?

Tiểu Đường: đầu tiên là khuôn mặt, kế tiếp cho trầm cảm giác đau cũng khoái hoạt -0-

~~Vấn đề hai mươi ba (tiểu lạc) => mấy cái tên này là của độc giả: Ngẫu muốn hỏi hai người tại sinh mười bb (baby, bảo bảo) sau làm sao tránh thai?

Tiểu Tứ, Tiểu Đường: Chúng ta không có tránh thai.....

Tác giả: Sinh xong mười người..... mầm móng của Tiểu Tứ đột nhiên không có hiệu quả? Có khả năng.....==|||

Vấn đề hai mươi bốn: Còn có vì sao tên các bảo bảo đều là ăn Đông Đông đâu, Thái hậu vì sao không kháng nghị?

Tiểu Đường: Tên hài tử là do mỹ nhân đặt, trầm quyết định!

Lý thái hậu (nước mắt chảy dài): Tính, nhi tử sinh thật vất vả, chỉ cần bọn họ nhớ rõ cấp Hoàng gia phát dương quang đại là được!

Vấn đề hai mươi lăm: Cái thai đầu tiên không phải song bào thai sao? Nhi tử còn lại trong song bào thai đó là ai? Bất quá nhi tử đầu là do thái giám đầu thai đi??

Tiểu Đường Tiểu Tứ: Hỏi tác giả!

Tác giả:Ta..... Hỏi Diêm Vương!

Diêm Vương (==|||): Bồn vương nhiều chuyện như vậy, ai còn nhớ rõ!

Vấn đề hai mươi sáu: Bọn họ cứ H như vậy sẽ không thấy nhàm chán sao? Tiểu Đường vì sao không nghĩ phản công, trước khi gặp Tiểu Tứ thì Đường Đường luôn là công mà!

Tiểu Đường, Tiểu Tứ: Không phiền! Loại sự tình này chỉ biết càng làm càng nghiệm, thật dày

~Tiểu Đường: Trầm liền thích cảm giác bị mỹ nhân yêu

~ kiên quyết không phản công!

Vấn đề hai mươi bảy (từ Phi Yên): Ta muốn biết Tiểu Đường sinh đến già đi sẽ giống như nương của Tiểu Tứ khó sinh sao?

Tiểu Đường: Thân thể của trầm thì làm sao? Làm sao khả năng khó sinh!

Vấn đề hai mươi tám (ha ha Fang) : Bọn họ bình thường là làm sao giáo dục nhi tử?

Tiểu Đường: Bí mật hoàng gia làm sao có thể nói cho người!

Tiểu Tứ (nhỏ giọng nói): Bánh bao lão bà, chúng ta nhiều nhất chính là dạy bọn hần làm sao H đi?

Vấn đề hai mươi chín (kilaou): Các người hiện tại cách nhau bao nhiêu tuổi, ta luôn cảm giác bộ dáng của Hoàng đế so với Tiểu Tứ thì già hơn rất nhiều?

Tiểu Đường: Trầm mới hai mươi ba! Cái gì mà già! Kéo ra ngoài chém cho trầm!

~_

(Tiểu: toàn bộ biểu cảm hoặc () đều là của tác giả, ta tuyệt không thêm vào)

Tiểu Tứ: Bánh bao lão bà trong lòng ta vĩnh viễn trẻ

Tác giả: Khụ..... Tiểu Tứ, người quên tự báo tuổi

Tiểu Tứ: mười tám nha.

Vấn đề ba mươi: Các người thích nhất H ở nơi nào? Tư thế H thích nhất?

Tiểu Tứ: Từng cái địa phương đều rất tốt, bánh bao lão bà người thích nơi nào?

Tiểu Đường: Nơi nào đều tốt, chỉ cần không phải thùng rác cùng nguy phòng!(lãnh cung lần đó ==|||)

Tiểu Tứ (sờ cằm): Còn phương thức, bánh bao lão bà thích nhiều biến hóa, không có cố định đam mê ~_

Vấn đề ba mươi một: Đối tượng đầu tiên H với mình..... Hoàng đế đương nhiên không phải lần đầu tiên, Tiểu Tứ giống như trước kia có rèn luyện qua nga! Tiểu Tứ sơ thể nghiệm là ai a?!

Tiểu Đường: Phía sau của trẫm nhưng là lần đầu tiên!

Tiểu Tứ: Ta..... Trước kia là lấy nhựa cây oa nhi huấn luyện

—

~(cho nên A Nhị chết sống không chịu.....)

Câu hỏi: Kia A Đại cũng là?

Tác giả: Ta không biết..... Thật sự không biết.....

Vấn đề ba mươi hai: Hình dung một chút cảm giác đối với đối phương đi

Tiểu Đường: Khiến trẫm yêu mỹ nhân

Tiểu Tứ: Ta yêu bánh bao lão bà

~Tác giả: ==||| nói cùng không nói có cái gì khác nhau.....

Vấn đề ba mươi ba: Nếu đối phương xuất quỷ (ngoại tình), các người sẽ làm sao làm? Làm sao?

Tiểu Tứ (hoảng sợ): Bánh bao lão bà không yêu ta ?555.....Ta muốn uống rượu.....(kết quả như thế nào, đại gia dùng ngón chân cửi đầu cũng biết đi ==)

Tiểu Đường (vừa giận lại sợ): Mỹ nhân dám can đảm coi trọng người khác?! Trẫm không ép khô hắc không dùng tay!

Vấn đề ba mươi bốn: Nếu nói một câu ngọt ngào với đối phương, mỗi người sẽ nói gì?

Tiểu Đường: Mỹ nhân, trẫm yêu người chết mất

~~~

Tiểu Tứ: Bánh bao lão bà, ta cũng hảo thích người

Rồi hai người bắt đầu cởi quần áo.....

Vô lực ngăn cản, Tác giả nhìn trời, nhân gia gọi các người nói một câu, lại không kêu các người hành động thực tế.....

Tiểu Đường, Tiểu Tứ: Cái này gọi là ngôn ngữ tứ chi!

Vấn đề ba mươi lăm (hà diệp nam): Hoàng đế đồng học bộ dáng có râu trông thế nào?

Tiểu Tứ: Vẫn là bánh bao lão bà

Tiểu Đường: Như trước ngọc thụ lâm phong, anh minh thần võ

~Tác giả yếu ớt nói: Bản xuất bản Hoàng đế không có râu .....

Vấn đề ba mươi sáu: Hai người bọn họ liên tục H kỷ lục bao nhiêu ngày?

Tiểu Tứ, Tiểu Đường: ba ngày ba đêm.....

Tiểu Đường (oán giận): Đều là mỹ nhân người! Cuối cùng cứ nhiên không cương!

Tiểu Tứ (ủy khuất): Bánh bao lão bà người không phải cũng nói không được sao?

Vấn đề ba mươi bảy: Trong hoàng cung còn có nào địa phương nào là các người chưa H qua, các người có hay không bình chọn mười địa điểm H tuyệt nhất trong hoàng cung?

Tiểu Tứ: Nơi nào làm đều giống nhau.

Tiểu Đường: Trẫm thích nếm thử địa phương mới mẻ, không có mười nơi tuyệt nhất, từng cái địa phương đối với trẫm mà nói đều là địa điểm tốt nhất.

Tác giả: Kia lãnh cung đâu?

Tiểu Đường: Khụ..... Lần đó..... Kỳ thật trẫm cũng thực vui vẻ -0-

Tác giả:==|||

Vấn đề ba mươi tám (dadawa): thời điểm H có dùng đến đạo cụ sao?? Dùng đạo cụ nào? Có suy xét qua SM sao?

Tiểu Tứ: Tiểu kê kê của ta có tính là đạo cụ?

Tiểu Đường: Trầm thích ngẫu nhiên bị trối bị mỹ nhân cường gian
(then thùng)

Tác giả: ==||| người đó là dụ dỗ gian *** .....

Vấn đề ba mươi chín: Tổng cộng dùng qua bao nhiêu tư thế cơ thể?

Tiểu Tứ (đắc ý): Trên thị trường có thể kiến giải đều dùng qua còn có một ít do ta sáng tạo độc đáo

~Tiểu Đường: Thật nhiều, không hổ là trầm mỹ nhân!

Tác giả nhìn trời ینگ

Vấn đề bốn mươi: Muốn biết Tiểu Tứ cho A Nhị bí tịch gì? Có hiệu quả sao? (Tiểu: cái lúc hai anh ôm hôn nhau trong lần sinh sản đầu tiên, A Nhị hâm mộ hỏi Tiểu Tứ bí kíp)

Tiểu Tứ: Chính là sách giáo khoa trước kia chúng ta ở trên núi đã học qua, chỉ là A Nhị hấn ngốc, lúc ấy không học được nên sau này hối hận, này chính là cái gọi là trẻ trung không cố gắng đến già lại bị thương, thật dày

~A Nhị (==#): Tử Tiểu Tứ! Người dùng thành ngữ dùng thực giỏi nha!

Tác giả: Bổ sung! Giáo tài do Thu Chí Thủy biên chế, hạn chế lượng cung ứng, số lượng có hạn, đi ngang qua không cần bỏ qua

Tác giả thuận tiện bày quán bán sách

~~Vấn đề bốn mươi một: Tiểu Tứ yêu nhất là bánh bao hay là bánh bao lão bà ???

Tiểu Tứ (khó xử): Có thể hay không hai cái đều yêu.....

Tiểu Đường (hung ác): Trầm cứ nhiên không phải yêu nhất của người! Trầm muốn cho người không cương!

Tiểu Tứ: Bánh bao lão bà

~ ta đương nhiên yêu nhất người

~Tiểu Đường: Mỹ nhân

trầm cũng yêu nhất người

~Tác giả: Đại gia uống chén trà, đợi kia hai người H xong tiếp tục -|||

Vấn đề bốn mươi hai: Hoàng đế nghĩ tới phản công sao?

Tiểu Đường: Trầm liền thích mỹ nhân tiến vào trầm là mang cho trầm cảm giác ~~ phản công? Không bằng phía trước lại thêm mỹ nữ.....

Tác giả (nhỏ giọng): Người dám ngoạn 3p sao?

Tiểu Đường: Làm sao không dám?! (gặp Tiểu Tứ cầm lấy bình rượu bận rộn sửa miệng) đương nhiên trầm yêu mỹ nhân như thế tự nhiên không biết chơi 3p (rơi nước mắt)

Vấn đề bốn mươi ba: Trừ bỏ cá sốt chua ngọt cùng đường hồ lô, vài bánh bao sinh sau đều gọi cái gì??? Còn muốn sinh vài cái??

Tiểu Tứ: Vấn đề này ta trả lời! đường màn thầu, đường bánh mật, đường khối, đường quả, đường du, đường tinh, đường diệp bình, đường củ cải

~ bánh bao lão bà nói không sinh

Vấn đề bốn mươi bốn: (chờ đợi gấu koala) hỏi Tiểu Tứ một chút, có hay không nghĩ tới ra bản đồng cung thư gì gì (tỷ như gọi (ngẫu cùng ngẫu bánh bao lão bà yd hồi ức sử), mặt đỏ
)

Tiểu Tứ: Ta tính toán họa một quyển tập tranh, chuyên môn thu thập cảnh H của ta cùng bánh bao lão bà

~Tiểu Đường: Mỹ nhân người thật tài tình

~~Vấn đề bốn mươi lăm: Hỏi Tiểu Đường một chút, mười đứa con trai người thích nhất ai a?

Tiểu Đường: Nhi tử không phải đều là một dạng sao?

Tác giả: Dù sao đều không do hán dương .....

Vấn đề bốn mươi sáu: Sinh nào sinh vất vả nhất? Cái kia, từ 23 tuổi sinh đến mấy tuổi a?

Tiểu Đường: Điều không sai biệt lắm đi, từ 23 đến 43, vượt mức hoàn thành nhiệm vụ, thật dày

Vấn đề bốn mươi bảy: Hai vị đối với thân mục Thủy thấy thế nào? (Tên tác giả: Thu Chí Thủy)

Tác giả: Tiểu Tứ đến cho người đường, Tiểu Đường người dám nói lung tung, vừa hứa hẹn.....

Tiểu Tứ, Tiểu Đường: Nàng là người tốt!

Vấn đề bốn mươi tám: Hay không muốn H song song đi thế giới cực lạc? Tại thế giới cực lạc tiếp tục H sao?

Tiểu Đường: Đây tự nhiên, trầm cùng với mỹ nhân tiếp tục làm H thần lữ!

Vấn đề bốn mươi chín (armblack) nếu Hoàng Thượng ngoại tình, gốc Tiểu Tứ sẽ thế nào, còn Tiểu Tứ sau khi uống rượu sẽ thế nào?

Tiểu Tứ: Uống rượu.....

Biến thân kéo lấy Đường Tuấn Thượng làm một phen cuồng H.....

Vấn đề năm mươi: Hoàng Thượng ưa nơi nào của Tiểu Tứ?

Tiểu Đường: Dù sao đều là mỹ nhân..... Đương nhiên không uống rượu mỹ nhân tương đối khả ái, uống rượu liền rất cảm thú ~~_

~Vấn đề năm mươi một:(gxy333) nếu có một ngày, bánh bao lão bà phản công, Tiểu Tứ có hay không chấp nhận?

Tiểu Tứ: Trưởng lão nói vị trí như vậy là không đúng

Vấn đề năm mươi hai: Tiểu Tứ có nguyện ý sinh hài tử cho bánh bao lão bà hay không, nguyện ý sinh vài cái?

Tiểu Tứ: Sinh bánh bao giống như rất thống khổ..... Ta..... Ta.....

Tiểu Đường (giận): Trăm điều cho sinh cho người nhiều như vậy! Người liền không thể sinh cho trăm!

Tiểu Tứ (ủy khuất): Chỉ là người ta không nghĩ tới nha.....

Vấn đề năm mươi ba (phi phi diêm) còn có ta muốn nói y theo tần suất bọn họ ái ái, chỉ sinh mười cái giống cũng không tính nhiều.....

Thái hậu: Ân! Tốt nhất tái sinh một tá, ha ha ha

tiên đế a, người xem đi, thân nhi tử không nên thân của người cuối cùng cũng cấp quốc gia làm cống hiến!

Tác giả:==|||

Vấn đề năm mươi bốn (vân cảnh): Kỳ thật muốn hỏi các người có sợ nhi tử tương lai cũng biến thành *** côn?

Tiểu Đường (tự hào): Đường thị Vương Triều lấy *** đăng làm vinh!

Tác giả tiếp tục nhìn trời ینگ.....

Vấn đề năm mươi lăm (nghịch thiên) muốn hỏi là, vì cái gì Đường đồng học có thể xem như chưa từng làm thụ, dưới tình huống như thế lại thích ứng cực nhanh? Vì cái gì hai người cùng một chỗ có thể *** đang như thế?

Tiểu Đường: Đường nhiên! Trầm là người ra sao!

Tiểu Tứ: Bánh bao lão bà cực phẩm tiểu thụ!

Tác giả: Đường chỉ biết là nửa người dưới tát chủng ngu ngốc gặp được hảo sắc *** đang Hoàng đế, hai người có thể không *** đang sao? Việc này cùng ta không quan hệ..... Thật sự.....

Vấn đề năm mươi sáu: (Cô Nguyệt) nếu có bảo hiểm lúc mang thai... Tiểu Tứ sẽ dùng sao? Hoàng đế lặc?

Tiểu Tứ, Tiểu Đường: Dùng!

Tiểu Tứ (nhỏ giọng): Lúc Bánh bao lão bà mang thai nương của bánh bao lão bà quần đông quần tây thực phiền toái.....

Vấn đề năm mươi bảy (gangbou) nếu mọi người biết ca ca của Đường Hồ Lô, kiếp trước là một thái giám..... Ách..... Vẫn là thiếu chút nữa hoạn kê kê của lão cha, bị lão “Mụ” ban chết, có cảm tưởng gì?

Tiểu Tứ: Nga.....(không phản ứng)

Tiểu Đường (kinh): Tử tiểu hài tử quả nhiên cùng trầm có cừ oán! Lúc trước ép buộc trầm như thế!

Đường Thổ Ngư (chính là thái giám đầu thai) triệt để thạch hóa ینگ.....

Đường Hồ Lô cùng chúng huynh đệ: Ha ha ha ha ha ha

~~(vô tận cười nhạo ینگ)

Vấn đề năm mươi tám (đỉnh linh phiêu) các người là H, H ra cảm tình ? Nếu đúng vậy, kia không H mà nói, làm sao đây? Nếu không phải là làm sao đi ra cảm tình a?

Tiểu Đường: Cái gọi là tình yêu, tự nhiên là làm tình làm ra đến cảm tình

không H..... Mỹ nhân người nói làm sao đây?

Tiểu Tứ: Ăn cơm, ngủ, sinh hài tử.....

Vấn đề năm mươi chín (bailianlove): Tiểu Tứ a (vụng trộm sờ) bánh bao lão bà của người đầy mặt là râu, người thấy có tình thú? Nhìn trời..... Nam nhân hai mươi ba tuổi đầy râu?

Tiểu Tứ: Không có

~Tác giả: Kỳ thật người cổ đại có thói quen để râu, Tiểu Đường có râu là bình thường, bất quá trong sách xuất bản đã triệt để làm rụng râu ==|||

Vấn đề sáu mươi (tử minh, thúc dục): Các người muốn sinh đến bao nhiêu tuổi? H đến bao nhiêu tuổi?

Tiểu Đường: Sinh đến nơi nào là nơi nào, H đến thế giới cực lạc

~(đi? Vấn đề này tựa hồ trả lời rồi, Tác giả người có vấn đề!)

Tác giả: Khụ.....Bởi vì là do người hỏi khác nhau, cũng coi như vấn đề, chạy trốn ینگ

Vấn đề sáu mươi một (Tác giả): Nếu ngày nào đó Tiểu Đường người mất nước, nguyên nhân là gì?

Tiểu Đường: Khẳng định là trầm còn chưa đủ *** đang!

Tác giả: Đáp được hảo

~~ các người có thể tiếp tục đi H

~~Tiểu Đường: Người đáp ứng chuyện của trầm?

Tác giả: Hiểu rõ (sờ sờ bụng Tiểu Đường) cho người đi thế giới cực lạc tiếp tục sinh, oa ha ha

Phụ thê sáu mươi hởi. Hoàn

TOÀN VĂN HOÀN.

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/hoang-de-thai-giam-nhat-oa-chuc>